ധർമ്മശാസ്ത്രം

(വ്യക്തി-കുടുംബ-സമൂഹ-രാഷ്ട്ര സന്ദേശങ്ങൾ)

ഡോ: എൻ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ Ph.D., D.Litt.
(Scientist & Director HSH)

ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സയിന്റിഫിക് ഹെറിറ്റേജ്
തിരുവനന്തപുരം - 695 018

Heritage Publication Series - 101

Scanned with CamScanner

ധർമ്മശാസ്ത്രം

ഡോ. എൻ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ Ph.D., D.Lit
(Scientist & Hon Director IISH)

ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സയിന്റിഫിക് ഹെറിറ്റേജ്
തിരുവനന്തപുരം – 695 018

ഹെറിറ്റേജ് പബ്ലിക്കേഷൻ സീരീസ് – 101

Scanned with CamScanner

വിഷ്ണു സ്മൃതി (ധർമ്മശാസ്ത്രം)
(വ്യക്തി, കുടുംബ, സമൂഹ, രാഷ്ട്ര സന്ദേശങ്ങൾ)

Dr. N. Gopalakrishnan
M.Sc (Pharm), M.Sc (Chem), M.A. (Soc), Ph.D., D.Litt.
(Scientist & Director IISH)

Published by:

Indian Institute of Scientific Heritage (IISH)
Registered Charitable Trust 328/99/IV
Ushus, Estate Road, Pappanamcode
Trivandrum - 695 018 (Ph. 0471 - 2490149)
Website : www.iish.org

Rs. 150/-

Printed at:

Sree Printers
Ind. Estate, Pappanamcode, TVM - 19, Ph. 0471 - 2490135

Scanned with CamScanner

വിഷ്ണു സ്മൃതി അഥവാ വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രം

അതി പ്രസിദ്ധവും ഏറെ പ്രചാരത്തിലിരുന്നതുമായ സ്മൃതി ഗ്രന്ഥമാണിത്. നൂറദ്ധ്യായമുള്ള ഈ സ്മൃതിഗ്രന്ഥം മഹാവിഷ്ണു ഭൂമിദേവിക്ക് ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുന്ന രീതിയിലാണ് വിവരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ പല അദ്ധ്യായങ്ങളിലും സൂത്രങ്ങളുടെ എണ്ണം പലവിധത്തിലാണ്. കൃഷ്ണയജൂർവേദത്തിലെ കഠശാഖയുമായി ഇതു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത് കൃഷ്ണയജൂർവേദികളായവരും ചരകശാഖയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നവരിൽ കഠശാഖക്കാരുടെ ജീവിതനിർദ്ദേശങ്ങളാണിതിലുളളത്. എല്ലാവരാലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദേശങ്ങളാണിതിലുള്ളത്.

ഭാഗം –1 ഭൂമിദേവീ പ്രാർത്ഥനയും വർണ്ണധർമ്മവും

(1, 2 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ)

അദ്ധ്യായം 1 ഭൂമിയിൽ സത് ഭരണം നടത്തി ജനജീവിതം ധന്യമാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ധർമ്മശാസ്ത്രം വിവരിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ച് മഹാവിഷ്ണു ഭൂമിദേവിക്ക് ധർമ്മശാസ്ത്രം വിവരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 2 നാലു വർണ്ണങ്ങളുടെ കർമ്മധർമ്മങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു.

ഭാഗം – 2 വ്യവഹാര കാണ്ഡം

(അദ്ധ്യായം 3 മുതൽ 18 വരെ)

അദ്ധ്യായം 3 രാജധർമ്മം, അധികാരികളുടെ നിയമനം, കരംപിരിക്കൽ, ധർമ്മബോധത്തോടെയുള്ള ഭരണം.

അദ്ധ്യായം 4 എല്ലാവിധത്തിലുള്ള അളവുകളുടെയും വിവരണം.

അദ്ധ്യായം 5 തെറ്റുകൾ, കുറ്റങ്ങൾ, വഞ്ചന, കൊലപാതകം, കളവ്, അധാർമ്മിക കർമ്മങ്ങൾ, വാണിജ്യ വ്യവസായങ്ങളിലെ കള്ളത്തരം, വ്യാജമുദ്രപത്രം, വ്യാജ രാജപത്രിക, കൈക്കൂലി, കള്ളപ്രമാണം എന്നിവക്കുള്ള ശിക്ഷകൾ.

Scanned with CamScanner

അദ്ധ്യായം	6	കടം, പലിശ, സെക്യൂരിറ്റി, ജാമ്യം, ഒറ്റി എന്നീ വിഷയങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം	7	സാക്ഷികളും, സാക്ഷികളില്ലാത്ത പത്രങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം	8	സാക്ഷികളുടെ മഹത്വം, അവർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ലക്ഷണങ്ങളും ഗുണങ്ങളും.
അദ്ധ്യായം	9	സത്യപരീക്ഷണത്തിന്റെ പൊതുനിയമങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം	10	തുലാസുപയോഗിച്ചുള്ള സത്യപരീക്ഷണം
അദ്ധ്യായം	11	സത്യം തെളിയിക്കാനുള്ള അഗ്നിപരീക്ഷണം
അദ്ധ്യായം	12	സത്യം തെളിയിക്കാനുള്ള ജലപരീക്ഷണം
അദ്ധ്യായം	13	സത്യം തെളിയിക്കാനുള്ള വിഷപരീക്ഷണം
അദ്ധ്യായം	14	കോശവിധി അഥവാ സത്യം തെളിയിക്കാനുള്ള തീർത്ഥപരീക്ഷണം
അദ്ധ്യായം	15	പന്ത്രണ്ടുതരത്തിലുള്ള പുത്രന്മാർ, അവരുടെ സ്വത്ത് വിഭജനം, അവർക്ക് അർഹതയുള്ള പിതൃസ്വത്ത്, ധർമ്മം, ആചാരം
അദ്ധ്യായം	16	സങ്കരവർണത്തിലുള്ളവരുടെ പുത്രന്മാരുടെ അവകാശങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം	17, 18	പിതൃസ്വത്തിന്റെ വിഭജന നിയമങ്ങൾ

ഭാഗം 3 : ആചാരകാണ്ഡം

(അദ്ധ്യായം 19 മുതൽ 32 വരെ)

അദ്ധ്യായം	19	മരണാനന്തരമുള്ള ശവസംസ്കാരം
അദ്ധ്യായം	20	കാലഗണന, യുഗവിവരണം, മന്വന്തരം, കൽപം, മഹാകൽപം ബ്രഹ്മാവിന്റെ ദിനരാത്രങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വിവരണം.
അദ്ധ്യായം	21	ഏകോദ്ദിഷ്ഠ വിധി എന്ന മരണാനന്തര കർമ്മം
അദ്ധ്യായം	22	പുലയും വാലായ്മയും

Scanned with CamScanner

അദ്ധ്യായം 23 പുലയും വാലായ്മയും കഴിഞ്ഞുള്ള ശുദ്ധീകരണം

അദ്ധ്യായം 24 വ്യത്യസ്ഥ വിവാഹങ്ങളും, വർണങ്ങളുടെ വിവാഹങ്ങളും, കന്യകളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളും

അദ്ധ്യായം 25 വിവാഹിതയുടെ ധർമ്മം, സ്വഭാവം, പെരുമാറ്റം

അദ്ധ്യായം 26 വ്യത്യസ്ഥവർണങ്ങളുടെ വിവാഹങ്ങൾ, കർമ്മങ്ങൾ, കുടുംബാചാരങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 27 ഷോഡശകർമ്മങ്ങൾക്കുള്ള മാർഗരേഖകൾ

അദ്ധ്യായം 28 ഉപനയനം നടത്താനുള്ള നിയമാവലികൾ

അദ്ധ്യായം 29 ബ്രഹ്മചാരിയുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ആചാര്യ, ഗുരു, ഉപാദ്ധ്യായമാരുടെ നിർവചനങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 30 ഉപാകർമ്മം, ഉത്സർജനം, വേദപാഠനം ഇവ അരുതാത്ത ദിനങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 31 മാതാവ്, പിതാവ്, ഗുരു ഇവരുടെ മഹത്വം

അദ്ധ്യായം 32 ആരാധിക്കേണ്ടതും ആദരിക്കേണ്ടതുമായ വ്യക്തികൾ

ഭാഗം 4 : പ്രായശ്ചിത്തകാണ്ഡം

(അദ്ധ്യായം 33 മുതൽ 57 വരെ)

അദ്ധ്യായം 33 കാമക്രോധങ്ങൾ ശത്രുക്കൾ

അദ്ധ്യായം 34 അതിപാതകങ്ങൾ, ക്രൂരമായ തെറ്റുകൾ

അദ്ധ്യായം 35 പഞ്ചമഹാപാതകങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 36 അനുപാതകങ്ങൾ അഥവാ ഹീനമായ പാപങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 37 ഉപപാതകങ്ങൾ അഥവാ സാരമല്ലാത്ത പാപങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 38 വർണത്തിൽ നിന്ന് നിഷ്കാസിതനാകുന്ന ജാതിഭ്രംശ കുറ്റങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 39 സങ്കരവർണങ്ങളുടെ ജനനത്തിനുക്കാരണമാകുന്ന സങ്കരീകരണ കുറ്റങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 40 ജീവിതപന്ഥാവിൽ അപഭ്രംശം സംഭവിക്കുന്ന അപാത്രീകരണ കുറ്റങ്ങൾ

Scanned with CamScanner

അദ്ധ്യായം 41 ജീവിതചുറ്റുപാടുകളെ മലിനമാക്കുന്ന മലിനീകരണ പാപങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 42 മറ്റുപാപങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 43 വ്യത്യസ്ഥങ്ങളായ നരകങ്ങൾ, അവയുടെ വിവരണങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 44 മഹാപാപികളുടെ പുനർജനനം

അദ്ധ്യായം 45 പാപികൾക്കുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 46 പ്രായശ്ചിത്തവിധികൾ-പാപപ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ

അഘമർഷണ മന്ത്രജപം, പ്രജാപത്യയാഗം, തപ്തകൃച്ഛ്രം, ശീതകൃച്ഛ്രം, കൃച്ഛ്രാതികൃച്ഛ്രം, ഉദകകൃച്ഛ്രം, മൂലകൃച്ഛ്രം, ശ്രീഫലകൃച്ഛ്രം, പരാകം, സാന്തപനം, മഹാസാന്തപനം, അതിസാന്തപനം, തുലാപുരുഷം, പർണകൃച്ഛ്രം എന്നീ പ്രായശ്ചിത്തവിധികൾ

അദ്ധ്യായം 47 ചാന്ദ്രായണം, യതിചാന്ദ്രായണം, ശിശുചാന്ദ്രായണം എന്നീ പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 48 യവം കൊണ്ടുമാത്രം ജീവിക്കുന്ന പ്രായശ്ചിത്തവൃത്തികൾ

അദ്ധ്യായം 49 വിഷ്ണുവ്രതം, വിഷ്ണുതൃപ്തിക്കായുള്ള വ്രതങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 50 മനുഷ്യ-മൃഗഹത്യക്കുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം

അദ്ധ്യായം 51 മദ്യപാനം, മാംസാഹാരം ഇവയുടെ പ്രായശ്ചിത്തം

അദ്ധ്യായം 52 സ്വർണാപഹരണ പ്രായശ്ചിത്തം

അദ്ധ്യായം 53 അധാർമ്മീകമായ ലൈംഗീകബന്ധ പ്രായശ്ചിത്തം

അദ്ധ്യായം 54 പാപികളുമായുള്ള സംസർഗ ദോഷ പ്രായശ്ചിത്തം

അദ്ധ്യായം 55 രഹസ്യ പാപപ്രായശ്ചിത്തം, ഗായത്രീ മന്ത്ര മഹത്വം

അദ്ധ്യായം 56 വേദാലാപനത്തിലൂടെയുള്ള പ്രായശ്ചിത്തവിധികൾ

Scanned with CamScanner

അദ്ധ്യായം 57 പൂർണമായും വർജ്ജിക്കേണ്ടതായ പാപികൾ

ഭാഗം 5 : ആചാരകാണ്ഡശേഷം, ആഹ്നിക പ്രകരണം

അദ്ധ്യായം 58 മൂന്നുതരത്തിലുള്ള ധനം, ധവളം, കൃഷ്ണം, ലോസിതം
അദ്ധ്യാം 59 ഗൃഹസ്ഥകർമ്മം, ദാനം, ഭിക്ഷ എന്നിവയുടെ മഹത്വം
അദ്ധ്യായം 60 സ്നാനവിധി, പ്രാഭാത സായം സ്നാനം
അദ്ധ്യായം 61 പല്ല് തേയ്ക്കുന്നതിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം 62 ആചമന നിയമങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം 63 യാത്രാരംഭ ശകുനങ്ങൾ, നല്ല-ചീത്ത ശകുനങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം 64 പഞ്ചമഹായജ്ഞമഹത്വം
അദ്ധ്യായം 65 ശ്രീകൃഷ്ണപൂജാമഹത്വം
അദ്ധ്യായം 66 വാസുദേവ പൂജക്കാവശ്യമായ ദ്രവ്യങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം 67 വൈശ്വദേവ പൂജാ വിധിയും കർമ്മങ്ങളും
അദ്ധ്യായം 68 ഭക്ഷണ മാർഗരേഖകൾ
അദ്ധ്യായം 69 ലൈംഗീകബന്ധ മാർഗരേഖകൾ
അദ്ധ്യായം 70 ഉറങ്ങുന്നതിനുള്ള മാർഗരേഖകൾ
അദ്ധ്യായം 71 ഗൃഹസ്ഥന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ സാമാന്യ മാർഗരേഖകൾ
അദ്ധ്യായം 72 മനസ്സിന്റേയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടേയും നിയന്ത്രണം
അദ്ധ്യായം 73 ശ്രാദ്ധകർമ്മത്തിനുള്ള മാർഗരേഖകൾ
അദ്ധ്യായം 74 അഷ്ടകശ്രാദ്ധ മഹത്വം
അദ്ധ്യായം 75 പിതൃപൂജ, തർപ്പണം
അദ്ധ്യായം 76, 77 ശ്രാദ്ധമനുഷ്ഠിക്കുന്ന സമയം, കാലം
അദ്ധ്യായം 78 ശ്രാദ്ധമനുഷ്ഠിക്കുന്ന ആഴ്ച, തിഥി, നക്ഷത്രം ഇവയുടെ മഹത്വം
അദ്ധ്യായം 79 ശ്രാദ്ധത്തിന് നിഷിദ്ധമായ സമയം
അദ്ധ്യായം 80 ശ്രാദ്ധത്തിന്നത്യാവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ

Scanned with CamScanner

അദ്ധ്യായം	81	ശ്രാദ്ധത്തിന്റെ പൊതുനിയമങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം	82	ശ്രാദ്ധക്ഷണത്തിന് യോഗ്യതയില്ലാത്ത ബ്രാഹ്മണർ
അദ്ധ്യായം	83	ശ്രാദ്ധക്ഷണത്തിന് യോഗ്യതയുള്ള ബ്രാഹ്മണ ലക്ഷണം
അദ്ധ്യായം	84	ശ്രാദ്ധത്തിനനുയോജ്യമല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം	85	ശ്രാദ്ധത്തിനനുയോജ്യമായ സ്ഥലങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം	86	വൃഷോത്സർഗ ശ്രാദ്ധം
അദ്ധ്യായം	87	കൃഷ്ണമൃഗത്തോലിന്റെ മഹത്വം
അദ്ധ്യായം	88	പശുവിനെ ദാനം ചെയ്യുന്ന മഹത്വം
അദ്ധ്യായം	89	കാർത്തീകമാസ സ്നാന മഹത്വം
അദ്ധ്യായം	90	ഓരോ മാസത്തിലും ഓരോ ദ്രവ്യങ്ങൾ ദാനം ചെയ്യുന്നതിന്റെ മഹത്വം
അദ്ധ്യായം	91	കുളം, കിണർ, തടാകം, ഉദ്യാനം ഇവയുടെ ദാന മഹത്വം
അദ്ധ്യായം	92	ഭൂമിദാനം, കുതിര, സ്വർണം, വെള്ളി, ഭക്ഷണം, കിടക്ക, കുട എന്നിവയുടെ ദാനമഹത്വം
അദ്ധ്യായം	93	ദാനസ്വീകരണ യോഗ്യതയുള്ളവരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ
അദ്ധ്യായം	94	വാനപ്രസ്ഥന്റെ ആചാരങ്ങളും നിയമാവലികളും
അദ്ധ്യായം	95	വാനപ്രസ്ഥന്റെ ഭക്ഷണവിധികൾ, പെരുമാറ്റം എന്നിവ
അദ്ധ്യായം	96	സന്യാസിയുടെ മഹത്വം, ധർമ്മം, ആചാരം, ആത്മീയ-ഭൗതീക ജീവിതചര്യകൾ.
അദ്ധ്യായം	97	വാസുദേവ ധാന മഹത്വം
അദ്ധ്യായം	98	ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച ഭൂമിദേവി വരാഹമൂർത്തിയുടെ രൂപത്തിലുള്ള മഹാവിഷ്ണുവിനെ സ്തുതിക്കുന്നു.
അദ്ധ്യായം	99	ഭൂമിദേവി മഹാലക്ഷ്മിയെ സ്തുതിക്കുന്നു.
അദ്ധ്യായം	100	ഈ വിഷ്ണുസ്മൃതി വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നതിന്റെ ഫലം

വിഷ്ണുസ്മൃതി ഇവിടെ പര്യവസാനിക്കുന്നു.

Scanned with CamScanner

ഭാഗം – 1

ധർമ്മശാസ്ത്രപഠനം ഇവിടെ ആരംഭിക്കുന്നു

നളന്ദയിലെ വിദ്യാരംഭം

ഇന്ന് ഗുരുപൂർണിമ ദിനം. നളന്ദ വിശ്വവിദ്യാലത്തിന്റെ പ്രവേശന കവാടം കൊടിതോരണങ്ങളാൽ അലംകൃതമാണ്. ഭാരതത്തിലെ വിവിധക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് വന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ, അവരുടെ പരമ്പരാഗത വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. പരശുരാമക്ഷേത്രം, രാമക്ഷേത്രം, ഭാസ്കരക്ഷേത്രം, ശ്രീനിവാസക്ഷേത്രം, ജഗന്നാഥക്ഷേത്രം, സൗരാഷ്ട്രം, അംഗം, വംഗം, കലിംഗം, കേകയം, കോസലം, പാടലീപുത്രം, മാഗധം തുടങ്ങിയ ദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ഭാരതത്തിനുപുറത്ത് ഗാന്ധാരം, വൈഡ്യൂര്യദേശം, യവനദേശം, റോമകം, നേപ്പാളം, ചീനദേശം, കാംബോജം, സിംഹപുരം, ബ്രഹ്മദേശം, മൗര്യദേശം, ലങ്ക എന്നിവടങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളും പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

വിവിധവിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന എഴുന്നൂറോളം ആചാര്യന്മാരും അവരുടെ വിഷയാദ്ധ്യക്ഷന്മാരും വലിയവടവൃക്ഷത്തിന്റെ തണലിലേക്ക് നടന്നുപോകുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരവരുടെ ദേശവും ഭാഷയും അനുസരിച്ച് സുഹൃത്തുക്കളുമായി സംഭാഷണം നടത്തി ആഹ്ലാദത്തോടെ പ്രഭാഷണവേദിയായ വടവൃക്ഷചുവട്ടിലെമൈതാനത്തിൽ അച്ചടക്കത്തോടെ സ്വസ്ഥാനത്തിലിരിക്കാനാരംഭിക്കുന്നു.

മൈതാനിക്കു ചുറ്റും വിവിധ ദേശങ്ങളുടേയും സംസ്കാരങ്ങളുടേയും ധ്വജങ്ങളും ദേശചിഹ്നങ്ങളുമുണ്ട്. പരദേശവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉത്തരീയത്തിലും ദേശധ്വജത്തിന്റെയും ദേശചിഹ്നത്തിന്റെയും മുദ്രകൾ കാണാം. മൈതാനത്തിന്റെ ഈശാനകോണിൽ ഗായകർ ദേവവാദ്യങ്ങൾ ശാന്തമായി മുഴക്കുന്നു. ഉത്സവത്തിന്റെ പ്രതീതിയുളവാക്കുന്ന അതിവിസ്തൃതമായ നളന്ദസർവ്വകലാശാലയുടെ മൈതാനത്തിന്റെ കിഴക്കുവശത്ത് ഉയരത്തിലുള്ള പന്തലിൽ പ്രഗത്ഭർക്കായി ആസനങ്ങൾ നിരത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കുമുന്നിൽ മൺകലത്തിൽ സുഗന്ധ പുഷ്പങ്ങളും നിറച്ചിട്ടുണ്ട്. ദീപാലംകൃതമായ വേദിയിൽ, അഷ്ടഗന്ധം പുകയുന്നസുഗന്ധം മൈതാനിയിൽ വ്യാപിക്കുന്നു. സമയം, ഉദയാൽപരം പത്താം നാഴികകഴിയുന്നതായി സൂര്യഘടികാരത്തിൽ കാണാം.

പരമധർമ്മാചാര്യൻ (ചാൻസിലർ) വരുന്നതായി പ്രഖ്യാപനമുണ്ടാകുന്നു. രണ്ടുവെളുത്ത അലംകൃതകുതിരകളോടുകൂടിയ (സ്വർണവർണത്തോടുകൂടിയ രഥത്തിൽ എല്ലാ ഔദ്യോഗികചിഹ്നങ്ങളും വസ്ത്ര

ങ്ങളുമണിഞ്ഞ് പരമധർമ്മാചാര്യൻ എഴുന്നള്ളുന്നകാഴ്ച അകലെനിന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. കുതിരകളെ തെളിക്കുന്ന സാരഥിപോലും തിളങ്ങുന്ന തായി എനിക്കു തോന്നി. തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നപ്രഖ്യാപനം ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

"വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ ഈ നളന്ദവിശ്വവിദ്യാലയത്തിന്റെ പരമധർമ്മാചാര്യൻ, ആചാരവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ് എഴുന്നള്ളുന്നു. വേദഭൂമിയായ ഭാരതത്തിന്റെസന്ദേശങ്ങൾ പഠിക്കുവാനായി ഈ പുണ്യഭൂമിയിൽ വന്നിട്ടുള്ള ദേശവിദേശവിദ്യാർത്ഥികളെ അഭിസംബോധനചെയ്യുവാനായി പാടലീപുത്രത്തിന്റെപവിത്രമണ്ണിൽ ഭാരതീയആചാര്യന്മാർ സ്ഥാപിച്ചു വളർത്തിയ നളന്ദാവിശ്വവിദ്യാലയത്തിന്റെ മൈതാനിയിലേയ്ക്കെഴുന്നള്ളുന്നു." അത്ഭുതത്തോടെയും ആത്മാഭിമാനത്തോടെയും മൈതാനിയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് കൈകൂപ്പുന്ന കാഴ്ചകണ്ട് ഞങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ പ്രഖ്യാപനം വീണ്ടും ശ്രദ്ധിച്ചു.

"പരമധർമ്മാചാര്യന്റെ കൂടെ രഥത്തിൽ സർവ്വശ്രേഷ്ഠനായ രാജപ്രതിനിധിയും എഴുന്നള്ളുന്നുണ്ട്. വിദേശാക്രമിയായ അലക്സാണ്ടറെ തോൽപ്പിച്ച്, ഭാരതത്തിന്റെ ചൈതന്യത്തെ ലോകമെമ്പാടുമെത്തിച്ച് കർമ്മമേ ധർമ്മം എന്നുപ്രചരിപ്പിച്ച ചാണക്യാചാര്യന്റെ തേജസ്സേറ്റുകൊണ്ട് ഭാരതത്തിൽ ധർമ്മം പുനസ്ഥാപിച്ച വിക്രമാദിത്യചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ പ്രതിനിധിയും ഈയവസരത്തിൽ പരമധർമ്മാചാര്യന്റെകൂടെ നിങ്ങളെ അഭിസംബോധനചെയ്യുന്നുണ്ടാകും. ത്രിമൂർത്തികളുടേയും, മഹർഷിമാരുടേയും, അവതാരങ്ങളുടേയും, ആചാര്യന്മാരുടെയും, നമ്മുടെ പിതൃപിതാമഹന്മാരുടേയും, ത്രിശക്തികളുടേയും നാമധേയത്തിലും നളന്ദയിലെ അദ്ധ്യാപകരുടേയും വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും നാമധേയത്തിലും അവർക്കെല്ലാം ഞാനീയവസരത്തിൽ സ്വാഗതമരുളുന്നു."

ദേശകാലങ്ങൾ മറന്നുനിന്ന് ഞാൻ അവിടത്തെ കാഴ്ച കണ്ടുകൊണ്ടും ഈ വരികൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുമിരുന്നു. കരഘോഷശബ്ദം കുരുക്ഷേത്രഭൂമിയിലെ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പാഞ്ചജന്യകാഹളത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. കലിവർഷം (കലിവർഷാരംഭം ബി.സി.3102) ആരംഭിച്ച് 2802 (ബി.സി. 300) വർഷം കഴിയുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ നളന്ദയിൽ വന്ന് ഈ കാഴ്ചകാണുവാൻ സാധിച്ച ഞാനെത്ര ധന്യനാണെന്ന് നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ, ത്രസിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ ചിന്തിച്ചു. ഈ ദിവസത്തെ കാഴ്ച കാണാനും സന്ദേശങ്ങൾ കേൾക്കുവാനുമായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരിലൊരുവനായിരിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച ഞാൻ സ്വാഗതകാഴ്ചകൾ കണ്ടുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

വീണ്ടും പ്രഖ്യാപനമുണ്ടാകുന്നത് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. "പരമധർമ്മാചാ

Scanned with CamScanner

ര്യനെ അനുഗമിച്ച് രണ്ടാം രഥത്തിൽ ചിഹ്നാംഗിതമായ പ്രൗഢിയോടെ ധർമ്മാചാര്യൻ (വൈസ് ചാൻസിലർ) എഴുന്നള്ളുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനും സുസ്വാഗതമരുളുന്നു." പ്രഖ്യാപനം തുടരുന്നു. "മൂന്നാം രഥത്തിൽ ധർമ്മാധ്യക്ഷൻ (രജിസ്ട്രാർ) ഈ സമ്മേളനത്തിന് മാർഗദർശിയായി എഴുന്നള്ളുന്നു. ധർമ്മാധ്യക്ഷനും സുസ്വാഗതമരുളുന്നു."

ഈശാനകോണിൽ നടക്കുന്ന സംഗീതാലാപനത്തിന്റെ താളം മാറി ഔദ്യോഗിക രീതിയിലേയ്ക്ക് ആലാപനം കടക്കുന്നത് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. എല്ലാവിദ്യാർത്ഥികളും എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കേതന്നെ രാജപ്രതിനിധിയുടെ കൂടെ പരമധർമ്മാചാര്യൻ ഉയരത്തിൽ പടുത്തുയർത്തിയ ആസനത്തിലേക്ക് ആചാരപൂർവ്വം കാൽവച്ചുകയറുന്നത് കരഘോഷത്തോടെ സദസ്സും, വിദ്യാർത്ഥികളും കണ്ടുനിന്നു. പരമധർമ്മാചാര്യനും രാജപ്രതിനിധിയും തൊഴുതുകൊണ്ട് സദസ്സിനെ വന്ദിച്ച്, വിദ്യാദേവതയുടേയും വേദവ്യാസന്റെയും ചിത്രങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുന്നദീപം ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന വേളയിൽ ചൊല്ലിയമന്ത്രം കേട്ടു.

ജ്യോതിശുക്ലശ്ച തേജശ്ച ദേവാനാം സതതം പ്രിയ
പ്രഭാകരോ മഹാതേജോ ദീപോ/യം പ്രതിഗ്രഹ്യതാം

ഈ മന്ത്രത്തിന്റെ അർത്ഥവും തദവസരത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചൈതന്യവത്തായ തേജസ്സുള്ളപ്രകാശം ദേവന്മാർക്കും ജ്യോതിർഗോളങ്ങൾക്കും നൽകുന്ന മഹാതേജസ്സോടുകൂടിയപ്രഭാകരാ ഈ ദീപജ്വാല അവിടുന്നു സ്വീകരിച്ചാലും.

ചിത്രങ്ങൾക്കുമുന്നിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന പുഷ്പങ്ങൾ വ്യാസഭഗവാനും സരസ്വതീദേവിക്കും അർപ്പിച്ച് പരമധർമ്മാചാര്യനും രാജപ്രതിനിധിയും ഇരിപ്പിടത്തിലേക്ക് നീങ്ങുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളും, അദ്ധ്യാപകരും, രക്ഷാകർത്താക്കളും, ക്ഷണിതാക്കളും, സംഗീതാലാപകരും കാർമ്മീകരും കൈകൂപ്പിനിന്നു. ദീപം കൊളുത്തുന്നദൃശ്യം ചിത്രങ്ങളാക്കുവാൻ ചിത്രകാരന്മാർ തൂവലും മഷിയുമായി പീഠത്തിനകലത്തിലല്ലാതെ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചിരുന്നു.

സമ്മേളനം ഉദയാൽപരം കൃത്യം 11 നാഴികകഴിഞ്ഞപ്പോൾ തുടങ്ങി. ഈ സമയത്ത് ആയിരത്തിലധികം വരുന്ന ശ്രോതാക്കൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നിശ്ശബ്ദരാണ്. എല്ലാവരുടേയും ദൃഷ്ടി കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള ഉയർന്നപീഠങ്ങളിലിരിക്കുന്നവരിലാണ്.

വിദ്യാരംഭത്തിന്റെ സ്വാഗത പ്രഭാഷണം

പ്രഖ്യാപനം നടത്താനായി ധർമ്മാധ്യക്ഷൻ (രജിസ്ട്രാർ) എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഞങ്ങൾ ശ്രവിച്ചു.

Scanned with CamScanner

"ഗുരുർബ്രഹ്മാ ഗുരുർവിഷ്ണു ഗുരുർദേവോ മഹേശ്വരഃ
ഗുരുസാക്ഷാത് പരം ബ്രഹ്മ തസ്മൈ ശ്രീ ഗുരവേ നമഃ

സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരത്തിന്റെ മൂർത്തികളാണ് ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുമഹേശ്വരന്മാർ. ഈ ജഗത്തിലുള്ളതുസർവ്വതും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതും, നിലനിർത്തുന്നതും, അന്ത്യത്തിൽ ഇല്ലാതാക്കുന്നതും ത്രിമൂർത്തികളാണ്. എന്നാൽ ജ്ഞാനം സൃഷ്ടിക്കുന്നതും തലമുറകളിലേയ്ക്ക് പകർന്നുകൊടുത്ത് നിലനിർത്തുന്നതും പുതിയജ്ഞാനം വരുമ്പോൾ പഴയതില്ലാതാക്കുന്നതും ഗുരുക്കന്മാരാണ്. എല്ലാജ്ഞാനവും ഉദയം ചെയ്ത ഈ പവിത്രഭാരതഭൂമിയിൽ, എല്ലാ ജ്ഞാനവും ക്രോഡീകരിച്ച വ്യാസഭഗവാന്റെ ജന്മദിനം വ്യാസപൂർണിമയായും ഗുരുപൂർണിമയായും ആചരിക്കുന്നു. ഇന്ന്, ഈ വിശ്വവിദ്യാലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളേയും ആചാര്യന്മാരേയും അഭിസംബോധനചെയ്യുക എന്നത് കഴിഞ്ഞ നാന്നൂറ് സംവത്സരങ്ങളായി പതിവുള്ളതാണ്. കലിവർഷം 2802-ാംമാണ്ടിൽ (ബി.സി. 300) ഈ ധാർമ്മികസന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നവേദിയിൽ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്നത് പരമധർമ്മാചാര്യനും, രാജപ്രതിനിധിയും ധർമ്മാചാര്യനുമാണ്. പരമധർമ്മാചാര്യനോടൊപ്പം രാജപുരോഹിതനും രാജഗുരുവും ഉപസ്ഥിതരാണ്. അവരെ ഞാൻ ഈ കർമ്മത്തിനായി വേദിയിലേയ്ക്ക് എല്ലാവരുടേയും നാമധേയത്തിൽ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ സുദിനം ഈ സന്ദേശശ്രവണത്തിലൂടെ ധന്യമാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് രാജപ്രതിനിധിയെ രാജസന്ദേശമർപ്പിക്കാനായി ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

ധർമ്മാദ്ധ്യക്ഷൻ, സദസ്സിനെയും പരമധർമ്മാചാര്യനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഉപസ്ഥിതരായവരേയും തലകുനിച്ച് വന്ദിച്ചുകൊണ്ട് സ്വസ്ഥാനത്ത് ഉപവിഷ്ടനായി. രാജപ്രതിനിധി വേദിയുടെ മുന്നിലേയ്ക്ക് വരുമ്പോൾ ഔദ്യോഗിക രാഷ്ട്രഗാനാലാപനം നടന്നു. സദസ്യർ പ്രണാമത്തോടെ ആദരവ് പ്രകടിപ്പിച്ചു. വീരശൂര പരാക്രമം തുളുമ്പുന്ന മുഖഭാവത്തോടെ രാജപ്രതിനിധി തന്റെ സന്ദേശം ഗാംഭീര്യമുള്ള ശബ്ദത്തോടെ നൽകി.

രാജപ്രതിനിധിയുടെ സന്ദേശം

"രാജപുരോഹിതനും, രാജഗുരുവിനും, പരമധർമ്മാചാര്യനും ധർമ്മാചാര്യനും, ധർമ്മാധ്യക്ഷനും ദേശവിദേശങ്ങളിൽ നിന്നുവന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അവർക്കുജ്ഞാനം പകരുന്ന കർമ്മം, സത്യം-ധർമ്മം-നീതി-ന്യായത്തോടെ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ദൃഢപ്രതിജ്ഞയെടുത്ത ആചാര്യന്മാർക്കും ഈ വിശ്വപ്രസിദ്ധവിശ്വവിദ്യാലത്തിലെ കാർമ്മികർക്കും മറ്റെല്ലാവർക്കും വിക്രമാദിത്യചന്ദ്രഗുപ്തന്റേയും, അദ്ദേ

Scanned with CamScanner

ഹത്തിന്റെ ഗുരുവും മാർഗദർശിയുമായ ചാണക്യന്റേയും നാമധേയ ത്തിൽ ഞാൻ പ്രണമിച്ച് അഭിനന്ദനങ്ങളും അനുമോദനങ്ങളും പ്രാർത്ഥ നയുമർപ്പിക്കുന്നു. വിക്രമാദിത്യ ചന്ദ്രഗുപ്തനും, ചാണക്യനും ഈ ദിന ത്തിൽ ആശംസകളർപ്പിക്കുന്നതായി ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു...! ഈ വിശ്വവിദ്യാലത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഈ ദേശത്തിന്റെ സന്ദേശം ലോകമെമ്പാടും പ്രചരിപ്പിക്കട്ടെയെന്നും രാജപ്രതിനിധി എന്ന നില യിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. വന്ദേ ഭാരതമാതരം.... !"

"ഇനി പരമധർമ്മാചാര്യന്റെ സന്ദേശമാണ്. ഈ വിശ്വവിദ്യാലയത്തിലെ മുപ്പത്തിഒന്നാം പരമധർമ്മാചര്യനാണദ്ദേഹം. വിക്രമാദിത്യചന്ദ്രഗുപ്ത ന്റെ ഗുരുവും മന്ത്രിയുമായ ചാണക്യന്റെശിഷ്യനും തക്ഷശിലയിൽ നിന്ന് വാചസ്പതിബിരുദം നേടിയവനുമായ പരമധർമ്മാചാര്യൻ, സ്വന്തം ജീവിതംതന്നെ ഭാരതത്തിനുവേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞു വച്ച പ്രതിഭാ ശാലിയാണ്. ആചാര്യപരമ്പരകളെ സാക്ഷിനിർത്തി സദസ്സിന്റെയും പിതൃപിതാമഹന്മാരുടേയും നാമധേയത്തിൽ വിനയപുരസ്സരം അദ്ദേ ഹത്തിനെ സന്ദേശം നൽകുന്നതിനായി ക്ഷണിക്കുന്നു."

പരമധർമ്മാചാര്യൻ നൽകിയ സന്ദേശം

നിമിഷങ്ങൾനീണ്ടുനിന്ന കരഘോഷം മൈതാനമാകെ മാറ്റൊലി കൊള്ളുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഔദ്യോഗിക വേഷഭൂഷാദികളോടെ എഴു ന്നേറ്റ് രാജഗുരുവിനേയും, രാജപുരോഹിതനേയും, രാജപ്രതിനിധി യേയും വേദിയിലുള്ള മറ്റ് പ്രഗത്ഭരേയും വന്ദിച്ച് സദസിനെ തലകു നിച്ചാദരിച്ച്, പരമധർമ്മാചാര്യൻ ഘനഗംഭീരശബ്ദത്തിൽ സന്ദേശം നൽകി. "എന്റെ എല്ലാ സഹപ്രവർത്തകർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും വേദിയിലെ പ്രഗത്ഭർക്കും പ്രശസ്തർക്കും എന്റെ പ്രണാമം. ജ്ഞാന വിജ്ഞാനങ്ങളുടെ മൂർത്തിമദ്ഭാവമായ സരസ്വതീദേവിയെ ഞാൻ പ്രണമിക്കുന്നു.

സരസ്വതി നമസ്തുഭ്യം വരദേ ജ്ഞാനരൂപിണീ
വിദ്യാരംഭം കരിഷ്യാമി സിദ്ധിർഭവതു മേ സദാ

എല്ലാ ഗുരുക്കന്മാരുടേയും പരമഗുരുവായ മഹർഷി വേദവ്യാസനെയും ഞാനീയവസരത്തിൽ പ്രണമിക്കുന്നു.

സ്വസ്തി ശ്രദ്ധാം മേധാം യശ പ്രജ്ഞാം വിദ്യാം ബുദ്ധിം ശ്രിയം ബലം ആയുഷ്യം തേജ ആരോഗ്യം ദേഹിമേ വ്യാസദേവാ....

ഈ സഭക്ക് എന്റെ പ്രണാമം

"ഭാരതത്തിൽ വേദങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടു. മാനവരാശിക്ക് എക്കാലവും ജീവിതത്തിൽ പകർത്താവുന്ന സന്ദേശങ്ങളാണിതിലുള്ളതെന്നതുകൊ

Scanned with CamScanner

ണ്ടുതന്നെ അത് അനാദിയും അപൗരുഷേയവുമായി ഇന്നും എന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ആ വേദങ്ങൾ ജ്ഞാനകാണ്ഡങ്ങളായി ലോകമെമ്പാടും പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ട ദൗത്യം നിങ്ങളുടേതാണ്. അതേ വേദമന്ത്രങ്ങൾ വ്യക്തിയുടേയും, സമൂഹത്തിന്റെയും, പ്രകൃതിയുടേയും നന്മക്കായി കർമ്മമാർഗങ്ങളിലൂടെ ആദ്ധ്യാത്മീകം, ആദിഭൗതീകം അധിദൈവതം എന്നീ മൂന്നുപന്ഥാവുകളിലൂടെ യാഗയജ്ഞങ്ങളടങ്ങിയ കർമ്മകാണ്ഡങ്ങളാക്കി ബ്രാഹ്മണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിച്ചത് കർമ്മങ്ങൾക്കായിട്ടായിരുന്നു. കർമ്മമാർഗ്ഗത്തിന്റെയന്ത്യത്തിൽ ജീവിതത്തെ തത്വശാസ്ത്രപരമായവീക്ഷണത്തിലൂടെ കാണുവാൻവേണ്ടി, എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങൾക്കും പ്രയോജനപ്രദമായവിധത്തിൽ ഉപനിഷദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടു.

വേദങ്ങൾ, ബ്രാഹ്മണങ്ങൾ, ആരണ്യകങ്ങൾ, ഉപനിഷത്തുക്കൾ ഇവയ്ക്കെല്ലാം ആധികാരികങ്ങളായ ആയിരക്കണക്കിന് ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ട്. ഋഗ്വേദത്തിനു ഇരുപത്തിയഞ്ചുശാഖകളും, യജുർവേദത്തിന് നൂറ്റിയെട്ടുശാഖകളും സാമവേദത്തിന് ആയിരത്തിൽപരം ശാഖകളും, അഥർവവേദത്തിന് അമ്പതുശാഖകളുമുണ്ട്. ഇത്രയും ശാഖോപശാഖകളുണ്ടായത്, ഋഷിവര്യന്മാർ ശിഷ്യർക്ക് പഠിപ്പിച്ചതിനെ, ശിഷ്യന്മാർ വീണ്ടും പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി പുതിയ പുതിയ ശാഖകൾ രചിച്ച് ലോകത്തിനു സമർപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. ഇക്കാരണം കൊണ്ടുതന്നെയാണ് പതിനെട്ടുബ്രാഹ്മണങ്ങളും പതിനൊന്ന് ആരണ്യകങ്ങളും നൂറ്റിയെട്ട് ഉപനിഷത്തുക്കളും ആധികാരികഗ്രന്ഥങ്ങളായി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നത്. ഇതേ കാരണത്താലാണ് വേദാംഗങ്ങളായ ശിക്ഷാ-നിരുക്തം - ഛന്ദഃശാസ്ത്രം-വ്യാകരണം-കൽപശാസ്ത്രം-ജ്യോതിഷം ഇവയ്ക്കും പതിനെട്ട് ആധികാരികഗ്രന്ഥങ്ങൾ വീതമുണ്ടായത്. ഒരു പുരാണത്തിൽ എല്ലാ സന്ദേശങ്ങളുമെഴുതി അവസാനിപ്പിക്കാതെ പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളും പതിനെട്ട് ഉപപുരാണങ്ങളും നമ്മുടെ ആചാര്യന്മാരെഴുതാനും കാരണമിതുതന്നെ. ജീവിതഗന്ധിയായ അനുഭവങ്ങൾ ചേർത്ത് രണ്ട് ഇതിഹാസങ്ങളുമവരെഴുതി. കൂടാതെ ആറ് ആസ്തിക ദർശനങ്ങളും പിന്നെ നാസ്തിക ദർശനങ്ങളും അവയുടെയെല്ലാം ആയിരക്കണക്കിന് വ്യാഖ്യാന-ഉപാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നും ദൈവസൃഷ്ടികളല്ല. ഇവയൊന്നും ഈശ്വരനെഴുതിയതല്ല. ഇവയെല്ലാം എഴുതി ലേകത്തിനു സമർപ്പിച്ചത് നമ്മളെപ്പോലുള്ള മനുഷ്യരാണ്. അവർ ജനിച്ചത് ഈ ഭൂമിയിൽതന്നെ. അവരാരും പൂർണ്ണമായും പഠിച്ചുവന്നവരല്ല. ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്തോടെ ഇവിടെ ജന്മംകൊണ്ടു പഠിച്ചുവളർന്നവരായിരുന്നു. അവർ ജീവിത

Scanned with CamScanner

ത്തിൽ പകർത്തിയസന്ദേശം ഈയവസരത്തിൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.....!

ആചാര്യാത് പാദമാദത്തെ പാദം ശിഷ്യസ്വമേധയാ
പാദം സബ്രഹ്മചാരിഭ്യഃ ശേഷം കാലക്രമേണ ച.

ആചാര്യനിൽ നിന്ന് കാൽഭാഗം അറിവ് നമ്മുടെ പൂർവ്വീകർ സ്വീകരിച്ചു. കാൽഭാഗം അവർ സ്വയം ചിന്തിച്ചും, വിശകലനം ചെയ്തുമുണ്ടാക്കി. മറ്റുള്ളവരുമായി ചർച്ചചെയ്തും ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്നും മൂന്നാമത്തെ കാൽഭാഗമുണ്ടാക്കി. അവസാനത്തെ കാൽഭാഗം അറിവ് ജീവിതത്തിൽ മുന്നോട്ടുള്ളപ്രയാണത്തിലവർ സ്വീകരിച്ചു. ഇതെല്ലാം ചേർത്ത് നൂതനഗ്രന്ഥങ്ങളുമവരെഴുതി. ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉപാഖ്യാനങ്ങളുമവരെഴുതി. പുതിയ വിഷയങ്ങളിലിവർ സിദ്ധരായി. അതെല്ലാമവർ പുതിയ ലോകത്തിനു സമർപ്പിച്ചു....!

ലോകത്തിലെ എല്ലാ അറിവും ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന് നൽകാൻ സാധ്യമല്ല. ലോകത്തിലെ ഏല്ലാ അറിവും ഒരു ആചാര്യന് നൽകാൻ സാധ്യമല്ല. ലോകത്തിലെ എല്ലാ അറിവും ഒരു പ്രത്യേകകാലഘട്ടത്തിൽ എഴുതിത്തീർക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. മാനവരാശിക്ക് ആവശ്യമായത് ഒരു വിഷയത്തിലെ അറിവല്ല. അതുകൊണ്ട് നളന്ദവിശ്വവിദ്യാലയത്തിൽ എന്റെ മുന്നിലിരിക്കുന്ന എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളോടെനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്: ആയിരക്കണക്കിന് ആചാര്യന്മാരാണ് ഭാരതത്തിലുള്ളത്. ആ ആചാര്യന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കുയരണം നിങ്ങൾ. ആയിരക്കണക്കിന് ആധികാരികഗ്രന്ഥങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉപാഖ്യാനങ്ങളുമുള്ള ഭാരതത്തിൽ, നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ഈ ജന്മത്തിൽ ഒരു ഉജ്ജ്വല ഗ്രന്ഥമെങ്കിലും വരുംതലമുറകൾക്കായി രചിച്ച് സമർപ്പിക്കണം. ആയിരക്കണക്കിന് വിഷയങ്ങൾ മാനവരാശിക്ക് സമർപ്പിച്ച ഈ ദേശത്ത് ഒരു നൂതന ജ്ഞാനവിജ്ഞാന ശാഖയെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ വിവരണങ്ങളിലൂടെ ജനിക്കണം. ആയിരക്കണക്കിനുവർഷങ്ങളുടെ ജ്ഞാനവിജ്ഞാനസമ്പത്ത് ഈ വിശ്വവിദ്യാലയത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. അതിന്റെ അടിത്തറയിൽനിന്നുകൊണ്ട് അതിന് തങ്ങളാലായത് വിമർശനബുദ്ധ്യാ വിശകലനം ചെയ്ത്, ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും ശാസ്ത്രത്തിനും നിരക്കുന്ന വിധത്തിൽ എഴുതണം. നൂതനങ്ങളായ ജ്ഞാനവിജ്ഞാനശാഖകൾക്ക് ജന്മം നൽകാൻ ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നവർക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് പരമാചാര്യന്മാരായ പലർക്കും സാധിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾക്കുമിതു സാധിക്കണം. എന്റെ ഗുരുവായ പരമപൂജനീയ ചാണക്യന് ചാണക്യനീതിസാരം എന്ന അതിലളിതമായ ജീവിതസന്ദേശഗ്രന്ഥമെഴുതാൻ സാധിച്ചു. ലോക

Scanned with CamScanner

ത്തിലിന്നേവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരാചാര്യനും സാധിക്കാത്ത അതിഗഹനമായ ചാണക്യ അർത്ഥശാസ്ത്രഗ്രന്ഥവും രചിക്കാൻ സാധിച്ചു. ഓരോ അക്ഷരവും പദവും വരിയും സന്ദേശവും അളന്നുതൂക്കി സ്വാനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലെന്നപോലെ മസ്തിഷ്കമാകുന്ന ഗവേഷണശാലയിൽ ചിന്തകളാകുന്നഗവേഷണം നടത്തി, രചനകളാകുന്നു ഗവേഷണഫലങ്ങൾ ഇനിയൊരായിരം തലമുറകൾക്കുകൂടിവേണ്ടി അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അറിവിന്റെ ഭണ്ഡാരം ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചതിനുശേഷം സന്യാസത്തിനുപോയില്ല. വാനപ്രസ്ഥവും സ്വീകരിച്ചില്ല. മറിച്ച്, ലോകം ബഹുമാനിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രത്തെ പടുത്തുയർത്തി. ധർമ്മബോധമുള്ളവരെ സംഘടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം എല്ലാവരേയും ഭീഷ്മപിതാമഹന്റെ വരികളോർമ്മപ്പെടുത്തി. **ധർമ്മോ രക്ഷതി രക്ഷിതഃ ധർമ്മമേവ ഹതോ ഹന്തി** - ധർമ്മത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവനെ ധർമ്മം രക്ഷിക്കും. ധർമ്മത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവനെ ധർമ്മം തന്നെ നശിപ്പിക്കും എന്ന്.

ഭാരതരാഷ്ട്രം ലോകത്തിന്റെ ആത്മീയ തലസ്ഥാനമാണ്. അത് ഛിന്നഭിന്നമായിപോകരുത്. അതായിരുന്നു തക്ഷശിലയിൽ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച ചാണക്യൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തത്. അദ്ധ്യാപകർ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കായി അരയും തലയും മുറുക്കിയിറങ്ങണമെന്നാഹ്വാനം നൽകി. അത് അദ്ധ്യാപകർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും എപ്രകാരം സാധിക്കുമെന്ന് തെളിയിച്ചുകാണിച്ചുകൊടുത്ത്, ഈ രാഷ്ട്രത്തെ സാംസ്കാരികമായി ഒറ്റ ഭാരതരാഷ്ട്രമാക്കി. അതെന്റെ ഗുരു ചെയ്തത് ഞാൻ നിങ്ങളെയോർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

നിങ്ങളിൽ ചിലർക്കെങ്കിലും അറിയാം ഏതാനും സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് സ്വന്തം അമ്മ മരണത്തുനു മുമ്പ് ഗംഗാതീർത്ഥം സേവിക്കാനായി വേണമെന്ന് മകനായ അലക്സാണ്ടറോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, എന്തിന് ഗംഗാതീർത്ഥം, ഭാരതത്തെതന്നെ അമ്മയുടെ മുന്നിൽ സമർപ്പിക്കാമെന്നുപറഞ്ഞ് പതിനായിരക്കണക്കിന് ജവാന്മാരുമായി ഭാരതത്തെ കീഴടക്കാൻ ശ്രമിച്ച അലക്സാണ്ടർക്ക് മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടിവന്നു. രാഷ്ട്രഭക്തി ഇവിടുത്തെ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരിലും ജനങ്ങളിലും എന്റെ ഗുരുനാഥൻ ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടാണത് സംഭവിച്ചത്. പാരതന്ത്ര്യത്തിൽപ്പെടാതെ അലക്സാണ്ടർക്കടിയറവു പറയാതെ ആത്മീയതയുടെ ഈ ലോകതലസ്ഥാനം രക്ഷപ്പെട്ടു. വിദേശിയെ ധനവും, സൈന്യവും, മനോവീര്യവും കൊണ്ട് സഹായിച്ച ദേശദ്രോഹികളും ഈ ഭാരതത്തിലുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ സംസ്കാരഭൂമിയായ ആര്യാവർത്തത്തിൽ എന്നും ധർമ്മമേ ജയിച്ചിട്ടുള്ളൂ....... !

Scanned with CamScanner

ഇവിടെ എന്റെ മുമ്പിലുള്ള ഭാരതീയ വിദ്യാർത്ഥികളോടെനിക്ക് ഈയവസരത്തിൽ ഉപദേശിക്കുവാനുള്ളത് ഈ ഭൂമി പുണ്യഭൂമിയാണ്. ശ്രീരാമചന്ദ്രന്റെ സന്ദേശം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകട്ടെ. **ജനനീ ജന്മഭൂമിശ്ച സ്വർഗാദപി ഗരീയസീ.** ഈ രാഷ്ട്രത്തെ മാതൃഭൂമിയും, പിതൃഭൂമിയും, പുണ്യഭൂമിയും, ജ്ഞാനഭൂമിയും, കർമ്മഭൂമിയും, യജ്ഞഭൂമിയുമായി കണക്കാക്കുന്നവരെല്ലാം, അവർ എവിടെ ജനിച്ചവരായാലും വളർന്നവരായാലും ഭാരതീയരാണ്. അവരും ഈ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തന്നെ ലോകത്തിലെവിടെയായാലും ജീവിക്കണം.......... ! ഈ വിശ്വവിഖ്യാത സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിച്ച് സ്വന്തം ദേശത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്ന ഗാന്ധാരത്തിലേയും, യവനദേശത്തിലേയും, ബ്രഹ്മദേശത്തിലേയും, കാംബോജം, തുടങ്ങിയ എല്ലാ ദേശങ്ങളിലേയും വിദ്യാർത്ഥികളോട് ഞാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് രണ്ട് അമ്മമാരാണുള്ളത്. ഒന്ന് ജന്മം നൽകിയ അമ്മ അത് നിങ്ങളുടെ മാതൃഭൂമിയാണ്. രണ്ട് പോറ്റമ്മ അത് നിങ്ങൾക്ക് ഭാരതമാണ്. ഈ രണ്ട് മാതാക്കളും എന്നും നിങ്ങളുടെ സ്മരണയിലുണ്ടാകണം...... !

ഈ രാഷ്ട്രം ആക്രമിച്ചുകീഴടക്കാൻ വന്ന അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തിപോലും പിപ്പലാദമഹർഷിയെക്കണ്ട് വെട്ടിപ്പിടിച്ചതും കെട്ടിപ്പടുത്തതും ഈ ലോകം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ കൊണ്ടുപോകില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാണ് തിരിച്ചുപോയത്. ഒരു ആക്രമിക്ക് ഈ ഭൂമിയെ വന്ദിച്ച് തിരിച്ചുപോകാമെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞാൻ അതിലും വളരെ കൂടുതൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ എല്ലാ അറിവുകളും ലോകമെമ്പാടും നിങ്ങളെത്തിക്കണം...! എന്റെ ചിന്തകൾ മാത്രം ശരി, എന്റെ ഗ്രന്ഥം മാത്രം ശരി, എന്റെ വഴിമാത്രം ശരി, എന്റെ ഈശ്വരൻ മാത്രം ശരിയെന്ന് നിങ്ങൾക്കൊരിക്കലും തോന്നരുത്. ശരിയെവിടേയെല്ലാമുണ്ടോ അത് എന്റേയും ജീവിതത്തിൽ പകർത്തണമെന്ന ശരി നിങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളണം....! അതെല്ലാം വിമർശനബുദ്ധ്യാ വിശകലനം ചെയ്ത് മനസ്സിലാക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കണം. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും കുടുംബത്തിനും സമൂഹത്തിനും മാനവരാശിക്കും ശാശ്വതനന്മ വരുത്തുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പകർത്താൻ ഈ വിശ്വവിദ്യാലയത്തിലെ പഠനത്തിലൂടെ നിങ്ങൾക്കേവർക്കും സാധിക്കട്ടെയെന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ഈ സന്ദേശം ഞാനവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഭാരതം ജയിക്കട്ടെ മാതാ-പിതാ-ഗുരു ദൈവം എന്ന ചിന്തകൾ മനസ്സിൽ നിറയട്ടെ. **"ലോകാഃ സമസ്തഃ സുഖിനോ ഭവന്തു!"**

ഏറെസമയം നീണ്ടു നിന്ന അർത്ഥഗർഭവും സമ്പുഷ്ടവും സമൃദ്ധവും സമഗ്രവുമായ സന്ദേശങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ ആഹ്ളാദഭരിതരാ

Scanned with CamScanner

ക്കിയതുപോലെ കരഘോഷം ഉയർന്നു. എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. ധർമ്മാധ്യക്ഷൻ എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് അടുത്തപ്രഖ്യാപനം നടത്തി. "ഇനി രാജപുരോഹിതൻ നിങ്ങൾക്ക് ആശംസകളർപ്പിച്ച് സന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ടാകും." ചൈതന്യവത്തായ മുഖഭാവത്തോടെ മധ്യവയസ്കനായ രാജപുരോഹിതൻ സന്ദേശം നൽകി.

രാജപുരോഹിതന്റെ സന്ദേശം

"ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ രാജസദസ്സിൽ ആത്മീയകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച എനിക്ക് നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുവാനും സന്ദേശം നൽകുവാനും ഭാഗ്യം ലഭിച്ചതിൽ സംതൃപ്തിയുണ്ട്. നിങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നും പഠിക്കാൻ പോകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സന്ദേശം സംക്ഷിപ്തമായി പറഞ്ഞാൽ ഇതായിരിക്കും. ശ്രീകൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനനോടുപദേശിച്ച വരി ഗീതയിൽ നിന്നെടുത്തു ഞാൻ സമർപ്പിക്കാം.

ഉദ്ധരേദാത്മനാത്മാനം നാത്മാനമവസാധയേത്

ആത്മൈവഹ്യാത്മനോ ബന്ധുഃ ആത്മൈവരിപുരാത്മനാ.

ഇവിടെനിന്നും നിങ്ങൾക്കുലഭിക്കുന്ന താത്വീകജ്ഞാനവും പ്രായോഗികവിജ്ഞാനവും നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരേയും സമഗ്രമായി ഉദ്ധരിക്കുവാനുപയോഗിക്കണം. ഈ ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചതിനുശേഷം നിങ്ങളൊരിക്കലും, നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരേയും അവഹേളിക്കാനോ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനോ തുനിയരുത്. നിങ്ങളുടെ ബന്ധു എന്നുപറയുന്നത് സ്വയം നിങ്ങളും നിങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരുമാണെന്നറിയണം. നിങ്ങളേയും കൂടെയുള്ളവരേയും നിങ്ങളുടെതന്നെ ശത്രുക്കളാക്കി മാറ്റാതിരിക്കാനും ഇവിടെനിന്നുംലഭിക്കുന്ന ജ്ഞാനം ഉപയോഗിക്കണം. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ എന്നും നിറഞ്ഞിരിക്കേണ്ട വേദമന്ത്രമാണ്

അസതോ മാ സത് ഗമയാ തമസോ മാ ജ്യോതിർഗമയാ, മൃത്യോർ മാ അമൃതം ഗമയാ

ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ വരിയുടെ പ്രായോഗികജ്ഞാനം നൽകേണ്ടത് മാതാപിതാക്കളാണ്. രണ്ടാമത്തെ വരിയുടെ ജ്ഞാനമാകട്ടെ നിങ്ങൾക്കിവിടെയുള്ള അദ്ധ്യാപകർ നൽകുന്നുണ്ടായിരിക്കും. മൂന്നാമത്തെവരിയുടെ സന്ദേശം അന്വർത്ഥമാക്കാൻ ജഗദീശ്വരനേ സാധിക്കൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് മൂന്നു ഗുരുക്കന്മാരുണ്ട്. ഒന്നാമതായി മാതാപിതാക്കൾ, രണ്ടാമതായി ഇവിടത്തെ അദ്ധ്യാപകർ, മൂന്നാമതായി ഈശ്വരൻ. ആ ഗുരുക്കന്മാരെയെല്ലാം വർഷത്തിലൊരിക്കൽ വ്രതനിഷ്ഠയോടെ സമർപ്പണഭാവത്തോടെ സ്മരിക്കുന്ന

Scanned with CamScanner

ഇന്നത്തെ ഈ ഗുരുപൂർണിമ ദിവസത്തിൽ നിങ്ങളോടെനിക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുവാനുള്ളത്; നിങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന വിഷയമേതായാലും അതു ശാസ്ത്രമാണോ വിജ്ഞാനമാണോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടത് ഓരോ ഗ്രന്ഥത്തിലും, ആചാരത്തിലും, വിചാരത്തിലും, വിശ്വാസത്തിലും, സങ്കൽപ്പത്തിലും ഉള്ളത് പ്രയോജനപ്രദമാണോ എന്നുകൂടി പരിശോധിക്കണം. പ്രയോജന പ്രദമല്ലാത്തതിനെ തിരസ്കരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അതിൽ ചില മാറ്റങ്ങളും തിരുത്തലുകളും വരുത്തി പ്രയോജനപ്രദമാക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നും പരിശോധിക്കണം. എല്ലാത്തിലും നന്മതിന്മകളുണ്ട്. ഒന്നിലും നന്മ മാത്രമായിട്ടുമുണ്ടാകില്ല. തിന്മ മാത്രമായിട്ടുമുണ്ടാകില്ല. അവയുടെ അളവു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം.

ആചാരങ്ങൾ മൂന്നു വിധത്തിലുണ്ട് സദാചാരങ്ങൾ അനാചാരങ്ങൾ ദുരാചാരങ്ങൾ. ഇവയിൽ സദാചാരങ്ങൾ ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും ശാസ്ത്രത്തിനും നിരക്കുന്ന വിധത്തിൽ പഠിച്ച് പഠിപ്പിച്ച് പ്രചരിപ്പിക്കണം. അനാചാരങ്ങൾ പലതും ഇക്കാലഘട്ടത്തിലാവശ്യമില്ലാത്തതായിരിക്കാം. അവയെ കാലഘട്ടത്തിന്നനുസരിച്ച് മാറ്റങ്ങൾക്കുവിധേയമാക്കി സദാചാരങ്ങളാക്കി മാറ്റണം. ദുരാചാരങ്ങൾ എന്താണെന്നും അതുതിരസ്കരിക്കേണ്ടതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നും ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും ശാസ്ത്രത്തിനും നിരക്കുന്നവിധത്തിൽ ലോകത്തിനു പറഞ്ഞുകൊടുക്കണം. നിങ്ങളിൽ ധാരാളം നാസ്തികരും നിരീശ്വരവാദികളുമുണ്ടാകാം. ആ ചിന്താധാരകളിലും അനവധി സത്യത്തിന്റെ തന്തുക്കളുണ്ട്. എന്റെ വിശ്വാസവും, ചിന്തയും, വാദവും മാത്രമാണ് ശരിയെന്നു ശഠിക്കരുത്. ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനുശേഷം ആദ്യം അറിയേണ്ടത് വാദിക്കാനും ജയിക്കാനും ശ്രമിക്കരുതെന്നും, അറിയാനും അറിയിക്കാനുമേ ശ്രമിക്കാവൂ എന്നുമാണ്

വിദ്യാവിനയ സമ്പന്നേ ബ്രാഹ്മണേ ഗവിഹസ്തിനി

ശുനിശ്ചൈവ ശ്വപാകേ ച പണ്ഡിതാ സമദർശിനഃ

എല്ലാവരേയും, എല്ലാവരോടും, എല്ലാത്തിനോടും നിങ്ങൾക്ക് സമദർശിതാഭാവമുണ്ടായിരിക്കണം. നിങ്ങൾ നളന്ദയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളാണ്. നമ്മുടെ പൂർവ്വീകർ മനുഷ്യരാശിയെ അവരിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഗുണദോഷ (സ്വ)ഭാവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാലുവർണങ്ങളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഓരോവ്യക്തിയിലുമുള്ള ഗുണങ്ങളുടെ ആധാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ജന്മം കൊണ്ട് ആരും ബ്രാഹ്മണനോ ക്ഷത്രിയനോ വൈശ്യനോ ശൂദ്രനോ ആകുന്നില്ല. അവനവൻ സ്വീകരിക്കുന്ന കർമ്മത്തിന്റെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിലാണിതൊക്കെയായിത്തീരുന്നത്.

Scanned with CamScanner

ജന്മനാൽ ജായതേ മർത്യ കർമ്മണാൽ ജായതേ ദ്വിജ

ബ്രഹ്മജ്ഞാനേനൈവ ബ്രാഹ്മണാ.

ബ്രാഹ്മണനു മാത്രമേ വേദം പഠിക്കാവൂ എന്നല്ല പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വേദം പഠിച്ചാലേ ബ്രാഹ്മണനാകൂ എന്നാണ് ധർമ്മശാസ്ത്രം പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ലോകത്തിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഒരേ ജാതിയിൽപെടുന്നു എന്നും അതു മനുഷ്യജാതിയാണെന്നുമോർമ്മിക്കണം. അതിൽ വിദ്യകൊണ്ടും, വിനയം കൊണ്ടും, കർമ്മധർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടും നമ്മൾ നാലുവിഭാഗമായിത്തീരുന്നു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഭാരതത്തിൽ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഏതുവ്യക്തിക്കും അവനവന്റെ കർമ്മധർമ്മങ്ങളും, സ്വതസിദ്ധങ്ങളായഭാവങ്ങളും മാറ്റി ഉയരത്തിലേക്കോ താഴേക്കോ പോകാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം വിശകലനം ചെയ്തു വേണം നിങ്ങൾ പഠിക്കാനും വിദ്യ ഉൾക്കൊള്ളാനും. ഓരോ വരിയും മുറിച്ചെടുത്ത് വിശകലനം ചെയ്തുപഠിക്കരുത്. പഠിച്ചുയർന്ന് മാനവരാശിക്കും നിങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രത്തിനും, പ്രകൃതിക്കും, ശാശ്വതമായ നന്മ വരുത്തുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കണം. **ഉത്തിഷ്ഠതാ ജാഗ്രതാ പ്രാപ്യവരാന്നിബോധതാ** ഇതായിരിക്കട്ടെ നിങ്ങളുടെ മന്ത്രം. ചൈതന്യവത്തായി എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കൂ, ജനിച്ച് നിലനിന്ന് ഇല്ലാതാകുന്നതെന്തോ അതാണ് ജഗത് എന്നും അതിലാണ് നിലനിൽക്കുന്നതെന്ന ജാഗ്രതാബോധമുണ്ടാക്കൂ, ശ്രേഷ്ഠന്മാരായവരിൽ നിന്ന് ജ്ഞാനവിജ്ഞാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് ബോധതലത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിലേക്കുയരൂ! ഈ ഉപനിഷദ് മന്ത്രം സ്മരണയിലുണ്ടാകണം. ഈ ഭാരതമാതാവും, അസംഖ്യം ഋഷീശ്വരന്മാരും അവതാരങ്ങളും, ഈശ്വരനും നിങ്ങൾക്ക് നന്മവരുത്തട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ധന്യമായൊരു ബ്രഹ്മചര്യാജീവിതം ആശംസിക്കുന്നു. ഗുരുപൂർണിമാദിനത്തിന്റെപ്രകാശം നിങ്ങളുടെ മന[illegible]നെ എന്നുമെന്നും ചൈതന്യവത്താക്കട്ടെ! പ്രണാമം!"

"ഇനി നിങ്ങൾക്കു സന്ദേശം നൽകുന്നത് രാജഗുരുവാണ്. ഭാരതമെന്ന രാഷ്ട്രത്തിൽ രാജാവിന്റെ രാജനൈതികഅധികാരം അതിരുകടക്കാതിരിക്കാൻ ആത്മീയതയെന്ന അതിർവരമ്പ് നിർമ്മിക്കാറുണ്ട്. രാജാവിനേയും മന്ത്രിയേയും കാര്യകാരണസഹിതം ഉപദേശിക്കുവാൻ യോഗ്യതയുള്ള ഗുരുക്കന്മാരായിരുന്നു വസിഷ്ഠനും വ്യാസനുമെല്ലാം. ഇന്നത്തെ ഈ ഗുരുപൂർണിമാദിനത്തിൽ രാജഗുരു നിങ്ങൾക്കു സന്ദേശം നൽകുന്നത് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എന്നും നിലനില്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് രാജഗുരുവിനെ സന്ദേശം നൽകാനായി സുസ്വാഗതമരുളുന്നു." മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ തേജസ്സോടെ രാജഗുരു

Scanned with CamScanner

വേദിയുടെ മുന്നിലെത്തി എല്ലാവരേയും പ്രണമിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

രാജഗുരുവിന്റെ സന്ദേശം

"..... ബ്രഹ്മദേവന്റേയും, അഗ്നിദേവന്റേയും, ഭേളന്റേയും, സുശ്രുതന്റേയും പിൻതലമുറക്കാരനായ മഹർഷിയായി ഉയർന്ന ചരകൻ ഏതാനും സംവത്സരങ്ങൾക്കു (കലിവർഷം ≈ 2750 ≈ ബിസി 350) മുമ്പുരചിച്ച ആയുർവേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു.

സാക്ഷാത് അനുഭവൈർദൃഷ്ടോ ന ശ്രുതോ ന ഗുരുദർശിതാഃ
ലോകാനാം ഉപകാരായ ഏതത് സർവം പ്രദർശിതം

നിങ്ങൾ കണ്ടുപഠിച്ചനുഭവമാക്കി ഉയർത്തേണ്ടവിദ്യകളാണ് ഈ വിശ്വവിദ്യാലയത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നത്. അതിലെല്ലാം അനുഭവത്തിന്റേയും അനുഭൂതിയുടേയും ചൈതന്യമുണ്ടാകണം. ആരോ പറഞ്ഞു എന്നതുകൊണ്ടു സ്വീകരിക്കുന്ന ന്യായീകരണമുണ്ടാകരുത്. ഗുരു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അതെല്ലാം സത്യമാണെന്ന ധാരണയുമുണ്ടാകരുത്. നിങ്ങൾ കേട്ടും, കണ്ടും, ചർച്ച ചെയ്തും ചിന്തിച്ചും പഠിച്ചതെല്ലാം അഥവാ ഇനി പഠിക്കാൻ പോകുന്നതെല്ലാം ലോകനന്മക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുമോ എന്നു പരിശോധിച്ച് വിശകലനം ചെയ്തുവേണം വിദ്യ അഭ്യസിക്കുവാൻ. എത്ര പ്രഗത്ഭനാണെങ്കിലും പ്രസിദ്ധനാണെങ്കിലും പണ്ഡിതനാണെങ്കിലും പരമമായസത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ വീക്ഷണമാണ് നിങ്ങളെയവർ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. പരമമായസത്യത്തെക്കുറിച്ച് പരമിതമായ അക്ഷരങ്ങളും പരിമിതമായപദങ്ങളുമുള്ള ഭാഷയുപയോഗിച്ച് വിവരിക്കാനസാദ്ധ്യമാണ്. ലോകത്തിലെ ഏതുദ്രവ്യത്തിന്റെ ഭംഗിയും, ഗന്ധവും, സ്വാദും, വിചാരവും, വികാരവും, വാക്കുകൾകൊണ്ട് പൂർണമായി വിവരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. മനസ്സിൽ നിറയുന്നസുഖം, സന്തോഷം, സംതൃപ്തി, ചാരിതാർത്ഥ്യം, ബഹുമാനം, ആദരവ്, കടമ, ദയ ഇവയൊന്നും മറ്റൊരുവനുവിവരിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതുപോലെത്തന്നെ വാശി, പക, വിദ്വേഷം, അഹങ്കാരം, ദുഃഖം, വേദന, അസൂയ ഇവയും വിവരിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതെല്ലാമാണ് ഒരുപക്ഷേ മനുഷ്യനെ ഈശ്വരാവതാരമാക്കുന്നതും അസുരനാക്കുന്നതും. ഇവയെല്ലാം അനുഭവത്തിന്റെ രീതിയിലേ അറിയാൻ സാധിക്കൂ. അതുകൊണ്ട് ലോകത്തിന് പ്രകാശം പകരാൻ ഈ നളന്ദാവിശ്വവിദ്യാലയത്തിൽ നിന്ന് ജ്ഞാനലബ്ധിക്കായിവന്നിട്ടുള്ള ദേശവിദേശങ്ങളിലെ ബന്ധുക്കളോട് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കട്ടെ! നിങ്ങൾ കേട്ടും, കണ്ടും, വായിച്ചും, ചിന്തിച്ചും പഠിക്കുന്നതെന്തും ഒന്നാമതായിഭഗവദ്ഗീതയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഉപദേശി

Scanned with CamScanner

ച്ചതുപോലെ **ശാസ്ത്രം പ്രമാണം** എന്ന സന്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാകണം. രണ്ടാമതായി ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളുപദേശിക്കുന്നതുപോലെ **ആപ്തവാക്യം പ്രമാണം** എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുമാകണം. മൂന്നാമതായി ദർശനങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതുപോലെ **പ്രത്യക്ഷം** പ്രമാണമെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലുമാകണം. എല്ലാ അറിവുകളും ഈ മൂന്നിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നിലനിൽക്കണമെന്നില്ല. ഇനിയൊരുപന്ഥാവുള്ളത് **അനുമാനം പ്രമാണം** എന്ന പന്ഥാവാണ്. ഈ നാലുപന്ഥാവുകളിലൂടെ നിങ്ങൾ നേടുന്ന അറിവുകൾ ബുദ്ധിവൈഭവമാക്കിമാറ്റണം, അതിനെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളാക്കി ഉയർത്തണം, ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ ആകത്തുകയാണ് ജീവിതമെന്നറിയണം.

ജീവിതാരംഭം ജനനം മുതൽക്കും ജീവിതാവസാനം മരണത്തോടെയുമാണ്. ഈ രണ്ടുപ്രതിഭാസത്തിനുമിടക്ക് എത്രകാലം ജീവിച്ചു എന്നതിനേക്കാൾ പ്രധാനം എങ്ങിനെ ജീവിച്ചു എന്നതാണെന്നറിയണം. ഓരോനിമിഷവും നാം ശ്മശാനത്തിലേക്ക് പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. **ശീര്യതേ ഇതി ശരീരഃ** നശിക്കുന്നതെന്തോ അതാണ് ശരീരം! **ശമശയനം** ശാന്തമായ സ്ഥിരമുറക്കം നടക്കുന്നതെവിടേയോ അവിടെയാണ് ശ്മശാനം. എത്രയോപ്രഗത്ഭർ ഈ ഭൂമിയിൽ ജനിച്ചു ജീവിച്ചു മരിച്ചു. ആരാണോ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയും ജീവിച്ചത് അവരെ ലോകം സ്മരിക്കുന്നു. ആരാണോ അവനവനുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിച്ചത് അവൻ അവനോടു കൂടിത്തീരുന്നു. നിങ്ങൾ നളന്ദസർവകലാശാ. ലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളാണ്. പ്രവേശന പരീക്ഷയെഴുതി വിജയിച്ചവരിൽനിന്ന് നൂറിൽ ഇരുപതുപേരെ എന്ന കണക്കിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രഗത്ഭരാണ് നിങ്ങൾ. ഈ വിശ്വവിദ്യാലയം സർവകലാശാലയാണ്. എഴുപതുവിഷയങ്ങൾ ഇവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ലോകത്തിലൊരുസർവകലാശാലയ്ക്കും ഈ പ്രസിദ്ധിയവകാശപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ല. ഇവിടെ എഴുന്നൂറു ആചാര്യന്മാരുണ്ട്. ഈ സർവകലാശാലയിൽ ഏകദേശം പതിനേഴായിരം വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്നു. ഈ ഗുരുപൂർണിമാ സമ്മേളനത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് 80 ഹസ്തം ഉയരമുള്ള ശക്യമുനിയുടെ ചെമ്പുപ്രതിമ പ്രവേശനകവാടത്തിൽ നിൽക്കുന്നു. ഈ സർവകലാശാലയിലെ ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കോരോരുത്തർക്കും, ഈ സർവകലാശാലയിൽ നിന്നിറങ്ങി ലോകത്തിന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്കില്ലാത്ത പ്രത്യേകതകളുണ്ടായിരിക്കണം. നിങ്ങളുടെ പഠനക്രമത്തിന്, നിങ്ങളുടെ അറിവിന്, നിങ്ങളുടെ ദിനചര്യക്ക്, നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്, നിങ്ങളുടെ വീക്ഷണത്തിന്, നിങ്ങളുടെ സാധനക്ക്, നിങ്ങ

Scanned with CamScanner

ളുടെ കുടുംബത്തിന്, നിങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നവർക്ക്, നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കൾക്ക്, നിങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിന്, നിങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രത്തിന് പ്രത്യേകതയുണ്ടാകണം. അതു നിങ്ങളിലൂടെയാകുകയും വേണം. അറിവുകൾ ആർജിതവും സഞ്ചിതവും പ്രാരബ്ധവുമാണ്. മാതാപിതാക്കളെ നമുക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കാനാകില്ല. അതുപോലെ ജനിച്ച കുലം, ജനിച്ച കുടുംബാന്തരീക്ഷം, സമ്പത്സമൃദ്ധി, സൗന്ദര്യം, ചുറ്റുപാടുകൾ ഇവയെന്നും നമുക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നതിന്നതീതമാണ്. നമ്മുടെ മനസ്! അതിനെ നമുക്കുയർത്താനും താഴ്ത്താനും സാധിക്കും. അതിനെആധാരമാക്കിയാണ് ഉയരേണ്ടത്. ഉപനിഷത്തുക്കളുമതുപറയുന്നു. **മന ഏവ മനുഷ്യാണാം കാരണം ബന്ധ മോക്ഷയോഃ** അതിനാൽ അനുനിമിഷം ഉയരണം, വളരണം, തളരാതിരിക്കണം വളരാതിരിക്കരുത്.... ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ ജനിച്ചാൽ മരണമുണ്ട്. മരണത്തിനുമുമ്പ് സാധിക്കാവുന്നത്രയും നന്മകൾ ചെയ്ത് ദേവ-പിതൃ-ഋഷി ഋണങ്ങൾ തീർക്കുവാനും ലോകോപകാരപ്രദങ്ങളായ കർമ്മധർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുവാനും ജഗദീശ്വരനും ഋഷീശ്വരന്മാരും നിങ്ങൾക്കനുഗ്രഹം ചൊരിയട്ടേയെന്ന് രാജഗുരുവിന്റെ സ്ഥാനത്തിരുന്നുകൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായിപ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ആശീർവദിച്ചനുഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രണാമം."

ഇടിമുഴക്കത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യവും സർവചൈതന്യത്തിന്റെ ശ്രുതിയുമുള്ള ഈ സന്ദേശപ്രഭാഷണം കേട്ടവസാനിച്ചപ്പോൾ സംതൃപ്തി തോന്നി.

നന്ദിപ്രകാശന സന്ദേശം

ആരംഭത്തിന്റെ പര്യവസാനം അറിയിക്കാനെന്നതുപോലെ ധർമ്മാദ്ധ്യക്ഷൻ വേദിക്കുമുന്നിൽ വന്നുപറഞ്ഞു.

"ഈ സ്വർഗീയ നിമിഷങ്ങൾ അവസാനിക്കുകയാണ്. ജീവിതഗന്ധിയായസന്ദേശങ്ങൾ നൽകാൻ അനുഗ്രഹീതരായവരുടെ വരികൾ നിങ്ങൾ ശ്രവിച്ചു. ജന്മജന്മാന്തരങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹം പോലെ അവയെല്ലാം ഇനിയുള്ള പഠനദിവസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്കനുഗ്രഹമായിത്തീരട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നാളെ മുതൽ പഠനമുണ്ടായിരിക്കും അതാതു വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതുപ്രകാരം നിങ്ങളുടെ വിദ്യാരംഭം കുറിക്കുന്നതായിരിക്കും."

നളന്ദയിലെ ആചാര്യന്മാരുടെ വിവരണം

"**നിയമകർമ്മാചാര്യൻമാർ** നിങ്ങളെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നീതിന്യായവ്യവഹാരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കും. **അർത്ഥകർമ്മാചാര്യൻമാർ** സാമ്പത്തീക ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചും, **ആത്മകർമ്മാ**

ചാര്യൻമാർ ആത്മീയതയെക്കുറിച്ചും, തത്വശാസ്ത്രാചാര്യന്മാർ തത്വശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചും, ശരീര ശാസ്ത്രാചാര്യന്മാർ ശരീരശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചും, സമൂഹശാസ്ത്രാചാര്യന്മാർ സാമൂഹിക നിയമാവലികളെക്കുറിച്ചും, നരവംശ ശാസ്ത്രാചാര്യന്മാർ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ വളർച്ചയെക്കുറിച്ചും, ശരീരശാസ്ത്രാചാര്യന്മാർ വൈദീക ശാസ്ത്രജ്ഞാനവിജ്ഞാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും വ്യവസ്ഥാചാര്യന്മാർ സാമൂഹികനന്മകൾക്കാധാരമായ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചും രാജനൈതീകാചാര്യന്മാർ രാജനീതിയെക്കുറിച്ചും, ധനശാസ്ത്രാചാര്യന്മാർ സമ്പത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വ്യവസ്ഥാപിതമാർഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും ധർമ്മപത്രികാചാര്യന്മാർ രാജപത്രികയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും രാജധർമ്മാചാര്യന്മാർ രാഷ്ട്രഭരണനിയമവശങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിവരിച്ച്, അധ്യാപനം നടത്തുന്നുണ്ടാകും. പിതൃകർമ്മാനുഷ്ഠാനവിധികൾ പിതൃകർമ്മാചാര്യന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടാകും. ദേവകർമ്മാചാര്യന്മാർ ഈശ്വരാരാധനാവിധികളും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ വിഷയങ്ങൾ താൽപര്യമനുസരിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് പഠിക്കാം.

ഒരു സംവത്സരം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഈ പഠനപദ്ധതി നളന്ദസർവകലാശാലയിലെ എല്ലാവിദ്യാർത്ഥികളും അടിസ്ഥാനവിഷയങ്ങളായി അഭ്യസിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ഒരുസംവത്സരത്തിന്റെ മൂല്യനിർണയത്തിനുശേഷം, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ താൽപര്യവും മറ്റുകാര്യങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്ത് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാവിപഠനവിഷയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. അതിഗഹന പഠനവിഷയങ്ങളായ ആയുർവേദം, സ്ഥാപത്യവേദം, അർത്ഥശാസ്ത്രം, ധനുർവേദം, ഗാന്ധർവവേദം, നാട്യശാസ്ത്രം എന്നീ ഉപവേദങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ഐച്ഛികവിഷയമായെടുക്കാവുന്നതാണ്. വേദാംഗങ്ങളായ ശിക്ഷാ, നിരുക്തം, വ്യാകരണം, ഛന്ദഃശാസ്ത്രം, കൽപശാസ്ത്രം, ജ്യോതിശാസ്ത്രം എന്നിവ ഐച്ഛികവിഷയമായോ/ഉപവിഷയമായോ എടുക്കാവുന്നതാണ്. ദർശനങ്ങളായ യോഗശാസ്ത്രം, വൈശേഷികം, സാംഖ്യം, പൂർവമീമാംസാ, ഉത്തരമീമാംസ, ന്യായശാസ്ത്രം ഇവയും ഉപരിപഠനത്തിന് തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്.

ഋഗ്വേദമോ, കൃഷ്ണയജൂർവേദമോ, ശുക്ളയജൂർവേദമോ, സാമവേദമോ, അഥർവവേദമോ പഠനത്തിനായിസ്വീകരിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ളവർക്ക് അതുമാകാം. വേദാന്തത്തിലെ അദ്വൈതദർശനവും ദ്വൈതദർശനവും സ്വീകരിക്കാവുന്നതുപോലെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കുനേതൃത്വം നൽകുന്ന പുരോഹിതനോ വൈദീകനോ ആകാനുള്ള പഠനപദ്ധതിയും സ്വീകരിക്കാം.

Scanned with CamScanner

പുരാണപണ്ഡിതനായും, സംഗീതജ്ഞനായും, കലാകാരനായും, നടനായും ഭാവിജീവിതം സ്വീകരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ഒന്നാം വർഷത്തെ പഠനത്തിനുശേഷം അതിനുള്ള അദ്ധ്യയനവും ആരംഭിക്കാം. ബുദ്ധ, ജൈന, സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അതിഗഹനമായിത്തന്നെ ഇവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടാകുമെന്നുമറിയിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും എന്റെ പ്രണാമം'' ഇത്രയും പറഞ്ഞ് ധർമ്മാധ്യക്ഷൻ വേദിയിൽ തന്റെ സ്ഥാനത്തിരുന്നു.

എനിക്കു ലഭിച്ച പരമ ഭാഗ്യം

വേദിയിൽ ഇരുന്ന പ്രമുഖർ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ സദസ്യരും എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് കൈകൂപ്പി. നളന്ദാവിശ്വവിദ്യാലയത്തിലെ ഗാനം സംഗീതജ്ഞർ ആലപിച്ചു. വേദമന്ത്രങ്ങളുടെ ചൈതന്യമുള്ള ദേവഭാഷയിലെ ആ ഗാനം അതിഗഹനമായ അർത്ഥമുള്ളതായിരുന്നു. ലോകം മുഴുവനും ആരാധിക്കുന്ന ജ്ഞാനവിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചും വിദ്യാദേവതയെക്കുറിച്ചും, വിദ്യാർത്ഥിയെക്കുറിച്ചും അദ്ധ്യാപകരെക്കുറിച്ചുമുള്ളതായ വേദവരികൾ ചേർത്ത ആ സരസ്വതീക്ഷേത്രഗാനം മനസ്സിനെ വല്ലാതെ സ്വാധീനിച്ചതായിട്ടനുഭവപ്പെട്ടു.

കലിവർഷം 2802 ആഷാഢമാസത്തിലെ വ്യാസപൂർണിമ ദിനത്തിൽ ഔദ്യോഗികമായി നളന്ദവിശ്വവിദ്യാലയത്തിലെ ഉപാചാര്യനായി, മധ്യാഹ്നത്തിനുശേഷം രണ്ടര നാഴിക കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരുടേയും അനുഗ്രഹത്തോടെ, സ്ഥാനമേറ്റെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചു. തദവസരത്തിൽ മറ്റനവധി ആചാര്യന്മാരും ഉപാചാര്യന്മാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ധർമ്മാചാര്യന്റെ മുന്നിൽ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് ഔദ്യോഗിക ചിഹ്നാംഗിതമായ ഉത്തരീയവും സ്വീകരിച്ച് പത്രികയിൽ എന്റെ ഹസ്ത ചിഹ്നവും രേഖപ്പെടുത്തി, അദ്ധ്യാപകനായി ഉപാചാര്യസ്ഥാനത്തിരുന്നുള്ള കർമ്മം ധർമ്മമായി ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. എനിക്കായിനൽകിയ ആശ്രമ സദൃശമായ കൂടാരത്തിൽ രാത്രി എന്റെ ഭാണ്ഡങ്ങൾ ഇറക്കിവെച്ചു. ഒരു സ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെ, ഇന്നുനടന്ന ചടങ്ങുകളും ഓരോരുത്തരും നൽകിയസന്ദേശങ്ങളും, മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. ചാണകംമെഴുകിയ തറയിൽ ഇരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ച് പുൽപായയിൽ കൈകൂപ്പി കിടന്നുറങ്ങിയ ഞാൻ നിമിഷങ്ങൾക്കകം പൂർണചന്ദ്രന്റെ തലോടലിൽ അഗാധമായ ഉറക്കത്തിലേക്കിറങ്ങി.

നളന്ദയിൽ വിദ്യാരംഭത്തിന്റെ പുതുവർഷമുദിക്കുന്നു

ആഷാഢമാസത്തിലെ തണുപ്പുണ്ടായിട്ടും വിദ്യാർത്ഥികൾ സൂര്യോദയത്തിന് അഞ്ചുനാഴിക മുമ്പേ ഉണർന്നിരുന്നു. അവരെല്ലാം പ്രാതസ്മരണയിലെ കരാഗ്രേവസതേ ലക്ഷ്മി.... എന്ന മന്ത്രവും. സമുദ്രവ

Scanned with CamScanner

സനേദേവീ..... എന്ന ഭൂവനവന്ദനവും ചൊല്ലി പ്രഭാതസ്നാനം കഴിഞ്ഞ്, പ്രാർത്ഥനയും യോഗചര്യയും കഴിഞ്ഞ്, സൂര്യനമസ്കാരവും വിധി പോലെ നടത്തി, പ്രഭാത പാനീയം കുടിച്ച്, സൂര്യോദയത്തോടെ എല്ലാവരും പഠനകളരിയിലെത്തിയിരുന്നു.

ഞാൻ വളരെ വിസ്തൃതമായ പഠനവേദിയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെപോലെ പുറകിലായി ഇരുന്നു. എല്ലാവിദ്യാർത്ഥികളും നിലത്ത് പുൽപായിൽ നിവർന്ന് ഇരിക്കുന്ന കാഴ്ച ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. ഉപ ആചാര്യനെ പരിചയപ്പെടുത്താൻ നരവംശശാസ്ത്രാചാര്യൻ പഠനകളരിയിൽ കയറി. വന്ദനവരികൾ ഒരേ സ്വരത്തിൽ എല്ലാവരും ചേർന്ന് പ്രാർത്ഥ നയായി ചൊല്ലി. സുസ്വാഗതവും വന്ദനവും പ്രണാമവും സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ട് നരവംശാചാര്യൻ കൈകളുയർത്തി ആശീർവദിച്ചു. ഉപാചാ ര്യനെ പരിചയപ്പെടുത്തി. ഉപാചാര്യൻ ശിക്ഷണം ആരംഭിക്കുന്ന തിനുമുമ്പ് പതിവായുള്ള വേദ പ്രാർത്ഥന പാടി. പരദേശികൾക്ക് വ്യക്ത മായി ആലപിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല.

ഓം സഹനാവവതു സഹനൗ ഭുനക്തു സഹവീര്യം കരവാ
വഹൈ തേജസ്വിനാവധീതമസ്തു മാ വിദ്വിഷാവഹൈ..... !

ഉപാചാര്യൻ വിവരണം തുടർന്നു. "എല്ലാവർക്കും ഈ പഠന ചര്യയി ലേക്ക് സ്വാഗതം. നമ്മുടെ പൂർവീകരായ ഋഷിവര്യന്മാർ എഴുതിയിരി ക്കുന്ന എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ആരംഭം പ്രാർത്ഥനയോടെയായിരുന്നു. ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളായാലും വിജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളായാലും, ഉപദേശങ്ങ ളായാലും പ്രദർശനങ്ങളായാലും പ്രാർത്ഥനയോടെയായിരിക്കും വിവ രിക്കുന്നത്. ദേവീദേവന്മാരുടെ സംശയനിവാരണത്തിന്നായുള്ളചോദ്യ ങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങളുമായിട്ടായിരിക്കും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിഷയവിവരണം നൽകുക പതിവ്.

ഉദാഹരണത്തിന് മത്സ്യപുരാണത്തിൽ ദേവന്മാർക്കും ഋഷിമാർക്കുമുള്ള സംശയങ്ങൾ മത്സ്യാവതാരമൂർത്തിയായമഹാവിഷ്ണുനൽകുന്നു. കൂർമ്മപുരാണത്തിൽ കൂർമ്മാവതാരമൂർത്തിയാണ് വിവരണങ്ങൾ നൽകുന്നത്. എല്ലാധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലും അതുരചിച്ച മഹർഷിമാ രുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ദേവന്മാരുടെ വചനങ്ങളായി നൽകുകയാണ് പതിവ്.

വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്ര പഠനം ആരംഭിക്കുന്നു

ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് വിഷ്ണുധർമ്മശാ സ്ത്രം. ഇന്നുമുതൽ അതാണിവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അതിന്റെ **ഒന്നാം അദ്ധ്യായം** ആരംഭിക്കുന്നത് ഭൂമിദേവി മഹാവിഷ്ണുവിനെ പ്രാർത്ഥി

Scanned with CamScanner

ക്കുന്നതായിട്ടാണ്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ 61 ശ്ലോകങ്ങളാണുള്ളത്. ഭാരതീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാംതന്നെ, ആത്മീയമോ, ഭൗതികമോ ശാസ്ത്രീയമോ ഏതുമാകട്ടെ, അവയെല്ലാം ആരംഭിക്കുന്നതിലെ ആദ്യശ്ളോകങ്ങളോ അദ്ധ്യായമോ പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിലാകുന്നതുപോലെ ഇവിടെ ഭൂമിയെ ആസുരിക ശക്തികളിൽ നിന്ന് എടുത്തുയർത്തിയ വരാഹമൂർത്തിയുടെ സ്തുതിയാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഭൂമിയെ ഉയർത്തി സംരക്ഷിച്ച വരാഹമൂർത്തിയെ ഭൂമീദേവിസ്തുതിക്കുന്നു. ഇനിയും ഭൂമിക്ക് അധഃപതനമുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ സത്യത്തിന്റേയും ധർമ്മത്തിന്റേയും, നീതിയുടേയും, ന്യായത്തിന്റേയും സത്ഭരണം നിലനിർത്താൻ സാമ-ദാന-ഭേദ-ദണ്ഡങ്ങൾ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ സന്ദേശമായി ഈ സമൃതിഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു.

"ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ അനവധിയാണ് പ്രധാനപ്പെട്ടവ ബൗധായന -ആപസ്തംബ - കാത്യായന - വസിഷ്ഠ- ഗൗതമ - ഹാരിത - ഹിരണ്യ കേശി - വൈഖാനസ - മാനവ ധർമ്മസൂത്രങ്ങൾ അഥവാ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. അത്രി - ഉശന - കണ്വ - കശ്യപ - ഗാർഗ്യ - ച്യവന - ജാതുകർണ്ണ - ദേവ - പൈഠിനസ - ബൃഹസ്പതി - ഭരദ്വാജധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ലഭ്യമല്ല. ചിലത് ഭാഗികമായി മാത്രം ലഭ്യമാണ്.

എല്ലാ ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിഷയവും അവതരണവും ഏകദേശം ഒരേപോലെയാണ്. എന്നാൽ ദേശത്തിനും കാലത്തിനുമനുസരിച്ചുള്ള മാറ്റങ്ങൾ അവയിലെല്ലാം ഉണ്ട്. അവയെല്ലാം ഋഷിവര്യന്മാരുടെ പേരിൽ തന്നെ അറിയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം നന്മകളെടുത്ത് എഴുതിയിട്ടുള്ള അതിബൃഹത്തായ ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമാണ് വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രം. നളന്ദയിലെ പാഠ്യപദ്ധതിയിലെ പ്രധാനഭാഗമാണിത്." ആചാര്യൻ പറഞ്ഞു.

ധർമ്മശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങൾ അനവധിയാണ്. പതിനെട്ടുപുരാണങ്ങളിലും പതിനെട്ടുപപുരാണങ്ങളിലുമതുണ്ട്. വാൽമീകിരാമായണവും വ്യാസഭാരതവും പൂർണ്ണമായും പ്രായോഗികധർമ്മശാസ്ത്രം മാത്രമാണ് വിവരിക്കുന്നത്. ചില ഉപനിഷത്തുക്കളും ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ ചില സന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. ഭഗവദ്ഗീത തന്നെ ധർമ്മസന്ദേശങ്ങളുടെ സമഗ്രവും പ്രായോഗികവുമായ പ്രദർശനമാണ്." ആചാര്യൻ വിവരിച്ചു. "വേദങ്ങളും ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വിഷയബന്ധങ്ങളും അവയുടെ ക്രമീകരണബന്ധങ്ങളും നാം ഓർമ്മിക്കണം."

വേദങ്ങൾ മാനവരാശിയുടെ നന്മക്കാവശ്യമായ സമഗ്രസന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു. അതിന്റെ പ്രായോഗികജീവിത സന്ദേശങ്ങളാണ് ധർമ്മ

Scanned with CamScanner

ശാസ്ത്രങ്ങളിലുള്ളത്. ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ, വേദ-ബ്രാഹ്മണ-ആരണ്യക - ഉപനിഷത്തുക്കളടങ്ങിയ വൈദീകസാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല. എന്നാൽ ശിക്ഷ-നിരുക്തം - ചന്ദഃശാസ്ത്രം-വ്യാകരണം-കൽപശാസ്ത്രം-ജ്യോതിഷം എന്നീ ആറുവേദാംഗങ്ങളുള്ളതിൽ കൽപശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ധർമ്മശാസ്ത്രവും യാഗകർമ്മങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന ശ്രൗത സൂത്രവുമുണ്ട്. മരണാനന്തരകർമ്മങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന പിതൃമേധസൂത്ര മുണ്ട്. ഇവയിൽ ചിലവിഷയങ്ങൾ ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലും, പിതൃമേധ സൂത്രത്തിലും, ശ്രൗതസൂത്രത്തിലും, ഗൃഹ്യസൂത്രത്തിലും പൊതുവായി വരുന്നുമുണ്ട്

ബ്രാഹ്മണക്ഷത്രിയവൈശ്യശൂദ്രവർണങ്ങളായി, പരസ്പരം വർണം മാറുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്രത്തോടെയാണ്, കർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വർണധർമ്മം വിവരിക്കുന്നത്. വർണങ്ങൾ നാലെണ്ണമാണ്. അത് ജന്മം കൊണ്ടോ കുടുംബമഹിമകൊണ്ടോ ഉളവാകുന്നതല്ല. കർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണ് ഈ വർണങ്ങൾ.

വർണ്ണ ധർമ്മ വിവരണം

ഭാരതത്തിൽ മനുഷ്യരെ അവരുടെകർമ്മത്തിന്റേയും അവരേറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നധർമ്മത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നത്. നാം മനുഷ്യരെ രണ്ടുവിഭാഗമാക്കി വിഭജിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ അത് സ്ത്രീയെന്നും പുരുഷനെന്നും രണ്ടു വിഭാഗമാക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഭാരതീയരെന്നും ഭാരതീയരല്ലാത്തവരെന്നും രണ്ടുവിഭാഗമാക്കാം. അതുപോലെ മനുഷ്യരെ മൂന്നുവിഭാഗമാക്കണമെങ്കിൽ നമുക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്ന ഒരു മാർഗം സാത്വികമായ മനുഷ്യർ, രാജസിക സ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യർ, താമസ (താമസിക) സ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യർ എന്നീപ്രകാരമാകം. ഇനിയും വ്യത്യസ്ഥ രീതികൾ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കുകയുമാകാം. മനുഷ്യനെ വിഭജിക്കുന്നതിന് ഏതു വിധത്തിലുള്ള അടിസ്ഥാനങ്ങളുപയോഗിച്ചാലും അത് താത്കാലികമോ ശാശ്വതമോ ആയ രീതിയാകണമെങ്കിൽ അതിന് സാർവലൗകീകതയുടെ അടിത്തറയുണ്ടാകണം. സ്ത്രീപുരുഷ വിഭാഗം എന്നത് എക്കാലവും നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു വിഭജനപ്രക്രിയയാണ്. എന്നാൽ താൽക്കാലികമെങ്കിലും കർമ്മധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭാരതീയ ഋഷീവര്യന്മാർ മനുഷ്യരെ നാലായിതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ പേര് വർണങ്ങൾ എന്നാണ്. വർണം എന്ന പദത്തിന്റെയർത്ഥം നിറം എന്നാണ്. ഏതു നിറങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാനും ഇഷ്ടപ്പെടാനും ഉപയോഗിക്കാനും ലോകത്തിലെ ഏതുവ്യക്തിക്കും അവകാശമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ നാലുതരത്തിലുള്ള വിഭജനത്തിന് വർണങ്ങൾ എന്ന പേരുകൊടുത്തത്...

Scanned with CamScanner

വർണങ്ങളുണ്ടായതിന്റെ വിവരണം

ഈ നാലുവർണ്ണങ്ങളാകട്ടെ ജന്മം, കുടുംബമഹത്വം, ജനിച്ച കുലം കാലഘട്ടം നോക്കിയല്ല, നമ്മിലുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളും, നമ്മൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതോ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതോ ആയ കർമ്മധർമ്മങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുമാണ്. ഒരാൾ രാജാവാകുന്നത് അയാൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന രാജധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.... അതുകൊണ്ട് നാം സ്വീകരിക്കുന്നകർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യരെ ബ്രാഹ്മണ ക്ഷത്രിയ വൈശ്യശൂദ്രർ എന്നീ നാലുവിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇവരിലോരോരുത്തരുടേയും ധർമ്മം കാത്യായനമഹർഷി വ്യക്തമായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഗൗതമമഹർഷി **ഗൗതമ ധർമ്മ ശാസ്ത്ര**ത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ളത്, കാത്യായനന്റേതിൽ നിന്ന് ഭിന്നമല്ല. ക്ഷത്രിയന്റെ ധർമ്മം വിവരിക്കുന്നതിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ **ധനുർവേദഗ്രന്ഥത്തിൽ** ക്ഷത്രിയന്റേയും വൈശ്യന്റേയും ശൂദ്രന്റേയും കർമ്മധർമ്മങ്ങളുടെ സംക്ഷിപ്തം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണരുടെ ധർമ്മം വിഷ്ണുപുരാണത്തിൽ നിന്ന് നമുക്കു മനസ്സിലാകും. ബ്രാഹ്മണന്റെ അതികഠിനമായ ജീവിതചര്യ മനുസ്മൃതി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണൻ അധഃപതിക്കുന്നത് സ്വകർമ്മത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുമ്പോഴാണെന്ന് ഗൗതമഹർഷി വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു...

എല്ലാ ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വളരെ വ്യക്തമായിത്തന്നെ ബ്രാഹ്മണ ക്ഷത്രിയ വൈശ്യശൂദ്ര കർമ്മധർമ്മങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിന്റെ സംക്ഷിപ്തം, വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ളത് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം....

ഇത്രയും പറഞ്ഞ് ആചാര്യൻ വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ **രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ** പതിനേഴ് സന്ദേശങ്ങൾ ക്രമത്തിൽ വായിക്കാനായി വിദ്യാർത്ഥികളോടുനിർദ്ദേശിച്ചു.

> നാലു വർണങ്ങളുടേയും കർമ്മധർമ്മങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു. (1) വർണ്ണങ്ങൾ നാലെണ്ണം ബ്രാഹ്മണ - ക്ഷത്രിയ - വൈശ്യ - ശൂദ്രൻ. (2) ഒന്നാമതായി വരുന്നത് ബ്രാഹ്മണരാണ്, തുടർന്നുള്ളവർ യഥാക്രമം വരുന്നു. (3) എല്ലാവർണത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നവർക്ക് ഉപനയനം മുതൽ ശ്മശാനത്തിലെ അന്ത്യകർമ്മം വരെയുള്ള മന്ത്രസഹിത കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യിക്കേണ്ട ധർമ്മം ബ്രാഹ്മണന്റേതാണ്. (4) വർണ്ണാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ധർമ്മം വിവരിക്കാം. (5) വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ജ്ഞാനവിജ്ഞാന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവ പഠിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നവരെയാണ് ബ്രാഹ്മണരായി കണക്കാക്കുന്നത്. (6) ശാസ്ത്രാനുസാരം രാഷ്ട്രത്തെ സംരക്ഷി

Scanned with CamScanner

ക്കുന്നവ്യക്തിയെയാണ് ക്ഷത്രിയനെന്നുപറയുന്നത്. (7) കൃഷി, പശുപരിപാലനം, വ്യവസായം എന്നിവ ചെയ്യുന്നവർ വൈശ്യ രായി അറിയപ്പെടുന്നു. (8) മറ്റെല്ലാകർമ്മങ്ങളും ശൂദ്രവൃത്തിയുടെ ഭാഗമായി വരുന്നു. (9) പഠിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നവരെ ദ്വിജന്മാരായി അറിയപ്പെടുന്നു. (10) ബ്രാഹ്മണ ക്ഷത്രിയ വൈശ്യ ശൂദ്രരുടെ പ്രവൃത്തികൾ വിവരിക്കട്ടെ. (11) ബ്രാഹ്മണന്റേത് പഠിച്ച് പഠിപ്പിച്ച് കൊടുക്കൽ. (12) ഭൂമിയുടെ/രാഷ്ട്രത്തിന്റെ രക്ഷ ക്ഷത്രിയന്റെ പ്രവൃത്തി. (13) കൃഷി, പശുപരിപാലനം, വാണിജ്യം, മറ്റുതരത്തി ലുള്ള മൃഗപക്ഷികളുടെ പരിപാലനവും വൈശ്യന്റേത്. (14) എല്ലാ ശിൽപവേലകളും നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളും ശൂദ്രന്റേതുമാ കുന്നു. (15) ആപത് കാലങ്ങളിലും, അത്യാവശ്യഘട്ടങ്ങളിലും ഇവയെല്ലാം മാറ്റിയും പ്രവർത്തിക്കാവുന്നതാണ്. വർണധർമ്മ ങ്ങൾക്കൊന്നും ആപത്ഘട്ടങ്ങളിൽ സാധുതയില്ല. **(2 : 1 - 15)**

(ബ്രാഹ്മണന് നിർബന്ധമായും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതായ പ്രത്യേകത കൾ ഇതെല്ലാമാണ്)

(16) ക്ഷമാ, സത്യം, പക്വത, വൃത്തി, ദാനകർമ്മം ഇന്ദ്രിയ സംയ മനം, അഹിംസാ, ഗുരുശുശ്രൂഷ, തീർത്ഥാടനം, ദയ. (17) ഇച്ഛാശ ക്തി, പിശുക്കില്ലായ്മ, ദേവന്മാരേയും ശ്രേഷ്ഠരേയും പൂജിക്കൽ, അസൂയ ഇല്ലായ്മ ഇത്രയുമാണ് ബ്രാഹ്മണർ എന്ന വിഭാഗ ത്തിൽപെടുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതായ യോഗ്യതകൾ. ഈ ഗുണങ്ങളില്ലാത്തവർ ബ്രാഹ്മണപദവിക്കർഹരല്ല മാതാപിതാക്കൾ ബ്രാഹ്മണരായാലും ഈ ഗുണവിശേഷങ്ങളില്ലാത്തമക്കൾ ബ്രാഹ്മ ണരല്ല. **(2 : 16, 17)**

എല്ലാവരും മനുഷ്യരാണെന്നതും അതിൽ വർഗവർണഭാഷാ വ്യത്യാ സങ്ങളില്ലെന്നതും സത്യം മാത്രമാണ്. ഗീതയിലേയും ഉപനിഷത്തു ക്കളിലേയും വരികളും അതുപോലെയുള്ള എല്ലാസന്ദേശങ്ങളും സംശ യാതീതമാം ശരിയാണുതാനും. പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ നമുക്കു ജന്മം നൽകിയ പുരുഷനെ നാം പിതാവ് എന്നു വിളിക്കുന്നു, സ്ത്രീയെ നമ്മൾ മാതാവെന്നും വിളിക്കുന്നു? ഇവർ വെറും മനുഷ്യരായിട്ടും നാം എന്തുകൊണ്ടവരെ അങ്ങിനെ വിളിക്കുന്നു. നമ്മളെ ഭരിക്കുന്ന വർക്കു നമ്മെ അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നാലും ഭക്ത്യാദരവോടെ നാം അവരെ രാജാവെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയെ രാജ്ഞിയെന്നും വിളിക്കുന്നു. അതുപോലെ വ്യക്തമായ ഓരോ കർമ്മവും സ്വധർമ്മമാ യിട്ടനുശാസിക്കുന്നവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള നാമധേയമാണ് ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ,..... എന്നീപ്രകാരം. ഒരു ക്ഷത്രിയൻ, ബ്രാഹ്മണൻ ചെയ്യു

Scanned with CamScanner

ന്നത് സ്വധർമ്മമായിട്ടനുശാസിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ അയാൾ ബ്രാഹ്മണനാണ് ഈ വരി ശ്രദ്ധിക്കൂ.

ശൂദ്രോഽപിശീല സമ്പന്നോ ബ്രാഹ്മണാത് ഗുണവാൻ ഭവേത്.
ബ്രാഹ്മണോഽപി ക്രിയാഹീനഃ ശൂദ്രാത് പ്രത്യവരോ ഭവേത്.

സമ്പന്നമായശീലം കൊണ്ട് ഏതുശൂദ്രനും ബ്രാഹ്മണനേക്കാൾ ഉയരാം, കർമ്മം ചെയ്യാത്ത ബ്രാഹ്മണൻ ശൂദ്രനേക്കാളെത്രയോ താഴെയാണ്...

ഇനിയും ശ്രദ്ധിക്കുക ക്ഷത്രിയനായിരുന്ന വിശ്വാമിത്രൻ, ബ്രഹ്മർഷി പദവിയിലേക്കുയർന്നില്ലേ. യാദവനായിരുന്നില്ലേ ശ്രീകൃഷ്ണൻ, ക്ഷത്രിയനായിരുന്നു ശ്രീരാമൻ, മുക്കുവവംശത്തിലല്ലേ വേദവ്യാസന്റെ ജനനം... ഇവരാരും താഴ്ന്നവരായിരുന്നില്ല. നാമനുഷ്ഠിക്കുന്ന യാഗകർമ്മങ്ങളെഴുതിയത് കുലാലനായ (കുടമുണ്ടാക്കുന്നവനായ മഹീദാസ ഐതരേയനാണ്. അദ്ദേഹമാണ് ഐതരേയാരണ്യകവും ഐതരേയ ഉപനിഷത്തും, മഹൈതരേയ ഉപനിഷത്തും, എഴുതിയത്. കാട്ടാളനായിരുന്ന രത്നാകരനല്ലേ വാത്മീകി മഹർഷിയായിട്ടുയർന്നത്.... ഇതെല്ലാം വിശകലനം ചെയ്തു നോക്കൂ. ഇവിടെ കർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മാനവരാശിയെ നാലാക്കിത്തിരിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഈ സർവകലാശാലയിൽ പഠനത്തിന്നായി ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയോടും അവന്റെ വർണമേതെന്നു ചോദിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ കർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിഭജനം ന്യായമെന്നും പ്രായോഗികമെന്നും തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ തിരസ്കരിക്കുകയുമാകാം. എല്ലാവർക്കും, അവർ ബ്രാഹ്മണരായാലും അല്ലെങ്കിലും അവരെല്ലാം ഓരോ ഋഷികുലത്തിൽ ജനിച്ചവരായതുകൊണ്ട് എല്ലാ ഭാരതീയർക്കും ഗോത്രവും-സൂത്രവും-പ്രവരവുമുണ്ട്. ഈ മൂന്നും ഋഷിവര്യന്മാരുടെ പേരിലറിയപ്പെടുന്നതുമാണ്." ഇത്രയും വിവരിച്ചതു കേട്ടപ്പോൾ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മനസ്സിലും നിലനിന്നിരുന്നസംശയം തീർന്നതായി എനിക്കു തോന്നി.

ഭാഗം - 2 : വ്യവഹാര കാണ്ഡം

രാജാവിന്റെ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള രാജധർമ്മാചാര്യന്റെ വിവരണം

"ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിലനിൽപും, വളർച്ചയും, തളർച്ചയും, നാശവും എല്ലാം പ്രജകളുടെ കർമ്മധർമ്മങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യവും മാർഗവും അനുസരിച്ചിരിക്കുമെങ്കിലും, അവയെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കുന്നത് ഭരണത്തിന്റെ തലപ്പത്തിരിക്കുന്നവരാണ്. ഭരണസാരഥ്യം പൂർണമായും രാജാവിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. ഒരുരാഷ്ട്രത്തിൽ എത്ര പ്രഗത്ഭന്മാരുണ്ടെങ്കിലും, ആ രാഷ്ട്രം അറിയപ്പെടുന്നത് മിക്കവാറും

Scanned with CamScanner

അതുഭരിക്കുന്ന രാജാവ് മഹത്വമുള്ളവനാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലായിരിക്കും. നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിക്ക് ഭാരതം എന്നു പേരുവരാൻ കാരണം ഭരതൻ ഭരിച്ചതിനാലാണ്. ഭൂമിക്ക് പൃഥ്വി എന്ന പേര് വരാൻ കാരണം പൃഥു ചക്രവർത്തി ഭരിച്ചതിനാലാണ്. രാമരാജ്യം എന്ന നാമധേയം തന്നെ ധർമ്മത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അർജ്ജുനനോട് അധർമ്മത്തെ നശിപ്പിച്ച് ധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കാനാണ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഉപദേശിച്ചത്. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിൽ രാജാവിനെ സഹായിക്കാൻ നൂറുകണക്കിന് ഉദ്യോഗസ്ഥരുണ്ടെങ്കിലും, രാജാവ് സിംഹാസനത്തിൽ വിരളമായിട്ടേ ഇരിക്കാറുള്ളൂവെങ്കിലും, ഭരണത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നും അറിയാത്തവനാണെങ്കിലും, ആ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി, ഭരണാധികാരിയായ രാജാവിനെയായിരിക്കും ലോകം അറിയപ്പെടുന്നത്. രാജാവ് നശിച്ചാൽ പ്രജകൾ നശിക്കും യഥാ രാജാ തഥാ പ്രജാ എന്ന പ്രയോഗം ഇക്കാരണത്താലാണുണ്ടായത്.

രാജഭരണത്തെക്കുറിച്ചും രാജാവിന്റെ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഭീഷ്മ പിതാമഹൻ ശരശയ്യയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ധർമ്മപുത്രരോടുപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അത് ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ സമുജ്ജ്വലമായ അധ്യായമാണ്. ധർമ്മശാസ്ത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുശ്രദ്ധിക്കൂ: ഒരു സ്ത്രീ, ഒരു പുരുഷന്റേയും സഹായമില്ലാതെ സർവാഭരണഭൂഷിതയായി രാത്രിസമയത്തു പോലും ഒറ്റക്കു സഞ്ചരിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നവിധത്തിലാണ് രാജാവ് രാഷ്ട്രം ഭരിക്കേണ്ടത് എന്ന്.

യജ്ഞവൽക്യ മഹർഷി യജ്ഞവൽക്യ സ്മതിയിലും, മനു മനുസ്മൃതിയിലും ഗൗതമനും, ബൗധായനനും, യോഗേശ്വരനും, വസിഷ്ഠനും ദക്ഷപ്രജാപതിയും, നാരദനും, ആപസ്തംബനും, ബൃഹസ്പതിയും, കാത്യായനനും, വ്യാസനും വളരെ വ്യക്തമായിത്തന്നെ അവരവരുടെ പേരിലറിയപ്പെടുന്ന സ്മൃതിഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, രാജധർമ്മം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിലെ ഒരു വിവരണവും പരസ്പരം വിരുദ്ധമല്ല. എല്ലാം പരസ്പരം പൂരകങ്ങളാണ്. രാജധർമ്മത്തെക്കുറിച്ച് മനുസ്മൃതിയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടില്ല. ദേശ കാലാതീതമാണ് അവയിലെ ഓരോ നിർദ്ദേശവും, സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ലോകത്ത് ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥകൾ വരുമ്പോഴും ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ വരികളും നിർദ്ദേശങ്ങളും സമകാലീന പ്രസക്തമല്ലെന്ന് ഒരു പണ്ഡിതനും വാദിക്കുകയില്ലതന്നെ. അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രാജധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചുവിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അവയിൽ രണ്ട് ഇതിഹാസങ്ങളായ രാമായണവും മഹാഭാരതവുമുൾപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ വിഷ്ണുപുരാ

Scanned with CamScanner

ണത്തിലും ഈ വിവരണങ്ങളുണ്ട്. ഇനി നമുക്ക് വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഇരുപത്തിയേഴ് സന്ദേശങ്ങൾ കേൾക്കാം. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ തൊണ്ണൂറ്റിയാറ് വരികളാണുള്ളത്.

രാജധർമ്മവിവരണം

(1) ഇനി രാജധർമ്മവിവരണമാണ്. (2) പ്രജാപരിപാലനം നടത്തുക. (3) വർണ ആശ്രമാടിസ്ഥാനത്തിൽ (ബ്രഹ്മചര്യം, ഗൃഹസ്ഥം........) ജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്ക് സ്വധർമ്മം അനുഷ്ഠിച്ച് ജീവിക്കാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാക്കുക. (4) വന്യമൃഗങ്ങളേയും, വനസമ്പത്തുകളേയും, ദേശത്തേയും ദേശവാസികളേയും സംരക്ഷിക്കുക. (5) വൈശ്യശൂദ്രരുൾപ്പെടെ എല്ലാവർക്കും സംരക്ഷണം നൽകുക. (6) സേനയുടെ പരിരക്ഷണത്തിൽ ഭൂമി/ജലം/വൃക്ഷങ്ങൾ/മലകൾ/കുന്നുകൾ/എന്നിവ സംരക്ഷിക്കുന്ന കോട്ടക്കകത്ത് വസിച്ച് രാജാവ് രാഷ്ട്രസംരക്ഷണം നടത്തണം. (7) അവിടെയിരുന്നു ഗ്രാമാധിപന്മാരിലൂടെ വേണം ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ. (8) പത്ത് ഗ്രാമാദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്ക് ഒരു ദശാദ്ധ്യക്ഷനെ വീതം വാഴിക്കണം. (9) പത്തുദശാധ്യക്ഷന്മാരെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഒരു ശതാധ്യക്ഷനെ വാഴിക്കണം (അവരിലൂടെ ഭരണം നടത്തണം) (10) അതിനുപരി ദേശാധ്യക്ഷനുണ്ടാകണം. (11) ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഗ്രാമാദ്ധ്യക്ഷൻ പരിഹരിക്കണം. (12) അതിനു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഗ്രാമാദ്ധ്യക്ഷൻ ദശാധ്യക്ഷനോട് നിവേദനം നടത്തണം. (13) ദശാധ്യക്ഷനും അശക്തനാണെങ്കിൽ ശതാധ്യക്ഷനോട് അപേക്ഷിക്കണം. (14) അദ്ദേഹത്തിനും പ്രശ്നപരിഹാരം സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ദേശാദ്ധ്യക്ഷനെ സമീപിക്കണം. (15) ജനങ്ങളുടെ എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങളും അവയെത്രതന്നെ സങ്കീർണമായാലും ദേശാധ്യക്ഷനിൽ പരിഹാരം കണ്ടെത്തിയിരിക്കണം. അതിനു മുകളിലേക്ക് പോകരുത്. (16) നാണയനിർമ്മാണം, പ്രകൃതിവിഭവസമാഹാരം, ഖജനാവ് നിലനിർത്തൽ ഇവയ്ക്കെല്ലാം അനുയോജ്യരായ വ്യക്തികളെ രാജാവ് നിയോഗിക്കണം. (17) ധാർമ്മിക കാര്യങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിന് ധർമ്മബോധമുള്ളവരെത്തന്നെ നിയോഗിക്കണം. (18) മറ്റുകാര്യങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിന് അനുയോജ്യമായ യോഗ്യതയും കഴിവുമുള്ള നിപുണരെ നിയോഗിക്കണം. (19) ശൂരന്മാരെ യുദ്ധത്തിനും (20) ഉഗ്രശക്തിയുള്ളവരെ ഉഗ്രകർമ്മങ്ങൾക്കും (21) ഷണ്ഡന്മാരെ സ്ത്രീകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്കും നിയോഗിക്കണം. **(3 : 1 - 21)**

Scanned with CamScanner

ഈ വരികൾ വ്യത്യസ്ഥവിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊണ്ട് ആചാര്യൻ പലപ്രാവശ്യം വായിപ്പിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് ഏറ്റു ചൊല്ലിക്കുകയും ചെയ്തു. നാലുപ്രാവശ്യത്തെ വായന കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഓരോ വരിയും സ്വയം വായിച്ച്, വിദ്യാർത്ഥികളോട് ചിന്തിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു.

അവനവന് സ്വന്തം ധർമ്മം അനുശാസിക്കാനോ അനുശാസിക്കാതിരിക്കാനോ ഉള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ രാജാവിന് അധികാരമില്ല. പക്ഷേ ഓരോ വ്യക്തിക്കുമുള്ള വ്യക്തിധർമ്മം, കുടുംബധർമ്മം, സമൂഹധർമ്മം, രാഷ്ട്രധർമ്മം അതേ പോലെ ബ്രഹ്മചര്യ-ഗൃഹസ്ഥ-വാനപ്രസ്ഥ-സന്യാസാശ്രമധർമ്മങ്ങളും, വർണ്ണധർമ്മങ്ങളും അനുശാസിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മറ്റുള്ളവർ ഹനിക്കുന്നത് തടയാൻ രാജാവ് അധികാരമുപയോഗിക്കണം. ആ അധികാരപ്രയോഗം രാജധർമ്മമാണ്.

ത്രേതായുഗത്തിൽ രാവണ നിഗ്രഹം ശ്രീരാമൻ നടത്തിയത് രാവണന്റെ രാഷ്ട്രത്തിൽ അധർമ്മവും അനീതിയും അന്യായവും നടക്കുന്നതു കൊണ്ടായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ ധർമ്മപത്നിയെ വരെ സ്വന്തം മണിയറയിലേക്ക് നിർബന്ധപൂർവം കൊണ്ടുവരാൻ തയ്യാറായ ഒരു രാജാവ് ഭരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രത്തിൽ ധർമ്മം നിലനിർത്തേണ്ടത്, അധർമ്മത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നവരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. അധർമ്മവും ധർമ്മവും വായുവിലോ, ജലത്തിലോ ആകാശത്തിലോ അഗ്നിയിലോ അല്ല നിലനിൽക്കുന്നത്. അതെല്ലാം നിലനിൽക്കുന്നത് മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിലും പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കുകളിലുമാണ്. അത് ലോകം അറിയുന്നത് ആ വ്യക്തിയുടെ പ്രവർത്തികളിലൂടെയാണ്. അധർമ്മം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി സാമദാന ഭേദദണ്ഡങ്ങൾ കൊണ്ടൊന്നും അധാർമ്മീക കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കാത്തതിനാലാണ്, ഭീഷ്മപിതാമഹനും, ദ്രോണാചാര്യനും, രക്തബന്ധമുള്ളവരും മറുപക്ഷത്തു നിൽക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞിട്ടും അവരെ നിഗ്രഹിക്കാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പാണ്ഡവർക്കു നിർദ്ദേശം നൽകിയത്......

ഒരു കുടുംബത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ ഒരു വ്യക്തി തയ്യാറായാൽ, ആ വ്യക്തിയെ വധിച്ചെങ്കിലും കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിക്കണം. ഒരു സമൂഹത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ ഒരു കുടുംബം ശ്രമിച്ചാൽ ആ കുടുംബത്തിനെ നിഗ്രഹിച്ച് സമൂഹത്തെ രക്ഷിക്കണം. ഒരു സമൂഹം, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനു ഭീഷണിയായാൽ ആ സമൂഹത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്ത് രാഷ്ട്രത്തെ സംരക്ഷിക്കണം. ഒരു രാജാവും, അദ്ദേഹം ഭരിക്കുന്ന ദേശവും ആ ദേശത്തിന്റെ ഭരണകൂടവും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിലനിൽപിനേയും ഐക്യത്തേയും നശിപ്പിച്ചാൽ രാഷ്ട്രത്തെ ധാർമ്മികമായി രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യുന്നതാണ് ധർമ്മം. ഇതാണ് മഹാനായ

Scanned with CamScanner

ചണകാചാര്യന്റെ പുത്രൻ തക്ഷശിലയിലെ പവിത്രഭൂമിയിലിരുന്നു. രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളോ, രാജഗുരുക്കന്മാരോ, മന്ത്രിമാരോ, അമാത്ത്യരോ ആണ് രാജാക്കന്മാരെ നേർവഴിക്കു നയിക്കേണ്ടത്. ഇവർക്കാർക്കും അതു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പ്രകൃതിക്ക് അതിന്റേതായ മാർഗമുണ്ട്. അതാണ് രാവണനിഗ്രഹവും, ബാലിനിഗ്രഹവും, കംസ വധവും, ഹിരണ്യകശിപുവധവുമെല്ലാം പുരാണ കഥകളിലൂടെയാണെ ങ്കിലും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം വധിക്കപ്പെട്ടവരെല്ലാം ശക്ത രായിരുന്നു. ആർക്കും പരാജയപ്പെടുത്താനോ വധിക്കാനോ സാധ്യമ ല്ലാത്ത വിധത്തിലുള്ള വരം ലഭിച്ചവരുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർക്കും അധർമ്മത്തിന്റെ ഫലമായി കാലയവനികക്കുള്ളിലേക്ക് കാലം തിക യുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പോകേണ്ടിവന്നു. ഒരു രാഷ്ട്രത്തേയും ആക്ര മിക്കാത്ത ഭാരതത്തെ ആക്രമിച്ച അലക്സാണ്ടറുടെ അന്ത്യവും ഏതാനും സംവത്സരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നടന്നതെങ്ങിനെയെന്ന് മനസ്സി ലാക്കണം. രാജധർമ്മാചാര്യൻ കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംശയങ്ങളെല്ലാം നിവർത്തിച്ച് വിടവാങ്ങി. പൂർവ കാലവും, വർത്തമാനകാലവും വിശകലനം ചെയ്ത്, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങ ളും, ചരിത്രവും, ചരിതവും, സംഭവങ്ങളും, കഥകളും ചേർത്തുവേണം ധർമ്മാധർമ്മങ്ങൾ പഠിക്കാനും പഠിപ്പിക്കാനും.

കരംപിരിക്കലും രാജധർമ്മവും

(22) കാർഷിക ഉൽപന്നങ്ങളിൽ നിന്ന് 6% നികുതി പ്രതിവർഷം ഈടാക്കണം. (23) മറ്റു സസ്യ-വൃക്ഷ ഉത്പന്നങ്ങളിൽ നിന്നും 6% നികുതി തന്നെ പിരിക്കണം. (24) മൃഗ-പക്ഷി വർഗ ഉല്പന്ന ങ്ങളിൽ നിന്ന് 2% നികുതി പിരിക്കണം, അതുപോലെ സ്വർണം, വസ്ത്രം എന്നിവയ്ക്കും. (25) മാംസം, തേൻ, നെയ്യ്, ഔഷധി, സുഗന്ധ ഇലകൾ, ഖനികൾ, മണ്ണ്, കളിമണ്ണ്, ഇവയിൽ നിന്നും 6% നികുതി പിരിക്കണം.

(26) ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് ഭൂമിയും ദ്രവ്യങ്ങളും കര മൊഴിവാക്കി കൊടുക്കണം. (27) അവർ രാജകർമ്മങ്ങൾ നിർവ ഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ കരമൊഴിവാക്കേണ്ടതുള്ളൂ. (28) നികുതി വരുമാനത്തിന്റെ 6% സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും രാജാ വിന് സ്വകർമ്മങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. (29) സ്വദേ ശത്തിൽ വിൽക്കുന്ന എല്ലാ വിദേശ വസ്തുക്കൾക്കും 10% നികുതി ഈടാക്കണം. (30) വിദേശ വസ്തുക്കൾക്ക് 20% നികുതി ചുമത്ത ണം. (31) നികുതി പിരിക്കുന്ന കേന്ദ്രവും വ്യക്തികളും ശക്ത മായ സംരക്ഷണത്തിലായിരിക്കണം സ്വകർമ്മം ചെയ്യേണ്ടത്. (32)

Scanned with CamScanner

ആശാരിമാർ, ശില്പികൾ, മറ്റു നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ മാസത്തിലൊരുദിവസം രാജ-രാഷ്ട്ര കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലൂടെ നികുതി പ്രവൃത്തിയായി നൽകണം (അതായത് 3.3% സേവന നികുതി) **(3:22-32)**

"എല്ലാ ബ്രാഹ്മണർക്കും, സ്വാർത്ഥജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്കും കര മൊഴിവായിനൽകാറില്ല. രാഷ്ട്രസേവനവും പ്രജാസേവനവും, ആത്മീയ ഉന്നമനത്തിലേക്ക് ജനതയെ നയിക്കുന്നകർമ്മവും നിസ്വാർത്ഥമായി ചെയ്യുന്ന ബ്രാഹ്മണർക്കു മാത്രമേ ഈ ആനുകൂല്യ മുള്ളൂ. സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും രാജാവിന്റെയും, കുടുംബാംഗങ്ങ ളുടേയും, സുരക്ഷയുമെല്ലാം രാജാവിന്റെ ചിലവായി കണക്കാക്കിയാണ് തൊണ്ണൂറ്റി നാലു ശതമാനം രാഷ്ട്രത്തിനും ആറു ശതമാനം രാജാവി നുമായി നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്......"

രാജാവിന്റെ കർമ്മധർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണങ്ങളായിരുന്നു തുടർന്ന് ആചാര്യൻ നൽകിയത്. അതു വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ തന്നെ **മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ മുപ്പത്തിമൂന്നു മുതൽ അമ്പത്തി മൂന്നു വരെ ശ്ലോകങ്ങളും സൂത്രങ്ങളും** വായിച്ചതിനുശേഷമായിരുന്നു രാജകർമ്മം വിവരിച്ചത്.

(33) രാജകർമ്മ്ങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന്റെ ചുമതലയുള്ളവർ, മന്ത്രി മാർ, കോട്ടസംരക്ഷണത്തിന്റെ അധികാരി, ഖജനാവിന്റെ ചുമത ലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥർ, ശിക്ഷനടപ്പിലാക്കുന്ന ജഡ്ജി ഇവർ നിർബ ന്ധമായും അഗാധമായ രാഷ്ട്രഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കണം. (34) അവരെക്കുറിച്ച് അപവാദം പറയുന്നവരെ ശിക്ഷണം. (35) സ്വന്തം രാഷ്ട്രത്തിലുള്ള പൗരന്മാരേയും, ഉദ്യോഗസ്ഥരേയും, വിദേശരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ നിന്നു വരുന്നവരേയും ചാരന്മാരാൽ നിരീ ക്ഷണത്തിനു വിധേയമാക്കികൊണ്ടേയിരിക്കണം. (36) സാധുക്ക ളേയും സജ്ജനങ്ങളേയും സന്യാസിമാരേയും സംരക്ഷിക്കണം. (37) ദുഷ്ടന്മാരായവരെ നിഗ്രഹിക്കുകയോ നിശ്ശേഷം ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയോ വേണം. (38) ശത്രുക്കൾ, മിത്രങ്ങൾ, ഉദാസീനർ, എന്നിവരെ സാമദാനഭേദ ദണ്ഡങ്ങളാൽ വേണ്ടതെല്ലാം യഥാ സമയം യഥാകാലം ചെയ്യണം. (39) ചിലരോട് സന്ധി, ചിലരോട് യുദ്ധം, ചിലരോട് ചേർന്നുള്ള പ്രയാണം, ചിലരുമായി ഒരുമി ച്ചുള്ള ജീവിതം, ചിലരോട് വ്യത്യസ്ഥ തരത്തിലുള്ള വീക്ഷണം, ഇപ്രകാരമൊരു കർമ്മചര്യ കലാകാലം വ്യത്യസ്ഥ വ്യക്തികളോട് സഹകരിക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിച്ചുപ്രയോഗിക്കണം. (ദേശവും കാലവുമറിഞ്ഞ് വേണ്ടരീതിയിൽ വ്യക്തികളോടും സംഭവങ്ങ ളോടും പ്രതികരിക്കണം) **(3 : 33 - 39)**

Scanned with CamScanner

രാജാവിന്റെ വിദേശ പര്യടനം

> (40) ചൈത്രം മാർഗശീർഷം (ഏപ്രിൽ - മേയ്) മാസങ്ങളിൽ രാജാവ് ദേശവിദേശ യാത്രയ്ക്ക് പോകണം. (41) മറ്റൊരു രാജ്യത്തിൽ ദുഃഖം /പ്രകൃതിക്ഷോഭം / രാജമരണം / എന്നിവയുണ്ടാകുമ്പോഴും (ബന്ധമുറപ്പിക്കാൻ) ജനതയുടെ ദുഃഖമറിയിക്കാനായി ആ ദേശത്തേയ്ക്ക് യാത്ര ചെയ്യണം. (42) വിദേശയാത്രവേളയിൽ ആ ദേശത്തിലെ ഒരു ധർമ്മത്തോടും അനാദരവുകാണിക്കരുത്. (43) വിദേശികൾ സ്വദേശ സന്ദർശനത്തിനുവരുമ്പോഴും സർവ്വാത്മനാ സ്വീകരിക്കണം. (അവരുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ മാനിക്കണം (44) സ്വരാഷ്ട്രസംരക്ഷണത്തിനുള്ളയുദ്ധത്തിൽ യുദ്ധക്കളത്തിൽ വീണുമരിക്കുന്നത്രയും മഹത്തായധർമ്മം പോലെ രാജാവിന് മറ്റൊന്നില്ല. (45) ശ്രേഷ്ഠന്മാരേയും, പശുമൃഗാദികളേയും, ധനത്തേയും, സ്ത്രീകളേയും, എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും സംരക്ഷിക്കേണ്ടതായ വ്യവസ്ഥകളുണ്ടാക്കേണ്ടതായ ധർമ്മം രാജാവിന്റേതാണ്. (46) പലവർണങ്ങളിലുള്ളവരുടെ സങ്കരത്വം ഉണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതും രാജധർമ്മമാണ്. (47) രാജാവ് മറ്റൊരു രാജ്യത്തിലേക്കുപോകുമ്പോൾ കുലീനത നിലനിർത്തണം. (48) രാജകുലശ്രേഷ്ഠതയിൽ നിന്നകലരുത്. (49) കുലീനരാജവംശജരുമായി മാത്രമേ ചേരുകയും സഹവസിക്കുകയും ചെയ്യാവൂ. (50) മറ്റൊരു രാജ്യത്തിൽ പര്യടനവേളയിൽ നായാട്ടിനു പോകരുത്. സ്ത്രീകളുമായി സഹവസിക്കരുത്, മദ്യപാനം ചെയ്യരുത്. (51) പരുഷമായി സംസാരിക്കുകയോ അവിടത്തെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുകയോ അരുത്. (52) സ്വദേശത്തിലെ സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങൾ രഹസ്യമായിപോലും സംസാരിക്കരുത്. (53) ആ ദേശങ്ങളിലെ നിയമമനുസരിക്കാത്ത വഴികളിലൂടെയോ വാതിലുകളിലൂടെയോ പ്രവേശനദ്വാരത്തിലൂടെയോ നടക്കരുത്. **(3 : 40 - 53)**

ഇത് പല ആവർത്തി വായിച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അല്പം പോലും വിഷമം തോന്നിയില്ല. ലളിതവരികളായിരുന്നു ഗ്രന്ഥത്തിൽ തന്നെയുള്ളത്.

എല്ലാവർക്കും വളരെയേറെ അഭിമാനം തോന്നിയത്; ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭരണച്ചുമതലയുള്ളരാജാവ് ഉയർന്ന ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പദവികളേൽപ്പിക്കുന്നവരെ എപ്രകാരം ശ്രദ്ധിച്ചുപരിശോധിക്കണമെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണത്തിലായിരുന്നു. ചാരന്മാരുടെയും പ്രത്യേക അന്വേഷണോദ്യോഗസ്ഥരുടേയും കർമ്മധർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വരി

Scanned with CamScanner

കൾ എല്ലാ ദേശത്തിനും എല്ലാ കാലഘട്ടത്തിനും അനുയോജ്യമാണെന്ന് ആചാര്യൻ സമർത്ഥിച്ചു. ശത്രുക്കളേയും, മിത്രങ്ങളേയും, ബലവാന്മാരേയും, അശക്തരേയും, ഓരോരാജാവും കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടരീതി ആചാര്യൻ വിവരിച്ചത്, അർത്ഥ ശാസ്ത്രവും നീതിസാരവും രചിച്ച ചാണക്യൻ അലക്സാണ്ടറോട് ഏറ്റുമുട്ടാൻ ഓരോ രാജാവിനേയും തയ്യാറാക്കിയ രീതികളുദാഹരണമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ ദേശത്തിലേയും ഭരണാധികാരി വിദേശസന്ദർശനം നടത്തേണ്ട കാലവും രീതിയും വിവരിക്കുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ പലരാജ്യങ്ങളിലും യാത്ര ചെയ്ത അനുഭവസമ്പത്തുള്ള ഒരു രാജാവുതന്നെ ഈ ധർമ്മശാസ്ത്രമെഴുതിയതുപോലെയായിരുന്നു. രാജാവ് വിദേശത്തേക്കുപോകുമ്പോഴും വിദേശരാജാവ് സ്വദേശത്തേക്ക് വരുമ്പോഴും രാഷ്ട്രത്തലവന്മാർ ചെയ്യേണ്ടതായ ദൗത്യങ്ങളിൽ പ്രായോഗികപരിശീലനം പോലെയുള്ള വിവരണമാണ് ഈ പഠന പ്രഭാഷണത്തിലൂടെ ലഭിച്ചത്. മറ്റെല്ലാരാജ്യത്തും രാജാവ് സൈന്യങ്ങളെകൊണ്ടു യുദ്ധം ചെയ്യിച്ച്, ഉന്നതപദവിയിൽ ഉപവിഷ്ഠനായി വേദനിക്കാതെ ഭരണം നടത്തുമ്പോൾ ഭാരതത്തിലെ രാജാക്കന്മാർ വീരസ്വർഗം ലഭിക്കുവാൻ യുദ്ധക്ഷേത്രത്തിൽ മരിച്ചുവീഴുന്നത്. പുണ്യമാണെന്നുകരുതുന്നതിനെ ആചാര്യൻ എടുത്തുപറഞ്ഞു വിവരിച്ചു. ഓരോ രാജാവും സ്വദേശം വിട്ടുപോകുമ്പോഴും വിദേശമണ്ണിൽ ജീവിക്കുമ്പോഴും അനുശാസിക്കേണ്ടതായനിർദ്ദേശങ്ങൾ വ്യക്തമായി പ്രത്യേകം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതും ആചാര്യൻ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

മൂന്നുതരത്തിലുള്ള അർത്ഥങ്ങളാണ് ഒരു വാചകത്തിനുള്ളതെന്ന് ആചാര്യൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. വാച്യാർത്ഥം; ഓരോവാക്കിന്റെയും അർത്ഥം ഒരുമിച്ചു ചേർത്ത് മനസിലാക്കുന്നത്. വ്യംഗ്യാർത്ഥം; ഓരോവരിയിലും അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന സന്ദേശം. ലക്ഷ്യാർത്ഥം; ഓരോവരി പറയുമ്പോഴും ഉപദേശിക്കുമ്പോഴും ലക്ഷ്യമിടുന്ന അർത്ഥം. ഇത് വിവരിച്ചതിനുശേഷം ആചാര്യൻ പറഞ്ഞു. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ വരികൾക്ക് വാച്യാർത്ഥം തന്നെയാണ് ലക്ഷ്യാർത്ഥവും. ഈ വരികളിലൊന്നിലും വ്യംഗ്യാർത്ഥമില്ല. ഈ വരികൾ സമർത്ഥിക്കാനും വ്യാഖ്യാനിക്കാനും എല്ലാ സന്ദേശങ്ങൾക്കുമിടക്ക് മനുസ്മൃതിയിലെ സമാന്തരവരികൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ ബൗധായനൻ, വസിഷ്ഠൻ എന്നിവരുടെ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്ന രാജധർമ്മവും ആചാര്യൻ പലപ്രാവശ്യം വിവരണങ്ങൾക്ക് വ്യാപ്തം കൂട്ടാനായി പ്രായോഗികതലത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വിവരിച്ചു.

രാജധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനവേദിയിലേക്ക് അടുത്തദിവസവും.

Scanned with CamScanner

എല്ലാവരും പരസ്പരം വന്ദിച്ചു സ്വസ്ഥാനത്ത് ഉപവിഷ്ടരായി. ആചാര്യൻ വിവരിച്ചത് നിധി ലഭിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്. നിധി ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് തർക്കത്തിന് വിധേയമാകാതെ ലളിതമായി വീതിച്ചെടുക്കേണ്ടതും, വീതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതും ഖജനാവിലടക്കേണ്ടതും, വ്യത്യസ്ഥ വിഭാഗം ജനങ്ങൾക്ക് നിധി ലഭിക്കുമ്പോൾ അതെങ്ങിനെയെല്ലാം കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചുമാണ്. ലഭിക്കുന്ന നിധി പൊതുജനങ്ങൾക്കും പാവങ്ങൾക്കും വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നവേളയിൽ പോരാതെ വരുന്ന തുക ഖജനാവിൽ നിന്നെടുത്ത് വീതിക്കുവാനുള്ള നിർദ്ദേശം ഈ ദേശത്തു മാത്രമേയുണ്ടായിട്ടുള്ളു. നിധി ലഭിക്കുന്നതിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും, അത് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും, അതെപ്രകാരമാണ് ഖജനാവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായി ഗൗതമധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. യോഗേശ്വര സ്മൃതിയിലെ വിവരണവും വ്യത്യസ്ഥമല്ല. മനുസ്മൃതിയിലാകട്ടെ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും ലഭിക്കുന്ന നിധിയെക്കുറിച്ചും ഓരോ തരത്തിലുള്ള നിധിയെക്കുറിച്ചും സവിസ്തരം വിവരിക്കുന്നതും തത് വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ അറിവു നേടാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കുമെന്നാചാര്യൻ സൂചിപ്പിച്ചു.

രാജ്യസമ്പത്ത്, നിധി, രാജധർമ്മം

(54) അർഹിക്കാത്തവന് ആവശ്യമില്ലാത്തത് നൽകരുത്. (55) എന്നും ഖജനാവ് നിറയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. (56) നിധി ലഭിച്ചാൽ അതിൽ പകുതി ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും, പണ്ഡിതന്മാർക്കും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതിനും ചിലവഴിക്കണം. (57) ബാക്കി പകുതി ഖജനാവിൽ നിക്ഷേപിക്കണം. (58) ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും പണ്ഡിതന്മാർക്കുമാണ് (ബ്രാഹ്മണർക്ക്) നിധി ലഭിച്ചതെങ്കിൽ അത് ധർമ്മപ്രചരണത്തിന് മാത്രമായി വിനിയോഗിക്കാനായി വിട്ടുകൊടുക്കണം. (59) ക്ഷത്രിയർക്കാണ് ലഭിച്ചതെങ്കിൽ 25% ഖജനാവിലേയ്ക്കും, അത്രതന്നെ പണ്ഡിതന്മാർക്കും ബാക്കി സ്വയം ഉപയോഗിക്കാനും അനുവദിക്കണം. (60) വൈശ്യർക്ക് നിധി ലഭിച്ചാൽ നാലിലൊന്ന് ഖജനാവിലേക്ക്, പകുതി പണ്ഡിതർക്കും, നാലിലൊന്ന് സ്വയം അനുഭവിക്കാനുമായി നൽകണം. (61) ശൂദ്രന്മാർക്കാണ് നിധിലഭിച്ചതെങ്കിൽ അതിനെ പന്ത്രണ്ടായി വിഭജിച്ച് ഖജാനാവിലേക്ക് അഞ്ചുഭാഗവും, പണ്ഡിതന്മാർക്ക് അഞ്ചുഭാഗവും രണ്ടു ഭാഗം സ്വയം ഉപയോഗിക്കാനുമായി നൽകണം. (62) സർക്കാർഭൂമിയിൽ നിന്നാണ് നിധി ലഭിച്ചതെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായും ഖജനാവിലേക്ക് ചേർക്കണം. (63) രാജ്യസേവകർക്ക്

Scanned with CamScanner

(സർക്കാർ സർവ്വീസ്) രാജ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന വേളയിൽ ലഭിക്കുന്ന നിധിയിൽ പന്ത്രണ്ടിലൊരംശം പണ്ഡിതന്മാർക്ക് ധർമ്മ പ്രചരണത്തിനായി നൽകണം, ബാക്കി ഖജനാവിലേയ്ക്കും. (64) മറ്റുള്ളവരുടെ നിധി/സ്വത്ത് സ്വന്തമാണെന്ന് വാദിച്ചാൽ, അതിന്റെ സത്യമറിഞ്ഞ്, മറ്റുള്ളവരുടേതാണെങ്കിൽ വാദിച്ചവന് അത്രയും സംഖ്യ പിഴ ശിക്ഷ നൽകുകയും, നിധി ഉടമസ്ഥന് കൈമാറുകയും വേണം. (3: 54-64)

നിധിയെന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ബൃഹസ്പതിധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലും വിവരിക്കുന്നു. ഭാരതത്തിൽ ഓരോ സാമ്പത്തീകകാര്യം ശ്രദ്ധയോടെ ആചരിക്കാനും അനുവർത്തിക്കാനുമായി നിയമാവലികൾ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു അഥവാ രചിച്ചിരുന്നു. വൈശ്യർക്കും ശൂദ്രർക്കും നിധി ലഭിക്കുമ്പോൾ അനുശാസിക്കേണ്ടതായ നിയമങ്ങൾ 60, 61 നിയമത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ളതിനോട് നമുക്ക് കാര്യമായ വിയോജിപ്പുണ്ടാകാം. ആ വിയോജിപ്പ് നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന എനിക്കുമുണ്ട്. എന്നാൽ ആചാര്യന്മാർ വ്യത്യസ്ഥ വീക്ഷണമുള്ളവരായതുകൊണ്ട് അവരെഴുതിയ ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്ന് അറിവുപകരണം. ധർമ്മരാഷ്ട്രമായ ഭാരതത്തിലെല്ലാവർക്കും അവരവർക്കർഹിക്കുന്നത് ലഭിക്കണം, അതാണ് നീതിയും ന്യായവും ധർമ്മവും.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ചോദ്യത്തിന് ആചാര്യൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലെല്ലാം ശൂദ്രന്മാർക്ക് നൽകുന്ന അവകാശം വളരെക്കുറവാണെന്ന് കാണാം. വ്യാസസ്മൃതിയിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നു **ഉത്തമം ച അധമം ച ഏതത് കർമ്മ ന വിദ്യതെ** എന്ന്. അതായത് ഏതെങ്കിലും കർമ്മം ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതോ അധമമായിട്ടുള്ളതോ അല്ല. എല്ലാം ഒരുപോലെയാണ്. അതുകൊണ്ട് കർമ്മത്തിന്റെ നിലവാരത്തിൽ ഒരുവനേയും ഭാരതത്തിൽ താഴ്ത്താൻ സാധ്യമല്ല. പിന്നെയെന്തായിരിക്കും കാരണമെന്ന് ഞാൻ പലഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അന്വേഷിച്ചു. മഹാഭാരതത്തിൽ ഭീഷ്മർ ധർമ്മപുത്രരോടായിട്ടിപ്രകാരം പറയുന്നുണ്ട്. എല്ലാമനുഷ്യരിലുമുള്ള രക്തം, മജ്ജ, മാംസം, വിയർപ്പ്, മലം, മൂത്രം, ത്വക്ക് അവയുടെ നിറം, ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ, കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഒരേപോലെയാണ്. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ മനുഷ്യരെ തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്ന ഒന്നുമുണ്ടാകരുത്. ഒരേ വൃക്ഷത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളെല്ലാം ഒരേ തരത്തിൽപെടുന്നതായതുപോലെ, ജനതയെല്ലാം ഒരേ ജനതയായിരിക്കണമെന്നും അതിൽ ജാതിയില്ലെന്നും ഭീഷ്മർ ചൂണ്ടികാണിച്ചു. ധർമ്മപുത്രരുടെ രാജ്യപാലനവേളയിൽ ഇതു നിലനിന്നിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള എല്ലാ അനുഭവങ്ങളും

Scanned with CamScanner

ചരിത്രസത്യങ്ങളും മുന്നിൽവെച്ച്, ബ്രാഹ്മണരല്ലാത്ത ഇരുന്നൂറിൽ പരം ഋഷിമാരാണ് വേദമന്ത്രങ്ങളെഴുതിയത് എന്നും മനസ്സിലാകും. ശൂദ്രർക്ക് അവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കാൻ കാരണം അവർ ശൂദ്രാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ബ്രാഹ്മണ്യത്തിലേക്കുയരണം, എന്നുദ്ദേശിച്ചു തന്നെയായിരിക്കും.... തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും ചെയ്തവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു കാരണം അവൻ അതിൽ നിന്നുയരണം. മറ്റുള്ളവർക്കർഹതയുള്ളത് അവന് ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നറിയുമ്പോൾ അർഹതയുള്ളതു ലഭിക്കുന്നവരുടെ നില വാരത്തിലേക്ക് ഉയരാൻ നിർബന്ധിതനാകും. ഈ ലക്ഷ്യത്തോടെയായി രിക്കാം ഈ നിയമാവലികൾ രചിക്കപ്പെട്ടത്..... ശൂദ്രനെന്നും ശൂദ്രനാ യിരിക്കരുത് അവൻ വൈശ്യനിലേക്കും ക്ഷത്രിയനിലേക്കും ബ്രാഹ്മ ണനിലേക്കും ഉയരണം വളരണം..... അതായിരിക്കും ഭാരതീയർ ലക്ഷ്യ മിട്ടിരുന്നത്. അടുത്ത പഠനം രാജാവിന്റെ ധാർമ്മീക ഉത്തരവാദിത്വങ്ങ ളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. ആചാര്യൻ പ്രാർത്ഥനക്കുശേഷം പാഠം ആരംഭിച്ചു.

(65) ബാലന്മാരുടെ, അനാഥരുടെ, സ്ത്രീകളുടെ ധനം സമ്പൂർണമായും രാജാവ് പരിപാലിച്ച് സംരക്ഷിക്കണം. (66) കളവു മുതൽ കണ്ടുകെട്ടി എല്ലാവർണ്ണങ്ങളിലുമുള്ളവർക്കും ഒരേ അള വിൽ വിഭജിച്ചു നൽകണം. (67) തുക തികഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ബാക്കി തുക ഖജനാവിൽ നിന്നെടുത്ത് വിഭജിക്കണം. (68) സർവ്വശാന്തി ക്കും, സ്വസ്ഥജീവിതത്തിനും ഈശ്വരീയ കർമ്മങ്ങൾക്കും പ്രശംസചൊരിയണം. (69) ഇതിനെതിരെ നിൽക്കുന്നവരെ ശിക്ഷി ക്കുകയും വേണം. (70) വേദം, ഇതിഹാസം, ധർമ്മശാസ്ത്രം, ഇവയുടെയെല്ലാം അർത്ഥസന്ദേശങ്ങളറിയാവുന്ന ശ്രേഷ്ഠ രായതപസ്വികളേയും പുരോഹിതന്മാരേയും സ്വന്തം രാഷ്ട്രത്തിൽ നിലിർത്തണം. (71) വൃത്തിയുള്ളവർ, പിശുക്കില്ലാത്തവർ, ധർമ്മ ബോധമുള്ളവർ, ശക്തന്മാർ, സമ്പന്നമാർ എന്നിവരെ എല്ലാ കാര്യ ത്തിലും രാജാവ് സഹായിക്കണം. (72) വ്യാവഹാരിക കാര്യങ്ങൾ സ്വയം പരിശോധിക്കുകയോ, വിദ്വാന്മാരെകൊണ്ട് പരിശോധി പ്പിക്കുകയോ ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ പണ്ഢിതരോടൊപ്പം പരിശോധി പ്പിക്കുകയോ വേണം. (73) വ്യാവഹാരിക കാര്യങ്ങളുടെ പ്രവർത്ത നങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കാൻ ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ നിയോഗിക്കണം. (74) കാമം, ക്രോധം, ഭയം, ലോഭം എന്നിവയിൽ നിന്ന്, കാര്യനിർവ ഹണ സമയത്ത് മുക്തനായി, രാഷ്ട്രപരിപാലനം ജന്മകർമ്മപുണ്യ വ്രതമായെടുത്ത്, മന്ത്രിസഭയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ശത്രുമിത്ര ഭേദമില്ലാതെ സമഭാവത്തോടെ രാജാവ് രാഷ്ട്രഭരണം ചെയ്യണം.

(75) രാജാവ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ എല്ലാ കാര്യത്തിലും എല്ലാക്കാലവും

Scanned with CamScanner

പൂർണ അധികാരമുള്ളവനായിരിക്കണം. (76) ദേവന്മാരെയും ശ്രേഷ്ഠന്മാരേയും ആരാധിക്കണം. (77) വൃദ്ധന്മാരേയും അതേ പോലെ ആരാധിക്കണം. (78) യജ്ഞകർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നവരേയും. (79) ശ്രേഷ്ഠ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് രാഷ്ട്രത്തിൽ ദുഃഖിക്കേണ്ടിവരരുത്. (80) അതേപോലെ സത്കർമ്മം ചെയ്യുന്നവർക്കും. (81) ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്ക് ശ്രേഷ്ഠകർമ്മത്തിന് ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കണം. (82) അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തി കടലാസിലോ, പത്രത്തിലോ, ചെമ്പോലയിലോ എഴുതി ഒപ്പിട്ട് മുദ്ര വച്ച്, വരും തലമുറകൾക്കു കൂടി ബോധ്യമാകത്തക്കവിധം എഴുതി കൊടുക്കണം. (83) ഒരാൾക്ക് ദാനം ചെയ്ത ഭൂമി മറ്റാരെങ്കിലും അപഹരിക്കാനനുവദിക്കരുത്. (84) ശ്രേഷ്ഠകർമ്മത്തിനായി ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്ക് ദാനം ചെയ്യാൻ ജനതയേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. (3 : 65 - 84)

രാജഭരണയോഗ്യതകളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും

രാജഗുരുവിന്റേയും ധർമ്മബോധമുള്ള പണ്ഡിതരുടേയും ഉപദേശമനുസരിച്ചും കാര്യകാരണങ്ങൾ സഹിതവുമാണ് ഇനിപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ രാഷ്ട്രത്തിൽ നടപ്പാക്കാനുള്ളത്. നിയമത്തിന്റേയോ അധികാരത്തിന്റേയോ തണലിൽ നടപ്പാക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളല്ല ഇതെല്ലാം. ഓരോ വ്യക്തിയും അയാൾ ജനിച്ചുവളർന്ന ചുറ്റുപാടുകളും, സാമ്പത്തികാവസ്ഥയും, വിദ്യാഭ്യാസവും, കർമ്മമണ്ഡലങ്ങളും, എല്ലാം വ്യക്തമായി പഠിച്ച് ധർമ്മബോധമുള്ളവരിൽ നിന്ന് ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതിനു ശേഷമേ ഇനിപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ രാജാവ് അല്ലെങ്കിൽ ഭരണാധികാരി രാജ്യത്തിൽ നടപ്പിലാക്കാവൂ.

അനാഥ ബാലന്മാരുടേയും, സ്ത്രീകളുടേയും ധനം സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് രാജാവാണെന്നു പറയുമ്പോൾ അനാഥരാരാണ്, സനാഥരാരാണെന്നറിയണം. ബാലൻ എന്നു വിവരിക്കുമ്പോൾ എത്ര വയസ്സുവരെയാണ് ബാല്യം എന്നുമറിയണം. ഈ വരികൾക്കുത്തരം മനുസ്മൃതിയിലുണ്ട്. പതിനാറുവയസ്സുവരെയുള്ള കുട്ടിയാണ് ബാലൻ. ശംഖലിഖിതാചാര്യൻ എഴുതിയ സ്മൃതിയിൽ ബാലന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കുമർഹതപ്പെട്ടത് നിധിയായാലും നിക്ഷേപമായാലും മറ്റുവിധത്തിലുള്ള സമ്പത്തായാലും അവർക്കത് സ്വയം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതുവരെ രാജാവിന്റെ സംരക്ഷണയിലായിരിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

കളവുമുതൽ കണ്ടുകെട്ടിയത് എല്ലാ വർണത്തിലുംപ്പെട്ട പാവപ്പെട്ടവർക്കും തുല്യമായി നൽകണമെന്ന് മനു പറയുന്നു. **ദാതവ്യം സർവവർണേഭ്യ രാജാ ചൗരഹൃതം ധനം** യോഗീശ്വരധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലും ഇതേ സന്ദേശം നൽകുന്നു. വ്യാസധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലാകട്ടെ ദരി

Scanned with CamScanner

ദ്രനും അശക്തനും ഈ ധനം നൽകണമെന്നുപറയുന്നു **പ്രത്യാഹർത്തു മശക്തസ്തു ധനം ചൗരഹൃദം യദി സ്വകോശാത് തദ്വി ദേയം സ്യാദ ശക്തേന മഹീക്ഷിതാ** പോരാത്തത് ഖജനാവിൽ നിന്നും കൂട്ടിചേർത്ത് വിതരണം ചെയ്യണം. ഇതേ ഉപദേശമാണ് വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്ര ത്തിലും നൽകുന്നത്.

തുടർന്നുള്ള സന്ദേശങ്ങളും വ്യക്തമാക്കുന്നത് രാജാവിന് ഭൗതീക ജീവി തകാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധയുണ്ടായാൽ പോരാ ആത്മീയകാര്യങ്ങ ളിലും ശ്രദ്ധവേണം. സാമൂഹികനന്മക്ക് ഈ ആത്മീയത പ്രയോജന പ്പെടുത്തുന്നതിന് സഹായിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും സഹായവും അനു മോദനവും നൽകണം. അതിലും പണ്ഡിതന്മാരുടേയും ശ്രേഷ്ഠരു ടേയും ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും വേണം. കാരണം ആത്മീയ മാർഗത്തിലൂടെ ചതിക്കുന്നവനാണെങ്കിൽ അവരെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ശിക്ഷിക്കാൻ രാജാവിനു സാധിക്കണം. അതിനനുസരിച്ച് ചാരന്മാ രേയും നിയോഗിച്ച് പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം....

രാജാവ് പൂർണമായും മാനസികമായ ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വാർത്ഥത, അത്യാഗ്രഹം സ്വജനപക്ഷപാതം, എന്നിവയിൽ നിന്നെല്ലാം മുക്തനായിരിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശം മാനവരാശിയുള്ളിട ത്തോളം ഉദ്ധരിക്കാവുന്ന ഉപദേശങ്ങളാണ്....

ശ്രേഷ്ഠകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരും, വിവിധ ജ്ഞാനവിജ്ഞാന മണ്ഡ ലങ്ങളിൽ പ്രശോഭിക്കുന്നവരുമെല്ലാം തന്റെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാഗധേയം നിശ്ചയിക്കുന്നവരാണെന്ന അറിവ് രാജാവിനുണ്ടാകണം... ശിക്ഷിക്കേ ണ്ടവരെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും ശിക്ഷിക്കേണ്ടാത്തവരെ ശിക്ഷിക്കു കയും ചെയ്യുന്ന രാജാവ്, മഹാനരകത്തിൽ പതിക്കുമെന്ന് രാജാവറി യണമെന്നു മനുവിന്റെ വരികൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ്.

യജ്ഞവൽക്യ സ്മൃതിയിൽ രാജാവിന് ഈ ഗുണമുണ്ടാകണമെന്നു പറയുന്നു. ധർമ്മശാസ്ത്രാനുസാരേണ ക്രോധലോഭ വിവർജിത ധാർമ്മീക കാര്യങ്ങൾ ഉപദേശിക്കാൻ സാധാരണ ബ്രാഹ്മണരെ നിയോ ഗിച്ചാൽ പോരാ മറിച്ച് **സർവധർമ്മവിത് ബ്രാഹ്മണഃ സഭ്യൈസഹ നിയോക്തവ്യോ** സഭ്യന്മാരും എല്ലാ അറിവുമുള്ളവരെ നിയോഗിക്ക ണമെന്ന് യോഗീശ്വരസ്മൃതിയിൽ പറയുന്നു. **വിവാദേ വ്യാച്ഛതി പ്രശ്നം പ്രതിപ്രശ്നം തഥൈവ ച** - നിരന്തരമുള്ള ചോദ്യം ചെയ്യലി ലൂടെ വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ രാജപ്രതിനിധി യുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കണം എന്ന് ബൃഹസ്പതി ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്നു. ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ കാര്യത്തിലും, സത്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരുടെ കാര്യത്തിലും രാജാവിന് പ്രത്യേകം

Scanned with CamScanner

പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവേണം. അവർക്കൊരിക്കലും ദുഃഖമുണ്ടാകരുതെന്ന് മനു പറയുന്നു. രാഷ്ട്രത്തിനു വേണ്ടി സത്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്ക്... **ഭൂമിം നിബന്ധം വാ ദത്വാ ലേഖ്യം തുകാരയേത ഭൂമിയോ** അതു പോലുള്ളതോ രേഖാമൂലം നൽകണമെന്ന് യോഗീശ്വരസ്മൃതി പറ യുന്നു. വ്യാസന്റെ ഉപദേശവും വ്യത്യസ്ഥമല്ല. നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക് വാഹനം, കിടക്ക, കട്ടിൽ, മറ്റു സൗകര്യങ്ങൾ ഇവയും നൽകാമെന്ന് മനുവിനെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. വീട്, പശുക്കൾ തുട ങ്ങിയവ വേദജ്ഞർക്കു നൽകാമെന്ന് യോഗീശ്വരന്റെ വരികളും സ്മര ണീയമാണ്. തെറ്റുകൾക്കും ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായ കാര്യങ്ങൾ **ജ്ഞാത്വാപരാദം, ദേശം, ച കാലം, ബലമഥാപി വാ വയഃ കർമ്മ ച വിത്തം ച ദണ്ഡം മണ്ഡ്യേഷുപാതയേത** അപരാ ധത്തിന്റെ കാഠിന്യം അതു ചെയ്ത ദേശം, കാലം, അപ്പോളയാളുടെ ബലം, വയസ്, കർമ്മമണ്ഡലം, സാമ്പത്തീകാവസ്ഥ ഇവയറിഞ്ഞു വേണം ശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നവനും നൽകാനെന്ന് യോഗീശ്വരധർമ്മ ശാസ്ത്രത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ജ്യേഷ്ഠനായാലും, മകനായാലും, മരുമകനായാലും, അമ്മാവനായാലും ശിക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവനാ യിട്ടാരുമില്ല എന്ന് രാജാവറിഞ്ഞിരിക്കണം എന്ന് യോഗീശ്വരൻ വ്യക്ത മാക്കുന്നു. എന്നാൽ കഠിനശിക്ഷ അർഹിക്കാത്തവർ ഇവ രൊക്കെയാണെന്ന് ബൃഹസ്പതി സ്മൃതിയിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. **അദണ്ഡ്യൗ മാതാ പിതരൗസ്നാതക പുരോഹിത പരിവ്രാജക വാന പ്രസ്ഥാഃ ശ്രുതശീല ശൗചാചാരവന്തഃ തേഹി ധർമ്മാധികാരിണഃ** നല്ല ധർമ്മബോധവും ധർമ്മാധികാരവുമുള്ള മാതാപിതാക്കൾ, വേദ പണ്ഡിതർ, പുരോഹിതർ, സന്യാസിമാർ, വാനപ്രസ്ഥർ, വേദാചാ രമനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർ, കഠിനമായ ശിക്ഷക്കർഹരല്ല. ഇപ്രകാര മുള്ള അനവധി സ്മൃഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായ കാര്യങ്ങൾ കാല ക്രമത്തിൽ വീണ്ടും വിമർശന ബുദ്ധ്യാവിശകലനം ചെയ്യാൻ സൗക ര്യവും അനുമതിയും നൽകികൊണ്ടാണ് വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്ര ത്തിലെ **മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിലെ** എൺപത്തിയഞ്ചു മുതൽ തൊണ്ണൂറ്റി യെട്ടുവരെ ശ്ലോകങ്ങളും സൂത്രങ്ങളും രചിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കർക്കശമായ നിയമപാലനവും രാജധർമ്മവും

(85) ആത്മീയകർമ്മാനുശാസകർക്കും, (86) നല്ല വീക്ഷണമുള്ള വർക്കും സംഭാവനകൾ ലഭ്യമാക്കണം. (87) വിഷവൈദ്യന്മാർക്കും, മന്ത്രകർമ്മാനുശാസകർക്കും, (88) പരീക്ഷിക്കാതെ സംഭാവന ചെയ്താലും. അവനേയും (89) സന്തോഷത്തോടെ കർമ്മമനു ഷ്ഠിക്കുന്നവനേയും, (90) ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനെയും നന്മയിലേക്കു

Scanned with CamScanner

വരുത്തുവാനായും സംഭാവനകൾ നൽകി, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. (91) ചെയ്ത അപരാധത്തിനനുസരിച്ചുള്ള ശിക്ഷ നൽകണം. (92) അതിനു ശേഷം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനെ നന്മയുടെപന്ഥാവിലൂടെ നടത്തണം. (93) ഒരേ തെറ്റ് / അപരാധം പലപ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചാൽ ഒരിക്കലും ക്ഷമിക്കരുത്. (94) സ്വധർമ്മം പാലിക്കാത്തവനെയും വേണ്ടതുപോലെ ശിക്ഷിച്ച് നല്ല പന്ഥാവിലൂടെ നടത്തണം. (95) എവിടെയാണോ തെറ്റുകൾക്കർഹിച്ച ശിക്ഷയുള്ളത് അവിടത്തെ പ്രജകൾ സന്തോഷത്തോടെ കർമ്മനിരതരാകുന്നു. അവർ നേതാവിനെ ആരാധ്യനായി കാണുകയുംചെയ്യുന്നു. (96) സത്വരജസ് തമോ ഗുണമുള്ളവർക്ക് അഥവാ ദോഷമുള്ളവർക്ക് അവരർഹിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള ശിക്ഷയും രക്ഷയും നൽകണം. ആത്മ മിത്രങ്ങളേയും സാധുക്കളേയും ശ്രേഷ്ഠന്മാരേയും തെറ്റുകളിലകപ്പെടാതിരിക്കാൻ മുന്നറിയിപ്പു നൽകണം. ശത്രുക്കളെ ശിക്ഷിക്കുകയും വേണം. (97) ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ കീർത്തി, എപ്രകാരമാണോ ജലത്തിനു മുകളിൽ എണ്ണ പടരുന്നത്, അതുപോലെ ലോകമെമ്പാടും (കീർത്തി) പടരും.

(98) പ്രജകളുടെ സുഖത്തിൽ സുഖിക്കുന്ന രാജാവും, അവരുടെ ദുഃഖത്തിൽ ദുഃഖിക്കുന്ന രാജാവും, ഈ ലോകത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം കീർത്തിമാനായും സ്വർഗ സുഖം ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും അനുഭവിക്കുന്നവനായും തീരും. **(3 : 85–98)**

വളരെ വ്യക്തമായിട്ടാണ് ഇവിടെ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നത്. രാജാവില്ലാത്ത പ്രജകളും പ്രജകളില്ലാത്ത രാജാവും, പ്രജകളുടെ, ദുഃഖമറിയാത്ത രാജാവും എന്നുമെന്നും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ദുഃഖമായിത്തീരും, അവർ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ശാപവുമായിരിക്കും.

പഠനവേദിയിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ കൊണ്ടുപോകാം. നളന്ദ വിശ്വവിദ്യാലയത്തിലെ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും നിർബന്ധമായും പഠിച്ചിരിക്കേണ്ട (ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളുടെ സത്തായ) വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ് ഞാനിവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. ഇത്രയും വിവരണങ്ങളിൽ വന്നത് ആ ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളാണ്. ഇനി നമുക്ക് നാലു മുതൽ നൂറുവരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിലൂടെയാണ് പോകാനുള്ളത്.

അളവുകളും തൂക്കങ്ങളും

ധർമ്മപത്രികാചാര്യന്റെ വേദിയിലേക്കാണ് നാം പോകുന്നത്. അദ്ദേഹമാണ് മുദ്രപത്രങ്ങളും അളവുതൂക്കങ്ങളുമെല്ലാം തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നത്.

Scanned with CamScanner

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ് ഇവയെല്ലാം പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരുന്നതും നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതും. വേദിയിൽ വേദപ്രാർത്ഥനയോടെ പഠനവിവരണങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. ആചാര്യൻ വിവരണം തുടങ്ങി. ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ ദ്രവ്യങ്ങളും അളന്നാണ് കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടാറുള്ളത്. മനസ്സും മനസ്സുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവികാരങ്ങളും അനുഭൂതിയുടെ തലത്തിലെത്തി അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതായതുകൊണ്ട് അവയ്ക്ക് അളവുകളില്ല. നിറങ്ങൾക്കും, ഗന്ധത്തിനും, സ്വാദിനും, ശ്രവണമാധുര്യത്തിനും വികാര വിചാരങ്ങൾക്കും അളവുകളില്ല. അതുകൊണ്ട് അവയെ നല്ലത്, വളരെ നല്ലത്, അല്ലെങ്കിൽ ചീത്ത, ആനന്ദദായകം, ദുഃഖകരം, വേദനാജനകം എന്നീപദങ്ങളാൽ സൂചിപ്പിക്കുവാനേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇവയിൽ ചിലത് ദ്രവ്യങ്ങളുടെയും ഗുണങ്ങളാണെങ്കിലും പഞ്ചജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് വിഷയീഭൂതമായ ഏതാണ്ടെല്ലാം തന്നെ ഒരു തരത്തിൽ മേൽവിവരിച്ച രീതിയിൽ അറിയിക്കാനെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ... എന്നാൽ ദ്രവ്യങ്ങളുടെ ഭൗതീകഗുണങ്ങളിൽ ചിലത്: നീളം, വീതി, ഉയരം, വിസ്തീർണം, വ്യാപ്തം, ഭാരം എന്നിവയെല്ലാം സമാന്തരമായും കൃത്യം അളവുകൾ താരതമ്യത്തിനുപയോഗിച്ചും നമുക്ക് വിവരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു മാഷം തൂക്കം എന്നാൽ ഒരു ഉഴുന്നിന്റെയത്രയും ഭാരമുളളത് എന്നർത്ഥം. ഇതേപോലെ ഗുഞ്ജം, യവം, തിലം എന്നിങ്ങിനെ കുന്നിക്കുരു, യവം, എള്ള് എന്നിവയുടെ ഭാരത്തിനു സമം എന്നും തുലനം ചെയ്തുപറയാവുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ളവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അളവും തൂക്കവുമെല്ലാം നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അതിന്റെ വിവരണങ്ങൾ പല ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലുമുണ്ട്....

ബൃഹത്പരാശര സ്മൃതിയിൽ ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു **പഞ്ചഗുഞ്ജോഭവേന്മാഷ കർഷോ ƒഷ്ടാദശഭിശ്ച തൈഃ തൈ ശ്ചതുർഭിഃ പലം പ്രോക്തം ദാനേമാനേ ച പേശസഃ** അഞ്ച് കുന്നിക്കുരു ഒരു മാഷത്തിനുസമം (അളവിന്റെ മാനമാണിത്) പതിനെട്ടുമാഷം ഒരു കർഷം. അതിന്റെ പതിനെട്ടിരട്ടി ഒരു പലം എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇത് കൊടുക്കുന്നതിനും അളക്കുന്നതിനും പരിമാണമായി (അളവായി) സ്വർണത്തിനുമുപയോഗിക്കുന്നു.... ഇവിടെ നാം ശ്രദ്ധിക്കാനുള്ളത് കുന്നിക്കുരുവും, മഞ്ചാടിക്കുരുവും, യവവും എല്ലാം സസ്യോൽപന്നങ്ങളായതിനാൽ അവയുടെ രൂപത്തിനും ഭാരത്തിനുമെല്ലാം വ്യത്യാസം വരാവുന്നതാണ് ആ ദ്രവ്യങ്ങൾക്കും കൃത്യമായ നിർവചനമുണ്ടെന്നറിയണം. അതിനാൽ കാര്യമായ വ്യത്യാസം വരാതെ ഏകദേശകൃത്യത എല്ലാ അളവുകളിലും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു.... ഇനി നമുക്കു

Scanned with CamScanner

വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ നാലാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പതിനാല് നിർവചനങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു പഠിക്കാം.

ആചാര്യൻ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയോട് ധർമ്മശാസ്ത്ര സന്ദേശങ്ങൾ വായിക്കാനായി നിർദ്ദേശിച്ചു.

(1) സുഷിരത്തിലൂടെ വരുന്ന സൂര്യരശ്മിയുടെ അളവിനെ ത്രസരേണു എന്നു പറയുന്നു. (2) അതിന്റെ എട്ടിരട്ടിയാണ് ഒരു ലിക്ഷം. (3) ലിക്ഷത്തിന്റെ മൂന്നിരട്ടി രാജസർഷപം. (4) അതിന്റെ മൂന്നിരട്ടി ഗൗരസർഷപം. (5) അതിന്റെ ആറിരട്ടി ഒരു യവം. (6) യവത്തിന്റെ മൂന്നിരട്ടി ഒരു കൃഷ്ണലം. (7) അതിന്റെ അഞ്ചിരട്ടി ഒരു മാഷം. (8) അതിന്റെ പന്ത്രണ്ടിരട്ടി, ഒരു അക്ഷാർധം. (9) നാലു മാഷകം ഒരു അക്ഷാർധം അത് ഒരു സുവർണം. (10) നാലു സുവർണം ഒരു നിഷ്കം. (11) രണ്ട് കൃഷ്ണലം ഒരു രൂപ്യമാഷകം (12) അതിന്റെ പതിനാറിരട്ടി ഒരു ധാരണം. (13) ചെമ്പിന്റെ കാർഷകം കാർഷാപണം. (14) കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷ പിഴയാക്കുമ്പോൾ 250 പണം സാധാരണ കുറ്റത്തിനും, മധ്യമ കുറ്റങ്ങൾക്ക് 500 പണവും, കഠിനവും ക്രൂരവുമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് 1000 പണവുമാണ് പിഴശിക്ഷ. (പ്രഥമ, മാധ്യമ, ഉത്തമ ദണ്ഡങ്ങൾ എന്നാണ് ഇത് അറിയപ്പെടുന്നത്.) (4 : 1 - 14)

അളവുകൾ

പ്രകാശ രശ്മിയിലൂടെ തിളങ്ങുന്ന അണുക്കൾ - ഒരു ത്രസരേണു.

8 ത്രസരേണു	= 1 ലിക്ഷം
3 ലിക്ഷം	= 1 രാജസർഷപം
3 രാജസർഷപം	= 1 ഗൗരസർഷപം
6 രാജസർഷപം	= 1 യവം
3 യവം	= 1 കൃഷ്ണലം
5 കൃഷ്ണലം	= 1 മാഷം
12 മാഷം	= 1 അക്ഷാർധം
4 മാഷകം + 1 അക്ഷാർധം	= 1 സുവർണം
4 സുവർണം	= 1. നിഷ്കം
2 കൃഷ്ണലം	= 1 രൂപ്യമാഷകം
16 രൂപ്യമാഷകം	= 1 ധരണം

സാധാരണ കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള പിഴശിക്ഷ = 250, പണം.

അത് ഒരു ചെമ്പിന്റെ കാർഷാപണമാകുന്നു. (ഉപപാതകത്തിന്)

Scanned with CamScanner

മധ്യമകുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള പിഴശിക്ഷ = 500 പണം (മധ്യമപാതകത്തിന്)

ഹീനകുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള പിഴശിക്ഷ = 1000 പണം (മഹാപതകത്തിന്)

ശിക്ഷാവിധികളും പിഴയും സംക്ഷിപ്തം

മേൽവിവരണത്തിലെ പതിനാലാമത്തെ വരി നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇവിടെ വിവരിക്കുന്ന സാധാരണ, മധ്യമ, ഉത്തമ ദണ്ഡങ്ങളും അവയ്ക്കാധാരമായ കുറ്റങ്ങളും മറ്റൊരിടത്ത് ഇതേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അതെല്ലാം കാലക്രമത്തിൽ നിങ്ങൾ പഠിക്കുന്നുണ്ടാകും. അപ്പോളത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകും. ഉപപാതകങ്ങൾ, മധ്യമപാതകങ്ങൾ, മഹാപാതകങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം എല്ലാ രാഷ്ട്രത്തിലും എക്കാലത്തും നടക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനുള്ള ശിക്ഷയും പിഴയും എക്കാലത്തുമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ദേശവും കാലവും മാറുന്നതനുസരിച്ച് പാതകങ്ങളുടെ സങ്കീർണത വർദ്ധിക്കുമെന്നും നാമറിയണം. ഇനിയുള്ള പഠനം കുറ്റങ്ങളും, പാതകങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷകളുമാണ്. ഇവിടെ പഠനവേദിയിൽ തത് വിഷയത്തിൽ അഗാധപാണ്ഡിത്യം നേടിയ നിയമകർമ്മാചാര്യൻ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം വിവരണമാരംഭിച്ചു.

നമ്മുടെ പൂർവീകാചാര്യർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ പരമമായ ധാർമ്മീകലക്ഷണം എന്നു പറയുന്നത് ഈ വരിയിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാമെന്ന്

ന രാജ്യം ന രാജാസീത് ന ദണ്ഡ്യോ നച ദണ്ഡിനഃ

ധർമ്മേണൈവ പ്രജാസർവേ രക്ഷന്തി സ്മ പരസ്പരം

ഒരു ധർമ്മരാജ്യത്തിന് ഒരു രാജാവിന്റെ ആവശ്യമില്ല, ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവരുമില്ല ശിക്ഷ കൊടുക്കേണ്ടവരുമില്ല. ധർമ്മത്തിന്റെ മാർഗത്തിലൂടെത്തന്നെ പ്രജകളെല്ലാം പരസ്പരം സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിനെ ധർമ്മരാജ്യമെന്നു പറയുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു രാഷ്ട്രത്തെ വിഭാവനം ചെയ്യാമെങ്കിലും പ്രായോഗികമായി അഥവാ വ്യാവഹാരികതലത്തിൽ അത് യാഥാർത്ഥ്യമല്ല തന്നെ. അതുകൊണ്ടു തന്നെ സാമദാനഭേദദണ്ഡങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും ഒരു രാജ്യത്ത് നിന്ന് പൂർണമായും ഇല്ലാതാക്കാനോ കുറയ്ക്കാനോ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ശിക്ഷയുടെ ആവശ്യകതകയെക്കുറിച്ച് മനുസ്മൃതി, നാരദസ്മൃതി, ഹാരിതസ്മൃതി, യമസ്മൃതി, ബൗദ്ധായനസ്മൃതി, ആപസ്തംബ സ്മൃതി, കാത്യായനസ്മൃതി, യോഗീശ്വരസ്മൃതി തുടങ്ങിയ എല്ലാ സ്മൃതികളിലും സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാരതത്തിൽ കുറ്റങ്ങളും

Scanned with CamScanner

തെറ്റുകളും പാപങ്ങൾക്കുകൂടി കാരണമാകുന്ന പാതകങ്ങളായിട്ടാണ് വിവരിക്കാറുള്ളത്. പാതകങ്ങൾ മൂന്നുവിധത്തിലുണ്ട് ഉപപാതകങ്ങൾ അഥവാ സാധാരണയായിട്ടുള്ള കുറ്റങ്ങൾ, മധ്യമപാതകങ്ങൾ, പിന്നെ മഹാപാതകങ്ങൾ ഇപ്രകാരമുള്ള പാതകങ്ങളെല്ലാം ശിക്ഷകൾക്കു വിധേയമാക്കുമ്പോഴും ആര്, എപ്പോൾ, എന്തിന്, എന്ത് ചെയ്തു എന്നുള്ള കാര്യങ്ങളും, സാക്ഷികളെയും കുറ്റവാളികളേയും, വാദി യേയും, പ്രതിയേയും, മുൻനിർത്തിചോദ്യം ചെയ്തതിനുശേഷമാണ് വിധി പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടാകുന്നത്. വർണമനുസരിച്ചും ശിക്ഷയിൽ ഇള വുവരും പണ്ഡിതന്മാർക്കും ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും വധശിക്ഷ പൊതുവേ നൽകാറില്ല. പകരം അതിനേക്കാൾ ഉയർന്നതും കഠിനവുമായ നില വാരത്തിലുള്ള മാനസീക പീഠനത്തിലൂടെ ശിക്ഷ നൽകുകയാണ് പതി വ്. അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിലേയ്ക്ക കടക്കാം!

മഹാപതകങ്ങളും ഉപപാതകങ്ങളും

> (1) ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കൊഴികെ (ബ്രാഹ്മണർക്ക്) മഹാപാതകം ചെയ്യുന്ന വർക്ക് വധശിക്ഷ (2) ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്ക് / ബ്രാഹ്മണന് ശാരീരിക ശിക്ഷയില്ല. (3) ചെയ്തമഹാപാതകത്തിന്റെ പരസ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ച് വാസസ്ഥലത്ത് ബ്രാഹ്മണനെ താമസിപ്പിക്കണം. സമൂഹ ഭ്രഷ്ടനാക്കണം. (4) തലയില്ലാത്ത ബ്രാഹ്മണന്റെ ചിത്രം ശരീരത്തിൽ സ്ഥിരമായി പച്ചകുത്തിവെക്കണം. (5) ബ്രാഹ്മണൻ മദ്യം കഴിച്ചാൽ മദ്യപാനിയുടെ ചിത്രം നെറ്റിയിൽ വരയ്ക്കണം. (6) കുതിരയുടെ കുളമ്പിന്റെ ചിത്രം കള്ളനായ ബ്രാഹ്മണന്റെ നെറ്റിയിൽ വരയ്ക്കണം. (7) ഗുരുവിനെ അവഹേളിച്ചാൽ കൊക്കിന്റെ ചിത്രം നെറ്റിയിൽ പച്ചകുത്തണം. വധാർഹമായ ഹീന കർമ്മങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണൻ ചെയ്താൽ അവന്റെ സമ്പൂർണ ധനവും പിടിച്ചെടുത്ത് സമൂഹഭ്രഷ്ടനാക്കണം. (5 : 1 -7)

യഥാർത്ഥത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരിൽ നിന്ന് സമൂഹത്തിന് ലഭിക്കാവുന്ന അറിവ് പിന്നീട് പ്രയോജനപ്പെടുത്താനായിരിക്കും ബ്രാഹ്മണർക്ക് വധ ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കുന്നതെന്നു പറയാം. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ വേദം പഠിച്ച ബ്രാഹ്മണരെ വധിക്കുന്നതിലൂടെ ഉണ്ടാകന്ന ബ്രഹ്മഹത്യാപാപം എന്നു ള്ളത് എല്ലാ ഭരണാധികാരികളും ഭയപ്പെടുന്നു. രാവണനെ നിഗ്രഹിച്ച ശ്രീരാമന്, ബ്രഹ്മഹത്യാപാപം ഏൽക്കേണ്ടിവന്നുവത്രെ. ദ്രോണാചാ ര്യാദികളെ വധിച്ചതിനുമുണ്ടായിരുന്നു, ബ്രഹ്മഹത്യാപാപം. ഈ പാപ ഭയത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടാൻ എളുപ്പമല്ലാത്തതിനാൽ ആ ശിക്ഷ യേക്കാൾ കഠിനമായതും എന്നാൽ ശിക്ഷിക്കുന്നവന് അതിന്റെ പാപം ഏൽക്കേണ്ടിവരാത്തതുമായ ശിക്ഷയാണ് നൽകുക: ജീവിതകാലം മുഴു

Scanned with CamScanner

വനും ബ്രാഹ്മണന് ജീവച്ഛവമായി കഴിയേണ്ടിവരുന്ന അവസ്ഥയുണ്ടാകുക എന്നത്.

വിദ്യാർത്ഥികൾ അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഏഴു വരികൾ വായിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ആചാര്യൻ ഈ വിവരണം നൽകിയത്. ബ്രാഹ്മണർക്ക് ഈ ഇളവുകൾ അനുവദിക്കുന്നതിൽ സാമാന്യമായ ന്യായീകരണമില്ലെന്ന് ചിലപ്പോൾ വാദിക്കുന്നവരുണ്ടാകാം എന്നുകൂടി അറിഞ്ഞായിരിക്കണം ആചാര്യൻ ബ്രഹ്മഹത്യാപാപം വിവരിച്ചത്. ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്, മറ്റു ഗ്രന്ഥരചന നടത്തിയിട്ടുള്ള ആചാര്യന്മാരും ബ്രഹ്മഹത്യാ പാപത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. വളരെ ലളിതമായ ആദ്യത്തെ ഏഴു നിർദ്ദേശങ്ങൾ വായിച്ചു വിവരണം നൽകിയതിനുശേഷം ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ആചാര്യനോടു ചോദിക്കുന്നതു കേട്ടു.

ആചാര്യാ എത്ര നീചമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്താലും ബ്രാഹ്മണർക്ക് വധശിക്ഷയില്ലെന്നാണോ അങ്ങു പറയുന്നത്? ഈ ചോദ്യം കേട്ട ആചാര്യൻ, ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ അടുത്ത നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആ വിദ്യാർത്ഥിയോടു തന്നെ വായിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു.

വ്യാജമുദ്ര, പ്രമാണം, അപഹരണം, അസത്യം.....

> (8) വ്യാജ മുദ്രപത്രം, മുദ്ര (സീൽ), വ്യാജമായ രാജനിർദ്ദേശം, ഇവയിറക്കിയാലും, വ്യാജപ്രമാണങ്ങളുണ്ടാക്കിയാലും, വധാർഹനാണെങ്കിൽ മരണശിക്ഷനൽകണം. (9) വ്യാജരേഖകളുണ്ടാക്കി ഭരണാധികാരിയായും നിയമപാലകനായും ചമഞ്ഞാലും (10) വ്യാജമുദ്രയും രേഖകളും ചമച്ച് വഞ്ചിച്ചാലും ബ്രാഹ്മണനാണെങ്കിലും വധാർഹനാണ്. (11) വിഷം കൊടുത്തു കൊല്ലുക, ഗൃഹം അഗ്നിക്കിരയാക്കുക, ബലാൽക്കാരമായി മറ്റുള്ളവരുടേത് തട്ടിപ്പറിക്കുക, സ്ത്രീകളേയോ, ബാലന്മാരേയോ വധിക്കുക എന്നിവ ചെയ്യുന്നവർ വധാർഹരാണ്. (12) പത്തു വലിയകുംഭത്തിൽ കൊള്ളുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ധാന്യം അപഹരിച്ചാലും (13) സർണ്ണവും മറ്റു വിലപിടിപ്പുള്ള ലോഹങ്ങളും അപഹരിച്ചാലും വധശിക്ഷ നൽകാവുന്നതാണ്. **(5 : 8 – 13)**

പദാനുപദം രണ്ടുമൂന്നുപ്രാവശ്യത്തെ വായന കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ആചാര്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളോടായി ചോദിച്ചതിതായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണനും വധശിക്ഷയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായല്ലോ. ഇവിടെ ഒരു വിഭാഗത്തിനേയും ഒരുതരം ശിക്ഷയിൽ നിന്നും ഒഴിച്ചുനിർത്തിയിട്ടില്ല. ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ വ്യക്തികൾ സമൂഹത്തിന് മാതൃകയാവേണ്ടവർ

Scanned with CamScanner

ചെറുതോ വലുതോ ആയ തെറ്റുകളും കുററങ്ങളും ചെയ്താൽ അത് മനസ്സിൽ നിലനിൽക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതും ശിക്ഷ നൽകുന്നതും സമൂഹമറിയാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഈ വിവരണങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കാത്തവരുമുണ്ടാകാം എന്നു നിങ്ങളറിയണം. സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിച്ചിട്ടുവേണം നിങ്ങൾ അറിവുനേടാൻ. ഒരു വർണ്ണത്തിനുമില്ലാത്ത ശിക്ഷയാണ് മദ്യപാനം ചെയ്താൽ ബ്രാഹ്മണനു മാത്രമായി നൽകുന്നത്. ഇനിയും, കൂടുതൽ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ തുറന്ന മനസ്സോടെ അത് വിമർശനബുദ്ധ്യാവിശകലനം ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കുസാധിക്കണം.

വ്യത്യസ്ഥ ആചാര്യന്മാരുടെ അഭിപ്രായം

പത്തുതരത്തിലുള്ള ശിക്ഷകളാണ് കുറ്റവാളികൾക്ക് വിധിക്കേണ്ടതെന്ന് മനു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണർക്കാകട്ടെ, തലമുണ്ഡനം ചെയ്ത് കയ്യിൽ ദണ്ഡുകൊടുത്ത്, കഴുതപ്പുറത്തിരുത്തി, കാലിൽ വലിയ ചങ്ങലയിട്ട്, നാടുകടത്തലും മനു ഉപദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെ യമസ്മൃതിയിലും വിവരിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണൻ മദ്യപിച്ചാൽ പോലും ഈ ശിക്ഷയാണുള്ളത്. ചെറിയ തെറ്റുകൾക്ക് പ്രഥമ ദണ്ഡം നൽകി പിൻതിരിപ്പിക്കണം. സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം കൂട്ടണം.

സ്ത്രീ, ബാലൻ, പണ്ഡിതൻ ഇവരെ പീഠിപ്പിച്ചാലും രാജാജ്ഞാപത്രിക കൃത്രിമമായി ചമച്ചാലും വധശിക്ഷവരെ നൽകാമെന്നും മനു പറയുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഹീനകൃത്യങ്ങൾക്ക് അതികഠിനമായ ശിക്ഷ രാജാവ് നൽകണമെന്ന് യോഗീശ്വര സ്മൃതിയിൽ പറയുന്നു. അതികഠിനശിക്ഷ അനധികൃത മുദ്രപത്രം, മുദ്ര, കയ്യൊപ്പ്, ഇവയുണ്ടാക്കുന്നവർക്കും ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കും നൽകണമെന്ന് കാത്യായനൻ പറയുന്നു. ഇരട്ടിശിക്ഷ കള്ള പ്രമാണങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നവർക്കും, കള്ളസാക്ഷി പറയുന്നവർക്കും നൽകണമെന്ന് യോഗീശ്വര സ്മൃതിയിലെഴുതിയിരിക്കുന്നു.

ചെറുതും വലുതുമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ

ഇനി പലതരത്തിലുള്ള ചെറുതും വലുതുമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷയാണ്. അതിൽ രാജ്യദ്രോഹവും രാജദ്രോഹവും ഉൾപ്പെടുന്നു. ശാരീരികമായി ഹീനകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്ത വ്യക്തിയുടെ അവസ്ഥകൂടി വിശകലനം ചെയ്ത് ശിക്ഷ നൽകണം. മറ്റുള്ളവനെ അധിക്ഷേപിക്കുന്ന കുറ്റവുമാകാം, ശാരീരികമായ പീഠനവുമാകാം. ഇവിടെയുള്ള ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നത് വർണം നോക്കിയല്ല പകരം അപ്രകാരം തെറ്റു ചെയ്തവന്റെ ശരീരാവസ്ഥയെ കൂടി ആധാരമാക്കിയാണ്. ഇന്ദ്രിയ

Scanned with CamScanner

ങ്ങൾക്ക് പ്രശ്നമുള്ള വികലാംഗന് ശിക്ഷയിൽ പോലും ഇളവനുവദിക്കുന്നു. ബാഹ്യമായി സദാചാരനിഷ്ഠയുള്ളവനാണെന്നഭിനയിച്ച് യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ അതൊന്നുമില്ലാതിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണെങ്കിൽ അവനും ശിക്ഷയനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണ്." ആചാര്യൻ പറഞ്ഞു.

ധർമ്മശാസ്ത്ര വരികൾ തുടരുന്നു

> (14) രാജസിംഹാസനത്തിനായി രാജാവിനെതിരെ പ്രവർത്തിച്ചാലും. (15) വാഹന ഗതാഗതത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്താനായി പാലം നശിപ്പിച്ചാലും (16) കള്ളമുതൽ അവകാശം പോലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പങ്കുവച്ചാലും. (17) രാജശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാലും (18) സ്ത്രീയെ അതിക്രമിച്ചാലും, സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവിനെ അക്രമിച്ചാലും വധശിക്ഷയോ കാര്യമായ (ഉത്തമ) ശിക്ഷയോ (ദണ്ഡം) വിധിക്കേണ്ടതാണ്. (19) ഏതുവർണ്ണത്തിൽപ്പെട്ടവനാണെങ്കിലും ഏത് അവയവം ഉപയോഗിച്ചാണോ ഹീനകർമ്മം ചെയ്തത് ആ അവയവം ഛേദിച്ചുകളയേണ്ടതാണ്. (20) ഇരിക്കാനോ നിൽക്കാനോ സാധിക്കാത്തവനും, കാലുകളില്ലാത്തവനും, വികലാംഗനും ഈ നിയമം ബാധകമല്ല. (21) അവശനും, ദഹനേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും, വിസർജ്ജനേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും കോട്ടമുള്ളവനും ഈ ശിക്ഷാവിധി ബാധകമല്ല. (23) ക്രൂരമായി മറ്റുള്ളവനെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നവന്റെ നാക്ക് മുറിക്കണം. (24) ധർമ്മോപദേശം ചെയ്യുന്നവർ ക്രൂരത കാണിച്ചാൽ രാജസന്നിധിയിൽ ചൂടുള്ള എണ്ണയിൽ കൈമുക്കി മേലിൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്യില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്യിക്കണം. (25) അപകീർത്തിപ്പെടുത്താനായി പേരോ കുലമോ ചേർത്ത് വിരോധം തീർക്കുന്ന രീതിയിൽ ഹീനകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയോ ഹീനപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്താലും പത്തംഗുലം നീളമുള്ളആണി കയ്യിൽ തറച്ചുശിക്ഷിക്കണം. **(5 : 14 - 25)**

മേൽ വിവരിച്ച വരികളുടെ അർത്ഥങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും സാമാന്യം എല്ലാവർക്കും വളരെവ്യക്തമായി ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ പഠനവേളയിൽ ആരും സംശയം ചോദിച്ചില്ല.

പഠനകളരികൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ദിവസങ്ങൾ നീങ്ങികൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത പഠനവേദിയിലേക്ക് നമുക്കു പ്രയാണം ചെയ്യാം. മേൽ വിവരിച്ചതിന്റെ തുടർച്ചയാണ് ഈ പഠനവേദിയിൽ ഉപാചാര്യൻ വിവരിച്ചത്. നിയമകർമ്മാചാര്യന്റെ വിവരണങ്ങൾക്കു തുടർച്ചയായി ഉപാചാര്യനാണ് ഈ വിഷയമെടുത്തത്. വൈദികവും

Scanned with CamScanner

വിദ്യാപരവുമായ പ്രാർത്ഥനക്കുശേഷം പഠനമാരംഭിച്ചു. ഉപാചാര്യൻ വിവരണം തുടരുന്നു.

പിഴചുമത്തുന്ന കുറ്റങ്ങൾ

കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിച്ചത് നിയമ കർമ്മാചാര്യൻ പഠിപ്പിച്ച പാഠങ്ങളായിരുന്നു. അതു വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ **അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ആദ്യത്തെ 25 വരികളായിരുന്നു.** പഠിച്ച തോർമ്മിച്ചു നോക്കിയാൽ നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമാകും അവിടെ വിവരിച്ച ശിക്ഷകളെല്ലാം ശാരീരികമോ മാനസീകമോ ആയിരുന്നു. ഇനി വിവരിക്കുന്നതെല്ലാം സാമ്പത്തീകമായി പിഴചുമത്തുന്ന ശിക്ഷയാണ്. ഭാവിലോകത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷകളായിരിക്കും കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടാകുക. കാരണം ശരീരമാണോതെറ്റു ചെയ്യുന്നത്, മനസ്സാണോ തെറ്റുചെയ്യുന്നത്, അതോ ജീവാത്മാവാണോ തെറ്റു ചെയ്യുന്നത് എന്ന് സാധാരണക്കാർക്ക് വ്യക്തമല്ല. ശരീരത്തിനെ വധിക്കുന്നതോടെ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തവനിൽ നിന്നും തിക്തഫലങ്ങളനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നവന്റെ വേദനയില്ലാതാകുന്നില്ല. മനസിനേയും ആത്മാവിനേയും നശിപ്പിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ അവയിൽ കുറ്റമാരോപിക്കാനും സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ കുറ്റം ചെയ്ത വ്യക്തിയെ സമഗ്രമായി ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് നിയമം വഴി ദണ്ഡം അഥവാ പിഴ വിധിക്കുക. അത് തെറ്റു ചെയ്ത വ്യക്തിയുടെ മനസ്സിനെ പൂർണമായും ബാധിക്കുന്നു. നിരന്തരം വേദനിപ്പിക്കുന്നു, പശ്ചാത്താപത്തിന് വഴിതെളിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിലൂടെ ശരീരത്തേയോ മനസ്സിനേയോ ജീവാത്മാവിനേയോ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നുമില്ല. ഇനി നമുക്ക് നേരിട്ടു വിഷയത്തിലേക്ക് കടക്കാം. വളരെ കാര്യമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ ഈ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമാകും. ഈ ശിക്ഷകളെല്ലാം എല്ലാവർണത്തിലും പെട്ടവർക്ക് ഒരേപോലെ ബാധകമാണെന്നുമറിയണം. മാത്രമല്ല ചെയ്തതെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്ക് ദേശവും കാലവും വ്യക്തിയുടെ പ്രത്യേകതകളും വിശകലനം ചെയ്തതിനുശേഷമേ, ശിക്ഷ വിധിക്കാവൂ എന്നുവ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇനി ഇരുപത്തിയാറാമത്തെ വരിമുതൽ മുപ്പത്തിയൊമ്പതാമത്തെ വരിവരെയുള്ള ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ പഠിക്കാം.

ധർമ്മശാസ്ത്രവരികൾ

(26) ഒരു വ്യക്തി സ്വന്തം വർണധർമ്മത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനെ മറ്റൊരാൾ കളിയാക്കുകയോ പുച്ഛിക്കുകയോ ചെയ്താൽ 200 കാർഷാപണം പിഴ. (27) അസത്യം, അപഹരണം, എന്നിവയ്ക്കും 200 കാർഷാപണം പിഴ (28) ഗുരുവിനെ നിന്ദിച്ചാലും

Scanned with CamScanner

അവഹേളിച്ചാലും 200 കാർഷാപണം പിഴയൊടുക്കണം. (29) ഉയർന്ന വർണത്തിലുള്ളവർ താഴ്ന്ന വർണത്തിലുള്ളവരെ അവഹേളിച്ചാൽ ഉയർന്ന വർണത്തിലുള്ളവരുടെ നാവ് ഛേദിക്കുകയോ അതിനുതുല്യമായ പിഴയീടാക്കുകയോ വേണം. (30) തിരിച്ചാണ് സംഭവിച്ചതെങ്കിൽ ചെറിയ പിഴയീടാക്കണം. (31) ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ വേദപണ്ഡിതന്മാരേയോ (32) ഗ്രാമ-ദേശാധികാരികളേയോ അവഹേളിച്ചാലും പിഴയൊടുക്കണം. (33) ചെറിയ രീതിയിലുള്ള അക്ഷേപശരങ്ങൾക്ക് 100 കാർഷാപണം പിഴ. (34) മാതാവ് - സഹോദരി എന്നീ സ്ത്രീകളെ ചേർത്ത് അവഹേളിച്ചാലും (35) തുല്യവർണത്തിലുള്ളവർ പരസ്പരം അവഹേളിച്ചാലും (36) വർണത്തെ കുത്തിവേദനിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അവഹേളിച്ചാലും യഥാക്രമം 12, 6, 3 കാർഷാപണം പിഴയൊടുക്കണം. (37) അവഹേളിച്ച ദേശവും/ സ്ഥലവും കാലവും / സമയവും നോക്കിയാണ് ശിക്ഷ വിധിക്കേണ്ടത്. (38) മോശമായ സ്ഥലത്തും സമയത്തുമാണ് ആക്ഷേപവാക്കുകളെങ്കിൽ കഠിനമായ ശിക്ഷ നൽകണം. (39) നിഷ്ഠൂരമായ / നീചമായ വാക്കുകളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ മാത്രമേ ഈ ശിക്ഷ ബാധകമാകൂ. (5:26-39) .

ഇത്രയും വായിച്ചറിഞ്ഞ നിങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തേണ്ടതായ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കണം. വ്യക്തികളും, വ്യക്തിത്വവും, ശാരീരികമോ, മാനസീകമോ, കുടുംബപരമോ, സാമൂഹികമോ, രാഷ്ട്രപരമോ ആയ ഏതുവിധത്തിലുള്ള വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും, ശിക്ഷയർഹിക്കുന്ന കുറ്റങ്ങളായിത്തീരുന്നത് അവയെല്ലാം പ്രയോഗിക്കുന്ന രീതി, സ്ഥലം, കാലം, ദേശം, വ്യക്തിയുടെ പ്രായം... എന്നിപ്രകാരം പല കാര്യങ്ങളും വിലയിരുത്തിയാണ്. ഇതാണ് ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ പന്ഥാവ്

അപഹരണത്തിനുള്ള ശിക്ഷകൾ

പലതരത്തിലുള്ള തിന്മകൾ എക്കാലവും ഏതുദേശത്തിലും നടക്കാവുന്നതാണ്. അവയെല്ലാം ക്രമമല്ലാതെ ഇവിടെ ചേർക്കുവാൻ കാരണം ഏതു തരത്തിലുള്ള കുറ്റങ്ങളായാലും തെറ്റുകളായാലും സാമൂഹിക നിയമത്തിന്റെ വിലയിരുത്തലിനും വിശകലനത്തിനും വിധേയമാണെന്ന് വ്യക്തമായി അറിയിക്കുവാനാണെന്ന് ഈ വിവരണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. നന്മയുള്ളവനെ പൊതുസദസ്സിൽ തിന്മയുള്ളവനായി ചിത്രീകരിച്ചാൽ കഠിനശിക്ഷയാണ്. അതേ പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷയാണ്, ഒരാളുടെ ധർമ്മപത്നിയെ ബലാൽക്കാരമായി തട്ടിക്കൊ

Scanned with CamScanner

ണ്ടുപോയാലും ശിക്ഷകളുടെ രീതിവ്യത്യാസപ്പെടാമെങ്കിലും കാഠിന്യം അൽപം പോലും കുറക്കരുതെന്ന് ധർമ്മശാസ്ത്രം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വരികൾ വായിക്കുക.

ധർമ്മശാസ്ത്രവരികൾ

> (40) മറ്റുള്ളവരുടെ പത്നിയെ അപഹകരിച്ചാൽ/തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ കഠിന ശിക്ഷ നൽകണം. (41) വർണമനുസരിച്ച് ആരാണോ അപഹരിച്ചത് അതനുസരിച്ചുള്ള ശിക്ഷയാകണം. (42) പശുവിനെ അപഹരിച്ചാലും ഇതുതന്നെ പിഴയും ശിക്ഷയും. (43) ശ്രേഷ്ഠമായത് അപഹരിച്ചാൽ വധതുല്യമായ ശിക്ഷ. (44) മറ്റു മൃഗങ്ങളെ അപഹരിച്ചാൽ 100 പണം പിഴയീടാക്കണം. (45) കന്യകയ്ക്കുള്ള ദോഷത്തെ മൂടിവച്ച് / പറയാതെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്താൽ പിഴയൊടുക്കണം. (46) അതേപ്രകാരം വിവാഹപൂർവ ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ മറ്റൊരാൾ ഏർപ്പെട്ട സ്ത്രീയെ വിവാഹം മോചിപ്പിച്ച് കന്യാദാനം ചെയ്ത വ്യക്തി, ആ കന്യക ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ സംരക്ഷിക്കണം. (47) ദുഷ്ടനല്ലാത്തവനെ ദുഷ്ടനെന്ന് പൊതുസദസ്സിൽ വിളിച്ചാലും കഠിനശിക്ഷ നൽകണം. (5 : 40 - 47)

ഈ വരികളെല്ലാം ശ്രദ്ധയോടെ വായിച്ചതിനുശേഷം ആചാര്യൻ കുറേ സംശയങ്ങൾക്കു കൂടി മറുപടിപറഞ്ഞതിനുശേഷം പല കഥകളിലൂടെ ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരത്തി കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയതിനുശേഷമാണ് വേദിയിൽ നിന്ന് പോയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷയം അദ്ദേഹം തന്നെയായിരുന്നു അടുത്തദിവസം പ്രാർത്ഥനക്കുശേഷം പഠിപ്പിച്ചത്.

ജീവജാലങ്ങളെ ഹിംസിച്ചാലുള്ള ശിക്ഷ

സസ്യലതാദികളും മൃഗങ്ങളും അവയുടെ ശരീരവും, അവയുടെ സന്തതികളേയും മാനവരാശിക്കു വേണ്ടി സമർപ്പിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയണം. പല പക്ഷികളുടേയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയാണ് നാം അവയുടെ അണ്ഡാവസ്ഥയിൽ തന്നെ ഭക്ഷണമായി കഴിക്കുന്നത്. പല മൃഗങ്ങളെയും നരകയാതനയനുഭവിപ്പിച്ച് വധിച്ചതിനുശേഷമാണ് അവയുടെ തൊലിയുരിഞ്ഞ്, രക്തം വാർന്നൊലിക്കുന്ന മാംസത്തെ കഷണങ്ങളാക്കി ഉപ്പും മുളകും ചേർത്ത് നാം ഭക്ഷിക്കുന്നത്. പല മൃഗങ്ങളും അവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കായി ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന പാലാണ് നാം സ്വാദിഷ്ട ഭക്ഷണമാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. മനുഷ്യർ, ഇപ്രകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ മൃഗങ്ങളൊന്നും പ്രതിഷേധിക്കാറില്ല, പ്രതികരിക്കാറില്ല, എന്നു മാത്രമല്ല, മനുഷ്യൻ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും അവ ഭക്ഷിക്കാ

Scanned with CamScanner

റുമില്ല. മനുഷ്യൻ ഈ ഭൂമിയിലില്ലെങ്കിൽ അവയ്ക്കെല്ലാം ജീവിക്കാൻ ഒരു വിഷമവുമുണ്ടാകില്ല. കാരണം പ്രകൃതി അവയ്ക്കാവശ്യമായതെല്ലാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളുമില്ലെങ്കിൽ സ്വാർത്ഥനായ മനുഷ്യന് ജീവിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാകും. മനുഷ്യൻ പക്ഷികളേയും, നായയേയും, പശുക്കളേയും കുതിരകളേയും, ഒട്ടകത്തേയും, കഴുതകളേയുമെല്ലം വളർത്തുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം നമുക്കറിയാം. അവയെ കയറുകൊണ്ടുകെട്ടി അടിമയാക്കിയാണ് സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനുപയോഗിക്കുന്നത്. സ്വതന്ത്രമായി നടന്ന് ലഭിക്കുന്ന ഭക്ഷണവും പുല്ലും വെള്ളവും കഴിച്ച് ജീവിക്കുന്ന എല്ലാ പക്ഷിമൃഗാദികളും നല്ല ആരോഗ്യമുള്ളവയായിരിക്കും. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ നൽകുന്നതുമാത്രം ഭക്ഷിച്ച് ജീവിക്കുന്നവയെല്ലാം മെലിഞ്ഞും രോഗത്തിന്നടിമപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ പരിചരണത്തിൽ അവയെല്ലാം എത്ര വേദനിച്ചാലും പ്രതിഷേധിക്കാറില്ല എന്നുമാത്രമല്ല നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കാറുമുണ്ട്. ആ വളർത്തുമൃഗങ്ങളുടെ കഴുത്തിൽ കത്തിവെച്ച് സസ്യഫലങ്ങളെ മുറിക്കുന്ന ലാഘവത്തോടെ മുറിക്കുമ്പോൾ കൈകാലിട്ടടിച്ച് പിടയുമ്പോൾ അവയുടെ ശരീരമാണ് ഭക്ഷണത്തിന്നായി നാം ഉപയോഗിക്കുന്നതും അതുവിറ്റ് സമ്പത്തുണ്ടാക്കുന്നതുമെന്നുള്ള നന്ദിയോ ദയയോ മനുഷ്യർ ഈ മൃഗങ്ങളോട് കാണിക്കാറില്ല. ഏകദേശം ഇതേപോലെയാണ് സസ്യങ്ങളോടും വനനശീകരണത്തിലൂടെ മനുഷ്യർ കാണിക്കുന്ന ക്രൂരത.

ഭാരതത്തിൽ എല്ലാ മൃഗങ്ങളേയും ഓരോ ഈശ്വരസങ്കൽപവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് പൂർണമായും അവയ്ക്ക് ഈശ്വരീയമായ വീക്ഷണത്തിലൂടെ സംരക്ഷണം ലഭിക്കുവാനായിട്ടാണ്. പശുവിനെ ലക്ഷ്മിദേവിയോടും, ഭൂമിദേവിയോടും, കാളയെ ശിവനോടും, മയിലിനെ മുരുകനോടും, സിംഹത്തെ ദേവീയോടും, കാക്കയെ ശനീശ്വരനോടും, കുതിരയെ ഹയഗ്രീവനോടും ചേർത്ത് നാം അവയിലെ ഈശ്വരാംശത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ വൃക്ഷലതാദികളെ ഈശ്വരീയ ചൈതന്യത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുവാൻ തുളസിയെ ശ്രീകൃഷ്ണനോടും, കൂവളത്തെ ശിവനോടും, ആൽമരത്തെ ത്രിമൂർത്തികളോടും, തെങ്ങിനെ കൽപവൃക്ഷമായും, ചുവന്ന പുഷ്പങ്ങൾ തരുന്ന ചെടികളെ ദേവിയുടെ ആരാധനയ്ക്കും വെളുത്ത പുഷ്പങ്ങൾ തരുന്നവയെ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ ആരാധനക്കും, പലപുഷ്പങ്ങളും പിതൃകർമ്മത്തിനും എല്ലാപുഷ്പങ്ങളും ഇലകളും കായ്കളും സത്യനാരായണ പൂജയ്ക്കുമായി ഉപയോഗിച്ച് അവയുടെ മഹത്വം ആചാരങ്ങളിലൂടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെല്ലാമറി

യുന്നവരായിട്ടും ഈ മൃഗങ്ങളേയും പക്ഷികളേയും സസ്യലതാദികളേയും നശിപ്പിക്കുന്നു. അവർക്കുള്ള ശിക്ഷയാണ് ഇനി നമുക്ക് പഠിക്കുവാനുള്ളത്.

ആചാര്യൻ വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ **അഞ്ചാമദ്ധ്യായത്തിലെ** നാൽപ്പത്തിയെട്ടുമുതൽ അമ്പത്തിയൊമ്പതു വരെയുള്ള വരികൾ വിവരിച്ചു......

ധർമ്മശാസ്ത്രവരികൾ

മൃഗങ്ങളെ വധിക്കുകയോ ഹിംസിക്കുകയോ ചെയ്താലുള്ള ശിക്ഷ പ്രത്യേകിച്ചും മറ്റുള്ളവരുടെ വളർത്തുമൃഗങ്ങൾ / വൃക്ഷങ്ങൾ / സസ്യങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചാലുള്ള ശിക്ഷകൾ

> (48) ആന, കുതിര, ഒട്ടകം, പശു എന്നിവയെ കൊന്നാൽ ഒരു കയ്യോ കാലോ മുറിച്ച് ശിക്ഷിക്കണം. (49) വിൽക്കാൻ പാടില്ലാത്ത മാംസം വിറ്റാലും ഇതുതന്നെ ശിക്ഷ. (50) വളർത്തുപശുവിനെ വധിച്ചാൽ 100 പണം പിഴ. (51) കൂടാതെ പശുവിന്റെ ഉടമസ്ഥന് പശുവിന്റെ വിലയും നൽകണം. (52) കാട്ടുജന്തുക്കളെ വധിച്ചാൽ 500 കാർഷാപണം പിഴശിക്ഷ. (53) വളർത്തു പക്ഷി, മത്സ്യം ഇവയെ കൊന്നാൽ പത്തുകാർഷാപണം പിഴ. (54) നന്മതരുന്നകീടങ്ങളെ കൊന്നാൽ ഒരുകാർഷാപണം പിഴ. (55) നല്ലഫലങ്ങൾ തരുന്ന വൃക്ഷലതാദികൾ മുറിച്ചാൽ കഠിനമായ ശിക്ഷ. (56) നല്ല പുഷ്പങ്ങൾ തരുന്ന സസ്യലതാദികളെ അനുവാദമില്ലാതെ/ശല്യമാണെന്നു പറഞ്ഞു മുറിച്ചാൽ മധ്യമശിക്ഷ. (57) അവർ 100 കാർഷാ പണമാണ് പിഴയൊടുക്കേണ്ടത്. (58) പുല്ലു മുറിച്ചുകളഞ്ഞാൽ 1 കാർഷാപണം ശിക്ഷ. (59) എന്തെല്ലാം നശിപ്പിച്ചാലും അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന് പിഴകൂടാതെ അതിന്റെ മൂല്യവും നൽകണം. **(5 : 48-59)**

സസ്യലതാദികളേയും മൃഗങ്ങളേയും സംബന്ധിക്കുന്ന അനവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ ആചാര്യൻ വാത്മീകി രാമായണത്തിൽ നിന്നും വ്യാസഭാരതത്തിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് വിവരിക്കുകയുണ്ടായി....

മറ്റുള്ളവരെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷ

അടുത്ത ദിവസത്തെ പഠനം പ്രാർത്ഥനയോടെ തന്നെ ആരംഭിച്ചു. **നിയമകർമ്മാചാര്യന്റേ**തായിരുന്നു വിവരണങ്ങൾ. തലേദിവസത്തെ പഠനത്തെക്കുറിച്ചും, ഉപാചാര്യൻ വിവരിച്ചിരുന്നതിനെ ഒന്നുകൂടി സ്പർശിച്ചുകൊണ്ട് നിയമകർമ്മാചാര്യൻ, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനുമായി ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ ചെയ്യുന്ന കുറ്റങ്ങളും തെറ്റുകളും അവയ്ക്കുള്ള

Scanned with CamScanner

ലളിതവും കഠിനവുമായ ശിക്ഷകളുമാണ്, വിവരിച്ചത്. ഇവയിൽ ധാർമ്മീകവശം മാത്രമല്ല. നിയമവശവും സാമൂഹികവ്യവസ്ഥകളും നില നിൽക്കാൻ ധർമ്മോപദേശം കൊണ്ടുമാത്രമോ പാപപുണ്യവിവരണ ങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രമോ സാദ്ധ്യമല്ല. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യരോടും മൃഗ ങ്ങളോടും സസ്യലതാദികളോടും ചെയ്യുന്ന കുറ്റങ്ങളും തെറ്റുകളും നശീകരണവും പാപമാണെന്നുവിവരിച്ചാൽ ആ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷ നരകത്തിൽ ലഭിക്കുമെന്നുപറഞ്ഞാൽ, അത് മരിച്ചതിനുശേഷ മല്ലേയെന്ന യുക്തിയായിരിക്കും കുറ്റം ചെയ്യുന്നവർ പ്രയോഗിക്കുക. അതിനാൽ സമൂഹത്തിൽ ഇത്തരം കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരെ നിലയ്ക്കുനിർത്തുവാൻ മാതൃകാപരമായശിക്ഷതന്നെ നൽകേണ്ടതാ യിട്ടുണ്ട്. ആ ശിക്ഷകളെല്ലാം കുറ്റവാളിയെ ശാരീരികമായി ഹനിക്കാ നുള്ളതല്ല, മറിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക് കൂടി മാതൃകാപരമാകാനാണ്. ദർശിച്ച് അവർ ഇത്തരത്തിലുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്നകന്നുനിൽക്കുവാൻ വേണ്ടി കൂടിയാണെന്നറിയണം.

(60) കൈകൊണ്ടു മർദ്ദിച്ചാൽ 10 പണവും (61) കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിയാൽ (തൊഴിച്ചാൽ) 20 പണവും (62) വടികൊണ്ടടിച്ചാൽ സാധാരണ ശിക്ഷയും (63) കല്ലുകൊണ്ടു എറിഞ്ഞാൽ മധ്യമശി ക്ഷയും (64) ആയുധം കൊണ്ടാക്രമിച്ചാൽ കഠിനശിക്ഷയും നൽക ണം. (65) ശരീരത്തെ പാദാദികേശത്തിൽ വേദനിപ്പിച്ചാൽ 10 പണവും (66) രക്തസ്രാവമുണ്ടാകാത്ത തരത്തിലുള്ള വേദന ജനിപ്പിച്ചവന് 32 പണവും (67) രക്തസ്രാവത്തോടെയുള്ള ആക്ര മണമാണെങ്കിൽ 64 പണവും (68) കൈ-കാൽ-പല്ല് ഇവ ഒടിയു കയോ മുറിഞ്ഞുപോവുകയോ ചെയ്താൽ മധ്യമ ശിക്ഷയും നൽകണം. (69) ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന വേളയിൽ പ്രഹരിച്ചാലോ (70) കണ്ണ്, തോളെല്ല്, കൈയെല്ല്, സന്ധി എന്നിവക്ക് കാര്യമായ പരിക്കേൽപ്പിച്ചാലോ കഠിനശിക്ഷ നൽകണം. (71) രണ്ടു കണ്ണുകളും നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അപ്രകാരം ചെയ്തവന് ആജീവനാന്തബന്ധനം ശിക്ഷയായി നൽകണം. (72) മേൽ വിവ രിച്ചതനുസരിച്ച് ശിക്ഷകൾ ക്രമപ്പെടുത്തണം. **(5 : 60 – 72)**

ആചാര്യന്റെ യുക്തിയുക്തമായ വിവരങ്ങൾ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഹൃദയസ്പർശിയായി തോന്നി. പലരുടേയും സംശയങ്ങൾ ചോദ്യ ങ്ങളില്ലാതെ തന്നെ ദൂരീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതിന്റെ സംതൃപ്തി എല്ലാവ രുടേയും മുഖത്തുണ്ടായിരുന്നു. വിവരണങ്ങൾക്കുശേഷം വിദ്യാർത്ഥി കൾ ആചാര്യനോട്, ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമാ യിട്ടുള്ളതാണെന്ന് തോന്നി.

Scanned with CamScanner

അവർ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തമിതായിരുന്നു. ഹീനമായ ഒരു കുറ്റകൃത്യം ഒരുവൻ ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരുവൻ അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെ ചിലർ അതിന് കൂട്ടുനിൽക്കുന്നു, ചിലർ കണ്ടുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു, നിർദ്ദേശിക്കുന്നു, അഭിനന്ദിക്കുന്നു, പരോക്ഷമായി സഹായിക്കുന്നു, കൃത്യങ്ങളുടെ നേട്ടം അനുഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്കുള്ള ശിക്ഷയോ അവരോടുള്ള വീക്ഷണമോ എന്തായിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു ചോദ്യം. ഇവിടെ കാത്യായന മഹർഷിയുടെ വരികളാണാചാര്യൻ ഉദ്ധരിച്ചത്.

കാത്യായന സ്മൃതിയിലെ സന്ദേശങ്ങൾ

ആരംഭകൃത് സഹായശ്ച തഥാ മാർഗാനുദേശകഃ

ആശ്രയഃ ശസ്ത്രദാതാ ച ഭക്തദാതാ വികർമ്മിണാം

യുദ്ധോപദേശകശ്ചൈവ തദ്വിനാശപ്രവർത്തകഃ

ഉപേക്ഷാകാര്യയുക്തസ്യ ദോഷാവക്താനുമോദകഃ

അനിഷേദ്ധാ ക്ഷമോ യശ്ച സർവേ തത്കാര്യകാരിണഃ യഥാശക്ത്യനുരൂപം ച ദണ്ഡം തേഷാം പ്രകൽപയേത്

കുറ്റം ചെയ്യാൻ സൗകര്യം ചെയ്തവർ, സഹായിച്ചവർ, മാർഗം നിർദ്ദേശിച്ചവർ, ആശ്രയം കൊടുത്തവർ, ആയുധം കൊടുത്തവർ, മാനസിക ഉത്തേജനം നൽകിയവർ, കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുമെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടും തടയാത്തവർ ഇവരെല്ലാം യുദ്ധം/ആക്രമം/തെറ്റ്/കുറ്റം ചെയ്തയാളെ പോലെ കുറ്റക്കാരാണ്. കുറ്റത്തെ നിസ്സാരമായി കണ്ടവർ, ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തവർ, തെറ്റാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കാത്തവർ, അനുമോദിച്ചവർ ഇതിനു കുട്ടുനിന്ന് ഞാനൊന്നുമറിഞ്ഞില്ലെന്നു പറഞ്ഞവർ, ഇവരെല്ലാം കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ പങ്കാളികളായതിനാൽ അർഹമായശിക്ഷ അവർക്കും കൊടുക്കണം.

കുറ്റങ്ങൾ വീണ്ടുമാവർത്തിക്കുമ്പോൾ

കുറ്റവാളികളെ ഇനിയുമതാവർത്തിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കാനും പിന്തിരിപ്പിക്കാനും വേണ്ടിയാണ് ശിക്ഷ നൽകുന്നത്. അതേപ്രകാരം നൽകുന്ന ശിക്ഷകൾ സമൂഹത്തിന് മാതൃകയാകുകയും വേണം. ഈ ശിക്ഷകൾ ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം ചെയ്യാതെ കുറ്റവാളികൾ അതേ തെറ്റ് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ നൽകേണ്ടതായ ശിക്ഷയുടെ വ്യാപ്തി വിവരിക്കുന്നതാണടുത്ത ധർമ്മശാസ്ത്രവരികളെന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുമെന്നും ആചാര്യൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

(73) പല കുറ്റങ്ങളും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നവർ ശിക്ഷ കഴിഞ്ഞ് വീണ്ടുമതാവർത്തിച്ചാൽ ഇരട്ടി ശിക്ഷ നൽകണം. (74)

Scanned with CamScanner

തെറ്റ് ചെയ്തവന്റെ കൂടെ ജീവിക്കുകയും, അവനെ പലകാര്യത്തിലും സഹായിക്കുകയും, അവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി തുടരുകയും ചെയ്തവർക്കും ശിക്ഷക്കർഹതയുണ്ട്. (75) മനുഷ്യദ്രോഹം ചെയ്തവരും അതിൽ പങ്കെടുത്തവർക്കും അർഹിച്ചശിക്ഷ നൽകണം. (76) ഈ നിയമം തന്നെ വളർത്തുമൃഗങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചവർക്കും ബാധകമാണ്. (5 : 73 -75)

നിയമകർമ്മാചാര്യന്റെ തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിലെ പഠനത്തിൽ മോഷണങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷാവിധികൾ വളരെവ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്നു. മറ്റു ചില ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലെ വരികൾ കൂടി ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നു, വിവരണം നൽകിയത്. ഭാവി ലോകത്തിലും അതുപോലെ എക്കാലവും സ്വീകരിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള ശിക്ഷയാണ് പിഴ ഈടാക്കൽ എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നതിനാണ്, ധർമ്മശാസ്ത്ര രചയിതാക്കളായ ആചാര്യന്മാർ പല തരത്തിലുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളും ചിന്തിച്ച് പിഴ ശിക്ഷ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചത്.

കള്ളത്തരത്തിനുള്ള പിഴകൾ

സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും മുതൽ, തേനും, എണ്ണയും സസ്യങ്ങളും മാംസവും അപഹരിക്കുന്നതുവരെയുള്ള എല്ലാ മോഷണങ്ങൾക്കും ശിക്ഷ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. പണമായി പിഴയൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ തത്തുല്യമായ ശാരീരികശിക്ഷയോ അതിനൊത്ത വിധത്തിലുള്ള പ്രയത്നവും പിഴയായി നൽകാവുന്നതാണ് എന്ന് വിവരിച്ചു കൊണ്ട് ആചാര്യൻ **അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിലെ എഴുപത്തിയേഴു മുതൽ തൊണ്ണൂറു** വരെയുള്ള വരികൾ വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊണ്ട് വായിപ്പിച്ച് വ്യാഖ്യാനിച്ചു.

മോഷണത്തിനുള്ള ശിക്ഷ ഇപ്രകാരമാണ്. (77) പശു, കുതിര, ഒട്ടകം എന്നിവയെ മോഷ്ടിച്ചാൽ കൈ മുറിക്കണം. (78) ആടുകളെ മോഷ്ടിച്ചാലും ഇതുതന്നെ ശിക്ഷ. (79) ധാന്യങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചാൽ അതിന്റെ ഇരട്ടി വില പിഴ ഒടുക്കണം. (80) കൂടാതെ അതിന്റെ വിലയും നൽകണം. (81) സ്വർണം, വെള്ളി, വസ്ത്രങ്ങൾ, ഇവ മോഷ്ടിച്ചാൽ 500 പണം പിഴയായിനൽകണം അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ചിരട്ടി. (82) പിഴയൊടുക്കാനായില്ലെങ്കിൽ, അതിന്റെ പതിനൊന്നു ഭാഗം കുറവ് ചെയ്ത് മറ്റു ശാരീരിക ശിക്ഷ നൽകണം. (83) നൂല്, കമ്പിളി, ശർക്കര, തൈര്, പാൽ, ഉപ്പ്, ഔഷധം, ഭസ്മം, പക്ഷി, മത്സ്യം, നെയ്യ്, എണ്ണ, മാംസം, തേൻ, മുള സാധാരണ ലോഹങ്ങൾ എന്നിവ അപഹരിച്ചാൽ അവയുടെ മൂന്നിരട്ടി പിഴയൊടുക്കണം. (84) പാകം ചെയ്ത ഭക്ഷണത്തിനും ഇതു

Scanned with CamScanner

തന്നെ നിയമം. (85) പുഷ്പം, ഇലകൾ, പുഷ്പിക്കുന്ന ചെടികൾ, വള്ളികൾ, വിലപിടിപ്പുള്ള സസ്യങ്ങൾ, എന്നിവ അപഹരിച്ചാൽ അഞ്ചു നാണയം (കൃഷ്ണലം) പിഴയൊടുക്കണം. (86) കായ്കറികൾ, മൂലങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾഎന്നിവയ്ക്കും ഇതുതന്നെ നൽകണം. (87) ആഭരണാദികൾ അപഹരിച്ചാൽ കഠിനശിക്ഷയും (88) ഇവിടെ വിവരിക്കാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും ദ്രവ്യങ്ങൾ അപഹരിച്ചാൽ അതിന്റെ വിലയും (89) തുല്യസംഖ്യയും നൽകണം. (90) സ്വന്തം ദ്രവ്യം സൂക്ഷിക്കാത്ത ഉടമസ്ഥനും അർഹമായ പിഴ ശിക്ഷയായി കൽപിച്ച് ഈടാക്കണം. **(5 : 77 - 90)**

അധാർമ്മീകകുറ്റങ്ങൾ

ഭാരതീയ ആചാര്യന്മാർ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളും വിശകലനത്തിനുവിധേയമാക്കുമ്പോൾ, ചിലത് നിസ്സാരമായി തള്ളിക്കളയാവുന്നതാണെന്നു നമുക്കുതോന്നിയേക്കാം. ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയ വ്യക്തിയെ അവഹേളിക്കുക, ഭക്ഷണം കൊടുക്കാതിരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ ബഹുമാനിക്കാതിരിക്കുക എന്നുള്ളതെല്ലാം ശാരീരികമായതോ ദ്രവ്യപരമായതോ ആയ കുറ്റങ്ങളായി കണക്കാക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അത് മാനസീക വ്യഥയുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണെന്നതാണ് വസ്തുത. അവയെ നിസ്സാരമാക്കി കണക്കാക്കാതെ അതും സമൂഹത്തിലെ ഒരു പ്രശ്നമാണെന്നുതന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പൂർവ്വീകാചാര്യന്മാർ അത്തരം തെറ്റുകൾക്കും ശിക്ഷയേർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതും പിഴയായിത്തന്നെ ചുമത്തിയുമിരുന്നു. എന്നു വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ അടുത്ത പതിമൂന്നു വരികളിലൂടെ വ്യക്തമായ പിഴചുമത്തുന്ന രീതികൾ വിവരിച്ചു. ലഘുവാണെന്നു തോന്നാവുന്ന കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷകളാണിവിടെ വിവരിക്കുന്നത്.

(91) ദുരുദ്ദേശത്തോടെ, അറിയാത്ത വഴി കാണിച്ചു കൊടുത്ത് വഴി തെറ്റിക്കുന്നവർക്ക് 25 കാർഷാപണം പിഴ. (92) ഇരിപ്പിടമർഹിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാർക്ക് അതുനൽകാതെ അവഹേളിച്ചാൽ അത്രതന്നെ പിഴ. (93) ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയ ആരാധ്യരെ അവഹേളിച്ചാലും 25 കാർഷാപണം പിഴ (94) വേദപണ്ഡിതരെ നിഷേധാത്മകമായി ക്ഷണിച്ചവഹേളിച്ചാലും (95) ക്ഷണിച്ചു വരുന്നവർക്ക്, ആഹാര പാനാദികൾ നിഷേധിച്ചാലും (96) ക്ഷണിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞ് അവഹേളിച്ചാലും (97) ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് വന്നവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകാതിരുന്നാലും അവരെ പുറത്താക്കിയാലും ഇരട്ടി ഭക്ഷണദ്രവ്യങ്ങളും ഒരു സുവർണമാഷം പിഴയും നൽകണം. (98) ഭക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലാത്തത് നൽകി ശ്രേഷ്ഠരെ അവ

Scanned with CamScanner

ഹേളിച്ചാൽ 16 സുവർണപണം പിഴ. (99) ശ്രേഷ്ഠരെ ജാതി പേരുപറഞ്ഞ് അവഹേളിച്ചാൽ നൂറുപണം പിഴ. (100) ശ്രേഷ്ഠർക്ക് മദ്യം നൽകി അവഹേളിച്ചാൽ വധശിക്ഷവരെ. (101) യോദ്ധാക്കളേയും ക്ഷത്രിയരേയും അവഹേളിച്ചാൽ 50 പണവും (102) വൈശ്യരെ അവഹേളിച്ചാൽ 25 പണവും, (103) ശൂദ്രരെ അവഹേളിച്ചാൽ ശാരീരിക ശിക്ഷയും കൽപിക്കണം. (104) ഒരു സ്ത്രീയെ ബലാൽസംഗം ചെയ്യാനായി സ്പർശിച്ചാൽ വധശിക്ഷ. (105) രജസ്വലയെ ശാരീരികപീഠനമേൽപ്പിച്ചാൽ കാഠിന്യമനുസരിച്ച് അടികൊടുക്കണം (5: 91 - 105)

സമൂഹത്തിൽ സ്ത്രീക്കുള്ള മാന്യമായ സ്ഥാനത്തെ അടിവരയിട്ട് അംഗീകരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളും വിവരണങ്ങൾ നൽകുന്നത് സ്ത്രീയെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ വേദനിപ്പിച്ചാലുള്ള വ്യക്തമാക്കുന്ന വരികൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

സാമൂഹ്യദ്രോഹത്തിനുശിക്ഷ

പൊതുവായിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ, പൊതുജനങ്ങൾക്ക് നിരന്തരം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായ കുളങ്ങൾ, കിണറുകൾ, ഉദ്യാനങ്ങൾ, അതിന്റെ പുരയിടങ്ങൾ, വീടുകൾ ഇവയെല്ലാം ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ വൃത്തിക്കേടാക്കിയിടുകയാണെങ്കിൽ നൽകുന്ന ശിക്ഷകൾ പൊതുജീവിതത്തിലെ മൂല്യങ്ങളെ വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അതിന്റെയത്രയും തന്നെ തീവ്രമായ ശിക്ഷാരീതിയിലാണ് മറ്റുള്ളവരെ ദ്രോഹിക്കാനായുള്ള ആയുധങ്ങളും മറ്റും സ്വഗൃഹത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുമ്പോൾ നൽകുന്നതും.

(106) റോഡുകളും ഉദ്യാനങ്ങളും കിണർ/കുളം/ നദി/പുഴക്കര എന്നിവിടങ്ങളും വൃത്തികേടാക്കിയാൽ 100 പണം പിഴ. (107) കൂടാതെ വൃത്തികേടാക്കിയ സ്ഥലം അതേ വ്യക്തി ശുചിയാക്കുകയും വേണം. (108) അന്യന്റെ വീട്, പുരയിടം, ഭിത്തികൾ, വാതിലുകൾ, ഇവ കേടുവരുത്തിയാൽ അവന് മധ്യമശിക്ഷ. (109) കൂടാതെ അത് നന്നാക്കിക്കൊടുക്കുകയും വേണം. (110) മറ്റുള്ളവർക്ക് ദ്രോഹം ചെയ്യാനായുള്ള ആയുധം, വിഷം, മറ്റു ദ്രവ്യങ്ങൾ സ്വന്തം ഗൃഹത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുന്നവർക്ക് 100 പണം പിഴ. (5 : 106 - 110)

വ്യത്യസ്ഥ കുറ്റങ്ങളും ശിക്ഷകളും

നുണ പറയുക, വാക്കുപാലിക്കാതിരിക്കുക, അസത്യം പറയുക, അവഹേളിക്കുക, കൊള്ളയടിക്കുക, മടിയനായി ജീവിക്കുക അപ്രകാരം

Scanned with CamScanner

ജീവിക്കുന്നവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക ഇതെല്ലാം ആചാര്യന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതെ പോയിട്ടില്ല എന്നുവ്യക്തമാക്കുന്ന ശിക്ഷാവിവരണങ്ങൾ തുടർച്ചയായി നൽകുന്നു.

> (111) നുണ പറയുന്ന വ്യക്തിക്കും (112) വാക്കുപാലിക്കാത്ത വ്യക്തിക്കും യഥാവിധി ശിക്ഷകൾ കൽപിക്കണം. (113) അച്ഛൻ, മകൻ, ആചാര്യൻ, വേദപണ്ഡിതൻ, ഇവർ പരസ്പരം അവഹേളിച്ചാലും, ഉപേക്ഷ വിചാരിച്ചാലും അനുയോജ്യമായ പിഴയോ മറ്റുശിക്ഷയോ വിധിക്കണം. (114) ചതിച്ച് ഗർഭിണിയാക്കിയാലും കടുത്ത ശുക്ഷ നൽകണം. (115) ഒന്നുംചെയ്യാതെ ചുറ്റിക്കറങ്ങി നടക്കുന്നവർക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുത്തവർക്കും (116) അയോഗ്യമായ കർമ്മം (തെറ്റായി) ചെയ്യുന്നവർക്കും (117) സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങളും ഗൃഹങ്ങളും കൊള്ളയടിക്കുന്നവർക്കും (118) ആവശ്യമില്ലാത്തതിനും അസത്യമാണെന്നറിഞ്ഞും സത്യംചെയ്യുന്നവർക്കും നൂറുപണം പിഴ ശിക്ഷ നൽകണം. (119) പശുക്കളിൽ വംശവർദ്ധനയുണ്ടാകാത്ത വിധത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കും അതേ ശിക്ഷ വിധിക്കണം **(5 : 111 – 119)**

കുടുംബകലഹം സൃഷ്ടിക്കൽ

വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്ന കാര്യം കുടുംബകലഹമുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്കും ശിക്ഷയുണ്ട്. ഇത്തരം ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കണം, ദുരുദ്ദേശത്തോടെ ആരെങ്കിലും വ്യക്തിപരമോ, കുടുംബപരമോ, സാമൂഹികമോ, രാഷ്ട്രപരമോ ആയ ഏതെല്ലാം നീചകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്താലും, അഥവാ അത്തരം കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനായി പ്രേരിപ്പിച്ചാലും അവയൊക്കെ തളർത്തേണ്ടതും തടുക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. അതിനുള്ള നിയമങ്ങളും ശിക്ഷകളും രചിച്ചിരുന്നു എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

> (120) പിതൃപുത്ര വാശിയും പകയും വളർത്തുന്നവർക്കും അവർക്കെതിരെ സാക്ഷി പറയുന്നവർക്കും (121) സാമ്പത്തികമായും ദ്രവ്യപരമായും ലാഭേച്ഛയോടെ കുടുംബകലഹമുണ്ടാക്കുന്നവർക്കും 100 പണം ശിക്ഷ. **(5 : 120 – 121)**

വ്യവഹാരീക കുറ്റങ്ങൾ

ഭാരതം ഒരാത്മീയ രാഷ്ട്രമാണ്. ആത്മീയതയുടെ നിഴലിലും ചൈതന്യത്തിലുമാണ് ജനജീവിതം നിലനിൽക്കുന്നത്. ആത്മീയതയുടെ പ്രായോഗികവശമാണ് ധാർമ്മീകത. അധാർമ്മീകതയാകട്ടെ വ്യാവഹാരിക ജീവിതത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണ്. വ്യാവസായി

Scanned with CamScanner

കമായും വ്യാപാരസംബന്ധമായും ഏതു രാജ്യത്തും എക്കാലവും ഉണ്ടാകാറുള്ള കുറ്റങ്ങളാണ്: അളവുതൂക്കങ്ങളിൽ കൃത്രിമം കാണിക്കുക, കള്ളസാക്ഷി പറയുക, കള്ളം പറയുക, പല ഗുണനിലവാരമുള്ള ദ്രവ്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വിൽക്കുക, കൊള്ള ലാഭമെടുക്കുക, കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ പ്രക്രിയയിൽ ചതിയും വഞ്ചനയും എന്നതെല്ലാം. അവയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷയും ധർമ്മരാജ്യത്തിന്റെ അഥവാ ധർമ്മരാജാവിന്റെ കർമ്മമണ്ഡലത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.

(122) അളവുതൂക്കങ്ങളിൽ കൃത്രിമം കാണിക്കുന്നവർക്കും (123) കള്ള സാക്ഷി പറയുന്നവർക്കും കള്ളത്തരങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്കും (124) മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വത്ത് സ്വന്തമെന്ന ഭാവേന ക്രയവിക്രയം നടത്തുന്നവർക്കും നൂറുപണം ശിക്ഷ. (125) വിദേശത്തുനിന്നും മൂല്യം കുറഞ്ഞ ദ്രവ്യങ്ങൾ സ്വദേശവസ്തുക്കളുമായി ചേർത്തു വിൽക്കുന്നവർക്കും (126) താഴ്ന്ന ഗുണനിലവാരമുള്ള ദ്രവ്യങ്ങൾ വിൽക്കുന്നവർക്കും 100 പണം പിഴശിക്ഷ വിധിക്കണം. (127) വില വാങ്ങിയതിനുശേഷം ദ്രവ്യം നൽകാതിരിക്കുകയോ ദ്രവ്യം വാങ്ങിയതിനുശേഷം വില നൽകാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ വിലയും തത്തുല്യമൂല്യവും പിഴയായി വിധിക്കണം. കൂടാതെ (128) അധികാരി അറുപതു പണം പിഴ ശിക്ഷ വിധിക്കണം. (129) വിറ്റതായ വ്സതുവിന് വ്യക്തമായ ദോഷമുള്ളതാണെങ്കിൽ (വാങ്ങിയവൻ ശ്രദ്ധിക്കാത്ത തെറ്റുകാരണം) വിൽക്കപ്പെട്ട വസ്തുവായി തന്നെ കണക്കാക്കണം. (130) രാഷ്ട്രത്തിൽ വിൽക്കാൻ പാടില്ലാത്തദ്രവ്യങ്ങൾ വിറ്റാൽ അതു കളവുമുതലുപോലെ കണ്ടുകെട്ടണം. **(5 : 122 – 130)**

യാത്രക്കൂലിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾ

കുതിരവണ്ടികളിലും, കാളവണ്ടികളിലും, വഞ്ചികൾ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന് യാത്രക്കൂലി ഈടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കാതെ വന്നാലുള്ള ശിക്ഷകളും ശ്രദ്ധേയമാണ്. കടത്തുകൂലി നൽകേണ്ടാത്ത വിഭാഗത്തെ വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

(131) കടത്തുകാരൻ അന്യായമായ കടത്തുകൂലി വാങ്ങിയാൽ പത്തു പണം ശിക്ഷ. (132) ബ്രഹ്മചാരി, വാനപ്രസ്ഥൻ, സന്യാസി, ഗർഭിണി (രണ്ടുമാസത്തിനു മുകളിൽ), തീർത്ഥയാത്രികർ, നാവികൻ (ഭടൻ), മറ്റു കടത്തുജോലികാർ ഇവർക്ക് കടത്തുകൂലിയില്ല. (133) അവരിൽ നിന്നും കടത്തുകൂലി ഈടാക്കിയാൽ അതു തിരിച്ചു നൽകണം. **(5 : 131 – 133)**

Scanned with CamScanner

വാദുവെക്കലും കള്ളക്കളിയും

കഠിനമായ ശിക്ഷയാണ് കള്ളച്ചൂത്, മൃഗങ്ങളുടെ പോര് എന്നിവ സംഘ ടിപ്പിക്കുന്നവർക്ക് നൽകിയിരുന്നത്.

(134) കള്ളചൂതുകളിച്ചവന്റെ കരച്ഛേദനം (135) കോഴിപ്പോര് (136) മൃഗങ്ങളുടെ /കാള/ആന/കുതിര പോര് (137) വാദുവച്ചുള്ള കളി കൾ (മേൽപ്പറഞ്ഞവയെല്ലാം) പണം വെച്ചുള്ള കളിയാണെങ്കിൽ (വാദുവച്ചുള്ളത്) അതിന് കരച്ഛേദനമോ കഠിനമായ പിഴയോ ശിക്ഷ വിധിക്കണം. (5 : 134 - 137)

വളർത്തുമൃഗങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾ

വളർത്തുമൃഗങ്ങളുടെ പരിപാലനത്തിലും വ്യവസായ-വ്യവഹാരങ്ങ ളിലും നിലനിന്നിരുന്ന ശ്രദ്ധേയമായ നിയമാവലികൾ ഭാവിലോകത്തിന് പോലും ചിന്തിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതിനുമുപരിയാണ്.

(138) പശുപക്ഷിമൃഗാദികളെ ശരിയായ രീതിയിൽ പരിപാലി ക്കാതെ പുലി, ചെന്നായ തുടങ്ങിവ കടിച്ചാൽ അതിന്റെ വിലയ്ക്കു തുല്യമായ സംഖ്യ ഉടമസ്ഥന് പിഴവിധിക്കാം. (139) മറ്റൊരുവന്റെ പശുവിനെ പാലിക്കാനായി സ്വീകരിച്ച് വേണ്ടതുപോലെ പരി പാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ പശു നഷ്ടപ്പെടുകയോ ചത്തുപോവുകയോ ചെയ്താൽ ഉടമസ്ഥന് അതിന്റെ വില നൽകണം. (140) ധാരാളം പാലുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് ഒരു പശുവിനെ കാണിച്ച് മറ്റൊന്നിനെ വിറ്റാൽ പശുവിന്റെ വില പിഴയായും വിലയായും നൽകണം. (141) എരുമ, പോത്ത് എന്നിവ മറ്റൊരുവന്റെ സസ്യജാലങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചാൽ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ എട്ടുമാഷം പണം നൽകണം. (142) അഴിച്ചുവിട്ട് വളർത്തുന്ന പശുക്കൾക്കും ഇത് ബാധകമാ ണ്. (143) കുതിര, കഴുത എന്നിവക്കും ഇതു ബാധകമാണ്. (144) പശുവാണെങ്കിൽ പകുതി പിഴ നൽകണം. (145) ആടാണ് നശി പ്പിച്ചതെങ്കിൽ അതിന്റെയും പകുതി പണം (അതായത് കാൽഭാ ഗം) പിഴയായി ഉടമസ്ഥൻ നൽകണം. (146) മേൽ വിവരിച്ച കുറ്റ ങ്ങൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ മൃഗങ്ങളുടെ ഉടമ സ്ഥർ ഇരട്ടി പിഴ നൽകണം. (147) കൂടാതെ സസ്യജാലങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥന് നശിച്ചുപോയവയുടെ വിലയും നൽകണം. (148) വഴി യോരങ്ങളിലോ, പൊതുസ്ഥലത്തോ വേലിക്കെട്ടുകളിലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലോ ചെയ്ത കൃഷി, മൃഗങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുകയാണെ ങ്കിൽ മൃഗത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥന് പിഴ നൽകേണ്ടതില്ല. (149) സംര ക്ഷിക്കാത്തത് നശിപ്പിച്ചാലും പിഴയില്ല. (150) ഏതാനും പുൽകൊ

Scanned with CamScanner

ടികളും സസ്യങ്ങളും മാത്രമേ നശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും പിഴയില്ല. (151) ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നടയിരുത്തിയ പശുക്കളും കാളകളും ഇപ്രകാരം ചെയ്താലും പിഴയീടാക്കാൻ സാധ്യമല്ല. (5 : 138–151)

വളർത്തുമൃഗങ്ങളെ പരിപാലിക്കേണ്ടതിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതോടൊപ്പം അതിൽ പിഴവുപറ്റിയാൽ നൽകേണ്ടതായ ശിക്ഷകളും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം മറ്റൊരുവന് ദുഃഖകരമോ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതോ ആകരുതെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.

ജോലിയും കൂലിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾ

ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ വ്യക്തികളെക്കൊണ്ട് ദാസ്യപ്പണിയെടുപ്പിക്കുക, സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ ജോലി ഏറ്റെടുക്കുകയും അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ദ്രവ്യനാശം, ജോലിക്കാർക്ക് പ്രശ്നങ്ങൾ, ഉടമസ്ഥന് പ്രശ്നങ്ങൾ, ജോലിക്കാരിൽ നിന്നുമുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ, അവർക്ക് നൽകുന്ന വേതനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങൾ എന്തെല്ലാമുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം നിയമങ്ങൾക്കും, നിയമവ്യവസ്ഥകൾക്കും വിധേയമാണ്. ജോലി ചെയ്യുന്നതും ചെയ്യിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥകൾ പരിശോധിക്കാം.

(152) ശ്രേഷ്ഠന്മാരെക്കൊണ്ട് (അവരുടെ പരാധീനത കൊണ്ട് തെറ്റു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും) ദാസ്യപണി ചെയ്യിച്ചാൽ കഠിനമായി ശിക്ഷ വിധിക്കണം. (153) കൂടാതെ അപ്രകാരമുള്ള ദാസരായവർക്ക് രാജാവ് ഉചിതമായ ജോലി നൽകി സംരക്ഷിക്കണം. (154) മൊത്തമായി ഏറ്റെടുക്കുന്ന ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടവർ ജോലി പൂർത്തിയാക്കാതെ പോയാൽ നഷ്ടസംഖ്യ ഉടമസ്ഥന് നൽകണം. (155) രാജാവിന് പിഴയായ നൂറുപണം നൽകുകയും വേണം. (156) ജോലിക്കാരൻ ദ്രവ്യനാശം വരുത്തിയാൽ അതിന്റെ വിലയും ഉടമസ്ഥന് നൽകണം. (157) അജ്ഞത / രോഗം എന്നിവകൊണ്ട് ജോലിക്കാരന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന് അഥവാ പിരധിക്കപ്പുറമുള്ള കാരണങ്ങളാലാണ് നഷ്ടം സംഭവിച്ചതെങ്കിൽ അതിന് ഈ നിയമം ബാധകമല്ല. (158) വാഗ്ദാനം ചെയ്ത അത്രയും കാലം ജോലി നൽകാൻ ഉടമസ്ഥനുസാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അക്കാലത്തേയും ശമ്പളം നൽകണം. (159) നൂറുപണം പിഴയും അടയ്ക്കണം. (160) ജോലിക്കാരന്റെ ദോഷം കൊണ്ടാണിതുസംഭവിച്ചതെങ്കിൽ ഈ നിയമം ബാധകമല്ല. (5 : 152 – 160)

സ്ത്രീകൾക്കുള്ള സംരക്ഷണനിയമം

നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ പുനർവിവാ

Scanned with CamScanner

ഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആ നിയമങ്ങൾ കൂടുതലും സ്ത്രീയുടെ സംരക്ഷണത്തിന് ഊന്നൽ നൽകുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. സ്ത്രീയുടെ പുനർവിവാഹത്തെ സാധൂകരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

(161) വിവാഹം കഴിഞ്ഞ സ്ത്രീയെ മറ്റൊരവന് (രഹസ്യമായി) വീണ്ടും വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്താൽ സ്ത്രീയെ അപഹരിച്ചാലുള്ള ശിക്ഷ വിധിക്കണം. (162) ഭർത്താവിന് ദോഷമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ നിയമം ബാധകമല്ല. (163) ഭർത്താവുപേക്ഷിച്ച സ്ത്രീയുടെ വിവാഹത്തിനും ഈ നിയമം ബാധകമല്ല. (164) ധർമ്മബോധമുള്ള സ്ത്രീയെ ഉപേക്ഷിച്ച ഭർത്താവിന് ശിക്ഷ ബാധകമാണ്. **(5 : 161 – 164)**

സ്ത്രീപുരുഷ ബന്ധത്തിന്റെ പുണ്യമഹത്വം വിവരിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അതിലെ നിയമവശങ്ങൾക്കാധാരമായ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

സ്വകാര്യമുതലും പൊതുമുതലും നശിപ്പിക്കൽ

പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ മറ്റൊരുവന്റെ മുതലിൽ വ്യവഹാരങ്ങൾ നടത്തുകയോ, കള്ളത്തരങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുകയോ, രാജദ്രവ്യങ്ങൾ അപഹരിക്കുകയോ, പൊതുമുതൽ അപഹരിക്കുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്താലും അന്യന്റെ വീട്, മതിലുകൾ, പുരയിടം ഇവ വൃത്തികേടാക്കുകയോ, വിഷമയമായ ദ്രവ്യങ്ങൾ വിൽക്കുകയോ സൂക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്താലുള്ള ശിക്ഷകളും വളരെ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(165) മറ്റൊരുവന്റെ മുതലാണെന്നറിയാതെ ഒരുവൻ സാധാരണപോലെ ദ്രവ്യങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുകയോ വിൽക്കുകയോ ചെയ്താൽ അതിന് ശിക്ഷയില്ല. (166) യഥാർത്ഥ ഉടമസ്ഥന്, തെളിവ് സമർപ്പിച്ച് അത് സ്വന്തമാക്കാവുന്നതാണ്. (167) രഹസ്യമായി മറ്റൊരുവന്റേതെന്നറിയാവുന്ന ദ്രവ്യങ്ങൾ വാങ്ങുകയോ വിൽക്കുകയോ ചെയ്താൽ രണ്ടു പേർക്കും കള്ളന്മാർക്കു നൽകുന്ന ശിക്ഷ നൽകണം. (168) രാജാവ് നൽകിയിട്ടുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളെ അപഹരിക്കുന്നവന് നാടുകടത്തലിനു തുല്യശിക്ഷ. (169) സംരക്ഷണത്തിനുള്ള നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നവനും അതേശിക്ഷ. (170) രാജസ്വത്തും പൊതുമുതലും നശിപ്പിച്ചാലും (171) നിക്ഷേപതുകയോ ദ്രവ്യമോ അപഹരിച്ചാലും അതിന്റെ വൃദ്ധി (പലിശ)യും ചേർത്ത് ശിക്ഷ വിധിക്കണം. (172) നിക്ഷേപ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കാതെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിക്ഷേപമായി നൽകിയ

Scanned with CamScanner

തിനും ഈ നിയമം ബാധകമാണ്. (173) അന്യന്റെ മതിലുകളും വേലിക്കെട്ടുകളും പൊളിച്ചുകളഞ്ഞാൽ കഠിനമായ ശിക്ഷയും അതു നിർമ്മിച്ചു നൽകാനുള്ള ബാധ്യതയും, ശിക്ഷയും നൽകണം. (174) വിഷദ്രവ്യങ്ങളും അതുപോലുള്ളതും ജനങ്ങൾക്കു കൊടുത്താൽ അവനേയും നാടുകടത്തണം. (175) അതുപോലെ വിഷമയമായ ഏതു ദ്രവ്യം വിറ്റാലും ദേവാലയം കൊള്ളയടിച്ചാലും കഠിനമായ ഉത്തമ സാഹസദണ്ഡമാണ് നൽകേണ്ടത്. (5 : 165 - 175)

ആചാര്യൻ, ഈ നിയമങ്ങളുടെ ഭാവികാല പ്രയോഗങ്ങൾ വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമവ്യവസ്ഥകളെല്ലാം എത്ര കാലം കഴിഞ്ഞാലും പ്രായോഗിക മാർഗത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നതായിരിക്കും. അവയെല്ലാം ശാശ്വതമായ പ്രായോഗിക സത്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്നും ഓർമ്മിക്കണം.

മറ്റു സ്മൃതികളിലെ വീക്ഷണങ്ങൾ

മരീചി സ്മൃതിയിൽ വിവരിക്കുന്നു: ഒരാൾ വിറ്റത് വാങ്ങിയവ്യക്തി മറ്റൊരാൾക്ക് ഒരു ദുരുദ്ദേശവുമില്ലാതെ വിറ്റാൽ അതിൽ പിന്നീട് ക്രമക്കേടുകൾ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും, ശുദ്ധലക്ഷ്യത്തോടെ വാങ്ങുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്ത വ്യക്തികൾ കുറ്റക്കാരല്ലെന്ന്. യോഗീശ്വരന്റേയും, കാത്യായനന്റേയും, ബൃഹസ്പതിയുടേയും ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ക്രയവിക്രയങ്ങളുടെ നിയമങ്ങൾ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി നൽകിയിരിക്കുന്നു.

സാമ്പത്തീക വ്യവഹാരങ്ങൾ

കടം കൊടുക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന ധനത്തിന്റെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് നാരദസ്മൃതി വ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്നത്, അതെല്ലാം സമയത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് കണക്കാക്കേണ്ടതെന്നത്രെ. കാത്യായന ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ നിക്ഷേപങ്ങളും കാലയളവും വിവരിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വർധനവും (പലിശയും) തുകയും തിരിച്ചുകൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ, തുകയ്ക്ക് പ്രതിമാസം അഞ്ചുശതമാനം വെച്ച് അധികപലിശ നൽകേണ്ടതായിട്ടുണ്ട് എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. കാത്യായനൻ വ്യക്തമാക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രശ്നമിതാണ്. രാജകീയമോ ദൈവീകമോ ആയ വസ്തുക്കൾ സൂക്ഷിക്കാനായി സ്വീകരിച്ചത് നശിച്ചുപോകുകയോ നഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ, അതിനു തുല്യമായ തുകയും പലിശയടക്കവും കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. വ്യാസ സ്മൃതിയിൽ പറയുന്നു; രാജസമ്പത്താണ് വ്യക്തിയുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടതെങ്കിൽ മൂല

Scanned with CamScanner

ധനം അഥവാ ദ്രവ്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വിലമാത്രം നൽകിയാൽ മതിയാകും എന്ന്. മത്സ്യപുരാണത്തിലെ വിവരണപ്രകാരം; യാചിച്ചു വാങ്ങിയ സാധനം തിരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ട സമയമാകുമ്പോൾ കൊടുക്കാതെവരുകയും വിനയത്തോടെ തന്റെ കഴിവുകേടിനെക്കുറിച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്താൽ അയാൾക്ക് സാധാരണ പിഴശിക്ഷ നൽകിയാൽ മതിയാകും എന്നാണ്.

അടുത്ത ദിവസങ്ങളിലെ പഠനവും മേൽ വിവരിച്ച ധാർമ്മീക നിയമങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായിരുന്നു. പല വിധത്തിലുള്ള തെറ്റുകൾക്കും, കുറ്റങ്ങൾക്കുമുള്ള ശിക്ഷകളും പിഴകളും പ്രത്യേകം വിവരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഉത്തമന്മാരായ രാജ്യപാലകരെ അവഹേളിച്ചാലുള്ള ശിക്ഷ വ്യക്തമായി ആചാര്യൻ ഉദ്ധരിച്ചു.

> (176) ഉത്തമന്മാരായ രാജ്യാധികാരമുള്ള കർമ്മികൾക്കു നേരെ (ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കു നേരെ) അപമര്യാദയായി പെരുമാറിയാൽ കഠിനമായ മധ്യമശിക്ഷ (178) അശ്രദ്ധമായി പെരുമാറിയാൽ ചെറിയ ശിക്ഷ നൽകണം. **(5 : 176 - 178)**

വിശ്വാസവഞ്ചനക്കുള്ള പിഴ

വിശ്വാസവഞ്ചനയും കള്ളസാക്ഷിപറയലും, വാങ്ങുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ കൃത്രിമമുണ്ടാക്കലും, വിശ്വാസമർപ്പിച്ച് സൂക്ഷിക്കാനായി ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മുതലിൽ കൃത്രിമം കാണിക്കുകയും ചെയ്താലുള്ള ശിക്ഷ വായിച്ചു.

> (179) കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന (വിറ്റതായാലും ദാനം ചെയ്തതായാലും) ദ്രവ്യങ്ങൾ തിരിച്ചു വേണമെന്ന് ശഠിക്കുന്നത് ശിക്ഷാർഹമാണ്. അത് ഒരിക്കൽ വിറ്റു കഴിഞ്ഞ ദ്രവ്യം പോലെയാണ്. (180) കള്ളസാക്ഷി പറയുന്നവന്റെ മുതൽ, രാജാവ് കണ്ടുകെട്ടണം.(181) വിശ്വാസവഞ്ചന നടത്തിയവരുടെ സ്വത്ത് കണ്ടുകെട്ടി നാടുകടത്തണം. (182) ചർമ്മങ്ങൾ, ചർമ്മ ഉൽപന്നങ്ങൾ ഇവ വിൽക്കുമ്പോൾ അഥവാ തിരിച്ചു നൽകുമ്പോൾ അളവിൽ കൂടുതലുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ വില നൽകണം. (183) അളവിൽ കുറവുണ്ടെങ്കിൽ 16 പണം പിഴ നൽകണം. (184) ഏതെല്ലാം വസ്തുക്കളാണോ, വിശ്വാസമർപ്പിച്ച് മറ്റൊരുവനെ സൂക്ഷിക്കാനായി ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് അത് അളന്ന്, തൂക്കി, വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെതന്നെ തിരിച്ചു നൽകണം. (185) അതു സ്വന്തം ആവശ്യത്തിന് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം ബലാൽകാരമല്ലാത്ത രീതിയിൽ ചോദിച്ചത് കൊടുക്കുകയും

Scanned with CamScanner

വേണം. (186) നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ കേടുപാടുകൾ വരുത്താതെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉപഭോക്താവായി കണക്കാക്കുകയും സൂക്ഷിക്കാനായി ഏൽപിച്ച വസ്തുവിന് കേടുപാടുകൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആവശ്യമായ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ അവനെ അപഹർത്താവായും (കള്ളനായും) കണ്ട് ശിക്ഷിക്കണം. പരിധിയിൽ കൂടുതൽ കാലം അതനുഭവിച്ചാലും അപഹർത്താവായി കാണണം. (187) മകന്റെ സ്വത്ത് അച്ഛനും (അതുപോലെതിരിച്ചും) ധാർമ്മീകമായി ബന്ധമുള്ളവർ പരസ്പരവും, നന്മയിലൂടെ ഉപയോഗിച്ചതിന് ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴോ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞോ പ്രതിഫലമോ ശിക്ഷയോ പിഴയോ വിലയോ ഈടാക്കരുത്. (188) പിതൃപിതാമഹപ്രപിതാമഹന്മാരനുഭവിച്ച സ്വത്തുക്കൾ അടുത്ത തലമുറക്കു രേഖകളൊന്നുമില്ലാതെപോലും ഉപയോഗിക്കാം. (5 : 179 - 188)

ആത്മരക്ഷാർത്ഥമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ

പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്ന വധം, അഥവാ സ്വന്തം ജീവൻ രക്ഷിക്കാനുള്ള തത്രപ്പാടിൽ എതിരെയുള്ളത് മൃഗമായാലും, ബന്ധുവായാലും ഗുരുവായാലും വധിക്കപ്പെട്ടുന്നുവരുകിൽ അത് ഒരു വധശ്രമമോ കൊലപാതകമോ ആകുകയില്ല. മരിച്ചുപോയത് മാതാപിതാക്കളോ ഗുരുവോ ആണെങ്കിൽ പോലും ആത്മരക്ഷാർത്ഥമാണെങ്കിൽ, അതു പോലും പിതൃ-ഗുരുഹത്യാപാപത്തിന് കാരണമാകില്ല എന്നതും ശിക്ഷയില്ലെന്നുള്ളതും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ശിക്ഷ നൽകേണ്ടതായ കുറ്റങ്ങൾ അവ്യക്തമോ യഥാർത്ഥ വസ്തുതകൾ അറിയാൻ വിഷമമുള്ളതോ ആകുമ്പോൾ എന്താണുവേണ്ടതെന്നും ധർമ്മശാസ്ത്രം വിവരിക്കുന്നു.

(189) ആക്രമിച്ചുകൊല്ലാൻ വരുന്ന കരടി, തുടങ്ങിയ ക്രൂരമൃഗങ്ങളേയും, പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നമൃഗങ്ങൾ അസാധാരണമായി ക്രൂരസ്വഭാവം കാണിച്ചാൽ അവയേയും നിയന്ത്രണം വിട്ട ആന, കുതിര, കഴുത എന്നിവയേയും വധിക്കേണ്ടിവന്നാൽ ആ വ്യക്തിക്ക് ശിക്ഷയില്ല. (190) ഗുരു, ബാലൻ, വൃദ്ധൻ, ജ്ഞാനി എന്നിവർ ആക്രമിച്ചു കൊല്ലാൻ വരുമ്പോൾ വധിക്കപ്പെട്ടാൽ (191) പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്ന വധവും ഒരിക്കലും ശിക്ഷയർഹിക്കുന്നില്ല. ആചാര്യൻ, ഗുരു, അമ്മ, അച്ഛൻ, തപസ്വികൾ ഇവരുടെ കാര്യത്തിന് മറ്റൊരു വീക്ഷണം വേണ്ട (വസ്തുതകൾ വിലയിരുത്തി ശിക്ഷ / ശിക്ഷയില്ലായ്മ വിധിക്കണം) (192) വിഷം, അഗ്നി, ശാപം, മന്ത്രവാദം തുടങ്ങിയ ഹീനകൃത്യങ്ങളിലൂടെ വധിക്കപ്പെട്ടാൽ ശവ

Scanned with CamScanner

ശരീരം പരിശോധിച്ച് മരണ കാരണം അറിഞ്ഞ്, തീരുമാനമെടുത്ത് ശിക്ഷ നടപ്പാക്കണം. (193) ഭാര്യാ ഭർതൃവിവാദം, യശസ്സ് - വിത്തം നശിപ്പിച്ചതിന്റെ വിപകം, എന്നിവയിലൂടെയുണ്ടാകുന്ന വിവാദങ്ങൾ മരണത്തിനു കാരണമായാൽ ധർമ്മജ്ഞരായ നീതിമാന്മാരോട് വിധികൽപിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടണം. (5 : 189 - 193)

മറ്റു സ്മൃതികളിലെ വീക്ഷണങ്ങൾ

ഗൗതമസ്മൃതിയിലും വിവരിക്കുന്നു; ശ്രേഷ്ഠനായ ബ്രാഹ്മണനെ പോലും ആത്മരക്ഷാർത്ഥം വധിക്കേണ്ടിവന്നാൽ ഒരു കാരണവശാലും അതിന് ശിക്ഷയനുഭവിക്കേണ്ടി വരരുത്. പക്ഷേ പണ്ഡിതരുടെ വിലയിരുത്തലിനുശേഷമേ ആ വധം പ്രാണരക്ഷാർത്ഥമാണോ അല്ലയോ എന്നു വ്യക്തമായ നിഗമനത്തിലെത്താവൂ. ആത്മരക്ഷാർത്ഥമാണെങ്കിൽ പോലും മാതാവ്-പിതാവ്-ആചാര്യൻ ഇവരെ വധിക്കാതെ വിടുകയാണെങ്കിൽ അശ്വമേധയാഗത്തിനു തുല്യഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്ന് ബൃഹസ്പതി പറയുന്നു. മനുസ്മൃതിയിലാകട്ടെ ഏതു കാരണവശാലും ഇവർ വധാർഹരല്ല എന്നുതന്നെ പറയുന്നു. അതേ സമയം സുമന്തു ഋഷിയുടെ വചനം വ്യത്യസ്ഥമാണ്. എത്ര വലിയവനേയും ശ്രേഷ്ഠനേയും മറ്റൊരു മാർഗവുമില്ലെങ്കിൽ പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം വധിക്കാവുന്നതാണെന്നുതന്നെ പറയുന്നു. ഭവദേവ സ്മൃതിയിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള വധത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ പ്രായശ്ചിത്തമനുഷ്ഠിക്കണമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വിഷം, അഗ്നി, ശാപം, മന്ത്രവാദം എന്നിവയിലൂടെ വധിക്കപ്പെട്ടാൽ അഥവാ വധിച്ചാൽ നിർബന്ധമായും ശിക്ഷയനുഭവിക്കണമെന്നു വസിഷ്ഠസ്മൃതിയിൽ പറയുന്നു, കാരണം ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള വധം തന്നെയാണ്. വൃദ്ധവാസിഷ്ഠസ്മൃതിയിലും ഇപ്രകാരമുള്ള വിവരണം കാണാം. മരണത്തിനു കാരണമാകാൻ സാധ്യതയുള്ള തർക്കങ്ങളെ വൃദ്ധഗാർഗ്യസ്മൃതിയിൽ വ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ജ്ഞാത-അജ്ഞാത കുറ്റങ്ങളും ശിക്ഷകളും

ഇത്രയും വിവരിച്ചതിനുശേഷം ആചാര്യൻ ഭൂമിദേവിയോടായി വിഷ്ണുഭഗവാൻ ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്ത ശിക്ഷാവിധികളുടെ അവസാന ഭാഗം വിവരിച്ചു. എല്ലാ ശിക്ഷാവിധികളും വിവരിക്കുവാൻ വിഷമമാണ് കാരണം തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും മാറിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. പല തരത്തിലുള്ള മനുഷ്യർ, പലതരത്തിൽ, പല സമയത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിൽ തെറ്റുകളുണ്ടാകാം, കുറ്റകൃത്യങ്ങളുണ്ടാകാം, അധാർമ്മീകതയുണ്ടാകാം. വ്യക്തിയും, സ്ഥലവും, കാലവും,

Scanned with CamScanner

സംഭവവും, വികാരവും, വിചാരവും...... ഇവയെല്ലാം ആസ്പദമാക്കി യിരിക്കുന്നു കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ.

> (194) ഹേ ഭൂമേ! ഭൂമിയിൽ സമാധാനം, പുലരാനായി ഏതാണ്ട് എല്ലാവിധ കുറ്റങ്ങൾക്കും/അപരാധങ്ങൾക്കുമുള്ള ശിക്ഷ വിസ്ത രിച്ചു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. (195) ഇതിൽപെടാത്ത കുറ്റങ്ങളുണ്ടെ ങ്കിൽ, അതിൽ ഭാഗഭാക്കായ വ്യക്തി, സ്ഥലം, കാലം, വയസ്, ധനം, സന്ദർഭം ഇവയെല്ലാം വ്യക്തമായറിഞ്ഞ്, പണ്ഡിതന്മാ രോടും മന്ത്രിമാരോടും ചർച്ച ചെയ്ത് രാജാവ് / രാജപ്രതിനിധി / നിയമപാലകർ ശിക്ഷ കൽപിക്കണം. (196) ശിക്ഷയർഹിക്കു ന്നവർക്ക് ശിക്ഷ നൽകാതെ വിട്ടയച്ചാൽ, ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന് ഇരട്ടി ശിക്ഷ നൽകണം. ശിക്ഷിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്ത നിലവാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനും ശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്നതിലിടപെട്ടാൽ ഇത് ബാധ കമാണ്. (197) ഏതു രാജ്യത്തിലാണോ കള്ളന്മാരും സ്ത്രീ പീഡ നം നടത്തുന്നവരും, ദുഷ്ടന്മാരും, കഠിനശിക്ഷയർഹിക്കുന്ന തെറ്റു കൾ ചെയ്യുന്നവരും ഇല്ലാത്തത് ആ രാജ്യത്തിലെ രാജാവ് ദേവ ലോകം അർഹിക്കുന്നു. **(5 : 194 - 197)**

ശിക്ഷയും, ശിക്ഷാവിധികളും, അതു നടപ്പിലാക്കുന്നതിന്റെ വീക്ഷണ ങ്ങളും എല്ലാം പരമ പ്രധാനമാണെന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടും ധർമ്മരാജ്യം എന്താണെന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ഭാരതത്തിലെ നിയമനീതി വ്യവ സ്ഥകളിലെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം പരിസമാ പിക്കുന്നത്.

മനുസ്മൃതിയിൽ പറയുന്നു, വധശിക്ഷക്കർഹതയില്ലാത്തവനെ വധി ക്കുകയോ വധശിക്ഷയർഹിക്കുന്നവനെ വധിക്കാതിരിക്കുകയോ, ചെയ്യുന്ന രാജാവ് ധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളെ നശിപ്പിക്കു ന്നവനാണ് എന്ന്.

ഇനി സാമ്പത്തീക വ്യവഹാര വിവരണങ്ങൾ

സാമ്പത്തീകവ്യവഹാരം ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അടിത്തറയായി നില നിൽക്കുന്നു. ആ സാമ്പത്തീക വ്യവഹാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് അതിഗഹന മായ വിവരങ്ങൾ താത്വീകമായും പ്രായോഗികമായും നളന്ദയിൽ പഠി പ്പിക്കുന്നു. അർത്ഥശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളിൽ മറ്റെല്ലാ ദേശങ്ങൾക്കും മാതൃകയായ പഠനം ഭാരതത്തിലെ ജ്ഞാനവിജ്ഞാന വിഷയങ്ങളുടെ ഭാഗമായിരുന്നു. വളരെ കൃത്യതയോടെയും വ്യക്തതയോടെയുമാണ് ഇവിടെ അർത്ഥശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. നളന്ദയിലെ പൂർവകാലവിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലരും പല പല ദേശങ്ങളിലേയും രാജാ ക്കന്മാരുടേയും ധനമന്ത്രിമാരുടേയും ഉപദേഷ്ഠാക്കളാണ്. യവനദേശ

Scanned with CamScanner

ത്തും, കാംബോജദേശത്തുമെല്ലാം ഇവിടത്തെ പൂർവവിദ്യാർത്ഥിക ളാണ് അതാതു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാമ്പത്തീക കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കു ന്നത്. അത്രയ്ക്കും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന പഠനവിഷയമായതിനാൽ അനവധി ആചാര്യന്മാർ അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിലെ വിവിധ ശാഖകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഏതാണ്ട് എല്ലാവർക്കും ചാണക്യന്റെ അർത്ഥ ശാസ്ത്രം മനപ്പാഠമായിരുന്നു. അതുകൂടാതെ കമന്ദക അർത്ഥശാ സ്ത്രവും ശുക്രനീതിസാരവും വളരെ നന്നായി വിവരിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ഇവരെ അർത്ഥകർമ്മാചാര്യർ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. വിഷ്ണുധർമ്മശാ സ്ത്രത്തിലെ ആറാം അദ്ധ്യായം പൂർണമായും സാമ്പത്തീക വ്യവ ഹാരങ്ങളുടെ നിയമാവലികളാണ്. ഒരുപക്ഷേ ലോകത്തിലാദ്യമായി ഇപ്രകാരമൊരു സാമ്പത്തീക വ്യവസ്ഥ നിലവിൽ വന്നതും നില നിൽക്കുന്നതും ഭാരതത്തിലായിരുന്നിരിക്കാം. അത്യധികം വ്യക്തത ഓരോ വ്യവഹാരത്തിന്റെ വിവരണകാര്യത്തിലും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

കടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ

സാമ്പത്തീക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ കടം (ഋണം) സ്വീകരിക്കുകയും കടം കൊടുക്കുകയും അതിന്നായി പലിശ സ്വീകരിക്കുകയും കൊടുക്കു കയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഈ വ്യവഹാരത്തിൽ സ്ഥാവര ജംഗമ വസ്തു ക്കൾ ഈടായി നൽകാറുമുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊ ണ്ടുള്ള സാക്ഷികൾ, പത്രങ്ങൾ ഇവയും പഠനത്തിന്റെയും പ്രയോഗ ത്തിന്റേയും ഭാഗമായി വരുന്നുണ്ട്. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ **ആറാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഒന്നു മുതൽ ഇരുപത്തിരണ്ടുവരെ** വിവരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ വായിക്കുവാനായി ആചാര്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളോടു പദേശിച്ചു.

(1) കടം കൊടുക്കുന്ന വ്യക്തി (ഉത്തമർണൻ) കടം വാങ്ങുന്ന വന് (അധമർണൻ) ധനം നൽകുന്നു. (2) പ്രത്യേകതകളനുസ രിച്ച് രണ്ട്, മൂന്ന്, നാല്, അഞ്ച് ശതമാനം പ്രതിമാസം പലിശ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. (3) എല്ലാ വർണത്തിൽപെട്ടവരും അവ രവർ നൽകേണ്ട പലിശ കൃത്യസമയത്ത് നൽകണം. (4) ഓരോ വർഷം കഴിയുമ്പോഴും പലിശ നൽകേണ്ടതാണ്. (5) ഈടായി (ഷുവർട്ടി) നൽകുന്ന വസ്തുവിന് പലിശ കണക്കാക്കേണ്ടതില്ല. (6) ദേവസ്വത്തും രാജസ്വത്തും ഈടായി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന നഷ്ടം ഉത്തമർണർ നൽകണം. (7) പലിശയുടെ ക്രമം വിവരിക്കാം. (8) സ്ഥാവര വസ്തുക്കൾ ഈടായി നൽക രുത്, എന്നാൽ ചിലത് വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചു മാത്രം നൽകാം. (9) ഏതു സ്ഥാവര വസ്തുവാണോ ഈടായി വച്ചിരിക്കുന്നത്, അത്

Scanned with CamScanner

പണം തിരിച്ചു നൽകുമ്പോൾ, കൊടുക്കണം. (10) ഉത്തമർണ്ണൻ, സ്വന്തം പണം, കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും കടമെടുത്തയാളിൽ നിന്ന് തിരിച്ചു വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ ആ ദിവസത്തിനുശേഷം ദിവസങ്ങൾക്ക്, കടമെടുത്തയാൾ പലിശ നൽകേണ്ടതില്ല. (11) എത്ര കാലയളവായാലും സ്വർണത്തിന് അതിന്റെ വിലയുടെ ഇരട്ടിയിൽ കൂടുതൽ പലിശ ഈടാക്കരുത് (12) ധാന്യങ്ങളുടെ മൂന്നുമടങ്ങിൽ കൂടുതലും (13) വസ്ത്രങ്ങൾക്ക് നാലുമടങ്ങിൽ കൂടുതലും (14) രസം, ലോഹം ഇവയ്ക്ക് എട്ടു മടങ്ങിൽ കൂടുതലും (കാലമെത്രയായാലും) പലിശയീടാക്കരുത്.

(15) പശുക്കളാണെങ്കിൽ സന്തതിയോടെ തിരിച്ചു തന്നാൽ പലിശയായി അത് കണക്കാക്കാം. (16) മദ്യം, പരുത്തി/പഞ്ഞി, നൂല്, തോലുപയോഗിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവ, ആയുധം, ഇഷ്ടിക, ഇവയ്ക്കെല്ലാം പലിശ യഥാവിധി തീരുമാനിക്കാം. (17) പക്ഷേ മേൽപറഞ്ഞവയ്ക്കും പറയാത്തവയ്ക്കും ഇരട്ടി സംഖ്യയിൽ കൂടുതൽ പലിശ ഒരിക്കലും വരരുത്. (18) കടമായി നൽകിയ ധനം തിരിച്ചു നൽകിയെന്ന് നുണ പറയുകയോ (അഥവാ കടമായിവാങ്ങിച്ചിട്ടേയില്ലെന്ന് നുണപറയുകയോ ചെയ്താൽ) സത്യം തെളിയിച്ച് ധനവും തത്തുല്യമായ സംഖ്യ പിഴയും നല്കണം. (19) അനുയോജ്യമാം വിധത്തിൽ തത്തുല്യമായ സംഖ്യ ശിക്ഷവിധിക്കുകയും വേണം. (20) കടം കൊടുത്തവനും വാങ്ങിയവനും പത്തുശതമാനം രാജനിധിയിലേക്ക് നൽകണം. (21) നിയമമനുസരിച്ചുള്ള സർക്കാർ (രാജാവ്) ഇടപെടലുകളിലൂടെയാണ് ധനം തിരികെ ലഭിച്ചതെങ്കിൽ അതിനുള്ള ചിലവിനായി ലഭിച്ച ധനത്തിന്റെ 5% നടപടിക്രമ ചിലവിനായി ഖജനാവിലേയ്ക്ക് നൽകണം. (22) കടം വാങ്ങിയ വ്യക്തി തിരികെ നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനായി പല ഒഴിവുകളും പറയുന്നതായാൽ, യാഥാർത്ഥ്യം തെളിഞ്ഞാൽ തത്തുല്യമായ സംഖ്യ പിഴയൊടുക്കണം. **(6 : 1 - 22)**

ആചാര്യവീക്ഷണങ്ങൾ

നാരദധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ കടംകൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുവ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്നു. കടമയായും ദാനമായും നൽകുന്നതിനെല്ലാം വ്യവസ്ഥകളുണ്ടാകണമെന്നും അത് വ്യക്തമായി പ്രയോഗിക്കണമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. നാരദവിരചിത ഗ്രന്ഥത്തിൽ പലിശ പ്രവൃത്തി (ജോലി) യായും, ദ്രവ്യങ്ങളായും, മറ്റേതു വിധത്തിലുമാകാമെന്നും, പലിശക്കു പലിശ കൊടുക്കുന്നത് ചക്രവൃദ്ധിയാണെന്നും (കൂട്ടുപലിശ) വിവരി

Scanned with CamScanner

ക്കുന്നു: **ചക്രവൃദ്ധിശ്ച ശാസ്ത്രേഷു തസ്യവൃദ്ധിശ്ചതുർവിധാ.** സാധാരണക്കാർക്ക് രണ്ടു ശതമാനം പലിശയാണ് പ്രതിമാസം നൽകേണ്ടതെന്ന്, വ്യാസവിരചിത ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. **നിരാധാനേ ദ്വികശതം മാസലാഭ ഉദാഹൃതഃ** എല്ലാവർണത്തിലുള്ളവരും പലിശ നൽകേണ്ടതാണ്. മൂന്നുമാസത്തിലൊരിക്കൽ പലിശ നൽകാമെന്ന് കാത്യായന ധർമ്മശാസ്ത്രം പറയുന്നു. .... **മാസത്രയാത് തസ്യ തദ്ധനം വൃദ്ധിമാപ്നുയാത്....** ചില വ്യവഹാരങ്ങളിൽ വാർഷികമായും സ്വീകരിക്കാം. **ഊർധ്വം സംവത്സരാത് തസ്യ.......**

കടം വീട്ടേണ്ടതായ കാലാവധി

കടം വാങ്ങിയകാലാവധി കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടാഴ്ചകൾക്കകം കടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ ഇടപാടുകളും തീർക്കണമെന്ന് വ്യാസ സ്മൃതി പറയുന്നു. ബൃഹസ്പതി സ്മൃതിയിൽ, പത്തു ദിവസത്തിനകം കടത്തിൽ നിന്ന് മോചിതനാക്കണമെന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. കടം വാങ്ങിയ വ്യക്തി സ്വയം തിരിച്ചു നൽകുമ്പോൾ അത് (കൂടുതൽ പലിശക്കായി) സ്വീകരിക്കാൻ, കൊടുത്തയാൾ തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ മധ്യസ്ഥനെ സാക്ഷി നിർത്തി ഇതറിയിക്കണമെന്നും അന്നുമുതൽ പലിശ നൽകേണ്ടതില്ലെന്നും യോഗീശ്വരൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: **.... മധ്യസ്ഥ സ്ഥാപിതം തത് സ്യാദ്വർധതേ ന തതഃ പരം**

ഓരോ ദ്രവ്യവും കടമയായി കൊടുക്കുമ്പോൾ ദ്രവ്യമായിത്തന്നെ പലിശ ഈടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും വ്യക്തമായി ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. പരമാവധി പലിശക്കും വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശമുണ്ട്, മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ച ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലെല്ലാം ധനവ്യവഹാരത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ വിവരണങ്ങളുണ്ട്.

പലിശയുടെ നിരക്ക്

പല ദ്രവ്യങ്ങളുടേയും പലിശ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന് തീരുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് അത്യാവശ്യത്തിന് ഒരാൾക്ക് നൂറ് ഇഷ്ടിക നൽകിയെങ്കിൽ, തിരിച്ചു നൽകുമ്പോൾ നൂറ്റിപ്പത്ത് ഇഷ്ടിക വേണമെന്നാവശ്യപ്പെടാം. പലിശ നൽകിയെന്നോ കടം വാങ്ങിയിട്ടേയില്ലെന്നോ നുണ പറുകയാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ പിഴപലിശയും രാജനിധിയിലേക്ക് പിഴ ശിക്ഷയായും നൽകണം. നിയമ വ്യവഹാരത്തിലൂടെയാണ് കടം കൊടുത്ത ധനം തിരിച്ചു ലഭിച്ചതെങ്കിൽ വ്യവഹാര ചിലവിനായുള്ള സംഖ്യ ഖജനാവിലേക്ക് അടക്കണം.

സാമ്പത്തീക വ്യവഹാരങ്ങളിലെ നിയമവശങ്ങൾ

മുദ്രപ്പത്രം, സാക്ഷികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം എന്നിവയിലൂടെ നടത്തുന്ന

Scanned with CamScanner

വ്യവഹാരങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതയാണ് അടുത്ത ഭാഗമെന്ന് ആചാര്യൻ വിവരിച്ചു.

(23) ഏതു തരത്തിലുള്ള സാമ്പത്തികമോ ദ്രവ്യപരമോ ആയ വ്യവഹാരങ്ങൾ നടത്തുമ്പോഴും മൂന്നു തരത്തിലുള്ള ഇപാടുകളാണുള്ളത്. (ഒന്ന്) പരസ്പര വിശ്വാസത്തിലൂന്നിയതും വാഗ്ദാനത്തിലൂടെയും (രണ്ട്) മുദ്രപത്രത്തിലെഴുതി വാങ്ങിയത് (മൂന്ന്) സാക്ഷികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടന്ന വ്യവഹാരങ്ങൾ. (24) സാക്ഷികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടന്ന വ്യവഹാരം സാക്ഷികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പര്യവസാനിപ്പിക്കണം. (25) മുദ്രപത്രത്തിലൂടെ നടന്നത് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പര്യവസാനിപ്പിക്കണം. (26) വാഗ്ദാനം ചെയ്ത വ്യവഹാരങ്ങൾ പരസ്പരം എഴുതി വാങ്ങിയതിനുശേഷം അവസാനിപ്പിക്കണം. (6 : 23 26)

എക്കാലവും പരസ്പരവിശ്വാസത്തിലൂടെ നടക്കുന്നതായ സാമ്പത്തീക വ്യവഹാരങ്ങളാണ് വളരെ കൂടുതലുള്ളത്. ഇത് തകർച്ചയ്ക്കും കാരണമാകാം, ഉയർച്ചക്കും കാരണമാകാം. മുദ്രപ്പത്രങ്ങളുടെ ഉപയോഗം ഭാവിതലമുറകൾ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെയും കൂടുതൽ സങ്കീർണമായും വ്യക്തതയോടെയും പ്രയോഗിക്കുമെന്ന് ആചാര്യൻ പറഞ്ഞു. കൂടാതെ സാക്ഷികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടക്കുന്ന വ്യവഹാരങ്ങളേയും ആചാര്യൻ വിവരിച്ചുതന്നു.

കടം വീട്ടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമം

ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത് കടമുള്ള വ്യക്തിയുടെ കട ബാദ്ധ്യത എപ്രകാരമാണ് മറ്റുള്ളവർക്ക് ബാധകമാകുന്നതെന്നാണ്.

കാത്യായന ധർമ്മശാസ്ത്ര പ്രകാരം വ്യാധി, ഭ്രാന്ത്, മാനസീക രോഗം, അനേകം വർഷത്തെ തീർത്ഥാടനം എന്നിവമൂലം ഒരാൾക്ക് കടം വീട്ടാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ കടം മക്കൾ വീട്ടണം. അന്ധൻ, നീചൻ, ഭ്രാന്തൻ, ക്ഷയരോഗി അസാധാരണമായ മാറാരോഗി എന്നിവർ ആരോഗ്യമുള്ള കാലത്ത് ഉണ്ടാക്കിയ കടം മകന്റേത് അച്ഛനും അച്ഛന്റേത് മകനും വീട്ടേണ്ടതാണെന്ന് ബൃഹസ്പതിധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്നു. പിതാവ് സന്യാസം സ്വീകരിച്ച് യാത്രയായി, ഇരുപത് വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും തിരിച്ചുവന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ പിതാവിന്റെ കടം പുത്രൻ തീർക്കണം എന്ന് നാരദ ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്നു. ഭാര്യയുടെ കടം ഭർത്താവും സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പുത്രരും വീട്ടണമെന്ന് കാത്യായന ധർമ്മശാസ്ത്രം പറയുന്നു. ബൃഹസ്പതി പറയുന്നു: പുത്രനുണ്ടാക്കിയ കടം വീട്ടുവാൻ പിതാവിന് സാമ്പത്തികമായി സാദ്ധ്യമെങ്കിൽ പിതാവ് തയ്യാറാകണം.

Scanned with CamScanner

കുടുബഭരണത്തിന്നായും, കുടുംബ ആവശ്യത്തിനായും പിതാവെടുത്ത കടം പൂർണമായും വീട്ടേണ്ടത് പുത്രന്മാരാണെന്ന് നാരദ ധർമ്മ ശാസ്ത്രം വിവരിക്കുന്നു. കുടുംബാവശ്യത്തിന്നല്ലാതെ ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടാക്കിയ കടം ഭർത്താവ് വീട്ടേണ്ടതില്ലെന്ന് യോഗീശ്വരൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെ കടം പിതൃസ്വത്തു ലഭിച്ചതിന്റെ അനുപാതത്തിൽ പുത്രന്മാർ നികത്തണമെന്ന് നാരദധർമ്മശാസ്ത്രം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മനുസ്മൃതി ഇപ്രകാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു; കുടുംബകാര്യങ്ങൾക്കായി എടുത്ത കടം, അത് നഷ്ടത്തിൽ കലാശിച്ചെങ്കിൽ പോലും കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും ചേർന്നുവേണം നികത്താൻ എന്ന്. ബൃഹസ്പതിയുടെ നിർദ്ദേശം ഇപ്രകാരമാണ്; പിതാവ്, മാതാവ്, ജ്യേഷ്ഠൻ, പുത്രൻ, സ്ത്രീ, ഭാര്യ, ശിഷ്യൻ, സഹപ്രവർത്തകർ ഇവരിൽ ആരുണ്ടാക്കിയ കടമാണെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രയോജകർ ആ കടം വീട്ടുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതാണ്. വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തിയ പിതാവ് പുത്രനുണ്ടാക്കിയ കടം വീട്ടേണ്ടതില്ല എന്ന് കാത്യായനൻ വിവരിക്കുന്നു. പിതൃപിതാമഹന്മാരെടുത്ത കടത്തിന്റെ ഉപഭോക്താക്കളല്ലാത്ത പുത്രപൗത്രന്മാർ ആ കടം വീട്ടുന്നതിൽ പങ്കുചേരേണ്ടതില്ലെന്ന് വ്യാസധർമ്മശാസ്ത്രം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. പിതാമഹധർമ്മശാസ്ത്രം വിവരിക്കുന്നു; ആരെല്ലാം ജാമ്യക്കാരായിട്ടുണ്ടോ അവരിൽ നിന്നെല്ലാം തുല്യമായി ഈ കടം വീതിച്ചെടുക്കേണ്ടതാണെന്ന്. കാത്യായന ധർമ്മശാസ്ത്രം വിവരിക്കുന്നു; സാക്ഷികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ കടമെടുത്തവനേയും ജാമ്യക്കാരനേയും നല്ലരീതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്ത് അവരുടെ സാമ്പത്തീകാവസ്ഥ വിശകലനം ചെയ്തതിനുശേഷമോ നടപടിക്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കാവൂ എന്ന്.

ഇത്രയും കാര്യങ്ങളും മറ്റനവധി സന്ദേശങ്ങളും, മറ്റു ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതും ചേർത്താണ് വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ **ആറാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഇരുപത്തിയേഴു മുതൽ നാൽപത്തിമൂന്നുവരെ** സാമ്പത്തീക വ്യവഹാര നിയമാവലിയിലെ കടം വീട്ടുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ സമഗ്ര നിർദ്ദേശങ്ങൾ

(27) ധനം വാങ്ങിയ വ്യക്തി മരിച്ചുപോവുകയോ, സന്യാസം സ്വീകരിക്കുകയോ, ഇരുപതുവർഷക്കാലത്തിലധികമായി കാണാതാകുകയോ ചെയ്താൽ അയാളുടെ പുത്രരോ പൗത്രരോ ആ കടം വീട്ടേണ്ടതാണ്. (28) അതല്ലെങ്കിൽ കടം വാങ്ങിയ വ്യക്തിയുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ സ്വമനസ്സാലെ കടം വീട്ടേണ്ടതാണ്. (29) കടം വാങ്ങിയ വ്യക്തിയുടെ സ്വത്ത് ഉണ്ടെങ്കിൽ അതനുഭവിക്കു

Scanned with CamScanner

ന്നവർ കടം വീട്ടേണ്ടതാണ്. (30) കടം വാങ്ങിയ വ്യക്തി നിർധനനാണെങ്കിൽ (യോഗ്യമെങ്കിൽ) സ്വന്തം പുത്രനേയോ പുത്രിയേയോ വിവാഹം കഴിച്ചു നൽകിയും കടം വീട്ടേണ്ടതാണ്. (31) ഭർത്താവും പുത്രന്മാരുമുണ്ടാക്കിയ കടം വീട്ടേണ്ടതായ ബാധ്യത ഭാര്യക്ക്/അമ്മയ്ക്ക് (സ്ത്രീക്ക്) ഇല്ല. (32) വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് സ്ത്രീയുണ്ടാക്കിയ കടം ഭർത്താവും പുത്രനും വീട്ടേണ്ടതില്ല. (33) മക്കളുണ്ടാക്കിയ കടം പിതാവ് വീട്ടേണ്ടതില്ല എന്നത് പൊതുവായ നിയമമാണ്. (34) കുടുംബത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി സ്വീകരിച്ച ധനം (കടം) കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ വീട്ടണം. (35) പൂർവീകരുണ്ടാക്കിയ കടം അവരുടെ സ്വത്ത് ഭാഗിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ആ കുടുംബത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സഹോദരന്മാർ വീട്ടണം. (36) പൂർവ്വീകരുടെ സ്വത്ത് വിഭജിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിച്ച പങ്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പൂർവീകരുടെ കടം നികത്തണം. (37) (സ്ത്രീകളുണ്ടാക്കിയ കടം പതി/പുത്രന്മാർ വീട്ടേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്നതിന് അപവാദമായിവരുന്നത്) പാൽ വിറ്റു ജീവിക്കുന്നവർ, നർത്തകികൾ, കൂലിവേലക്കാർ, വസ്ത്രമലക്കുന്നവർ, രോഗികൾ, മുക്കുവസ്ത്രീകൾ എന്നിപ്രകാരമുള്ള കർമ്മങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കടം അവരുടെ ഭർത്താവ് /മക്കൾ വീട്ടേണ്ടതാണ്. (38) വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ധനം ഒരിക്കലും തിരിച്ചു നൽകാതിരിക്കരുത്. (39) അതുപോലെ കുടുംബത്തിനായി എടുത്ത കടവും തിരിച്ചു നൽകേണ്ടതുതന്നെ. (40, 41) കടം വാങ്ങിയത് തിരിച്ചു ലഭിക്കാനായി ആദ്യം സ്വയം ശ്രമിക്കണം, അതിനായി നേരിട്ടോ, ചോദിച്ചറിഞ്ഞിട്ടോ, വാഗ്ദാനം ചെയ്യിച്ചോ, മറ്റുള്ളവരെകൊണ്ട് നിർബന്ധിച്ചോ, അയാളുടെ ബന്ധുക്കളിലൂടെ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയതിനുശേഷമോ ജാമ്യക്കാരനിലൂടെയോ വേണം നിയമനടപടിതുടങ്ങുവാൻ. (പ്രശ്നങ്ങൾ കഴിയുന്നത്രയും രമ്യമായി പരിഹരിക്കണം) (42) ജാമ്യക്കാരുടെ വ്യവസ്ഥയിൽ കടം വാങ്ങിയ വ്യക്തിക്ക് കടം വീട്ടാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാതെ വന്നാൽ ജാമ്യക്കാരാണ് കടം വീട്ടേണ്ടത്. അനവധി ജാമ്യക്കാരുണ്ടെങ്കിൽ കടം കൊടുത്തവ്യക്തിയെ കൊണ്ട് രമ്യമായി അംഗീകരിപ്പിക്കണം. (43) കടം കൊടുത്തവ്യക്തി ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ കടം വാങ്ങിയവനെ പീഡിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന് പ്രായശ്ചിത്തം കടം കൊടുത്തവനേയും ജാമ്യം നിന്നവരേയും ചേർത്ത് ചെയ്യിക്കണം. (6 : 27 - 43)

മേൽ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഭാവിലോകം ശ്രദ്ധയോടെ പഠിക്കുമെന്ന് ഒരു പ്രവാചകന്റെ ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെ ആചാര്യൻ പറഞ്ഞു. കാലം എത്ര കഴിഞ്ഞാലും ഈ നിയമാവലികളിലൊന്നിലും കാര്യമായ മാറ്റങ്ങളുണ്ടാകില്ലെന്നും അവ കൂടുതൽ ശുദ്ധീകരിച്ച് ധാർമ്മീകമൂല്യങ്ങളും ചേർത്ത് ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ജനത സ്വീകരിക്കുമെന്നും ആചാര്യൻ പറഞ്ഞു.

പ്രമാണങ്ങളും മുദ്രപ്പത്രങ്ങളും

അടുത്തത് പത്രികാകർമ്മാചാര്യന്റെ പഠന വിവരണങ്ങളായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമൊരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഭാരതത്തിനുവെളിയിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളാരും കേട്ടിട്ടില്ല. രാജ നിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രഖ്യാപനങ്ങളും പത്രികാരൂപത്തിൽ ജനങ്ങളിലെത്തിക്കുന്നു എന്ന് അവർക്കറിയാം. പനയോലയോ, തുകലോ ചില പ്രത്യേക മരങ്ങളുടെ സംസ്കരിച്ച ഭാഗങ്ങളോ, തടിയോ, ലോഹത്തകിടോ, ഇലയോ ആണതിനുപയോഗിക്കുക. എന്നാൽ സാമ്പത്തിക വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക്, തികച്ചും ഭിന്നമായ രീതിയിലുള്ള പ്രമാണങ്ങൾക്കായി മുദ്രപത്രങ്ങളുപയോഗിക്കുന്നത് ചരിത്ര ദൃഷ്ടിയിൽപോലും ഭാരതത്തിലായിരുന്നു ആരംഭിച്ചത്. പത്രികാകർമ്മാചാര്യൻ വിഷ്ണു ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രമാണങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന **ഏഴാമദ്ധ്യായത്തിലെ** പതിമൂന്ന് നിർദ്ദേശങ്ങൾ വായിച്ചു വിവരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

(1) മുദ്രപത്രമുപയോഗിച്ചുള്ള പ്രമാണം മൂന്നു വിധമാണ്. (2) (ഒന്ന്) രാജ സാക്ഷിക പ്രമാണം (രണ്ട്) സാക്ഷികളുള്ള പ്രമാണം (മൂന്ന്) സാക്ഷികളുടെ കയ്യൊപ്പില്ലാത്ത പ്രമാണം. (3) രാജസാക്ഷിക പ്രമാണമെന്നാൽ രാജാവ് നിയോഗിക്കുന്ന അധികാരിയോ അദ്ദേഹത്താൽ നിയുക്തനായവനോ അതാതു വകുപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനോ കയ്യൊപ്പിട്ട പ്രമാണം. (4) എവിടെ വച്ചാരെഴുതിയാലും അതിൽ സാക്ഷികൾ ഒപ്പുവച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ പ്രമാണം സസാക്ഷികം. (5) സ്വന്തം കൈ കൊണ്ടെഴുതിയത് സാക്ഷികളൊപ്പുവയ്ക്കാത്തതുമായ പ്രമാണം സാക്ഷികം. (6) ബലാൽക്കാരമായി എഴുതിയത് പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കില്ല (7) കള്ളത്തരത്തിലൂടെ എഴുതികൊടുത്തതും വാങ്ങിയതും പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കില്ല. (8) കള്ളപ്രമാണങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന വ്യക്തിയെഴുതിയതും, ദുഷ്ടന്മാരും, നീചന്മാരും, കള്ളന്മാരും, അതുപോലെ സമൂഹത്തിൽ നീചകർമ്മം ചെയ്യുന്നവരും സാക്ഷികളായി കയ്യൊപ്പിടുന്ന പ്രമാണത്തിനും സാധുതയില്ല. (9) കള്ള പ്രമാണമുണ്ടാക്കിയ വ്യക്തിയെഴുതിയ പ്രമാണത്തിനും സാധുതയില്ല. (10) ബാലൻ,

Scanned with CamScanner

അസ്വതന്ത്രൻ, ഭ്രാന്തൻ, മദ്യപാനി, ഭയമുള്ളവൻ, പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നിവർ എഴുതിയതോ സാക്ഷി നിന്നതോ ആയ പ്രമാണവും അസാധുവാണ്. (11) ഏതു പ്രമാണവും അതിന്റെ നിയമവശത്തിലൂടെ രചിച്ചതും, അക്ഷരത്തെറ്റുകളും, വ്യാകരണതെറ്റുകളും, വ്യംഗ്യാർത്ഥങ്ങളും ഇല്ലാത്തതും വ്യക്തമായ ഭാഷാപ്രയോഗമുള്ളതുമായിരിക്കണം. അല്ലാത്ത പ്രമാണങ്ങളെല്ലാം അസാധുവാണ്. (12) ഏതു പ്രമാണപത്രത്തിലും അതെഴുതിയ വ്യക്തിയുടെ ഒപ്പും മുദ്രയും വേണം. ഓരോ കാര്യത്തിനും അനുയോജ്യമായ മുദ്രപത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ. യുക്തമായരീതിയിൽ വേണം പരിചയസമ്പന്നരായ എഴുത്തുകാർ മുദ്രപത്രമെഴുതാൻ. (13) കടം എടുക്കുന്നവനോ കൊടുക്കുന്നവനോ, പത്രമെഴുതുന്നവനോ, സാക്ഷിയോ ആരെഴുതുന്നതോ എഴുതിക്കുന്നതോ ആയാലും സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് തന്നെ അത് കൈമാറണം അഥവാ കൊടുക്കണം. (എല്ലാ വ്യവഹാരങ്ങളിലും അതുമായി ബന്ധമുള്ളവർ സന്നിഹിതരായിരിക്കണം എന്ന് സന്ദേശം) (7 : 1 – 13)

കാലമെത്ര കഴിഞ്ഞാലും ഈ മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള മുദ്രപ്പത്രങ്ങളായിരിക്കും ലോകജനത എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കുമായിട്ടുപയോഗിക്കുക. ഒപ്പുവെക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായവും, സുസൂക്ഷ്മം ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നറിയണം. കള്ളത്തരങ്ങളിലൂടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന രേഖകളെല്ലാം അസാധുവായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരം പ്രമാണങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം എക്കാലവുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വ്യത്യസ്ഥ തരത്തിലുള്ള മുദ്രപ്പത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്ന വരികൾ പഠിച്ച് വിശകലനം ചെയ്യുക. ഇത് എല്ലാവിധ ഇടപാടുകളേയും ബാധിക്കുന്നു എന്നതും വ്യക്തമാണ്.

അസാധുവാകുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ

മുദ്രപത്രത്തിന്റെ ഉപയോഗവും വിവരണവും യജ്ഞവൽക്യസ്മൃതിയിൽ പദാനുപദ വ്യാഖ്യാനത്തോടെ നൽകുന്നുണ്ട്. നാരദസ്മൃതിയിലും വിവരിക്കുന്നു. ഉന്മാദാവസ്ഥയിൽ, ബലപ്രയോഗത്തിൽ, സ്ത്രീകളെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച്, ബാലന്മാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച്, ബലാൽക്കാരമായി ഭയപ്പെടുത്തി എഴുതിച്ച പ്രമാണങ്ങൾ അസാധുവാണ്. പ്രമാണത്തിലൊപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന സാക്ഷി ദുഷ്ടനാണെന്നറിഞ്ഞാലും പ്രമാണമെഴുതിയവൻ ദുഷ്ടലക്ഷ്യത്തോടെയെഴുതിയതാണെന്നറിഞ്ഞാലും ഏതു പ്രമാണവും അസാധുവാകുമെന്ന് കാത്യായന സ്മൃതിയിൽ വിവരിക്കുന്നു. ബൃഹസ്പതിസ്മൃതിയിൽ വിവരിക്കുന്നു, ഉന്മത്തൻ, മരണ

Scanned with CamScanner

ശയ്യയിൽ കിടക്കുന്നവൻ, ബാലൻ, രാജാവിനെ ഭയപ്പെട്ടുജീവിക്കുന്ന വൻ, വിദേശി, പ്രവാസി, എഴുതുന്നതിലും സാക്ഷിത്വം വഹിക്കുന്ന തിലും പ്രാഗത്ഭ്യമില്ലാത്തവർ എഴുതിയതും, ഒപ്പിട്ടതുമായ പ്രമാണ ങ്ങളും അസാധുവാണ്. കാത്യായനസ്മൃതി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ദേശാ ചാര വിരുദ്ധമായതും, ക്രമവിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതും, പ്രമാണ ലേഖനരീ തികൾ പാലിക്കാത്തതും പെട്ടെന്നെഴുതിയതും, ഉടമസ്ഥനറിയാതെ യെഴുതിയതും, അപ്രായോഗീകമായ നിർദ്ദേശങ്ങളുള്ളതുമായ പ്രമാ ണങ്ങളെല്ലാം സ്വയം അസാധുവായിത്തീരുന്നു.

അടുത്ത ദിവസത്തെ പഠനത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയത് നിയമകാര്യ വിദഗ്ദനായ നിയമകർമ്മാചാര്യനാണ്. ഓരോ വ്യവഹാരത്തിന്റേയും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടേയും മറ്റും വിശദമായ കാര്യങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനക്കുശേഷം വിവരണമാരംഭിച്ചു.

സാക്ഷികളും സാക്ഷികൾക്കുള്ള യോഗ്യതയും

വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ എട്ടാമദ്ധ്യായം അധികരിച്ചായിരുന്നു വിവരണങ്ങൾ.

ഇതേ ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ മുദ്രപ്പത്രങ്ങളെ ക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്നു. അതേ പ്രകാരം സാമ്പത്തീക വ്യവഹാരങ്ങ ളെക്കുറിച്ച് ആറാം അദ്ധ്യായത്തിലും പഠിച്ചു. ഈ രണ്ടദ്ധ്യായങ്ങളിലും വിവരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ സാക്ഷികളുടെ കാര്യങ്ങളും, അവർക്കു ണ്ടായിരിക്കേണ്ട പ്രത്യേകഗുണങ്ങളും, ആരെല്ലാം സാക്ഷികളാകാം, ആരെല്ലാം സാക്ഷികളാക്കാൻ പാടില്ലാ, സംഭവങ്ങൾക്കു സാക്ഷിക ളാകുവാനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട യോഗ്യതകളെന്തൊക്കെയാണെന്നും വിവ രിക്കുന്നു. വ്യവഹാരങ്ങളിൽ സാക്ഷികളാകാനുള്ള യോഗ്യതകളെന്തൊ ക്കെയാണ് ഇവയെല്ലാം ഈ അദ്ധ്യായത്തിലും വിവരിക്കുന്നു. അത് വളരെ ലളിതമായിത്തന്നെയാണ് ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. അതി ന്നായി കൂടുതൽ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലാത്തതിനാൽ ഓരോ വരിയായി വായിക്കുക. ആചാര്യന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വിദ്യാർത്ഥി കൾ ക്രമത്തിൽ **എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ആദ്യത്തെ ആറു** നിർദ്ദേശ ങ്ങൾ വായിച്ചു.

> (1) ഇനി സാക്ഷികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണമാണ്. (2) രാജാവ്, മന്ത്രി, നിരന്തരം കറങ്ങിനടക്കുന്ന പരിവ്രാജകനായ സന്യാസി, ഭ്രാന്തൻ, കള്ളൻ മറ്റൊരുവനെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന ദാസൻ, ബാലൻ, സാഹസികൻ, പതിതൻ, ധനത്തിനോട് അത്യാഗ്രഹമു ള്ളവൻ, അതിദുഃഖിതൻ, അമിതാനുരാഗത്തിൽപെട്ടവൻ ഇവർ സാക്ഷികളാകുന്ന പ്രമാണം സാധുവല്ല. (3) ശത്രുവായിരുന്നവർ,

Scanned with CamScanner

മിത്രങ്ങൾ പിന്നീട് ശത്രുവായവർ, സാമ്പിക വ്യവഹാരങ്ങളിലെ പങ്കാളികൾ, അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നർ, ദുഷ്ടന്മാരെ സഹായിക്കുന്നവർ ഇവരാരും സാക്ഷികളാകരുത്. (4) ഞാൻ സാക്ഷിയായിക്കൊള്ളാമെന്ന് പറഞ്ഞ് ഏതുകാര്യത്തിനും സാക്ഷിയാകുന്നവനും (5) ഒറ്റയ്ക്ക് സാക്ഷിത്വം വഹിക്കലും (6) കള്ളൻമാർ, സാഹസന്മാർ, താക്കീതുലഭിച്ചിട്ടുള്ള കുറ്റവാളികൾ, ശിക്ഷലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ എന്നിവരെ സംഭവങ്ങൾക്ക് സാക്ഷികളാക്കരുത്. (ഇവരെ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് സാക്ഷികളായി സ്വീകരിക്കരുത്) (8 : 1 - 6)

സാക്ഷികളാകുവാൻ യോഗ്യതയില്ലാത്തവരെക്കുറിച്ചാണ് മേൽവിവരിച്ചത്. ഇനിയുള്ള മൂന്നുവരികൾ എത്ര ശ്രദ്ധയോടെയാണ് എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. സാക്ഷികളാകാൻ യോഗ്യതയില്ലാത്തവരുടെ പട്ടിക നിരത്തിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം, വേണമെങ്കിൽ ഈ പട്ടികയിൽപെടാത്തവർക്കെല്ലാം സാക്ഷികളാകാമെന്നു പറയാമായിരുന്നു. അപ്രകാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനുപകരം സാക്ഷികൾക്ക് വ്യക്തമായ യോഗ്യത വേണമെന്ന് ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ അടുത്ത മൂന്നു വരികൾ ശഠിക്കുന്നു.

(7) യഥാർത്ഥ സാക്ഷികൾ (8) സത്കുലജാതർ, നന്മയുള്ളവർ, സമ്പന്നർ, ആത്മീയ ചൈതന്യമുള്ളവർ, തപസ്വികൾ, ശ്രേഷ്ഠന്മാർ, ധർമ്മജ്ഞരുടെ മക്കൾ, അറിവുള്ളവർ, സത്യസന്ധന്മാർ, ജ്ഞാനവൃദ്ധന്മാർഇവരായിരിക്കണം സാക്ഷികൾ (9) സത്ഗുണസമ്പന്നരായവർ വാദിക്കും പ്രതിക്കും സമ്മതരായവർ ഒരാളാണെങ്കിലും അയാളുടെ സാക്ഷിത്വം മാത്രവും സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. (8 : 7 - 9)

ദൃക്സാക്ഷികൾക്കുള്ള യോഗ്യതകൾ

മുദ്രപത്രങ്ങളിലും വ്യവഹാരങ്ങളിലും സാക്ഷികളാകുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവരെല്ലാം സംഭവങ്ങൾക്ക്, സാക്ഷികളാകുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവരാകണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. അവരുടെ യോഗ്യതകളും ആചാര്യന്മാർ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

(10) വിവാദങ്ങളിൽ സാക്ഷികളാകുന്നവരിൽ വാദിയുടെ ഭാഗത്തുനിൽക്കുന്നവരാണ് പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവർ. (11) മറുപക്ഷത്തിൽ സത്യവും കാര്യകാരണങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ ധർമ്മബോധവുമുണ്ടെങ്കിൽ ആ സാക്ഷികൾക്കും പ്രാധാന്യം വർധിക്കുന്നു. (12) സാക്ഷികൾ, മരിച്ചുപോകുകയോ വിദേശത്തു പോകുകയോ

Scanned with CamScanner

ചെയ്താൽ അവരിൽ നിന്നും വസ്തുതകൾ വ്യക്തമായി കേട്ടറിവുള്ളവരെയും സാക്ഷികളായി പരിഗണിക്കണം. (13) സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്ക് നേരിട്ടു കണ്ടവരോ കേട്ടവരോ ആണ് സാക്ഷികളാകേണ്ടവർ (14) സാക്ഷികൾ സത്യസന്ധരായിരിക്കണം (15) ഏതുവർണത്തിൽ പെട്ടവരായാലും നുണ പറയാത്തവരും ഹിംസിക്കാത്തവരും സാക്ഷികളാകാം. (16) സംശയമുള്ളവരേയും, ഉറപ്പില്ലാത്തവരേയും ഹവനങ്ങൾ നടത്തിയും 'അതുസാക്ഷിയായി ഞാൻ നുണ പറയില്ല, അസത്യം പറയില്ല' എന്ന് സത്യം ചെയ്യിച്ച് ശുദ്ധീകരിച്ചും വ്യക്തികളെ സാക്ഷികളാക്കാം. (അസത്യം പറഞ്ഞ വ്യക്തിക്ക് പിന്നീട് കുറ്റബോധം വന്നാൽ പ്രായശ്ചിത്തമായി ഹവനാദികൾ നടത്തി ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നും വിവരണമുണ്ട്. (17) താഴ്ന്ന വർണത്തിലുള്ളവർക്ക് ഈ പ്രായശ്ചിത്തം ലളിതമായി മതിയാകും. ഒരു ദിവസം വ്രതമിരിക്കുകയോ പത്തു പശുക്കൾക്ക്തീറ്റ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രായശ്ചിത്തമായി (18) കള്ളസാക്ഷികളെ തിരിച്ചറിയാൻ അവർ വികൃതമായ മുഖലക്ഷണത്തോടെ പെരുമാറുന്നുണ്ടോ, അവരുടെ മുഖലക്ഷണവും നിറവും മാറുന്നുണ്ടോ, അസംബന്ധമായ രീതിയിൽ പുലമ്പുന്നുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കണം. **(8 : 10 - 18)**

അസത്യം പറഞ്ഞ സാക്ഷിക്ക് കുറ്റബോധം വന്നാൽ വീണ്ടും അവസരം നൽകണം. സാക്ഷികളുടെ വിവരണങ്ങളിലൂടെ വേണം സത്യവും വസ്തുതയും കണ്ടെത്താനെന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അഥവാ സാക്ഷികളുടെ വിവരണങ്ങളുടെ മഹത്വം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഇവിടെ, മനുഷ്യ മനസ്സുകളെ കാര്യമായി സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിവുള്ള ആത്മീയതയുടെ പരോക്ഷസഹായം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. ഹവനങ്ങളും, പൂജകളും ചെയ്ത് മനസ്സാക്ഷിയെയുണർത്തി സത്യം ചെയ്യിച്ച് സാക്ഷികളെ പുനർ വിസ്താരം ചെയ്യുന്ന രീതിയുടെ പ്രായോഗികതയും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. കള്ളസാക്ഷിത്വം വഹിക്കുന്നവരുടെ അഥവാ കള്ളസാക്ഷി പറയുന്നവരുടെ ഭാവം ഏതാനും വരികളിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നത് ഒരു സൂചന മാത്രമാണ്.

മറ്റു സ്മൃതികളിലെ വീക്ഷണങ്ങൾ

സാക്ഷികളെക്കുറിച്ച് വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്നതുകൂടാതെ അനവധി സ്മൃതി ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാ സന്ദേശങ്ങളും പരസ്പരം പൂരകങ്ങളാണെന്നും ഒന്നിലും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിലെന്നും മനസ്സിലാകും. കാത്യായന സ്മൃതിയിൽ പറയുന്നു.

Scanned with CamScanner

സാക്ഷികളാകുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന തുക കൊണ്ടുപജീവനം ചെയ്യുന്നവരും, സേവകന്മാരും, എന്നും യോജിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരും, ബന്ധുക്കളും, സുഹൃത്തുക്കളും, ഭൃത്യന്മാരും, ദുഃഖിതരും സാക്ഷികളാകുവാൻ യോജിച്ചവരല്ല. നാരദ സ്മൃതിയിൽ പറയുന്നു കാര്യഗൗരവമുള്ളവരായിരിക്കണം സാക്ഷികൾ എന്ന്. പതിനൊന്നു വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളെയാണ് സാക്ഷികളാക്കേണ്ടതെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് സ്ത്രീകളെ സാക്ഷി നിർത്താവുന്നതാണെന്ന് മനു പറയുന്നു. ബൃഹസ്പതി സ്മൃതിയിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു; ദേശം, കാലം, ധനം, പിൻബലം, രൂപം, ജാതി, വയസ്, വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത ഇവയെല്ലാം അടിസ്ഥാനമാക്കി ശ്രേഷ്ഠന്മാരായവരെ സാക്ഷിയായി സ്വീകരിക്കണം എന്ന്.

സത്യം ചെയ്യിക്കൽ

സാക്ഷികളേയും വാദികളേയും, പ്രതികളേയും കൊണ്ട് സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിക്കുന്ന രീതിയും സമയവും ഒന്നു പരിശോധിക്കാം. വളരെയധികം ഹൃദയസ്പർശിയായ രീതിയിലാണ് ഈ സത്യാന്വേഷണമാർഗം തുറക്കുന്നത് എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഓരോ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നവ്യക്തികളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന അഥവാ വസ്തുതാന്വേഷണരീതിക്കുതന്നെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ആ രീതി പലപ്പോഴും അവനവന്റെ ജീവിതമാർഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, അവിടെ അസത്യം പറഞ്ഞാൽ ജീവിതമാർഗം തന്നെ ചിലപ്പോൾ ദുരിതപൂർണമായിത്തീരുമെന്ന വിചാരങ്ങൾ ചേർത്താണി പ്രകാരം സത്യപ്രതിജ്ഞയെന്നത് ചിന്തോദ്ദീപകമാണ്. ഇനി നമുക്ക് ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ മൂന്നാം അദ്ധ്യാത്തിലെ വരികളിലൂടെ പോകാം.

> (19) സൂര്യോദയസമയത്തു തന്നെ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിച്ചു വേണം പ്രഭാതത്തിലെ സാക്ഷി വിസ്താരം നടത്താൻ. (20) സാക്ഷി വിസ്താരം നടത്തുമ്പോൾ ബ്രാഹ്മണരോട് "ഭവാൻ ഈക്കാര്യമറിയുമോ അറിയാവുന്നതു പറയുക" എന്നു ചോദിക്കണം. (21) "താങ്കൾക്കറിയാവുന്നത് സത്യമായിപറയുക" എന്ന് ക്ഷത്രിയരോടു പറയണം. (22) "പശുക്കളും, കാർഷിക ഉൽപന്നവും സ്വർണങ്ങളും നിഷ്ഫലമാകാതിരിക്കാൻ സത്യമേ പറയാവൂ" എന്നു വൈശ്യരോടു പറയണം. (23) "മഹാപാപമേൽക്കാതിരിക്കാൻ സത്യംപറയണമെന്ന" ശൂദ്രരോടും ആഹ്വാനം ചെയ്തതിനുശേഷമേ സാക്ഷികളായി വരുന്ന മേൽപറഞ്ഞ വർണത്തിലുള്ളവരെ വിസ്തരിക്കാവൂ. (സാക്ഷി വിസ്താരത്തിനു മുമ്പ്

Scanned with CamScanner

അവർക്ക് നൽകേണ്ടതായ മുന്നറിയിപ്പും അവരിലുണ്ടാകേണ്ടതായ സത്യധർമ്മബോധവും പ്രധാനമാണ്.) (8 : 19 - 23)

നാലുവർണത്തിൽപെടുന്നവരെ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിക്കുമ്പോൾ വേണ്ടതായ രീതിയാണ് മേൽ വിവരിച്ചത് എന്നോർക്കുമല്ലോ !

പ്രത്യക രീതികളിലുള്ള സത്യം ചെയ്യിക്കൽ

മനുഷ്യമനസ്സിനെ പ്രകൃതിയുടെ പാഠങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന മാർഗം നമുക്ക് ദർശിക്കാം. പ്രകൃതിയിൽ സത്യത്തിന്റെ മഹത്വം വിളിച്ചോതുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരത്തിയാണ് സാക്ഷികളേയും വാദികളേയും പ്രതികളേയുമെല്ലാം സത്യം ചെയ്യിക്കുന്നത്. ഇത് ഭാരതത്തിന്റെ മാത്രം നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ മഹത്വമാണ്. ഭാരതം ആത്മീയതയുടെ നാടാണ്. ശാസ്ത്രീയമായ ആത്മീയത ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നു. ഇനിയുമതു നിലനിൽക്കും പ്രകൃതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആത്മീയതയുടെ പ്രായോഗീകവശത്തിന്റെ ഉത്തമവും ചൈതന്യവത്തുമായ മാർഗമാണിത്. ഇനിയുള്ള വരികളിൽ നിന്ന് ബോധ്യമാകും. സാക്ഷികളിലുണ്ടാകേണ്ടതായ ധർമ്മബോധസാക്ഷാത്ക്കാരമാണ് ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന വരികളാണ് **എട്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ ഇരുപത്തി നാലു മുതൽക്കുള്ള വരികൾ.**

കള്ളസാക്ഷികൾ, സത്യം ചെയ്യിക്കൽ

(24) സാക്ഷികളെ ഇനിപറയുന്നത് കേൾപ്പിച്ചാലും (25) "ഈ ലോകം മഹാപാതകികളുടേയും ഉപപാതകികളുടേയും, കള്ളസാക്ഷികളുടേയും ലോകമാണ്. (26) കള്ളസാക്ഷി പറഞ്ഞാൽ ജനനമരണത്തിനിടയ്ക്ക് ചെയ്തതെല്ലാം കർമ്മഫലമായി അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. (27) സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നത് സത്യത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടാണ്. (28) ചന്ദ്രനുദിക്കുന്നതും സത്യത്തിന്റെ ബലത്തിലാണ്. (29) സത്യത്താൽ കാറ്റടിക്കുന്നു (30) സത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഭൂമി നിലനിൽക്കുന്നത്. (31) സത്യത്താലാണ് ജലം ഒഴുകുന്നത്. (32) സത്യത്താലാണ് അഗ്നി ജ്വലിക്കുന്നത്. (33) ആകാശം നിലനിൽക്കുന്നതും സത്യത്താലാണ് (34) ദേവചൈതന്യവും സത്യത്തിന്റേതാണ്. (35) സത്യം തന്നെയാണ് യജ്ഞവും (അതുകൊണ്ട് സാക്ഷികളായ നിങ്ങൾ സത്യമേ പറയാവൂ) എന്ന് അവരെ ആവർത്തിച്ച് കേൾപ്പിച്ച് ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. (36) ആയിരം അശ്വമേധം ചെയ്ത ഫലമാണ് സത്യം പറയുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു മാത്രമല്ല ആയിരം അശ്വമേധത്തേക്കാൾ മഹത്തരം സത്യത്തിന്റെ വാക്കുകളാണ്. (37) ഹേ സാക്ഷി

Scanned with CamScanner

കളെ പ്രപഞ്ചത്തെ നിലനിർത്തുന്ന എല്ലാ ചൈതന്യവും, കള്ളസാക്ഷി പറയുന്നതിലൂടെ ചെയ്യുന്ന മഹാപാപത്തിന് തുല്യ മായ ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കു നിൽകും. അതു പ്രകൃതി നിയമമാണ്." (ഇതും സാക്ഷികളെ ആവർത്തിച്ചു കേൾപ്പിക്കണം) (38) ഇപ്ര കാരം രാജാവ് / രാജാധികാരി വർണാനുക്രമമായി സാക്ഷികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. (39) സത്യവും സത്യപ്രതിജ്ഞയും, എന്നും വിജയിക്കുമെന്നും അസത്യം എന്നും പരാജയപ്പെടുമെന്നും സാക്ഷികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷമേ സാക്ഷിവി സ്താരം പാടുള്ളൂ എന്നോർമ്മിക്കണം (40) നന്മയും തിന്മയും പറഞ്ഞും വിവരിച്ചും സാക്ഷികളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ വ്യക്ത മായി മനസ്സലാക്കി, അനവധി വ്യക്തികളിൽനിന്നും സാക്ഷിക ളിൽനിന്നും നല്ല വിദ്യാസമ്പന്നരും ശ്രേഷ്ഠരുമായവരെ സാക്ഷി കളാക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ രാജാജ്ഞപ്രകാരം ഓരോ വ്യവ ഹാരത്തിലും, തർക്കത്തിലും, സംഭവത്തിലും, ഓരോ വിവാദ ത്തിലുമുണ്ടാകണം. (41) അസത്യം പറയാനും അധർമ്മം ചെയ്യാ നുമുള്ള കഴിവു പ്രത്യേകം പരിശോധിച്ച് ചെയ്തതും ചെയ്യാത്ത തുമായകുറ്റകൃത്യങ്ങളെ കുറിച്ച് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ സാക്ഷി കളിലൂടെ ശേഖരിക്കണം. അതിനുശേഷമേ യാഥാർത്ഥ്യമറിഞ്ഞ് കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് നിഗമനത്തിലെത്താ വൂ. (8 : 24 - 41)

സാക്ഷിയെയുപയോഗിക്കുന്നതിൽ അൽപം ആത്മീയതയും നല്ല രീതി യിൽ ധാർമ്മീകതയും സത്യസന്ധതയും കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ എത്ര എളു പ്പത്തിൽ ചൈതന്യവത്തായ സത്യത്തെ വേദങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്ന തുപോലെ പ്രകാശമാനമാക്കാം എന്നു മനസ്സിലാകും. യജൂർവേദ ത്തിലെ നാൽപ്പതാമദ്ധ്യായമായ ഈശാവാസ്യ ഉപനിഷത്തിൽ ഹിര ണ്മയേന പാത്രേണ സത്യസ്യാപിഹിതം മുഖം എന്നു പറയുന്നു. അതാ യത് സ്വർണ നിറത്തിലുള്ള അടപ്പുകൊണ്ട് സത്യത്തിന്റെ മുഖം മൂടിയിരിക്കുന്നു. ആ തിളങ്ങുന്ന സ്വർണനിറമുള്ള അടപ്പ് മാറ്റിയാലേ സത്യമെന്താണെന്നറിയാൻ സാധിക്കൂ എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. **തത് ത്വം പൂഷന്നപാവൃണു, സത്യ ധർമ്മായ ദൃഷ്ടയേ-** സത്യത്തെ ധാർമ്മീകപന്ഥാവിലൂടെ ദർശിക്കുവാൻ ആ സ്വർണനിറത്തിലുള്ള പാത്രത്തിനെ അഥവാ അടപ്പിനെ നീക്കണം.

പഞ്ചഭൂതങ്ങളെ സാക്ഷിയാക്കിയുള്ള സത്യം ചെയ്യിക്കൽ

പഞ്ചഭൂതങ്ങളെ സാക്ഷിനിർത്തിചെയ്യുന്ന അഥവാ ചെയ്യിക്കുന്ന സത്യ പ്രതിജ്ഞയാണിത്. ഇത് വാക്കുകളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നില്ല.

Scanned with CamScanner

പ്രവൃത്തിയും, ചടങ്ങും, ആചാരവും മനസ്സിനെ സ്വാധീനിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അതിലുൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ പഞ്ചഭൂത സ്പർശിയായി സത്യപ്രതിജ്ഞാചടങ്ങുകളിൽ പ്രധാനമായും, പ്രകൃതി സത്യധർമ്മാധിഷ്ഠിതമാണെന്ന സന്ദേശമുണ്ട്. വാദിക്കും പ്രതിക്കും നൽകുന്നസന്ദേശമാണത്. വ്യവഹാരങ്ങളിൽ കുറ്റമാരോപിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വസ്തുതകളറിയാനുള്ള അനവധി മാർഗങ്ങളിൽ ഒരു മാർഗമാണിതെന്നറിയണം. ഈ മാർഗം മാത്രം ആശ്രയിച്ചല്ല തെളിവെടുപ്പ് നടത്തുന്നത്. കുറ്റം ചെയ്തവർ ഇത്തരത്തിലുള്ള മാർഗത്തിന് അഥവാ പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയമാകുമ്പോൾ അവരിലുണ്ടാകുന്ന തളർച്ചയും മാനസീക തകർച്ചയും വിലയിരുത്താനുള്ള പണ്ഡിതന്മാരുടെ മുന്നിലാണിതെല്ലാം അനുവർത്തിക്കുന്നത്. ഇവയിൽ ചിലതുമാത്രമേ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുള്ളൂ അഥവാ അത്യാവശ്യമെങ്കിലേ പ്രയോഗിക്കാറുള്ളൂ. വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ ഒമ്പതാമദ്ധ്യായത്തിലാണ്, സത്യം തെളിയിക്കൽ ചടങ്ങ് പ്രയോഗ്രിക്കുന്ന രീതികൾ വിവരിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് പത്ത് മുതൽ പതിനാലാം അദ്ധ്യായം വരെ ഈ വിവരണങ്ങൾ നീണ്ടുപോകുന്നു. ഇവയിലോരോ അദ്ധ്യായവും പഞ്ചഭൂതങ്ങളിലോരോന്നിനോടും ചെയ്യുന്ന പ്രതിജ്ഞയും ചടങ്ങുമാണ്. ആചാര്യൻ വിവരണം തുടർന്നു.

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ സാമ്പത്തിക വ്യവഹാരങ്ങളും, ശിക്ഷകളും, സാക്ഷികളും, മറ്റു വ്യവഹാരങ്ങളും വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഓരോ കുറ്റത്തിനുമായി തെളിവെടുപ്പു നടത്തുന്നതിനുമുമ്പ് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികളേയും, സാക്ഷികളേയും, വാദികളേയും, പ്രതികളേയും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചാണ് വിവരിക്കുന്നത്. ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കൈവച്ച് സത്യമേ പറയൂ എന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയാണിത്. ഇവിടെ ആത്മീയതക്കും വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങൾക്കും മുൻതൂക്കം നൽകികൊണ്ട് സത്യമെടുക്കുക എന്നതാണ് ലക്ഷ്യം. ധർമ്മബോധമുള്ളവനെ തിരിച്ചറിയുക. സത്യം വെളിപ്പെടുത്താനായി സത്യം തെളിയുമെന്നുറപ്പിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിക്കുക.

ഇത്രയും പറഞ്ഞ് ആചാര്യൻ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥകളിലെ സത്യാന്വേഷണ മാർഗ്ഗത്തെ വിവരിക്കുന്ന പരീക്ഷാക്രിയകൾ വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ **ഒമ്പതാമദ്ധ്യായത്തിലെ മുപ്പത്തിമൂന്നു വരികളിലൂടെ** നൽകുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ വായിപ്പിച്ചു.

(1) ഇനി പരീക്ഷാക്രിയ വിവരിക്കാം. (2) ഈ പരീക്ഷണക്രമത്തിലൂടെ സത്യം ചെയ്യിക്കേണ്ടത് രാജദ്രോഹം, രാജ്യദ്രോഹം (3) സാമ്പത്തിക ക്രമക്കേടുകൾ, കളവ്, കള്ളപ്രമാണംഎന്നിവ

Scanned with CamScanner

ക്കെല്ലാം ബാധകമാണ്. (4) ഏറ്റവും പ്രധാനമായ വ്യവഹാരങ്ങളിലും എല്ലാം തുലനം ചെയ്ത് സാമ്പത്തിക ബാധ്യത തീരുമാനിക്കേണ്ടത് സ്വർണവിലയെ താരതമ്യം ചെയ്തു വേണം. (5) ഒരു (കുന്നിക്കുരു) കൃഷ്ണലം അളവ് സ്വർണം വച്ച് കറുക തൊട്ടു വേണം ശൂദ്രൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യാൻ (6) രണ്ടു കൃഷ്ണലം വെക്കേണ്ടി വന്നാൽ എള്ള് തൊട്ടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യണം. (7) മൂന്നു കൃഷ്ണലം വെക്കേണ്ടി വന്നാൽ വെള്ളി തൊട്ടു സത്യം ചെയ്യണം. (9) അഞ്ചു കൃഷ്ണലമാണെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും മറ്റു ലോഹം തൊട്ടു സത്യം ചെയ്യണം. (10) തീർത്ഥജലപാനം ചെയ്ത് (കോശവിധി) സത്യം ചെയ്യണം. (11) പിന്നെ ധർമ്മപരീക്ഷക്കുള്ള, അഗ്നി, ജലം, വിഷം കൂടാതെ മറ്റേതെങ്കിലും യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന ദ്രവ്യമോ ഉപയോഗിച്ച് അഥവാ കഴിച്ച് സത്യം ചെയ്യിച്ചുവേണം തെളിവെടുക്കാൻ. (12) ശൂദ്രർക്കു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ ഇരട്ടി ദ്രവ്യം കെട്ടിവച്ചുവേണം വൈശ്യർക്ക് തെളിവെടുപ്പിന്റെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യാൻ (13) മൂന്നിരട്ടി കെട്ടിവച്ച് രാജ്യാധികാരമുള്ളവർ /രാജന്യന്മാർ തെളിവു നൽകണം. (14) ബ്രാഹ്മണൻ നാലിരട്ടി കെട്ടിവച്ച് സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിപ്പിക്കണം. (15) ബ്രാഹ്മണന് വിഷം കഴിച്ച് സത്യം തെളിയിപ്പിക്കുന്നതൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം മറ്റുള്ളവരുടേതിന്റെ നാലിരട്ടി വേണം. (16) മറ്റുള്ളവർക്ക് അതാതു കാലവും, സ്ഥലവും, കൃത്യങ്ങളുമനുസരിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കണം. (17) വിഷം കഴിച്ച് സത്യം തെളിയിക്കുന്നതിനുപകരം ബ്രാഹ്മണനെ ഭൂമി/മണ്ണ്/ലോഹം ഏതെങ്കിലും വച്ച് സത്യം ചെയ്യിക്കണം. (18) ചെറിയ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള തെളിവെടുപ്പിലെ സത്യപ്രതിജ്ഞ സാധാരണരീതിയിൽ ലളിതമായി മാത്രം ചെയ്യിക്കണം. (19) മഹാന്മാരിലും, ശ്രേഷ്ഠന്മാരിലും അതനുസരിച്ചു യോഗ്യമായ രീതിയിൽ വേണം പ്രതിജ്ഞയെടുപ്പിക്കൽ. (20) വാദിയെ (പരാതിക്കാരനെ) കൊണ്ട് തലതൊട്ട് സത്യം ചെയ്യിക്കണം. (21) പ്രതിയെ കൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ രീതിയിൽ അയാളുടെ വർണമനുസരിച്ച് സത്യം ചെയ്യിക്കണം. അവരിൽ സത്യവും ധർമ്മവും കണ്ടെത്തണം. (22) രാജ്യദ്രോഹ കുറ്റങ്ങളിൽ സ്വന്തം ശിരസ് തൊട്ട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യണം. (23) ബ്രാഹ്മണർ, സ്ത്രീ, വികലാംഗർ, രോഗി, ഇവർക്കെല്ലാം നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ ചിഹ്നമായ തുലാസ് രീതിയിൽ സത്യം ചെയ്യണം (24) അസ്ഥാനത്തും നല്ല കാറ്റുള്ള സ്ഥലത്തും തുലാസ് ഉപയോഗിക്കുന്നതൊഴിവാക്കണം. (25) കുഷ്ഠരോഗമുള്ളവൻ,

Scanned with CamScanner

അസമർത്ഥൻ, ലോഹനിർമ്മാതാവായ കൊല്ലൻ, ഇവരെ അഗ്നി സത്യം ചെയ്യിക്കരുത്. (26) ശരദ് ഗ്രീഷ്മ ഋതുക്കളിലും (ഉഷ്ണ കാലത്ത്) അഗ്നി സത്യം ചെയ്യിക്കരുത്. (27) ത്വക്‌രോഗമുള്ളതോ പിത്തരോഗമുള്ളതോ ആയ ബ്രാഹ്മണരെ വിഷം കൊണ്ട് സത്യ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിക്കരുത്. (28) വർഷക്കാലങ്ങളിൽ വിഷം കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യിക്കരുത്. (29) ശ്ലേഷ്മരോഗം, ശ്വാസരോഗം, കാസ രോഗം, ഛർദ്ദി രോഗമുള്ളവരും, ജലവുമായി ബന്ധമുള്ള ജോലി ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നവരേയും ജലം കൊണ്ട് പ്രതിജ്ഞയെടുപ്പി ക്കരുത്. (30) ഹേമന്ത ശിശിര കാലങ്ങളിലും ജലപ്രതിജ്ഞ പാടി ല്ല. (31) നാസ്തികനെകൊണ്ടും കോശ (തീർത്ഥജലം കുടിപ്പിച്ച്) പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിക്കരുത്. (32) ദേശത്തിൽ പനിപോലുള്ള രോഗ ങ്ങളും, അഞ്ചാംപനിയും വയറിളക്കരോഗങ്ങളുമുള്ള വേളയിലും ജലനിമജ്ജന പ്രതിജ്ഞ പൂർണമായും ഒഴിവാക്കണം. (33) ഈശ്വരവിഗ്രഹത്തിന്റെയും ശ്രേഷ്ഠപണ്ഡിതരുടേയും, മുന്നിൽ വച്ച് പ്രഭാതത്തിൽ വേണം ആത്മീയ ചൈതന്യമുള്ള മുൻപറഞ്ഞ സത്യപ്രതിജ്ഞാ രീതികൾ നടപ്പിലാക്കേണ്ടത്. (ഇവയെല്ലാം ഇനി യുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്) (9 : 1 – 33)

പലർക്കും ഈ വായിച്ച വരികളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലായിക്കാണുമെ ങ്കിലും സന്ദേശം മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടാകില്ല. വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്ര ത്തിലെ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന പലവരികളും വളരെ വ്യക്ത മാണ് എന്നാൽ ചിലതു വ്യക്തമല്ല. ഇവിടെ 10,11,17 പിന്നെ 24 മുതൽക്കുള്ള സന്ദേശങ്ങളെല്ലാം തുടർന്നുവരുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ബാക്കിയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാം.

വർണാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സത്യവാചകം

ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ നാലുവർണങ്ങളിൽപ്പെടുന്ന വർ ചെയ്യേണ്ടുന്ന സാധാരണസത്യപ്രതിജ്ഞയാണ് വിവരിക്കുന്നത്. പ്രതികൾ/സാക്ഷികൾ/വാദികൾ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുമ്പോൾ സാമ്പത്തീകമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ശൂദ്രർക്ക് ദ്രവ്യം വളരെ ക്കുറച്ചു മതിയാകും. എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണരായ പ്രതി ഏറ്റവും കൂടുതൽ ദ്രവ്യം കെട്ടിവെക്കേണ്ടതുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണനെ വധിക്കാറില്ല, വിഷം കൊടുത്ത് സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിക്കാറുമില്ല. കളവു പറഞ്ഞാൽ അതി നേക്കാൾ നീചമായ ശിക്ഷ ജീവിതകാലം മുഴുവനും അനുഭവിക്കേ ണ്ടിവരുന്നു എന്ന് ഇനിയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകും. ചെറിയ തെറ്റുകൾക്കും കുറ്റങ്ങൾക്കും പ്രതി/സാക്ഷി സത്യം ചെയ്യേ

Scanned with CamScanner

ണ്ടത് ലളിതമായ മാർഗത്തിലൂടെയാണ്. ഹീനമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കാണ് അതികഠിനമായ പരീക്ഷണങ്ങളുള്ളത്. ഒരേ കുറ്റം ചെയ്തുവെന്ന് സംശയിക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്കു പോലും അവരുടെ മാനസീകാവസ്ഥ, ശാരീരികാവസ്ഥ, കാല അവസ്ഥ, കുറ്റകൃത്യത്തിന്നു കാരണമായ സാഹചര്യം ഇവയെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തിട്ടാണ് സത്യപ്രതിജ്ഞ. എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളേയും ഒരേ പോലെ കാണാറില്ല. അധികാരത്തിലിരിക്കുന്നവർ, പണ്ഡിതർ, ശ്രേഷ്ഠകുല ജാതർ, രാജവംശത്തിൽ ജനിച്ചവർ, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ സാധ്യത വളരെക്കുറവുള്ളവരുടെ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നവർ, ഇവരുടെ സത്യപ്രതിജ്ഞക്കും കാഠിന്യം കുറവാണ്. എന്നാൽ കുറ്റം തെളിഞ്ഞാൽ ശിക്ഷയനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നത് തുല്യമാണ്.

സത്യം തെളിയിക്കാൻ തുലാസിന്റെ ഉപയോഗം

അടുത്ത ദിവസത്തെ പഠനം ആചാര്യൻ തുടർന്നു. ഇത് പത്താമദ്ധ്യായമാണ്. പ്രതികളെകൊണ്ട് പഞ്ചഭൂതങ്ങളിലൊന്നായ വായുവിനെ സാക്ഷിനിർത്തി ചെയ്യിക്കുന്ന പ്രതിജ്ഞയാണ്. തുലാസ് നിർമ്മിച്ച് അതിൽ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യേണ്ട വ്യക്തിയെ പരിശോധിക്കുക. അതിന് ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളെ തുലനം ചെയ്യുന്നതിന്റെ പ്രതീകമായിട്ടുള്ള തുലാസിനെയാണെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ആ തുലാസിന് വ്യക്തമായ അളവുകളുണ്ട്. അതുപയോഗിക്കേണ്ടതായ രീതിയുണ്ട്. തുലാസിനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കേണ്ടതായ പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്. തുലാസിലിരുത്തി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്ന ഭാഗം **പത്താമദ്ധ്യായത്തിൽ** വിവരിക്കാം.

(1) ഇനി തുലാസിനെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കാം. (2) രണ്ടു ഹസ്തം വീതം രണ്ടു വശത്തേക്കുവരുന്ന നാലുഹസ്തം (ഏകദേശം അഞ്ചടി) നീളമുള്ള പ്രധാന ദണ്ഡ്, രണ്ടു ഹസ്തം വീതം തുല്യമായി വരത്തക്കവിധത്തിൽ തുലാസുണ്ടാക്കണം. (3) വൃക്ഷങ്ങളുടെ കഠിനമായ തടികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ തുല്യഭാരമുള്ള രണ്ടു തട്ടുകൾ അതിൽ ഘടിപ്പിക്കണം. (4) തുലാസ് പരിശോധിക്കാൻ കഴിവുള്ള ലോഹപ്പണിക്കാരെ കൊണ്ടോ, സ്വർണ്ണപണിക്കാരെ കൊണ്ടോ പരിശോധിപ്പിക്കണം. (5) ഒരു തട്ടിൽ സത്യം തെളിയിക്കേണ്ട വ്യക്തിയേയും മറ്റേ തട്ടിൽ തുല്യഭാരം ശിലയും വച്ച് സൂചികൃത്യമാക്കണം. (6) സൂചി തുല്യത കാണിച്ചതിനുശേഷം വ്യക്തിയോട് (വാദിയോടോ, പ്രതിയോടോ, സാക്ഷിയോടോ) തുലാസിന്റെ തട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങാൻ നിർദ്ദേശിക്കണം. (7) തുലാസ് കൃത്യമായി പിടിച്ചിരിക്കണം. (8) തുലാസിനെ ഉയർത്തിപിടിച്ചിരിക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കണം. (9) തുടർന്ന് വീണ്ടും അയാൾ

Scanned with CamScanner

തുലാസിൽ കയറിയിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥന രൂപേണ തുലാസിനോട് അരുളി ചെയ്യണം. "ഈശ്വരനെ എതിർക്കുന്നവരും, കള്ളസാക്ഷികളും, അധർമ്മികളുമായ ജനങ്ങളുടെ ധർമ്മബോധത്തെ വ്യക്തമായി, ഹേ തുലാസേ! നീ അളക്കുന്നു. (10) ധർമ്മത്തിന്റെ പര്യായമായതിനാൽ നിന്നെ തുലാസെന്നുപറയുന്നു. ധർമ്മവും സത്യവുമെന്താണെന്ന് മനുഷ്യരേക്കാൾ നന്നായി നിനക്കറിയാം. (11) വ്യവഹാരങ്ങളിൽ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ട എന്നെ മനുഷ്യർ നിന്റെ സഹായത്താൽ അളക്കുന്നു. അതിനാൽ സംശയിക്കപ്പെട്ട എന്നെ ധർമ്മരീതിയിൽ നീ സംരക്ഷിച്ചുകാക്കണം." (12) വീണ്ടും ഈ തുലാസിന്റെ പലകയിൽ കയറിയിരിക്കുന്ന ആ വ്യക്തിയുടെ ഭാരം വർദ്ധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ധർമ്മിഷ്ഠനും ശുദ്ധനുമാണ്. (13)കയറിയിരിക്കുന്ന സമയത്ത് അക്ഷം പൊട്ടി പോയെങ്കിൽ വീണ്ടും ഈ പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയമാക്കണം. എന്നിട്ട് സത്യം തെളിയിക്കണം. (ധർമ്മജ്ഞന്റെ ലക്ഷ്യം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അധർമ്മജ്ഞന്റേത് കണ്ടുപിടിച്ചുകൊള്ളണം.) **(10 : 1 - 13)**

പത്താമദ്ധ്യായത്തിലെ ഓരോ സന്ദേശവും വളരെ വ്യക്തമായതിനാൽ കൂടുതൽ വിവരണങ്ങൾ ആചാര്യൻ നൽകിയില്ല. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാകുവാൻ സാധ്യതയുള്ള ഒരു സംശയം മുൻകൂട്ടിയറിഞ്ഞ് പറഞ്ഞു. യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യക്തിയുടെ ഭാരം വർധിക്കുന്നുമില്ല കുറയുന്നുമില്ല. ഈ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുമ്പോഴും തുലാസിന്റെയടുത്തെത്തുമ്പോഴും, തുലാസിൽ കയറിയിരിക്കുമ്പോഴും, പ്രതിയുടെ മുഖഭാവം, ശാരീരിക-മാനസീകസ്ഥിതി ഇവയെല്ലാം പരിശോധിക്കുന്നു. അതെല്ലാം പ്രതിയുടെ അപരാധ-നിരപരാധ ഭാവത്തെക്കുറിച്ചറിയാനവസരം നൽകുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. ഭാരം കുറഞ്ഞെന്നു കണ്ടയുടനെ ശിക്ഷ നടപ്പാക്കാറുമില്ല എന്നുമറിയണം. ആചാര്യൻ വിവരണം തുടർന്നു. **വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം** അഗ്നിപരീക്ഷയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുന്ന നിയമപാലന വിവരണമാണ്.

അഗ്നിപരീക്ഷണം

(1) ഇനി അഗ്നിപരീക്ഷ വിവരിക്കാം. (2) പതിനാറ് അംഗുലം (ഏകദേശം 1 അടി) അകലത്തിൽ മണ്ഡലാകൃതിയിൽ (വൃത്താകൃതിയിൽ) ഏഴ് അഗ്നികുണ്ഡങ്ങളുണ്ടാക്കണം. (3) വ്യക്തിയെ കിഴക്കോട്ട് തിരിച്ച് നിർത്തി ഏഴ് ആലിലകൾ കയ്യിൽ കൊടുക്കണം. (4) തൊഴുന്നതുപോലെ കൈകൾക്കിടക്ക് ഇലകൾവച്ച് കൈകൾചരടുകൊണ്ട് കൂട്ടികെട്ടണം. (5) കയ്യിൽ നല്ലവണ്ണം ചൂടാ

ക്കിയഗോളാകൃതിയിലുള്ള ഇരുമ്പുകൊടുത്ത് ഏഴ് അഗ്നികുണ്ഡങ്ങളേയും പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കാൻ കൽപിക്കണം. (ഈ അഗ്നികുണ്ഡങ്ങളിലൊന്നിൽ മന്ത്രസഹിതമായ ഹോമാഗ്നിയിൽ വേണം ഒരു ഇരുമ്പു ഗോളത്തെ ചൂടാക്കുവാൻ) (6) വളരെവേഗത്തിലോ വളരെസാവധാനത്തിലോ പ്രദക്ഷിണം വയ്പ്പിക്കരുത്. (7) ഏഴു കുണ്ഡ പ്രദക്ഷിണവും കഴിഞ്ഞാൽ ഗോളം താഴെയിടാൻ നിർദ്ദേശിക്കണം. (8) കയ്യിൽ പൊള്ളലേറ്റിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ വ്യക്തി അശുദ്ധനാണ്. പൊള്ളലേറ്റിട്ടില്ലെങ്കിൽ ശുദ്ധനാണ്. (9) ഭയം കൊണ്ടോ, മറ്റു കാരണങ്ങളാലോ അവ്യക്തമായ ഫലമാണ് ലഭിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഈ കർമ്മം ആവർത്തിക്കുകയോ മറ്റു വഴികൾ ആരായുകയോ വേണം. (10) (ഏഴു ആലിലകൾക്കു പകരം) നെല്ലും മണ്ണും കൂട്ടിചേർത്ത് കയ്യിലിട്ട് അതിൽ ചൂടാക്കിയ ഇരുമ്പുഗോളം വച്ചും പരിശോധിക്കാം. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ സമയദൈർഘ്യം രണ്ടു വരിമന്ത്രി ചൊല്ലുന്നതുവരെയാണ്. ആ മന്ത്രവരികൾ ഇതാണ്. (11) "എല്ലാ ചരാചരങ്ങൾക്കുമകത്ത് നില നിൽക്കുന്ന അഗ്നിദേവാ അങ്ങ് സാക്ഷിയായി എന്റെ ധർമ്മബോധത്തെ തെളിയിച്ചാലും (12) വ്യവഹാരങ്ങളിൽ സംശയിക്കപ്പെട്ട എന്റെ ശുദ്ധിയെ ജനങ്ങളറിയാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നീ എന്റെ ധർമ്മബോധത്തെ തെളിയിച്ച് എന്നെ രക്ഷിച്ചാലും. **(11: 1 – 12)**

"ഇവിടെ ചൂടാക്കിയ ഇരുമ്പുഗോളങ്ങൾ ഒരു ഹോമകുണ്ഡത്തിൽ നിന്നെടുക്കുന്നതാണ്. ആത്മീയ ചൈതന്യത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റേയും പിൻബലം അതിനുണ്ട്. കുറ്റം ചെയ്തവന്. ഈശ്വരൻ ശിക്ഷ നൽകുമെന്നും ചെയ്യാത്തവന്. ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്തിലൂടെ സംരക്ഷണം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസവും പ്രതിയെ സത്യം പറയിപ്പിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ അഗ്നിയോടെയുള്ള പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലവുമുണ്ട് ആചാര്യൻ **പന്ത്രണ്ടാമധ്യായത്തിലേക്കു** കടന്നു.

ജലാശയത്തിലെ പരീക്ഷണം

(1) ഇനി ജലപ്രതിജ്ഞ വിവരിക്കാം. (2) ചെളി, കൃമികൾ, ജലജന്തുക്കൾ, മത്സ്യങ്ങൾ, ജലസസ്യങ്ങൾ ഇവയില്ലാത്ത ജലാശയത്തിൽ വേണം ഇതുചെയ്യുവാൻ. (3) വാശിയോ, പകയോ, ദ്വേഷമോ, ഇല്ലാത്ത ഒരാൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ ജലാശയത്തിൽ സത്യം പറയിക്കേണ്ടതായ വ്യക്തിയെ കൊണ്ടു പോകണം. (4) ഈ വ്യക്തി ജലത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സമയത്ത് നിയുക്തനായ ഒരാൾ അയാൾക്കുനേരെ അധികം മൂർച്ചയില്ലാത്ത ശരമയക്ക

ണം. (5) മറ്റൊരാൾ കുറേക്കൂടി വേഗത്തിൽ ശരമയക്കണം. (6) കൃത്യമെണ്ണം ശരമയക്കുന്ന സമയംവരെ ജലത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടന്ന് അദൃശ്യനാകാൻ സാധിച്ചവ്യക്തി ധർമ്മിഷ്ഠനായിരിക്കും, അഥവാ അയാൾ പറയുന്നത് സത്യമായിരിക്കും. അതിൽ വിജയിച്ചില്ലെങ്കിൽ അസത്യമായിരിക്കും. (7) (മുങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് നടത്തേണ്ട പ്രാർത്ഥന ഇപ്രകാരമാണ്) " സർവ്വ ചരാചരങ്ങളിലും സാക്ഷിയായി നിലനിൽക്കുന്ന ജലമേ നിനക്ക് ധർമ്മബോധമുള്ളവരെ മനുഷ്യനേക്കാൾ ശക്തമായി തിരിച്ചറിയാനാകും. (8) വ്യവഹാരങ്ങളിൽ അഭിശപ്തനായി എന്ന് മുദ്രകുത്തപ്പെട്ട എന്റെ ധർമ്മബോധത്തെ തെളിയിച്ച് എന്നെ രക്ഷിച്ചാലും." (12 : 1 – 8)

ജലത്തിൽ തിട്ടപ്പെടുത്തിയ നിമിഷങ്ങൾ മുങ്ങിക്കിടന്ന് തെളിയിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമാണിത്. ഈ പ്രതിജ്ഞ വളരെ വിരളമായി മാത്രമേ ചെയ്യിക്കാറുള്ളൂ. പലപ്പോഴും വ്യക്തിക്ക് ശ്വാസംമുട്ടി അപകടമുണ്ടാകാറുണ്ടെന്നതിനാൽ, ഈ പരീക്ഷ അത്രക്കും പ്രായോഗികമല്ലെന്നും ആചാര്യൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. കൂടാതെ രോഗം വരാനുള്ള സാധ്യതയും കൂടുതലാണ്. അതിനാൽ ചില കാലങ്ങളിൽ ഈ പരീക്ഷ പൂർണമായും ഒഴിവാക്കണമെന്ന് 9-ാമധ്യായത്തിലെ 28, 29, 30 നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്നുമുണ്ട്.

വിഷമുപയോഗിച്ചുള്ള സത്യാന്വേഷണം

വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ വിവരണങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർക്കും പണ്ഡിതർക്കും ബാധകമല്ലാത്തതിന് കാരണം ബ്രഹ്മഹത്യാപാപം രാജാവനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ഭയമാണ്. അതിനാൽ കുറ്റം ചെയ്ത ബ്രാഹ്മണർക്ക് ഈ പരീക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് മോചനമുണ്ട്. പക്ഷേ ശിക്ഷകളിൽ ഇളവുകളൊന്നുമില്ല. വിഷം കഴിച്ച് മരിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് പരീക്ഷണരീതി. ഇതും കാര്യമായ മനഃശാസ്ത്ര പരിശോധനയാണെങ്കിലും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്.

(1) വിഷപ്രയോഗം വിവരിക്കുന്നു. (2) ജലത്തിൽ നിന്നും ജലജീവികളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന വിഷം ഉപയോഗിക്കരുത്. (3) ഹിമാലയ ശൃംഗങ്ങളിൽ നിന്നോ, മറ്റു മലകളുടെ കൊടിമുടികളിൽ നിന്നോലഭിക്കുന്ന വിഷമാണുപയോഗിക്കേണ്ടത്. (4) ഒരു യവത്തിന്റെ ഭാരത്തിന്റെ ഏഴിരട്ടി വിഷം 30 ഇരട്ടി നെയ്യുമായി ചേർന്നാണ് കുറ്റവാളിക്ക് നൽകേണ്ടത്. (5) ഈ വിഷത്തെ ഒരു വിഷമവും കൂടാതെ അതിജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന വ്യക്തി ധാർമ്മീകനാണ്. അയാളെ ശിക്ഷിക്കാതെ തന്നെ വിട്ടയക്കണം. (6)(വിഷം കഴിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതായ വരി

Scanned with CamScanner

കൾ). " എല്ലാ ദേഹത്തേയും ക്രൂരമായി നശിപ്പിക്കുന്ന ഹേ വിഷമേ നിനക്ക് മനുഷ്യരേക്കാൾ വേഗത്തിൽ വിഷമുള്ളവരെ തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കുന്നു. (7) വ്യവഹാരങ്ങളിൽ അഭിശപ്ത നായി മുദ്രകുത്തപ്പെട്ട എന്റെ ധർമ്മബോധത്തെ നീ തെളിയിച്ച് എന്നെ രക്ഷിച്ചാലും." എല്ലാവർണത്തിലും പെടുന്നവർക്ക് ഈ നിയമം ബാധകമാണെങ്കിലും ശ്രേഷ്ഠന്മാരേയും പണ്ഡിതന്മാ രേയും വിഷം നൽകി പരീക്ഷിക്കാറില്ല. (13 : 1 – 7)

തീർത്ഥജലമുപയോഗിച്ചുള്ള സത്യാന്വേഷണം

ഇനി വിവരിക്കാനുള്ളത് കോശപരീക്ഷണമാണ്. അത് **പതിനാലാം അദ്ധ്യായമാണ്.** പരിശുദ്ധതീർത്ഥം പാനം ചെയ്ത് അനവധി ദിവസം കഴിഞ്ഞ് രോഗമുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുന്ന രീതിയാണ് കോശപ രീക്ഷണം. ഇതിനെ കോശവിധി എന്നും പറയുന്നു

(1) കോശപരീക്ഷണം വിവരിക്കാം. (2) ഉഗ്രദേവതയ്ക്ക് പൂജ നടത്തി അഭിഷേകം ചെയ്ത ജലം മൂന്നു കൈകുമ്പിൾ നിറയെ തീർത്ഥമായി എടുത്ത് ഒരു പാത്രത്തിലൊഴിച്ചുകുടിപ്പിക്കുക. (3) " ഈ തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ല ഈശ്വരാ" എന്ന് ദേവാഭിമുഖമായി പ്രാർത്ഥിച്ചുവേണം കുടിപ്പിക്കാൻ. (4) പതി നാലുദിവസം കഴിഞ്ഞും ഇരുപത്തൊന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞും പരി ശോധിക്കുക. രോഗമോ, നെഞ്ചുവേദനയോ, മരണമോ സംഭവി ച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന്. (5) അതുസംഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അയാൾ ശുദ്ധ നാണ് അല്ലെങ്കിൽ അയാൾ അശുദ്ധനും അധർമ്മിയുമാണ്. (14 : 1 – 5)

ഇവയെല്ലാം അസത്യം പറയുന്നതിലും അധർമ്മം ചെയ്യുന്നതിലും അനീതിയിലും അന്യായത്തിലും പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ഭയ മുണ്ടാക്കാനുള്ള ഉപാധിയായട്ടുകൂടിയാണ് പ്രയോഗിക്കാറുള്ളത്. ഈ പരീക്ഷ ഈശ്വരവിശ്വാസമില്ലാത്ത പ്രതികളിൽ നടത്താറില്ല. കാരണം തീർത്ഥജലമുപയോഗിച്ചുള്ള കോശവിധി വിശ്വാസത്തേയും അടിസ്ഥാ നമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആചാര്യൻ ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിച്ചു.

ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായം മുതൽ പതിനാലാം അദ്ധ്യായം വരെ വായിച്ചറി യുമ്പോൾ ഒരുപക്ഷേ പ്രാകൃതമെന്ന് ചിലർക്ക് തോന്നാവുന്ന വിധ ത്തിലാണ് വിവരണങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതിലെ വിവരണങ്ങ ളെല്ലാം മനസ്സിൽ നിന്നുദിക്കുന്ന ധർമ്മബോധത്തിന്റെ പ്രദർശനത്തി ലൂടെയാണ്, പ്രപഞ്ച ചൈതന്യത്തേയും പഞ്ചഭൂതങ്ങളേയും സാക്ഷി നിർത്തി സത്യംതെളിയിക്കുന്നത്. ഇതിലന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന വലി യൊരു മനഃശാസ്ത്രമുണ്ട്. അഗ്നിയിലൂടെ, ജലത്തിലൂടെ, വിഷത്തിലൂ

Scanned with CamScanner

ടെ, തുലാസിലൂടെയുണ്ടാകുമെന്നുധരിക്കുന്ന ധർമ്മത്തിന്റെയും അധർമ്മത്തിന്റെയും വിലയിരുത്തൽ ജനമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രദർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ വിധികളിലൂടെ അഥവാ മാർഗത്തിലൂടെ സത്യവും ധർമ്മവും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ വ്യക്ത്യധിഷ്ഠിത ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്ക് ഇടമില്ലാതെ വരുന്നു. ഇതു കാണുന്നവരും, കേൾക്കുന്നവരും, പരോക്ഷമായി അറിയുന്നവരും അത്തരത്തിലുള്ള തെറ്റുകളാവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. സ്വയം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഈ രീതിയിലൂടെ ദുരിതങ്ങൾ അറിയുമ്പോൾ സത്യം പറയാതിരിക്കില്ല. ഈ രീതികൾ പ്രാകൃതമാണെന്നു പറയുന്നവരുണ്ടാകും. അങ്ങിനെ പറയുന്നതിലും കുറേ സത്യവും യാഥാർത്ഥ്യവുമുണ്ട്.

തുലാസുനിർമ്മിക്കുന്നതിന് മരം മുറിക്കുന്നതു മുതൽ തുലാസുണ്ടാക്കുന്നതു വരെയുള്ള ചടങ്ങുകൾ നാരദസ്മൃതിയിലും പിതാമഹസ്മൃതിയിലും ഒരേപോലെ വിവരിക്കുന്നു. തുലാസുണ്ടാക്കുന്ന കർമ്മം വിഷ്ണുസ്മൃതിയിലും പിന്നെ ഈ രണ്ടു സ്മൃതികളിലും മാത്രമേ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അതേ പ്രകാരം അഗ്നിയിലൂടെ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിച്ച് പരീക്ഷിക്കുന്നതും ഈ രണ്ടു സ്മൃതികളിൽ മാത്രമായി ഒതുങ്ങുന്നു. മറ്റു പരീക്ഷാവിധികളും അപ്രകാരം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ കോശവിധി മേൽ വിവരിച്ച രണ്ടുസ്മൃതികളിലും കാത്യായന സ്മൃതിയിലും, ബൃഹസ്പതി സ്മൃതിയിലും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ! (വിഷ്ണുധർമ്മാശാസ്ത്രമെഴുതി കാലഘട്ടം കഴിഞ്ഞിട്ട് രണ്ടായിരത്തിൽപരം വർഷം കഴിഞ്ഞാലെന്തു സംഭവിക്കും എന്നു പരിശോധിക്കുക.)

ഇനി അൽപസമയത്തേക്ക് നമുക്ക് 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് വന്ന് ഇത്രയും വായിക്കാം.

♣ നീചവും നിന്ദ്യവുമായ രീതിയിൽ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ വച്ച് മർദ്ദിച്ചവശനാക്കി സത്യം പറയിപ്പിക്കുന്നു. ♣ ഉരുട്ടി കൊല്ലാക്കൊല ചെയ്ത് 'സത്യം' പറയിപ്പിക്കുന്നു. വീട് ചുറ്റിവളഞ്ഞ് കള്ളനെപ്പോലെ സാധാരണക്കാരെപോലും പീഡിപ്പിക്കുന്നു! ♣ മന്ത്രിപുത്രന്മാർക്കും രാഷ്ട്രീയ കൈയ്യൂക്കുള്ളവർക്കും എന്ത് അധർമ്മവും അനീതിയും ചെയ്യാമെന്നും അതിൽ നിന്ന് ഒരു വിഷമവും കൂടാതെ തടിയൂരാമെന്നും വരുന്നു. ♣ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയടിസ്ഥാനത്തിൽ ശിക്ഷയും രക്ഷയും നൽകുക എന്നത് സർവ്വസാധാരണയായിരിക്കുന്നു. ♣ കള്ളസാക്ഷികളിലൂടെ കേസുകൾ പുല്ലുപോല ജയിക്കുന്നു. കുറ്റവാളികൾ വിലസുന്നു. തെളിവുകളിലെല്ലാം കൃത്രിമം കാണിക്കുന്നു. ♣ തെളിവില്ലെന്നു പറഞ്ഞു

Scanned with CamScanner

കള്ളന്മാരും, കൊള്ളക്കാരും, കൊലയാളികളും വിലസുന്നു. • വർഷങ്ങളോളം തെളിയിക്കാതെ അവസാനം എഴുതിത്തള്ളുന്നതു ആയിരക്കണക്കിന് കേസുകളാണ്, 'മുകളിൽ നിന്നുള്ള' സമ്മർദ്ദം മൂലം. • സത്യസന്ധരായ നീതീപാലകരെ ക്രൂരമായി പീഡിപ്പിച്ച് അവരെ സത്യം പറയാത്ത അവസ്ഥയിലെത്തിക്കുന്നു. • ജഡ്ജിമാർ തന്നെ പക്ഷപാതം കാണിക്കുന്നു, കോടികളുണ്ടാക്കുന്നു. • ചില വിധികൾ പതിറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞുമാത്രം പുറത്തു വരുന്നു. ജഡ്ജിമാർതന്നെ അഴിമതിക്കാരാവുന്നു. അവരുടെ വിധിപോലും രാഷ്ട്രീയ നിറം നോക്കി വേണ്ടിവരുന്നു. • സ്വാധീനമുള്ളവർക്ക് എങ്ങിനെയും രക്ഷപ്പെടാനുള്ള പഴുതുണ്ടാകുന്നു അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു. • 'കഴിവുള്ള വക്കീലാണെങ്കിൽ' ഏതു കേസും ജയിക്കുന്നത് സത്യധർമ്മങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതാകുന്നു. • ധനത്തിന്റേയും, സ്വാധീനത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ 'സത്യം' തെളിയുന്നു. • ഇഷ്ടമില്ലാത്തവനെതിരെ കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തുന്നു. അവരെ സമൂഹത്തിന്റെ മുന്നിൽ തകർക്കുന്നു. നീചനാക്കി മുദ്രകുത്തുന്നു. • മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിലവിഭാഗങ്ങൾക്കു മാത്രം സംരക്ഷണം നൽകുന്നു. അവരെ വോട്ടുബാങ്കുകളാക്കുന്നു. • പത്രമാധ്യമങ്ങളിലൂടെ നീതിന്യായ വസ്തുതകളും അവാസ്തവങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നത് നീതിനിർവ്വഹണത്തെ ബാധിക്കുന്നു. • ബലാൽസംഗം, കള്ളനോട്ടടി, കള്ള (മുദ്ര)പത്രം, കള്ളക്കടത്ത്, കത്തിക്കുത്ത്, കൊലപാതകം ഇതെല്ലാം നിർബാധം തുടരുന്നു. ഇവിടെ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥകൾ മൗനം പാലിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പൊതുതാൽപര്യഹർജിക്കു കാത്തു നിൽക്കുന്നു.

• ഒരേ ജഡ്ജി വർഷങ്ങളോളം പല പല കേസുകൾ വിചാരണയാവർത്തിക്കുന്നു. • ഒരേ ജഡ്ജിയുടെ മസ്തിഷ്കത്തിൽ നൂറുകണക്കിന് കേസുകൾ വർഷങ്ങളോളം നിലനിൽക്കുന്നു. മനുഷ്യന് അപ്രായോഗികമായ ഈ രീതി ഇന്നും വ്യത്യാസമില്ലാതെ തുടരുന്നു. • പാശ്ചാത്യമണ്ണിൽ പോലും കാലഹരണപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥകൾ അവർ ഭരിച്ച ഭാരതത്തിൽ എങ്ങനെ മാറ്റം വരുത്തണമെന്നറിയാതെ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. • ബാഹ്യമായ തെളിവുകളിലൂടെമാത്രം വിധി പറയുന്ന പാശ്ചാത്യ രീതി അവലംബിക്കുന്നു. • നമ്മുടേതായ ധർമ്മബോധത്തിനു ഒരു സ്ഥാനവും നൽകാതിരിക്കുന്നു. • അന്വേഷണങ്ങളും, ദശാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ലഭിക്കുന്ന അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടുകളും കുറ്റങ്ങളും ശിക്ഷകളും കാറ്റിൽ പരത്തുന്ന ആയിരക്കണക്കിനുദാഹരണങ്ങളുണ്ട്.

Scanned with CamScanner

ഇത്തരത്തിലുള്ള നൂറായിരം അബദ്ധങ്ങളുടെ കെട്ടും ഭാണ്ഡവും പേറി നടക്കുന്ന ഭാരതത്തിലെ ഇന്നത്തെ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ വസ്തുതകളറിഞ്ഞതിനുശേഷമേ പുരാതന വ്യവസ്ഥകൾ വിലയിരുത്തുവാൻ പാടുള്ളൂ.

പുരാതന ഭാരതത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളിൽ സാമദാനഭേദ ദണ്ഡങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തെ നിലയിൽ മാത്രമാണ് മുകളിൽ പറയുന്നതെല്ലാം പ്രയോഗിക്കുന്നത്. ഇവിടെ പാപ ഭയത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിലൂടെ, ധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സത്യം പറയിക്കാനുള്ളതും ധർമ്മം കണ്ടെത്താനുള്ളതുമായ മാർഗമാണ് വിവരിക്കുന്നത്.ആത്മീയതയുടെ സ്വാധീനം കൂട്ടി, കള്ളത്തെളിവുകൾ കഴിയുന്നത്രയും കുറച്ചുള്ള പന്ഥാവാണിത്.

പുത്രന്മാരും സ്വത്തു ഭാഗംവെയ്ക്കലും

വിഷ്ണുസ്മൃതിയിലെ അഥവാ വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ ആദ്യത്തെ പതിനാല് അദ്ധ്യായങ്ങളിലൂടെ 'വർണധർമ്മം, സാമ്പത്തിക ഇടപാടുകൾ, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷകൾ, സാക്ഷികൾ, പരീക്ഷകൾ എന്നിവയെല്ലാം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം മുതൽ വിവരിക്കുന്നത് കുടുംബ ബന്ധങ്ങളും, ബന്ധുക്കളും കുടുംബസ്വത്തും, സ്വത്തുവിഭജനവുമായുള്ള നിയമാവലികളാണ്. ബന്ധങ്ങളും, വാദപ്രതിവാദങ്ങളും, വഴക്കുകളും, കോടതി വ്യവഹാരങ്ങളുമെല്ലാം വളരെയൊന്നും ഭിന്നമല്ലാത്ത രീതിയിൽ സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നത് വ്യക്തമാണ്. അവയെല്ലാം വിശകലനം ചെയ്യാനും, തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും കള്ളത്തരങ്ങളും, ചതിയും വഞ്ചനയും കണ്ടുപിടിക്കാനുമുള്ള സംവിധാനങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു എന്നതും വ്യക്തമാണ്. ഈ വ്യവഹാരങ്ങളിലെല്ലാം കൃത്യമായ നിയമസംഹിതകളും, നിർവചനങ്ങളും, വാക്യാർത്ഥപ്രയോഗങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇനി നമുക്ക് വിഷയത്തിലേയ്ക്ക് കടക്കാം.

പുത്രമഹത്വവും സ്ഥാനവും

ലോകത്തെവിടേയും നിലനിൽക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും സമസ്യകളുമാണ് പുത്രന്മാരുടേയും പുത്രിമാരുടേയും പിതൃസ്വത്തിനും കുടുംബസ്വത്തിനുമുള്ള അവകാശങ്ങളും. അധികാരങ്ങളും, നിർവചനങ്ങളും അവയിലെ വ്യത്യാസങ്ങളും, വ്യത്യസ്ഥസംസ്കാരങ്ങളിൽ ഇത് പ്രകടമായികാണാം. മാതാവിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന സംസ്കാരങ്ങളുണ്ട്. പിതാവിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതുമുണ്ട്. അതേ പ്രകാരം മക്ക

ളിൽ, പുത്രന് പ്രാധാന്യം വരുകയോ പുത്രിമാർക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുകയോ ചെയ്യുന്ന സംസ്കാരങ്ങളുമുണ്ട്. ഭാരതത്തിലും പല വിഭാഗം ജനങ്ങളിലും മക്കത്തായവും, മരുമക്കത്തായവും നിലനിൽക്കുന്നു. ഇതിന്റെയടിസ്ഥാനത്തിലാണ്, പിതൃസ്വത്തുക്കൾ വിഭജിക്കുന്നതും അതേപോലെ പിതൃബാധ്യതകളും, കർമ്മാധികാരവുമെല്ലാം വിവരിക്കുന്നതും. ഭാരതത്തിൽ കുടുംബബന്ധങ്ങളിൽ പുത്രനും പുത്രിക്കും വളരെ ശ്രേഷ്ഠമായ ആത്മീയസ്ഥാനമാണുള്ളത്. **പും നാമ നരകാത് ത്രായതേ, ഇതി പുത്രഃ** പും എന്ന നരകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നതാരാണോ അവനാണ് പുത്രൻ. പും എന്ന നരകമാകട്ടെ ജീവനുള്ള അവസ്ഥയിൽ നിന്ന്, ജീവനില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് കടക്കുന്ന മരണത്തിന്റെ സന്ധിയാണ്. ഈ സന്ധിയിൽ മരണഭയമനുഭവിക്കാതെ മാതാപിതാക്കളെ കടത്തിവിടുകയാണ് മകൻ ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ മകന് ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനമാണ് പുത്രൻ അല്ലെങ്കിൽ മകൾക്കു ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനമാണ് പുത്രി. വേദങ്ങൾ എന്നും പുത്രന്റെ മഹത്വം അടിവരയിട്ട് അനേകം മന്ത്രങ്ങളിലൂടെ വിവരിക്കുന്നു.... ഇത്രയും സുദീർഘമായ ഒരു മുഖവുര പുത്രനെയും പുത്രസ്ഥാനത്തേയും കുറിച്ച് വിവരിച്ചതിനുശേഷം വിഷ്ണു ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ **പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിലെ** പുത്ര നിർവചനങ്ങൾ വായിക്കാനായി ആചാര്യൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. പുത്രൻ എന്ന പദവിക്കർഹതയുള്ളവരുടെ നിർവചനവും അവർക്ക് കുടുംബത്തിലുള്ള സ്ഥാനത്തിന്റെ ക്രമവുമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

(1) പുത്രന്മാരെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടുതരത്തിലുള്ള പുത്രന്മാരാണുള്ളത്. (2) ഔരസപുത്രൻ എന്നത് പ്രഥമസ്ഥാനീയനാണ് സ്വന്തം ഭാരയിൽ ഗൃഹനാഥന് ജനിക്കുന്ന പുത്രൻ. (3) സ്വയം പുത്രജനനത്തിന് ശാരീരികമായ അയോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റൊരാളുടെ ബീജത്തിൽ നിന്നും ഭാര്യയിൽ ജനിക്കുന്നത് നിയുക്തപുത്രൻ, രണ്ടാം സ്ഥാനമർഹിക്കുന്നു. (4) മകളുടെ മകൻ പുത്രികാപുത്രന് മൂന്നാം സ്ഥാനവും. (5) മകളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വേളയിൽ മരുമകനോട് ഇപ്രകാരം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ മകളിൽ നിനക്കു ജനിക്കുന്ന ശിശുവിനെ എന്റെ മകനായി തരണം. ഇതും പുത്രികാ പുത്രനാണ്. (6) ഇങ്ങിനെ അഭ്യർത്ഥിക്കാതെയാണെങ്കിലും മകളുടെ മകനെ എടുത്തു വളർത്തിയാലും മകനായി കണക്കാക്കാം. (7) തനിക്ക് ധർമ്മപത്നിയല്ലാതെ മറ്റൊരു സ്ത്രീയിൽ ജനിച്ച കുട്ടി. (8) ആ കുഞ്ഞിനെ സ്വയം എല്ലാ സംസ്കാരാചാരചടങ്ങുകളും ചെയ്തി

Scanned with CamScanner

ച്ചാൽ (9) സ്വന്തം സംസ്കാരത്തിലൂടെ വളർത്തിയാലും നാലാം സ്ഥാനമുള്ള പുത്രനായിത്തീരുന്നു. (10) വിവാഹിതയാകാതെതന്നെ കന്യകയിൽ ജനിച്ച ശിശുവിനെ അഞ്ചാം പുത്രസ്ഥാനം നൽകാം. (11) ധർമ്മ പന്ഥാവിലൂടെയല്ലാതെ ജനിച്ചശിശുവിനും (12) വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് അതേ ഭർത്താവിൽ ജനിച്ച ശിശുവിനും പഞ്ചമസ്ഥാനമാണുള്ളത്. (13) സ്വഗൃഹത്തിൽ ഗൂഢമായി, ബലാൽസംഗത്തിലൂടെയോ, ചതിയിലൂടെയോ ജനിച്ച ശിശുവിന് ആറാം സ്ഥാനമാണുള്ളത്. (14) എന്നാൽ മാതൃപിതൃത്വം വ്യക്തമായിട്ടുണ്ടാകണം. (15) കള്ളത്തരത്തിലൂടെ ചതിയിലൂടെ സ്വഭാര്യയിൽ മറ്റൊരുവനുണ്ടായകുട്ടി സഹോഢപുത്രനാണ്. അവന് ഏഴാം സ്ഥാനം. (16) ഈ കുഞ്ഞിനെ പൂർണ്ണ സംസ്കാരാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലൂടെ വളർത്തിയതായിരിക്കണം. (17)അവൻ സ്വഭർത്താവിന്റെ പുത്രനെപോലെകണക്കാക്കണം, ഏഴാം സ്ഥാനത്താണെങ്കിലും (18) മാതാപിതാക്കൾ സ്വമനസ്സാലെ മറ്റൊരുവന്റെ പുത്രനെ സ്വന്തം പുത്രനായിട്ടെടുക്കുന്നത് ദത്തുപുത്രൻ. അവന് എട്ടാം സ്ഥാനം. (19) അതാകട്ടെ കുട്ടിയുടെ യഥാർത്ഥമാതാപിതാക്കൾ സ്വമനസ്സാലെ കൊടുത്തത് അഥവാ ദത്തായി നൽകിയതാകണം. (20) (ദാരിദ്ര്യയോഗത്താലോ മറ്റു കാരണത്താലോ ഏതെങ്കിലും മാതാപിതാക്കൾ) സ്വപുത്രനെ വിൽക്കുന്നതുവാങ്ങിയതാണെങ്കിൽ അവൻ ക്രീതപുത്രൻ ഒമ്പതാം സ്ഥാനീയൻ. (21) ഇതാകട്ടെ ദാസവേലയ്ക്ക് വിറ്റതാകരുത്. നൽകുന്ന ദമ്പതികൾ സ്വന്തം മകനെന്നുറപ്പുവരുത്തി നൽകിയതുമാകണം. (22) ഞാൻ നിങ്ങളെ മാതാപിതാക്കളായി സ്വീകരിക്കുന്നു എന്ന് സ്വയം പറഞ്ഞുവരുന്ന കുട്ടി സ്വയമുപാഗതൻ പത്താംസ്ഥാനീയനാണ്. (23) ഇവൻ വ്യക്തമായ പൈതൃക പാരമ്പര്യമുള്ളവനായിരിക്കണം. (24) മാതാപിതാക്കളുപേക്ഷിച്ച കുട്ടിയെ സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം അവൻ അപവിദ്ധപുത്രനായി പതിനൊന്നാം സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നു. (25) മാതാപിതാക്കൾ ഉഭപക്ഷിച്ചതായിരിക്കണം. (26) സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചതുമായിരിക്കണം. (27) വർണവും ജാതിയും അവ്യക്തമായ മാതൃപിതൃത്വവുമുള്ള ഏതൊരുകുട്ടിയെ പുത്രനെപ്പോലെ എടുത്തുവളർത്തിയാൽ അവന്റെ സ്ഥാനം പന്ത്രണ്ടാമത്തേതായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടുതരത്തിലുള്ള പുത്രന്മാരാണ് ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രകാരം അനുവദനീയമായിട്ടുള്ളത്. (15 : 1 - 27)

പുത്രന്മാർക്കുള്ള സ്ഥാനവും അർഹതയും

ഭാര്യയിൽ ജനിച്ച പുത്രനുതുല്യമായി മറ്റൊരുപുത്രനും സ്ഥാനമുണ്ടാ

Scanned with CamScanner

കില്ലെന്ന് വസിഷ്ഠസ്മൃതി. യോഗിസ്മൃതി പ്രകാരം സ്വന്തം ബീജം മറ്റൊരു സ്ത്രീയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു വളർന്ന പുത്രനും തുല്യാധികാരം പിതൃകർമ്മങ്ങളിലുണ്ട്. മകളുടെമകനെ അഗ്നികാര്യഹോമങ്ങളെല്ലാം ചെയ്ത് സ്വീകരിക്കാനുള്ള അനുമതി ഹരദത്തസ്മൃതിയിലും, ഗൗതമ സ്മൃതിയിലും നൽകുന്നു. നിരീശ്വരവാദിയായ ജാബാലി രചിച്ച ജാബാലിസ്മൃതിയിലും പുത്രികാപുത്രന്റെ സ്ഥാനം ശ്രേഷ്ഠമെന്ന് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ബ്രഹ്മപുരാണപ്രകാരം പുത്രികാപുത്രന് മറ്റു പുത്രന്മാരെ പോലെ പിണ്ഡാധികാരവുമുണ്ട്. സഹോഢപുത്രൻ ഗർഭത്തിലിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ എല്ലാ ഗർഭാധിഷ്ഠിത സംസ്കാരങ്ങൾ ചെയ്താലും അവന് പുത്രസ്ഥാനം നൽകാം. ഒരു പുത്രൻ മാത്രമുള്ള മാതാപിതാക്കളൊരിക്കലും ആ പുത്രനെ മറ്റാർക്കും ദത്തുപുത്രനായി കൊടുക്കരുതെന്ന് വസിഷ്ഠസ്മൃതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും രാജാനുമതിയോടെയും വേണം മറ്റൊരാളുടെ പുത്രനെ സ്വന്തം ദത്തുപുത്രനായി സ്വീകരിക്കാനെന്നും വസിഷ്ഠൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പുത്രന്മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും മഹത്വവും നിർവചനവും വളരെ സ്പഷ്ടമായിത്തന്നെ മനുസ്മൃതിയിൽ സുദീർഘമായി നൽകുന്നുണ്ട്. ഓരോ പുത്രനും പിണ്ഡകർമ്മം ചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്ന് യജ്ഞവൽക്യൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഓരോ വിഭാഗത്തിലും പെടുന്ന പുത്രന്റെ അഥവാ പുത്രന്മാരുടെ നിർവചനം ദേവലൻ ദേവല സ്മൃതിയിൽ നൽകുന്നു. ഈ പുത്രന്മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും, മഹത്വവും, യോഗ്യതയും, അവർക്കർഹതയുള്ള സ്വത്തും, ഭാഗവും ഏതാണ്ടെല്ലാ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലും വ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. തുടർന്നുള്ള വിവരണങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടക്കാം.

> (28) ഇവരിൽ ആദ്യമാദ്യം വരുന്നവർക്ക് ശ്രേഷ്ഠത്വവും പുത്രസ്ഥാനമഹത്വവും അധികമായിരിക്കും. (29) അതേക്രമത്തിലായിരിക്കും മാതാപിതാക്കളുടേയും പൂർവീകരുടേയും സ്വത്ത് വിഭജിക്കുമ്പോഴുള്ള അർഹതയും. (30) ഇവരെയെല്ലാം ഒരേപോലെ ഭക്ഷണവും വിദ്യാഭ്യാസവും നൽകി വളർത്തുകയും വേണം. (31) ഏതു വിധത്തിലുള്ള പുത്രനായാലും (മേൽവിവരിച്ചതിൽ ആരായാലും) അവനവന്റെ സാമ്പതിക നിലവാരമനുസരിച്ച് അന്നപ്രാശനം മുതൽ വിവാഹം വരെയുള്ള എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളും അനുഷ്ഠിപ്പിക്കണം. (32) ഇവർ പതിതകർമ്മം ചെയ്താൽ, ഷണ്ഡന്മാരായാൽ, മാറാരോഗികളാണെങ്കിൽ, വികലാംഗരാണെങ്കിൽ, ഇവർ ഉപജീവനത്തിനുള്ള സ്വത്തിനുമാത്രമേ ഭാഗമർഹിക്കുന്നുള്ളൂ. (33) ഇവർക്കെല്ലാം ഉപജീവനത്തിനുള്ളതുമാത്രം നൽകി

Scanned with CamScanner

യാൽ മതിയാകും. (മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ളവരെ മക്കളില്ലാത്തവർ പുത്രസ്ഥാനത്തേക്ക് സ്വീകരിക്കരുത് എന്നർത്ഥം). (34) മേൽവിവരിച്ച പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും സ്വന്തം പുത്രന്മാർക്ക് (ഔരസപുത്രൻ) പിതൃസ്വത്തിന് പൂർണഅർഹതയുണ്ട്. (35) എന്നാൽ അവൻ ഹീനകൃത്യങ്ങൾ നിരന്തരം ചെയ്ത് പതിതനായാൽ അവനും പിതൃസ്വത്തിനർഹതയില്ല. (36) ഘോരമായ നരഹത്യപോലുള്ള പാപം ചെയ്തവനോ അവന്റെ പുത്രനോ (മകനോ മകന്റെ മകനോ) ആയാൽ അവനെ പതിതനായി കണക്കാക്കി ഭാഗദാനത്തിന്നർഹതയില്ലാത്തവനായി കണക്കാക്കണം. (37) ഉയർന്ന വർണത്തിലുള്ളവർക്ക് താഴ്ന്ന വർണത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ സന്തതി ജനിച്ചാൽ അവർക്ക് സ്വത്തിനവകാശമില്ല. (38) അവരുടെ പുത്രന്മാർക്കും കുടുംബ സ്വത്തിനും / പിതാമഹ സ്വത്തിനുമർഹതയില്ല. (39) അതേസമയം കുടുംബസ്വത്ത് ലഭിച്ചവർ, താഴ്ന്നവർണത്തിലുള്ള സ്ത്രീയിൽ ജനിച്ച പുത്രന്മാർക്ക് അതായത് സഹോദരന്മാർക്ക് അവർക്ക് ലഭിച്ചസ്വത്തിന്റെ ഒരംശം ഉപജീവനത്തിനായി നൽകണം. (40) പിതൃസ്വത്ത് ആർക്കെല്ലാം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവരെല്ലാം പിതൃപിണ്ഡകർമ്മത്തിന്നർഹരാണ്/ ബാധ്യതയുള്ളവരാണ്. (41) ഒരുവന്റെ പുത്രന് (കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ ചിലർക്ക് പുത്രന്മാരില്ലെങ്കിലും) മറ്റുള്ളവരുടെ പുത്രസ്ഥാനാർഹമായ കർമ്മവും നിർവഹിക്കാവുന്നതാണ്. (സഹോദരപുത്രന് സ്വപുത്രസ്ഥാനം നൽകാമെന്നർത്ഥം) (42) സഹോദരന്മാരിലൊരാൾക്കേ പുത്രനുള്ളൂവെങ്കിൽ ആ പുത്രന് മറ്റുസഹോദരന്മാരുടെ അന്ത്യകർമ്മങ്ങളുമനുഷ്ഠിക്കാം. (43) മകന്റേയും പിതാവിന്റെയും സ്വത്തിനർഹതയില്ലെങ്കിൽപോലും പിണ്ഡകർമ്മത്തിന്നർഹതയുണ്ട്. **(15 : 28 - 43)**

വ്യത്യസ്ഥ പുത്രന്മാരുടെ മഹത്വം ക്രമത്തിൽ

ഔരസപുത്രന് ഏകദേശം തുല്യമായ സ്ഥാനമാണ് പുത്രികാപുത്രനുമുള്ളത്. ഇവർ രണ്ടുപേരും പ്രഥമഗണനീയരാണ്. അതിനുശേഷമാണ് ദത്തുപുത്രന്റെ പ്രാധാന്യം, തുടർന്നുള്ള സ്ഥാനം അപവിദ്ധപുത്രൻ, ക്രീതപുത്രൻ എന്നിവർക്കാണെന്നും പറയുന്നു. പിന്നീടുള്ളവർ അതിനുശേഷം തുടർച്ചയായി വരുന്നു. ബൃഹസ്പതി സ്മൃതിപ്രകാരം ഔരസപുത്രൻ അവനവന്റെ വർണത്തിൽപ്പെട്ടവനാണെങ്കിലും അവർണനാണെങ്കിലും അവനാണ് പ്രഥമസ്ഥാനം. ഔരസപുത്രനാണെങ്കിൽപോലും അവൻ പതിതനും, ഷണ്ഡനും, മഹാപതകിയുമാണെങ്കിൽ അവന് പിതൃസ്വത്തിന് മറ്റുള്ളവരെപോലെ അർഹതയില്ല എന്ന് വസി

ഷ്ഠൻ പറയുന്നു. മനുവും ദേവലനും, ഈ മൂന്നു കുറവുകളും കൂടാതെ ക്ലീബത്വം, ഭ്രാന്ത്, അന്ധത്വം, കുഷ്ഠരോഗം ഉള്ള മക്കൾക്കും പിതൃസ്വത്തിനർഹതയില്ലെന്നു വിവരിക്കുന്നു. സഹോദരന്മാരിലൊരാൾക്കു മാത്രം ഒരു മകൻ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മകളേയുള്ളൂവെങ്കിൽ അവൻ/അവൾ അവർക്കെല്ലാം പിണ്ഡദാതാവായിരിക്കുമെന്ന് ബൃഹസ്പൃതി സ്മൃതി.

ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ ആചാര്യൻ പഠനവേദിയിൽ വിവരിച്ച് പുത്രസ്ഥാനവും അവരുടെ കർമ്മധർമ്മങ്ങളും വിവരിച്ചതിനുശേഷം പുത്രമഹത്വത്തെ വിവരിക്കുന്ന സംസ്കൃതവരികൾ, മന്ത്രംപോലെ (ആചാര്യൻ) ചൊല്ലി. അതിന്റെ സന്ദേശം ഇപ്രകാരമാണ്. ഇത് വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ **പതിനഞ്ചാമധ്യായത്തിലെ തുടർച്ചയായ 44 മുതൽ 47 വരെ വരികളാണ്.**

ഭാരതീയ സംസ്കൃതിയും പുത്രലബ്ധിയുടെ പുണ്യവും

(ഇനി ശ്ലോകരൂപത്തിൽ നാലുവരികൾ പറയുന്നു)

44. പും എന്ന നരകത്തിൽ നിന്ന് പിതാവിനെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ പുത്രൻ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മകന് സ്വയം പുത്രസ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു.

45. പിതൃഋണം ഒരിക്കലും വീട്ടി പൂർത്തീകരിക്കാനാകാത്തതാണ്. സ്വന്തം മകന്റെ മുഖം മരണസമയത്ത് ദർശിക്കുന്നതാണ് ജീവിതാന്ത്യത്തിലേറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായത്.

46. പുത്രനെ ദർശിച്ചാൽ അതു ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. പൗത്രനെ കണ്ടുവേണം അന്ത്യാഭിലാഷമടയുവാൻ. പുത്രന്റെ പൗത്രനെ കണ്ടു മരണമടഞ്ഞാൽ അതു സംതൃപ്തജീവിതഭാഗ്യമാണ്.

47. പുത്രന്റെപൗത്രന്മാരുടെ അഭാവത്താൽ പുത്രിയുടെ പൗത്രന്മാരുടെ ദർശത്തിലൂടെയും ഇതേപരമഗതി ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും ലഭിക്കുന്നു. (15 : 44 - 47)

ഭാരതീയ സംസ്കൃതിയിൽ പുത്രന്റെയും, പുത്രജനനത്തിന്റേയും മഹത്വം എല്ലാ ധർമ്മഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. പുത്രജനനം ഭാരതത്തിൽ, സ്വർഗലബ്ധിക്കു സമാനമാണ്, എന്നത് വ്യക്തമാകാൻ പുരാണേതിഹാസങ്ങൾ വായിച്ചാൽ മതിയാകും.

നരവംശ ശാസ്ത്രപ്രകാരം വർണ്ണവും ജാതിയും

പഠനവിഷയങ്ങളുടെ അവതരണരീതിയും വിഷയങ്ങളും കൂടുതൽ കൂടു

Scanned with CamScanner

തൽ ഗഹനമായി പോകുന്നത് വ്യക്തമായിരുന്നു. **ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ പതിനാറാം അദ്ധ്യായം** ഏതു കാലഘട്ടത്തിലേയും സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കാൻ തക്കശ്രേഷ്ഠമാണ്. വർണവും ജാതിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ത്രേതായുഗത്തിൽ രചിച്ച രാമായണത്തിൽ പോലും അവ്യക്തമായും തെറ്റിദ്ധാരണാജനകമായും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മഹാഭാരതത്തിലാകട്ടെ ജാതിവ്യവസ്ഥയെ ഭീഷ്മർ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ നിരാകരിക്കുന്നുണ്ട്. ജാതിവ്യവസ്ഥ തെറ്റിദ്ധാരണാജനകമായി മനസ്സിലാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നതും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും ദേശത്തിലുണ്ടാകരുതെന്ന് ഭീഷ്മർ ധർമ്മപുത്രരോടു പറയുന്നു. ഏകലവ്യനും നിഷാദ രാജാക്കന്മാരും വിവിധ വർണങ്ങളിലുള്ളവരും മഹാഭാരതയുദ്ധത്തിൽ ക്ഷത്രിയരാജാക്കന്മാരെപോലെ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ക്ഷത്രിയൻ മാത്രമേ യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്ന വർണ്ണത്തിലെ ദുർവ്യാഖ്യാനത്തിന്നെതിരാണിത്. ദ്രോണാചാര്യനും, അശ്വത്ഥാമാവും ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. അവരും ക്ഷത്രിയരെപോലെ യുദ്ധക്കളത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ആമുഖമായി നരവംശാചാര്യൻ പറഞ്ഞു.

ചരിത്രവസ്തുതകളിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നു

ഇനി, നരവംശാചാര്യന്റെ പഠനവിവരണങ്ങളിലേക്ക് നമുക്ക് കടക്കാം. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് ചരിത്രപരമായും നരവംശശാസ്ത്രപരമായും, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രപരമായും വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. വർണങ്ങളിൽ നിന്ന് ജാതിയുണ്ടായതും, ജാതിയിൽപ്പെട്ടവരുടെ ജോലിവ്യവസ്ഥയും ഇവിടെ വിവരിച്ചുകാണുന്നു. വർണത്തിൽ നിന്ന് ജാതി ഉൽഭവിച്ചതെങ്ങിനെയാണെന്നും, ഓരോ ജാതിയിലും പെടുന്ന ജനസമൂഹത്തിനും അവരുടെ തലമുറകൾക്കുമുള്ള ധർമ്മമെന്താണെന്നും **പതിനാറാമദ്ധ്യായത്തിൽ** വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞ് ആചാര്യൻ പതിനെട്ട് നിർദ്ദേശങ്ങളും വായിച്ചു വിവരിച്ചു.

(1) അതാതു വർണത്തിൽപെട്ട ദമ്പതിമാർക്കുണ്ടാകുന്ന മക്കൾ അതേ വർണധർമ്മമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതേവർണത്തിലറിയപ്പെടുന്നു. (2) ഉയർന്നവർണത്തിലുള്ള പുരുഷന്മാർക്ക് താഴ്ന്ന വർണത്തിലുള്ള സ്ത്രീയിൽ ജനിച്ചവർ സങ്കരവർണമോ അമ്മയുടെ വർണമോ സ്വീകരിക്കാം. (3) വർണവ്യത്യാസമുള്ള ദമ്പതികളിൽ ജനിച്ചവർക്ക് വ്യത്യസ്ഥധർമ്മമാണുള്ളത്. അവർക്ക് ജാതിപ്പേരുണ്ട്. (4) വൈശ്യന് ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ ജനിച്ചവർ **അയോഗവർ** എന്നറിയപ്പെടുന്നു. (5) ക്ഷത്രിയന് വൈശ്യസ്ത്രീയിലുണ്ടായ മക്കൾ **പുൽകന്മാർ.** ക്ഷത്രിയന് ശൂദ്രസ്ത്രീയിലുണ്ടായ മക്കൾ **മാഗധർ**. (6) ബ്രാഹ്മണന് ശൂദ്രസ്ത്രീയിലുണ്ടായത്

ചണ്ഡാലൻ; ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയിലുണ്ടായത് സൂതൻ, വൈശ്യസ്ത്രീയിലുണ്ടായത് വൈദേഹകൻ. (7) ഇപ്രകാരം അന വധിസങ്കരവർണങ്ങൾ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ വ്യത്യസ്ഥ വർണത്തിലൂടെയുണ്ടാകാം. അത് അസംഖ്യമായ ജാതിയായി ത്തീരാം. (8) അയോഗവന്മാർക്ക് സംഗീതം, നൃത്തം മറ്റു രംഗകലാ വതരണമാണ് കർമ്മം. (9) വന്യമൃഗങ്ങളെ പരിപാലിക്കുന്നത് പുൽക്കന്മാരുടെ ധർമ്മം. (10) പാണന്മാരെപോലെ സ്തുതിപാഠ കരാകേണ്ടത് മാഗധന്മാർ. (11) കൊലയാളികളേയും കള്ളന്മാ രേയും നിയന്ത്രിക്കേണ്ട ചുമതല ചണ്ഡാലന്മാർക്ക് (12) സ്ത്രീക ളുടെ സമ്പൂർണരക്ഷയുടെ ചുമതല വൈദേഹകന്മാർക്ക്. (13) കുതിരകളുടേയും രഥങ്ങളുടേയും സാരഥി സൂതന്മാർക്കുള്ള കർമ്മധർമ്മങ്ങളാകുന്നു. (14) ചണ്ഡാലന്മാർ ജനങ്ങൾ തിങ്ങി പാർക്കുന്നിടത്ത് പാർക്കരുത്. അവരുടേതായപ്രത്യേകതകളോടെ അവർ ജീവിക്കണം. (15) എല്ലാവർക്കും അതാതു ജാതിയിൽപെ ട്ടവരെ വിവാഹം കഴിക്കാം. (16) സ്വന്തം പിതാവിന്റെ സ്വത്ത് മക്കൾക്കു പങ്കുവയ്ക്കുകയുമാകാം. (17) സങ്കരവർണത്തിൽപ്പെ ട്ടവർക്ക് പിതാവിന്റെയോ മാതാവിന്റെയോ വർണത്തേക്കാളുപരി പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ അവനവൻ ചെയ്യുന്ന കർമ്മമ നുസരിച്ചുള്ള ജാതിയാണ് പറയേണ്ടത്. (18) പണ്ഡിതർ, പശു പക്ഷി മൃഗാദികൾ, സ്ത്രീകൾ, ബാലന്മാർ, ആപത്തിൽപെട്ടുപോ യവർ എന്നിവരുടെ സംരക്ഷണമാണ് ഇവരുടെ പ്രധാന ധർമ്മവും കർമ്മവും. **(16 : 1 - 18)**

ജാതി സമ്പ്രദായം വിവിധ വിവരണങ്ങൾ

യോഗീശ്വര സ്മൃതിപ്രകാരം ബ്രാഹ്മണന് ക്ഷത്രിയ സ്ത്രീയിലുണ്ടാ യവർ സൂതർ, വൈശ്യസ്ത്രീയിലുണ്ടായവർ വൈദേഹകർ, ശൂദ്രസ്ത്രീ യിലുണ്ടായവർ ചണ്ഡാലർ ക്ഷത്രിയന് വൈശ്യസ്ത്രീയിലുണ്ടായ വർ മാഗധർ, ശൂദ്രസ്ത്രീയിലുണ്ടായ പുത്രന്മാർ ക്ഷത്താരർ, മനുസ്മൃ തിപ്രകാരം ബ്രാഹ്മണന് വൈശ്യ സ്ത്രീയിലുണ്ടായവർ. ആഭീരർ. അംബഷ്ടർ, അയോഗവർ എന്നിവർ ബ്രാഹ്മണന്, ശൂദ്രകന്യകയിലു ണ്ടായവർ നിഷാദർ എന്നും പുൽകസർ എന്നുമറിയപ്പെടുന്നു. ശൂദ്രന് നിഷാദ സ്ത്രീയിലുണ്ടായവർ കവടകർ. വൈദേഹകന് അംബഷ്ട സ്ത്രീയിലുണ്ടായവർ വേണനുമായറിയപ്പെടുന്നു. ഇത്രയെല്ലാം വിവ രിച്ചതിനു ശേഷം മനുസ്മൃതിയിൽ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം എല്ലാ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നവർക്കും അവരവരുടെ പിതൃസ്വത്തിന് അവ കാശമുണ്ട് എന്നതാണ്. മാതാപിതാക്കളുടെ വർണമേതായാലും അവ

Scanned with CamScanner

രിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്ന വിവിധ ജാതിയിൽപെടുന്നവർക്ക് അതാതു കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. അതു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിതാവിന്റെ കർമ്മമോ മാതാവിന്റെ കർമ്മമോ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. യോഗേശ്വരൻ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മൃതിഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന് യോഗ്യത നേടിത്തരുന്ന പത്തുഗുണങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും ബ്രാഹ്മണ്യത്തിലേക്കുയരാം! **അഹിംസാ സത്യമസ്തേയം ശൗചമിന്ദ്രിയ നിഗ്രഹഃ ദാനം ദമോ ദയാ ക്ഷാന്തി സർവേഷാം ധർമ്മ സാധനം**

പിതൃസ്വത്തിന്റെ വിഭജനം

പിതൃസ്വത്തുക്കളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യവഹാരങ്ങൾ, കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ **പതിനേഴാമദ്ധ്യായത്തിൽ** പഠിപ്പിക്കുന്നത് നിയമ വശങ്ങളാണ്. പ്രഗത്ഭനായ നിയമ കർമ്മാചാര്യനാണ് പഠനവേദിയിൽ ഈ വിഷയം വിവരിച്ചത്.

(1) ഒരു പിതാവ് സ്വയം ആർജ്ജിച്ചസമ്പത്ത് മക്കൾക്കായി സ്വന്തം ഇഷ്ടംപോലെ വിഭജിക്കാവുന്നതാണ്. (2) പിതാമഹന്മാരുടെ സമ്പത്ത് പിതാവ് മക്കൾക്ക് തുല്യമായി ഭാഗിക്കണം. (3) ഭാഗിക്കാത്ത സ്വത്തോ മാതാപിതാക്കളുടെ ഭാഗമോ, ഭാഗാനന്തരം ജനിക്കുന്നവർക്ക് നൽകണം. (4) മക്കളില്ലാത്തവന്റെസമ്പത്ത് (നേരത്തേ വിവരിച്ച പന്ത്രണ്ടു വിഭാഗത്തിലും പെടുന്ന പുത്രന്മാരില്ലാത്തവന്റെ ധനം) ഭാര്യക്കായി നൽകണം. (5) അതുമല്ലെങ്കിൽ പെൺമക്കൾക്ക് നൽകണം. (6) അതുമല്ലെങ്കിൽ പിതാവിന്റെപിതാവിന് നൽകണം. (7) അല്ലെങ്കിൽ മാതാവിന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് നൽകണം. (8) അല്ലെങ്കിൽ സഹോദരന്റെ തലമുറയിൽ പെട്ടവന്. (9) അല്ലെങ്കിൽ സഹോദരന്റെ പുത്രന്. (10) അതല്ലെങ്കിൽ ബന്ധുക്കൾക്ക്. (11) അതല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തം കുലത്തിൽപെട്ട നല്ലവന്. (12) അല്ലെങ്കിൽ സഹപാഠിക്ക് (13) അല്ലെങ്കിൽ ബ്രാഹ്മണന്റെ ധനം രാജാവിനും രാഷ്ട്രത്തിനും നൽകണം. (14) അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു ബ്രാഹ്മണർക്ക് വീതിച്ചു നൽകാം. (17 : 1 - 14)

മറ്റുസ്മൃതികളിലെ വിവരണങ്ങൾ

ശംഖസ്മൃതി പ്രകാരം തന്റെ എല്ലാ മക്കൾക്കുമവകാശപ്പെട്ട സ്വത്ത് പിതാവ് ഒരു പുത്രനു മാത്രമായി ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ നീക്കിവെക്കരുത്. കാരണമില്ലാതെ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്വത്തും കൊടുക്കരുത്. നാരദസ്മൃതി പ്രകാരം ജ്യേഷ്ഠന് ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഗത്തിനർഹതയുണ്ട്. ഏറ്റക്കുറച്ചിലില്ലാതെ എല്ലാ പുത്രന്മാർക്കും പിതൃസ്വത്ത് തുല്യ

Scanned with CamScanner

മായി ഭാഗം വെക്കണമെന്ന് നാരദസ്മൃതി. പുത്രന്മാരില്ലാത്തവർ പുത്രർക്കർഹതപ്പെട്ട ഭാഗം കൂടി പത്നിക്കു നൽകണമെന്ന് വൃദ്ധമനു സ്മൃതി. മരിച്ചുപോയ ഭർത്താവിന്റെ അംശം പൂർണമായും ഭാര്യയ്ക്കാണെന്ന് ബൃഹസ്പതി ധർമ്മശാസ്ത്രം. ബൃഹസ്പതി സ്മൃതിയും നാരദസ്മൃതിയും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു; ഭർത്താവില്ലാത്ത അപുത്ര സ്ത്രീകളുടെ ജീവിതം ദുഃഖകരമാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടത് രാജാവ് ചെയ്യണമെന്ന്. പുത്രന്മാരില്ലെങ്കിൽ പുത്രിക്ക് പുത്രന്റെ സ്ഥാനം നൽകണമെന്ന് നാരദസ്മൃതി. മരിച്ച വ്യക്തികളുടെ സ്വത്തിന് ബന്ധുക്കളാരും അവകാശികളായിട്ടില്ലെങ്കിൽ പുരയിടത്തിൽ താമസിക്കുന്ന അന്തേവാസികളോ, വേദപണ്ഡിതരോ, അനാഥരോ അതിന്നർഹരാണോ എന്നു പരിശോധിക്കാമെന്ന് യോഗിസ്മൃതിയിൽ പറയുന്നു. ആരുമവകാശികളില്ലെങ്കിൽ സ്വത്ത് ഖജനാവിലേയ്ക്ക് ചേർക്കണമെന്ന് ബൃഹസ്പതി സ്മൃതി. മഹാഭാരതത്തിലും ഇതേ സന്ദേശമാണുള്ളത്. (**തത്രൈനം വിധിവദ്രാജാ പ്രത്യഗൃഹ്ണാത് കുരുദ്വഹം**) ഇത്രയും വിവരിച്ചതിനുശേഷം ആചാര്യൻ വാനപ്രസ്ഥന്റെ സ്വത്തും അതേപോലുള്ളവരുടെ സ്വത്തുക്കളും വിഭജിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും അതിന്നർഹരായവരെക്കുറിച്ചും വിഷ്ണുസ്മൃതിയിലെ തുടർന്നുള്ള വരികളിലൂടെ വിവരിച്ചു.

> (15) വാനപ്രസ്ഥന്റെ ധനം അയാളുടെ ആചാര്യന് (16) അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ ശിഷ്യന് (17) ഒരിക്കൽ വിഭജിച്ച പിതൃസ്വത്ത് (ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ) എല്ലാം ഒരുമിച്ച് ചേർത്ത് വീണ്ടും സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ വിഭജിക്കണം. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കും മരിച്ചുപോയവ(മക്കൾക്ക്)ർക്കും തുല്യമായി പരമ്പരയായി ലഭിച്ച സ്വത്തും അല്ലാത്തത് പിതാവിന്റെ ഇച്ഛാനുസാരവും വീതിക്കണം. (18) പിതാവിൽ നിന്നും, മാതാവിൽ നിന്നും, സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നും, വിവാഹവേളയിൽ ബന്ധുക്കൾ നൽകുന്നതും, മറ്റവസരങ്ങളിൽ ബന്ധുക്കൾ നൽകുന്നതും, വരന്റെ വീട്ടുകാർ നൽകുന്നതുമെല്ലാം ചേർത്ത് സ്ത്രീക്ക് അർഹതപ്പെട്ടധനമാണ് സ്ത്രീധനം. (19) എട്ടു തരത്തിലുള്ളവിവാഹങ്ങളിൽ ബ്രാഹ്മം, ദൈവികം, ആർഷം പ്രജാപത്യം എന്നിവയിൽ സ്ത്രീധനം നവദമ്പതികളുടെകുടുംബത്തിനും. (20) മറ്റുനാലുതരത്തിലുള്ള വിവാഹത്തിന് സ്ത്രീധനം പിതാവിനും നിലനിർത്താം. (21) എന്നാൽ വിവാഹശേഷമുണ്ടാകുന്ന മക്കൾക്കാണ് അമ്മയുടെസ്ത്രീധനത്തിന് പൂർണാർഹതയുള്ളത്. (22) ഭാര്യയുടെമരണം സംഭവിച്ചാൽ ഭാര്യയ്ക്കായി ഭർത്താവ്

Scanned with CamScanner

അഥവാ ഭർത്താവിന്റെവീട്ടുകാർ നൽകിയതു മാത്രമേ ഭർത്താവി നർഹതയുള്ളൂ. ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെസ്വത്തിൽ പൂർണാവകാശം ആഗ്രഹിക്കുകയോ സ്ഥാപിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അയാൾ അധ മനായിത്തീരുന്നു. (23) പിതൃ-പിതാമഹ-പ്രപിതാമഹന്മാ രുടെസ്വത്തുകളെല്ലാം (ഒറ്റയടിക്ക്) വിഭജിക്കേണ്ടിവരികയാണെ ങ്കിൽ (ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന) മക്കൾക്കെല്ലാം തുല്യമായിഭാഗിക്കണം. എല്ലാജാതിയിൽപ്പെട്ട മക്കൾക്കും (അവരവരുടെ) അച്ഛന്റെ സ്വത്തി നവകാശമുണ്ടാകും. എന്നാൽ പിതാമഹപ്രപിതാമഹന്മാരുടെ സ്വത്തിനവകാശമുണ്ടാകില്ല. (17 : 15 - 23)

സ്ത്രീധനം മകൾക്കവകാശപ്പെട്ടത്

അഗ്നിസാക്ഷിയായി വിവാഹം നടത്തുന്ന മകൾക്കായി പിതാവ് നൽകുന്ന സ്വത്തിന്റെ ഭാഗമാകാം സ്ത്രീധനമെന്ന് കാത്യായന സ്മൃതി യിലും വിവാഹത്തിന് നൽകുന്ന **വൃത്തിരാഭരണം, ശുൽകം, ലാഭശ്ച സ്ത്രീധനം സ്മൃതം:-** ഉപജീവനത്തിനുള്ളതും, ആഭരണമായും, സമ്പ ത്തായും, പിതൃസ്വത്തിന്റെ ഭാഗമായും നൽകുന്നതാകാം സ്ത്രീധന മെന്ന് ഗൗതമസ്മൃതിയും പറയുന്നു. വധുവിന്റെ എല്ലാ നന്മകളുമുദ്ദേ ശിച്ച് **വിവാഹകാലേ യത് കിഞ്ചിൽ വരയോദ്ധിശ്യ ദീയതേ കന്യായാ തദ്ധനം സർവമവിഭാജ്യം സ്വബന്ധുഭി:** വിവാഹകാലത്ത് കന്യകയ്ക്ക് മാത്രമായും മറ്റൊരാൾക്കും വിഭജിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിധ ത്തിലും പിതാവ് നൽകുന്നതുമായ സമ്പത്താണ് സ്ത്രീധനമെന്ന് വ്യാസസ്മൃതി പറയുന്നു. ബ്രാഹ്മ, ദൈവ, ആർഷ, ഗാന്ധർവ, പ്രാജാ പത്യവിവാഹങ്ങളിലൂടെ മകളുടെ വിവാഹം നടന്നാൽ മാത്രമേ മക ളുടെ ഭാഗം പിതാവ് സ്ത്രീധനമായി നൽകേണ്ടതുള്ളൂ എന്ന് മനു സ്മൃതി. സ്ത്രീകളുടെ സ്വത്ത് അവരുടെ കാലശേഷം അമ്മയുണ്ടെ ങ്കിൽ അമ്മയ്ക്ക്, സഹോദരിമാർക്ക്, പിതാവിലൂടെയുള്ള ബന്ധുസ്ത്രീ കൾക്ക്..... സ്വീകരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ പുത്രനോ, ഭർത്താവിനോ സ്വീക രിക്കാം.

ഇത്രയും വിവരിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പല സംശയങ്ങൾക്കും മറു പടി പറഞ്ഞ് ആചാര്യൻ പ്രണാമത്തോടെ വിടവാങ്ങി.

വ്യത്യസ്ഥവർണ്ണത്തിലുള്ള ഭാര്യമാരിലുണ്ടാകുന്ന പുത്രസ്ഥാനം

അടുത്തദിവസത്തെ പാഠ്യവിഷയവിവരണവും തലേദിവസം വിവരി ച്ചതിന്റെ തുടർച്ചയായിരുന്നു. അതാകട്ടെ വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്ര ത്തിലെ അടുത്ത അദ്ധ്യായവും **(പതിനെട്ടാമദ്ധ്യായം).** വ്യത്യസ്ഥ വർണങ്ങളിലുള്ള സ്ത്രീകളെ ഭാര്യമാരായി സ്വീകരിക്കാനനുമതിയു

Scanned with CamScanner

ള്ളതിനാൽ അവരിലുണ്ടാകുന്ന പുത്രന്മാർ സവർണരും (ഒരേ വർണ്ണത്തിലുള്ളവരും) അവർണരുമായിരിക്കുമെങ്കിൽ അവർക്ക് പിതൃസ്വത്തിനുള്ള അർഹത എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നു വിവരിച്ചു. ഈ വിവരണമെല്ലാം ബ്രാഹ്മണ-ക്ഷത്രിയ-വൈശ്യ-ശൂദ്ര സ്ത്രീകളിൽ, പുത്രന്മാർ ജനിച്ചാൽ അവർക്കർഹതയുള്ള പിതൃസ്വത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണമാണ്.

മൂന്നു വർണത്തിലും പത്നിമാരുള്ളവരുടെ സ്വത്തും, അവർക്കെല്ലാം ചേർത്ത് ഒന്നോ രണ്ടോ പുത്രരേയുള്ളൂവെങ്കിലും ഈ സ്വത്തു വിഭജന പ്രക്രിയയെങ്ങിനെ നടത്തണമെന്നും സവിസ്തരം ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മറ്റൊരു രാഷ്ട്രത്തിലെ നിയമാവലികളിലും കാണാത്തത്രയും നിഷ്കർഷതയോടെയാണ് ഭാരതത്തിലെ നിയമാവലികൾ രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. വ്യത്യസ്ഥധർമ്മഗ്രന്ഥരചയിതാക്കളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ചെറിയ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടാകാമെങ്കിലും ഒരു വീക്ഷണവും മറ്റൊരു വീക്ഷണവുമായി വിരുദ്ധമല്ലതന്നെ.

പിതൃസ്വത്തിന്റെ വിഭജന നിയമങ്ങൾ

(1) ബ്രാഹ്മണന് നാലുവർണങ്ങളിലുള്ളഭാര്യമാരിൽ മക്കളുണ്ടായാൽ പൈതൃക സ്വത്ത് പത്തായിഭാഗിക്കണം (2) ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയിലുണ്ടായവന് നാലുഭാഗം നൽകണം. (3) ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയിലുണ്ടായ പുത്രന് മൂന്നുഭാഗം. (4) വൈശ്യസ്ത്രീയിലെ പുത്രന് രണ്ടു ഭാഗവും. (5) ശൂദ്രസ്ത്രീയിലുണ്ടായ പുത്രന് ഒരു ഭാഗവും നൽകണം. (6) ബ്രാഹ്മണന് ബ്രാഹ്മണ-ക്ഷത്രിയ-വൈശ്യ സ്ത്രീയിൽ ഓരോ സന്താനമാണുണ്ടായതെങ്കിൽ സ്വത്ത് ഒമ്പതായി ഭാഗിക്കണം. (7) ഇവർക്ക് യഥാക്രമം നാല്, മൂന്ന്, രണ്ട് എന്നിപ്രകാരം നൽകണം. (8) ബ്രാഹ്മണന്, ബ്രാഹ്മ്ണ-ക്ഷത്രിയ-ശൂദ്ര സ്ത്രീയിലുണ്ടായ സന്താനങ്ങൾക്ക്, സ്വത്തിനെ എട്ടാക്കി ഭാഗിച്ച് നാല്, മൂന്ന്, ഒന്ന് എന്നീക്രമത്തിൽ വിഭജിക്കണം. (9) ബ്രാഹ്മണ-വൈശ്യ-ശൂദ്ര സ്ത്രീകളിലുണ്ടായതെങ്കിൽ സ്വത്ത്, ഏഴാക്കി ഭാഗിച്ച് നാല്, രണ്ട്, ഒന്ന് എന്നീപ്രകാരം നൽകണം. (11) ക്ഷത്രിയന്, ക്ഷത്രിയ, വൈശ്യ, ശൂദ്ര സ്ത്രീകളിൽ സന്തതി ജനിച്ചാലും സ്വത്തിന്റെ മൂന്ന്, രണ്ട്, ഒന്ന് എന്നിപ്രകാരം വിഭജിച്ച് നൽകണം. (12, 13) ബ്രാഹ്മണന്, ബ്രാഹ്മണ ക്ഷത്രിയ സ്ത്രീകളിലാണ് രണ്ടു സന്തതികളുണ്ടായതെങ്കിൽ നാല്, മൂന്ന് എന്നീക്രമത്തിൽ നൽകണം. (14, 15) ബ്രാഹ്മണന്, ബ്രാഹ്മണ വൈശ്യ സ്ത്രീകളിലുണ്ടാകുന്ന സന്തതികൾക്ക് രണ്ട്, ഒന്ന് എന്ന ക്രമത്തിൽ സ്വത്ത് വിഭജിക്കണം. (16)

Scanned with CamScanner

ബ്രാഹ്മണന്, ബ്രാഹ്മണ ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ സന്തതികളുണ്ടായാൽ സ്വത്ത്, അഞ്ചായി ഭാഗിക്കണം. (17) നാലംശം ബ്രാഹ്മണ സന്തതിക്കും (18) ഒരംശം ശൂദ്രസന്തതിക്കും നൽകണം. (19) ബ്രാഹ്മണന്, ബ്രാഹ്മണ സ്ത്രീയിലും ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയിലും അഥവാ ക്ഷത്രിയന് ക്ഷത്രിയ സ്ത്രീയിലും വൈശ്യസ്ത്രീയിലും സന്തതിയുണ്ടായാൽ സ്വത്ത് മൂന്ന്, രണ്ട് എന്നീക്രമത്തിൽ വിഭജിക്കണം. (20) ബ്രാഹ്മണൻ ബ്രാഹ്മണപുത്രന് മൂന്നു ഭാഗവും അതുപോലെ ക്ഷത്രിയൻ ക്ഷത്രിയ പുത്രന് മൂന്നു ഭാഗവും. (21) ബ്രാഹ്മണൻ ക്ഷത്രിയനിലുണ്ടായ പുത്രന്, ക്ഷത്രിയൻ വൈശ്യനിലുണ്ടായ പുത്രന് രണ്ടു ഭാഗവും നൽകണം. (22) ഇതുപോലെ ക്ഷത്രിയന് സവർണത്തി (അതേവർണത്തിൽ) ലൊരു പുത്രനും ശൂദ്രനിലൊരു പുത്രനുമുണ്ടായാൽ ധനത്തെ നാലായി ഭാഗിച്ച് മൂന്നു ഭാഗം ക്ഷത്രിയനു (23) ഒരു ഭാഗം ശൂദ്രനും നൽകണം. (25) ബ്രാഹ്മണന് ക്ഷ്ത്രിയ സ്ത്രീയിലും വൈശ്യസ്ത്രീയിലും ശൂദ്രസ്ത്രീയിലും ഓരോ പുത്രന്മാരുണ്ടായാൽ ധനത്തെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ച് (26) രണ്ടംശം വൈശ്യനും (27) ഒരംശം ശൂദ്രനും നൽക്കുക! (28) ബ്രാഹ്മണന്, ബ്രാഹ്മണ/ക്ഷത്രിയ / വൈശ്യ/ ശൂദ്രനിൽ ഒരേ ഒരു പുത്രനേയുള്ളൂവെങ്കിൽ സ്വത്തുമുഴുവനും അവനർഹതപ്പെട്ടതാണ്. (29) ക്ഷത്രിയന് ക്ഷത്രിയനിലും / വൈശ്യനിലും ഒരേ ഒരു പുത്രനാണുള്ളതെങ്കിലും സ്വത്ത് അവനുള്ളതാണ്. (30) ക്ഷത്രിയന് ക്ഷത്രിയനിലും / വൈശ്യനിലും ഒരേ ഒരു പുത്രനാണുള്ളതെങ്കിലും സ്വത്ത് അവനുള്ളതാണ്. (30) വൈശ്യന് ഒരു വൈശ്യ പുത്രനും (31) ശൂദ്രന് ഒരു ശൂദ്ര പുത്രനുമേയുള്ളൂവെങ്കിലും സ്വത്ത് അവനുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്.

(32) ബ്രാഹ്മണ, ക്ഷത്രിയ, വൈശ്യർക്ക് ശൂദ്ര സ്ത്രീയിൽ ഒരു പുത്രനേയുള്ളൂ എങ്കിൽ സ്വത്തിന്റെ അർധഭാഗം അവനും, പകുതി അവന്റെ മാതാവിനും നൽകണം. (33) പുത്രരില്ലാത്ത ഭാര്യക്ക് പകുതി ധനം അർഹതയുണ്ട്. (34) പുത്രനു ലഭ്യമാകുന്നത്രയും ധനം മാതാവിനും അർഹതയുണ്ട്. (35) അവിവാഹിതയായ മകൾക്കും പുത്രതുല്യം ധനത്തിന് അർഹതയുണ്ട്. അത് വിവാഹചിലവിനായും വിനിയോഗിക്കാം. (36) ഒരേ വർണത്തിലുള്ള പുത്രന്മാർക്ക് ഒരേ അളവിൽ ധനം ഭാഗിക്കണം. (37) മൂത്തപുത്രന് ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഗം നൽകിയാലും. (38) രണ്ടു ബ്രാഹ്മണപുത്രരും ഒരു ശൂദ്രപുത്രനും ഒരു ബ്രാഹ്മണനുണ്ടായാൽ ധനം ഒമ്പതായി

Scanned with CamScanner

ഭാഗിച്ച് നാലു ഭാഗം വീതം ബ്രാഹ്മണപുത്രർക്കും ഒരു ഭാഗം ശൂദ്രപുത്രനും നൽകണം. (39) രണ്ടു ശൂദ്രപുത്രന്മാരും ഒരു ബ്രാഹ്മണപുത്രനുമാണുള്ളതെങ്കിൽ പിതൃസ്വത്ത് ആറായി ഭാഗിച്ച് ഓരോഭാഗം വീതം ശൂദ്രപുത്രനും നാലുഭാഗം ബ്രാഹ്മണപുത്രനും നൽകണം. (40) ഇപ്രകാരം ഓരോ വിഭാഗത്തിനുമർഹതയുള്ള പിതൃസ്വത്ത് ഭാഗിക്കണം. (41) പിതാവ് പുത്രരുടെ കൂടെ കാലാകാലം വസിക്കുന്നുവെങ്കിലും എല്ലാവർക്കും ഒരേപോലെ സ്വത്ത് വിഭജിച്ചു നൽകണം. (42) സ്വന്തം പരിശ്രമം കൊണ്ട് പിതാവ് ആർജ്ജിച്ച സ്വത്ത്,പിതാവിന് യുക്തംപോലെ ഉപയോഗിക്കാം. സ്വത്തു വിഭജനം ഈ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽപെടാത്തതുമാകുന്നു.

(43) പൂർവീകരുടെ നശിച്ചുപോയ സമ്പത്ത് സ്വയം സംരക്ഷിച്ചതാണെങ്കിലും, സ്വന്തം ശക്തികൊണ്ടാർജ്ജിതമാണെങ്കിലും ആ സ്വത്തും സ്വന്തം ഇഷ്ടാനുസാരം ഉപയോഗിക്കാൻ പിതാവിനവകാശമുണ്ട്. (44) വസ്ത്രം, അലങ്കാര വസ്തുക്കൾ, ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങൾ, ജലം, പാത്രം, ജോലിക്കാർ, പുസ്തകങ്ങൾ, ഗ്രന്ഥം ഇവ പുത്രന്മാർക്കായി വിഭജിക്കേണ്ടതില്ല. **(18 : 1 - 44)**

ബ്രാഹ്മണക്ഷത്രിയ വൈശ്യ ശൂദ്രന്മാരിൽ ജനിക്കുന്ന പുത്രന്മാരിൽ ഏറ്റവും ഭാഗ്യഹീനന്മാർ ശൂദ്ര സ്ത്രീയിൽ ജനിക്കുന്നവരാണെന്നു വ്യക്തം. ഇതൊഴിച്ച് മറ്റു നിയമങ്ങൾ സ്മൃതിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെയാണ് മഹാഭാരതത്തിലെ ഭീഷ്മോപദേശത്തിലും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്: ക്ഷത്രിയവൈശ്യ ശൂദ്രസ്ത്രീയിലുണ്ടാകുന്ന പുത്രന്മാരിൽ നാലു ഭാഗം ക്ഷത്രിയപുത്രനും മൂന്നു ഭാഗം വൈശ്യപുത്രനും ഒരു ഭാഗം ശൂദ്രപുത്രനുമാണ് നൽകേണ്ടതത്രെ. വൈശ്യന് വൈശ്യസ്ത്രീയിലുണ്ടാകുന്നപുത്രന് അഞ്ചിൽ നാലുഭാഗവും ഒരു ഭാഗം അദ്ദേഹത്തിന് ശൂദ്രസ്ത്രീയിലുണ്ടാകുന്ന പുത്രനും നൽകണമെന്നും ഭീഷ്മർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. വിജ്ഞാനേശ്വര സ്മൃതിപ്രകാരം ഭർത്താവിന്റെ ഇച്ഛയും ഭാര്യയുടെ ഉപദേശവും ചേർന്നുവേണം ദ്രവ്യങ്ങൾ മക്കൾക്കായി വിഭജിക്കാൻ. ഹരദത്തസ്മൃതിയിൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിൽ സ്വത്തുപങ്കുവെക്കരുത് എന്നോർമിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു പുത്രനേയുള്ളൂവെങ്കിൽ പുത്രനു നൽകുന്നത്രയും അംശം മാതാവിനും നൽകണമെന്ന് യോഗീശ്വരസ്മൃതി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദേവല സ്മൃതി വ്യക്തമാക്കുന്നത് കന്യകക്കർഹതപ്പെട്ട ഭാഗം വിവാഹ സമയത്ത് അവൾക്ക് നൽകിയിരിക്കണമെന്നാണ്. പിതാവിന്റെ സ്വത്ത് വിഭജിക്കുമ്പോൾ പിതാവ് തന്റെ നഷ്ടങ്ങളും വിഭജിക്കേണ്ടതില്ല (നഷ്ടങ്ങൾ നികത്തിയതിനു ശേഷമുള്ളത് വിഭജിച്ചാൽ മതിയാകും) പിതൃസ്വത്തിന്റെ വിഭ

Scanned with CamScanner

ജനമെല്ലാം സാക്ഷികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വ്യക്തമായ പ്രമാണങ്ങളുണ്ടാക്കി രേഖപ്പെടുത്തി വേണം വിഭജനമംഗീകരിപ്പിക്കാൻ. ആവശ്യമെങ്കിൽ അതിന് പണ്ഡിതരുടെ അഭിപ്രായവുമാരായണമെന്ന് നാരദസ്മൃതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. പിതാവ് സ്വന്തമിഷ്ടപ്രകാരം വിഭജിച്ച സ്വത്തിൽ പിന്നീട് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായാൽ അതിലൊരംശം ഖജനാവിലേക്ക് വ്യവഹാരക്രിയക്കായി മാറ്റിവെച്ച് രാജ്യാധികാരി തീരുമാനമെടുക്കണമെന്ന് ബൃഹസ്പതി സ്മൃതിയിൽ പറയുന്നു.

ഭാഗം 3 : ആചാരകാണ്ഡം

ധർമ്മശാസ്ത്രപഠനം സമഗ്ര പഠനമാണ് (ആത്മീയ ഭാഗം)

രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ ഭാരതത്തിലെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള വ്യവഹാരങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് വിവരിച്ചത്. അവയാകട്ടെ വ്യക്തിപരം, കുടുംബപരം, സാമൂഹികം, രാഷ്ട്രപരം എന്നീപ്രാരമുള്ള വ്യവഹാരങ്ങളാണ്. ഇവയെല്ലാം വ്യവഹാരിക നിയമാവലികളാണ്. അവയിലെല്ലാം ഭൗതികജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ്. ഭാരതത്തിൽ ആത്മീയതയ്ക്കുള്ളത്രയും പ്രാധാന്യം ഭൗതീകമുണ്ട് എന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അഥവാ ഭൗതീകതയെ ദൃഢമാക്കാനുള്ള ഒരുപശപോലെയാണ് പരിശുദ്ധമായ ആത്മീയതയും പ്രായോഗിക ആത്മീയതയും ഭാരതത്തിൽ നിലനിന്നത്. കാലങ്ങളെത്ര കഴിഞ്ഞാലും ഈശാവാസ്യ ഉപനിഷത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സന്ദേശമായ വിദ്യയുടേയും അവിദ്യയുടേയും സമഞ്ചസമായിരിക്കും ഭാരതമെന്ന് ലോകമെന്നും അംഗീകരിക്കത്തക്കവിധത്തിലാണ് ഭാരതത്തിലെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ ഇനി വിവരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ആത്മീയത അൽപം കൂടുതലായിരിക്കും. ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളായിരിക്കും ഈ ഭാഗത്തിൽ കൂടുതലായി വരുന്നത്. നിത്യജീവിതത്തിലെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ വർണാടിസ്ഥാനത്തിലും ആശ്രമാടിസ്ഥാനത്തിലുമാണ് വിവരിക്കുന്നത്. ആചാരങ്ങൾ കർശനമായി അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതും അനവധി കഠിനമായ ആചാരങ്ങളുള്ളതും ബ്രാഹ്മണവർണത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കാണ്. താഴേക്കു പോകുന്തോറും ആചാരങ്ങളുടെ എണ്ണവും കാഠിന്യവും കുറയുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാകാം ബ്രാഹ്മണാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ഇനി മുതൽക്കുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

മരണാനന്തരചടങ്ങുകളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ

ഇനി നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ മരണാനന്തര ചടങ്ങുകളിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയാണ്. ഈ വിഷയം പഠിപ്പിക്കുന്നത്

Scanned with CamScanner

പിതൃകർമ്മാചാര്യനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപനം പ്രാർത്ഥന യോടെ ആരംഭിക്കുന്ന വേദിയിലേയ്ക്ക് നമുക്കുപോകാം ആചാര്യൻ വിവരണമാരംഭിച്ചു.

ഭാരതത്തിൽ എല്ലാ വർണത്തിലുംപെടുന്നവർക്ക് പതിനാറു സംസ്കാ രങ്ങളാണുള്ളത്. അതിനെ ഷോഡശസംസ്കാരങ്ങളെന്നു പറയുന്നു. സംസ്കാരം എന്ന പദത്തിന്നർത്ഥം സംസ്കരിക്കുക എന്നും ശുദ്ധീക രിക്കുക എന്നുമാണ്. സംസ്കൃതം എന്ന പദത്തിനർത്ഥം സംസ്കരി ക്കപ്പെട്ടത് എന്നുമാണ്. ലക്ഷോപലക്ഷം ജന്തുക്കളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യൻ ഭിന്നനാകുന്നത് ഈ സംസ്കാരത്തിന്റെ ചൈതന്യമുള്ളതുകൊണ്ടാ ണ്. ഗർഭാധാനം മുതൽ അന്ത്യേഷ്ഠിവരെയുള്ള സംസ്കാരങ്ങളുണ്ട്. അതിന്റെ ചടങ്ങുകൾക്കല്ല ഈ പഠനപദ്ധതിയിൽ പ്രാധാന്യം നൽകി യിരിക്കുന്നത്, മറിച്ച് ആചരണത്തിന്റെ നിയമവശങ്ങൾക്കും നിർദ്ദേശ ങ്ങൾക്കുമാണ്. ആര്, എപ്പോൾ, എന്ത്, എങ്ങിനെ, എവിടെവെച്ച് ആർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യണം അഥവാ ചെയ്യരുത് എന്ന കാര്യങ്ങളാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഈ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചാൽ പേരും പ്രസി ദ്ധിയുമൊന്നും ലഭ്യമല്ല. ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷയോ, പിഴയോ, കുറ്റം ചുമത്തലോ ഒന്നുമുണ്ടാകുകയുമില്ല എന്നു നാമറിയണം. അതുകൊണ്ട് അമ്മയെ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അമ്മ ക്കുവേണ്ടി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കർമ്മങ്ങൾ പോലെയാണീ ആചാരവിവ രണങ്ങൾ.

മരണാനന്തര കർമ്മനിയമാവലികളും നിർദ്ദേശങ്ങളും

നമുക്ക് മരണാനന്തര കർമ്മങ്ങളുടെ വിവരണങ്ങൾ കേൾക്കാം. ഇത് സ്പഷ്ടമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൽപശാസ്ത്ര ത്തിന്റെ ഭാഗമായ പിതൃമേധസൂത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട്. ഗരുഡപുരാണ ത്തിലെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിലുമുണ്ട്. എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ എങ്ങിനെ യെല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നതിനാണ് ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലാകട്ടെ ആരെല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കണം ആരെല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കരുത് എന്നതിനാണ് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം. അനു ഷ്ഠാനമെങ്ങിനെ വേണമെന്നതിന്റെ ചിലമാർഗനിർദ്ദേശവും ധർമ്മ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നൽകുന്നുണ്ട്. ഇത്രയും വിവരിച്ചതിനുശേഷം പിതൃകർമ്മാചാര്യൻ വിഷ്ണുധർമ്മശാസ്ത്രത്തിലെ പത്തൊമ്പതാമ ദ്ധ്യായത്തിലെ പന്ത്രണ്ട് നിർദ്ദേശങ്ങൾ വിവരിച്ചു.

പിതൃകർമ്മാനുഷ്ഠാനം

(1) ദ്വിജന്റെ മരണാടിയന്തിരങ്ങൾ ശൂദ്രനാൽ നിർവ്വഹിക്കരുത്.

Scanned with CamScanner

(2) ശൂദ്രന്റേത് ദ്വിജനാലും നിർവഹിക്കരുത്. (3) എന്നാൽ അതേ വർണ്ണത്തിൽപെട്ട മക്കളാണ് മാതാപിതാക്കളുടെ പിതൃകർമ്മം ചെയ്യേണ്ടത്. (4) പിതാവിന്റേതാണെങ്കിലും ശൂദ്രനായ പുത്രൻ അന്ത്യകർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കരുത്. (5) അനാഥയായ ബ്രാഹ്മണന്റെ അന്ത്യകർമ്മങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ബ്രാഹ്മണൻ തന്നെ നിർവഹിക്കണം. (6) പ്രേത സംസ്കാരങ്ങളെല്ലാം (അന്ത്യകർമ്മങ്ങൾ) കഴിച്ച്, ചിതാഭസ്മനിമജ്ജനം, എന്നിവ അനാഥനായി ബ്രാഹ്മണനും മറ്റൊരു ബ്രാഹ്മണൻ തന്നെ നിർവ്വഹിക്കണം. (7) ശവസംസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് ഒന്നാം ദിവസം ജലതർപ്പണം നൽകി ഒരു പിണ്ഡം ദർഭപുല്ലിൽ സമർപ്പിക്കുക. (8) ഗൃഹത്തിലുള്ള എല്ലാ വസ്ത്രങ്ങളും, ദ്വാര (വാതിൽ, ജനൽ) ഭാഗങ്ങളും വേപ്പിന്റെ ഇല കൊണ്ട് നല്ലവണ്ണം സ്പർശിച്ചതിനുശേഷം മാത്രം കർമ്മം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി ഗൃഹത്തിലേയ്ക്ക് (വേപ്പിന്റെ ഇലയിൽ വച്ച വസ്ത്രമുടുത്ത്) പ്രവേശിക്കാവൂ. (9) ഗൃഹത്തിൽ വച്ച്അൽപം അക്ഷതം (അരി) അഗ്നിയിൽ സമർപ്പിക്കുക. (10) നാലാം ദിവസം അസ്ഥി സഞ്ചയനം ചെയ്യാം. (11) അസ്ഥിയിൽ ഗംഗാജലം തളിക്കുക. (12) എത്രത്തോളം അസ്ഥിക്കഷ്ണങ്ങൾ പാത്രത്തിലുള്ള/ഗംഗാനദിയിലുള്ള ജലത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നുവോ അത്രയുംകാലം ആത്മാവ് സ്വർഗലോകത്തിലധിവസിക്കുന്നു. (19 : 1 - 12)

ഈ വിവരണങ്ങളെല്ലാം മരണാനന്തര സംസ്കാരമാണ്. അത് ശവശരീരത്തിന്റെ അഥവാ പ്രേതസംസ്കാരമാണ്. ഇതിൽ ധാരാളം ചടങ്ങുകളുണ്ട്, മന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. ഇവിടെയൊന്നും വേദമന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രയോഗമില്ല. കർമ്മമന്ത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ് പ്രയോഗിക്കാറുള്ളത്.

മരണാനന്തര അശുദ്ധി/പുല ആചരണം

പുല ആചരിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ വിഷ്ണു ധർമ്മശാസ്ത്രം നൽകുന്നു.

(13) പുലയുള്ളിടത്തോളം ജലതർപ്പണവും ഒരു പിണ്ഡവും ദർഭയിൽ സമർപ്പിക്കണം. (14) പുലയുള്ള വേളയിൽ മറ്റുള്ളവർ പാകം ചെയ്ത ഭക്ഷണം കഴിക്കരുത്. (ഗൃഹത്തിൽ നേരത്തേ സൂക്ഷിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന ദ്രവ്യങ്ങളുപയോഗിച്ച് പാകം ചെയ്ത ഭക്ഷണവും കഴിക്കരുത്) (15) ഒരു കാരണവശാലും മാംസാഹാരം കഴിക്കരുത്. (16) നിലത്തുകിടക്കണം (കിടക്ക, പായ ഇവ ഉപയോഗിക്കരുത്) (17) ഇടയ്ക്കിടക്ക് കിടന്നുറങ്ങരുത്. (18) പുലയുടെ അന്ത്യത്തിൽ അന്ത്യപിണ്ഡം വച്ച് ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോയി,

Scanned with CamScanner